

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ΄ (Μασ. Βασιλέων Β΄)

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

- Δ Βασ. 1,1 Καὶ ἠθέτησε Μωάβ ἐν Ἰσραὴλ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀχαάβ.
- Δ Βασ. 1,1 Μετὰ τον θάνατον του Αχαάβ οι Μωαβίται κατεπάτησαν την συνθήκην υποτελείας των, που είχαν συνάψει με τους Ισραηλίτας.
- Δ Βασ. 1,2 καὶ ἔπεσεν Ὀχοζίας διὰ τοῦ δικτυωτοῦ τοῦ ἐν τῷ ὑπερώῳ αὐτοῦ τῷ ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἠρρώστησε. καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· δεῦτε καὶ ἐπιζητήσατε ἐν τῷ Βάαλ μυῖαν θεὸν Ἀκκαρῶν, εἰ ζήσομαι ἐκ τῆς ἀρρώστιας μου ταύτης· καὶ ἐπορεύθησαν ἐπερωτῆσαι δι’ αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 1,2 Εἰς την Σαμάρειαν ο βασιλεὺς Οχοζίας ἔπεσεν ἀπὸ το δικτυωτόν του ὑπερώου του καὶ κατέκειτο ἀσθενής. Ἀπέστειλεν δε ἀγγελιαφόρους, στους οποιους εἶπε· “πηγαίνετε καὶ ἀναζητήσατε εἰς την πόλιν Ἀκκαρῶν τον εἰδωλικόν θεόν των μυιῶν Βααλ καὶ ἐρωτήσατέ τον, εἴαν θα διαφύγω τον θάνατον ἀπὸ την ἀρρώστειαν μου αὐτήν”. Οἱ ἀπεσταλμένοι ἐπορεύθησαν να ἐρωτήσουν τον θεόν Βααλ.
- Δ Βασ. 1,3 καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐκάλεσεν Ἡλιοῦ τὸν Θεσβίτην λέγων· ἀναστὰς δεῦρο εἰς συνάντησιν τῶν ἀγγέλων Ὀχοζίου βασιλέως Σαμαρείας καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτούς· εἰ παρὰ τὸ μὴ εἶναι Θεὸν ἐν Ἰσραὴλ ὑμεῖς πορεύεσθε ἐπιζητῆσαι ἐν τῷ Βάαλ μυῖαν θεὸν Ἀκκαρῶν; καὶ οὐχ οὕτως·
- Δ Βασ. 1,3 Ἀγγελος ὁμως Κυρίου ἐκάλεσε τον Ηλίαν τον Θεσβίτην καὶ του εἶπε “σῆκω καὶ πηγαινε εἰς συνάντησιν των ἀγγελιαφόρων του Οχοζίου, του βασιλέως της Σαμαρείας,

και ειπε προς αυτους· Μηπως τάχα δεν υπάρχει θεός αληθινός στον ισραηλιτικόν λαόν και δια τούτο σεις πορεύεσθε να συμβουλευθήτε τον Βααλ, θεόν των μυιών, εις την Ακκαρών;

Δ Βασ. 1,4 ὅτι τάδε λέγει Κύριος· ἡ κλίνη, ἐφ’ ἧς ἀνέβης ἐκεῖ, οὐ καταβήσῃ ἀπ’ αὐτῆς, ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ. καὶ ἐπορεύθη Ἡλιοῦ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς.

Δ Βασ. 1,4 Αυτό δεν είναι καθόλου ορθόν. Δια τούτο αυτά λέγει ο Κυριος να είπτετε στον Οχοζιαν· Από την κλίνην, επάνω εις την οποίαν ασθενής έχεις συ ανεβή, δεν θα κατέλθης υγιής, διότι θα αποθάνης εξάπαντος”. Ο Ηλίας μετέβη και ειπε προς αυτους, ὅσα ο Θεός τον διέταξεν.

Δ Βασ. 1,5 καὶ ἐπεστράφησαν οἱ ἄγγελοι πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· τί ὅτι ἐπεστρέψατε;

Δ Βασ. 1,5 Οι αγγελιαφόροι επέστρεψαν προς τον Οχοζιαν και εκείνος τους ηρώτησε· “διατί τόσον συντόμως επανήλθατε;”

Δ Βασ. 1,6 καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν· ἀνὴρ ἀνέβη εἰς συνάντησιν ἡμῶν καὶ εἶπε πρὸς ἡμᾶς· δεῦτε ἐπιστράφητε πρὸς τὸν βασιλέα τὸν ἀποστείλαντα ὑμᾶς καὶ λαλήσατε πρὸς αὐτόν· τάδε λέγει Κύριος· εἰ παρὰ τὸ μὴ εἶναι Θεὸν ἐν Ἰσραὴλ σὺ πορεύῃ ἐπιζητῆσαι ἐν τῷ Βάαλ μυῖαν θεὸν Ἀκκαρῶν; οὐχ οὕτως· ἡ κλίνη, ἐφ’ ἧς ἀνέβης ἐκεῖ, οὐ καταβήσῃ ἀπ’ αὐτῆς, ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ.

Δ Βασ. 1,6 Οι απεσταλμένοι του απήντησαν· “κάποιος ανήρ ήλθε, μας συνήντησε και μας ειπε· Εμπρός, επιστρέψατε προς τον βασιλέα, ο οποίος σας έστειλε, και είπατε εις αυτόν αυτά λέγει ο Κυριος· Μηπως τάχα δεν υπάρχει Θεός αληθινός στον ισραηλιτικόν λαόν; Και συ πηγαίνεις να επιζητήσης συμβουλὰς από τον Βαάλ, τον θεόν των μυιών, εις την Ακκαρών; Αυτό δεν είναι καθόλου ορθόν. Δια τούτο δεν θα κατεβής υγιής από την κλίνην, επάνω εις την οποίαν έχεις ανεβή ασθενής, διότι εξάπαντος θα αποθάνης”.

- Δ Βασ. 1,7 καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς λέγων· τίς ἡ κρίσις τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ἀναβάντος εἰς συνάντησιν ὑμῖν καὶ λαλήσαντος πρὸς ὑμᾶς τοὺς λόγους τούτους;
- Δ Βασ. 1,7 Ο Οχοζίας ηρώτησεν αὐτοὺς καὶ τοὺς εἶπε· “ποία εἶναι ἡ ἐμφάνις τοῦ ἀνδρὸς αὐτοῦ, ποῦ ἦλθεν εἰς συνάντησίν σας καὶ ὠμίλησε πρὸς σας αὐτοὺς τοὺς λόγους;”
- Δ Βασ. 1,8 καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν· ἀνὴρ δασὺς καὶ ζώνην δερματίνην περιεζωσμένος τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ. καὶ εἶπεν· Ἥλιου ὁ Θεσβίτης οὗτός ἐστι.
- Δ Βασ. 1,8 Εκείνοι τοὺς εἶπαν· “εἶναι ἀνὴρ δασύτριχος, ζωσμένος γύρω ἀπὸ τὴν μέσσην δερματίνην ζώνην”. Ο Οχοζίας τοὺς εἶπεν. “Αὐτός ἐστιν Ἥλιου ὁ Θεσβίτης”.
- Δ Βασ. 1,9 καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτόν πεντηκόνταρχον καὶ τοὺς πεντήκοντα αὐτοῦ, καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτόν, καὶ ἰδοὺ Ἥλιου ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους. καὶ ἐλάλησεν ὁ πεντηκόνταρχος πρὸς αὐτόν καὶ εἶπεν· ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσέ σε, κατὰβηθι.
- Δ Βασ. 1,9 Ο βασιλεὺς ἐστειλε πρὸς αὐτόν ἕνα πεντηκόνταρχον με τοὺς πενήντα ἀνδρας του, ὁ ὁποῖος καὶ ἀνέβη πρὸς τὸν Ἥλιου, τὸν προφήτην. Ἰδοὺ δὲ ὁ Ἥλιος ἐκάθητο εἰς τὴν κορυφήν τοῦ ὄρους. Ο πεντηκόνταρχος ὠμίλησε πρὸς αὐτόν καὶ τοὺς εἶπεν· “ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, ὁ βασιλεὺς σε καλεῖ. Ἐλα πρὸς αὐτόν”.
- Δ Βασ. 1,10 καὶ ἀπεκρίθη Ἥλιου, καὶ εἶπε πρὸς τὸν πεντηκόνταρχον· καὶ εἰ ἄνθρωπος Θεοῦ ἐγώ, καταβήσεται πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ καταφάγεται σε καὶ τοὺς πεντήκοντά σου· καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν αὐτόν καὶ τοὺς πεντήκοντα αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 1,10 Ο προφήτης Ἥλιος ἀπήντησε πρὸς τὸν πεντηκόνταρχον· “ἐάν ἐγώ εἴμαι ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ὅπως καὶ εἴμαι, πῦρ θα κατεβῇ ἀπὸ τοῦ οὐρανό, τὸ ὁποῖον θα κατακαύσῃ σε καὶ τοὺς πενήντα ἀνδρας σου”. Πράγματι δὲ κατέβη ἀμέσως

από τον ουρανόν πυρ και κατέκαυσεν αυτόν και τους πενήκοντα άνδρας του.

Δ Βασ. 1,11 καὶ προσέθετο ὁ βασιλεὺς καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἄλλον πεντηκόνταρχον καὶ τοὺς πενήκοντα αὐτοῦ, καὶ ἀνέβη καὶ ἐλάλησεν ὁ πεντηκόνταρχος πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν· ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς· ταχέως κατὰβηθι.

Δ Βασ. 1,11 Ο βασιλεὺς ἐστείλε πάλιν πρὸς τον Ηλίαν ἄλλον πεντηκόνταρχον με τους πενήντα άνδρας του. Ο αξιωματικός ανέβη πρὸς τον Ηλίαν, του ωμίλησε και εἶπε· “ἄνθρωπε του Θεοῦ, αὐτὰ λέγει ο βασιλεὺς· Ελα γρήγορα πρὸς αὐτόν”.

Δ Βασ. 1,12 καὶ ἀπεκρίθη Ἡλιοῦ καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτόν καὶ εἶπεν· εἰ ἄνθρωπος Θεοῦ ἐγώ, καταβήσεται πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ καταφάγεται σε καὶ τοὺς πενήκοντά σου· καὶ κατέβη πῦρ ἐξ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγε αὐτόν καὶ τοὺς πενήκοντα αὐτοῦ.

Δ Βασ. 1,12 Απήντησεν ο Ηλιού και του εἶπεν· “εάν ἐγώ εἶμαι πράγματι ἄνθρωπος του Θεοῦ, θα κατεβή φωτιά από τον ουρανόν που θα καταφάγη σε και τους πενήντα άνδρας σου”. Πράγματι δε κατέβη την ὥραν εκείνην πυρ από τον ουρανόν και κατέφαγεν αὐτόν και τους πενήκοντα άνδρας του.

Δ Βασ. 1,13 καὶ προσέθετο ὁ βασιλεὺς ἔτι ἀποστεῖλαι ἡγούμενον καὶ τοὺς πενήκοντα αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν ὁ πεντηκόνταρχος ὁ τρίτος καὶ ἔκαμψεν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ κατέναντι Ἡλιοῦ καὶ ἐδεήθη αὐτοῦ καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτόν καὶ εἶπεν· ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, ἐντιμωθήτω δὴ ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ ψυχὴ τῶν δούλων σου τούτων τῶν πενήκοντα ἐν ὀφθαλμοῖς σου·

Δ Βασ. 1,13 Ο βασιλεὺς ἀπέστειλε και πάλιν ἄλλον αξιωματικόν και τους πενήντα άνδρας μαζί του. Ηλθεν ο τρίτος αὐτός πεντηκόνταρχος, εγονάτισεν ενώπιον του Ηλιού, τον

παρεκάλεσεν ευλαβώς και του είπεν· “άνθρωπε του Θεού, ας θεωρηθή αξία ελέους ενώπιόν σου η ζωή μου και η ζωή αυτών των πενήκοντα δούλων σου.

Δ Βασ. 1,14 ἰδοὺ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγε τοὺς δύο πεντηκοντάρχους τοὺς πρώτους καὶ τοὺς πενήκοντα αὐτῶν, καὶ νῦν ἐντιμωθήτω δὴ ἡ ψυχὴ μου ἐν ὀφθαλμοῖς σου.

Δ Βασ. 1,14 Διότι ἐγὼ γνωρίζω, ὅτι κατήλθε πυρ ἀπὸ τον ουρανόν και κατέφαγε τους δύο πρώτους πεντηκοντάρχους και τους πενήντα στρατιώτας αὐτῶν. Τώρα λοιπόν ας θεωρηθή αξία ελέους η ζωή μου ενώπιόν σου”.

Δ Βασ. 1,15 καὶ ἐλάλησεν ἄγγελος Κυρίου πρὸς Ἡλιοῦ καὶ εἶπε· κατὰβηθι μετ’ αὐτοῦ, μὴ φοβηθῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· καὶ ἀνέστη Ἡλιοῦ καὶ κατέβη μετ’ αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα.

Δ Βασ. 1,15 Ο ἄγγελος του Κυρίου ἐλάλησε τότε προς τον Ηλιού και του εἶπε· “κατέβα και πήγαινε μαζί με αὐτόν· μη φοβηθῆς αὐτούς”. Εσηκώθη ο Ηλίας, κατέβηκε και μαζί με αὐτόν μετέβη στον βασιλέα.

Δ Βασ. 1,16 καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτόν καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ· τάδε λέγει Κύριος· τί ὅτι ἀπέστειλας ἀγγέλους ἐκζητῆσαι ἐν τῷ Βάαλ μυῖαν θεὸν Ἀκκαρῶν; οὐχ οὕτως· ἡ κλίνη, ἐφ’ ἧς ἀνέβης ἐκεῖ, οὐ καταβήσῃ ἀπ’ αὐτῆς, ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ.

Δ Βασ. 1,16 Ο Ηλίας ωμίλησε προς τον βασιλέα και του εἶπε· “αὐτὰ λέγει ο Κύριος· Διατί συ ἐστείλες ανθρώπους σου προς τον Βααλ, τον θεόν των μυιών, εις την Ακκαρών; Δεν εἶναι καθόλου ορθόν αὐτό. Δια τούτο δεν θα κατεβῆς πλέον υγιῆς ἀπὸ την κλίνην, ἐπάνω εις την οποίαν ἀνέβηκες ασθενής, διότι ἐξάπαντος θα ἀποθάνῃς”.

Δ Βασ. 1,17 καὶ ἀπέθανε κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, ὃ ἐλάλησεν Ἡλιοῦ.

Δ Βασ. 1,17 Και πράγματι ο βασιλεὺς Οχοζίας σύμφωνα με τον λόγον,

τον οποίον ο Κυριος ειπεν εις αυτον δια του προφητου
Ηλιου, απεθανε.

Δ Βασ. 1,18 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ὁχοζίου, ἃ ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ
ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς
βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ;

Δ Βασ. 1,18 Τα υπόλοιπα έργα, τα οποία ἐκαμεν ο Οχοζίας, δεν εἶναι
γραμμένα στο βιβλίον των έργων των βασιλέων του
ισραηλιτικου λαου;

Δ Βασ. 1,18α Καὶ Ἰωράμ υἱὸς Ἀχαάβ βασιλεύει ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν
Σαμαρείᾳ ἔτη δεκαδύο, ἐν ἔτει ὀκτωκαιδεκάτῳ
Ἰωσαφάτ βασιλέως Ἰούδα.

Δ Βασ. 1,18α Ο Ιωράμ, ο υἱὸς του Αχαάβ, εβασίλευσεν ἐπὶ του
ισραηλιτικου λαου με πρωτεύουσαν την Σαμάρειαν δώδεκα
ἔτη, κατὰ το δέκατον ὀγδοον ἔτος της βασιλείας Ιωσαφάτ
του βασιλέως του Ιούδα.

Δ Βασ. 1,18β καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, πλὴν οὐχ ὡς
οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, οὐδὲ ὡς ἡ μήτηρ αὐτοῦ.

Δ Βασ. 1,18β Και αυτος διέπραξε το πονηρον ενωπιον του Κυριου. Οχι
ὁμως τόσο, ὅπως οι αδελφοί του και ὅπως η μητέρα του.

Δ Βασ. 1,18γ καὶ ἀπέστησε τὰς στήλας τοῦ Βάαλ, ἃς ἐποίησεν ὁ
πατὴρ αὐτοῦ, καὶ συνέτριψεν αὐτάς· πλὴν ἐν ταῖς
ἀμαρτίαις οἴκου Ἱεροβοάμ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ,
ἐκολλήθη, οὐκ ἀπέστη ἀπ' αὐτῶν.

Δ Βασ. 1,18γ Εβγαλε τας ειδωλολατρικας στήλας του Βααλ εκ μέσου του
λαου, τας οποιας εἶχεν οικοδομήσει ο πατήρ του, και τας
συνέτριψεν, αλλα και αυτος ἐζησε μέσα εις τας αμαρτίας
της οικογενείας του Ιεροβοάμ, ο οποίος εἶχε εξωθήσει τον
ισραηλιτικόν λαόν εις την ασέβειαν· προσεκολλήθη και δεν
απεμακρύνθη από αυτάς.

Δ Βασ. 1,18δ καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Κύριος εἰς τὸν οἶκον Ἀχαάβ.

Δ Βασ. 1,18δ Δια τούτο ο Κυριος ωργίσθη πολὺ εναντίον των απογόνων
του Αχαάβ.

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 2

- Δ Βασ. 2,1 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀνάγειν Κύριον ἐν συσσεισμῷ τὸν Ἥλιου ὡς εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐπορεύθη Ἥλιου καὶ Ἐλισαιὲ ἐκ Γαλγάλων.
- Δ Βασ. 2,1 Όταν ο Κυριος απεφάσισε να αναλάβη τον Ηλίαν με συσσεισμόν ἄνω προς τον ουρανόν, ο Ηλίας και ο Ελισαίος ανεχώρησαν ἀπὸ τα Γαλγαλα.
- Δ Βασ. 2,2 καὶ εἶπεν Ἥλιου πρὸς Ἐλισαιέ· κάθου δὴ ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως Βαιθήλ· καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ· ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε· καὶ ἦλθον εἰς Βαιθήλ.
- Δ Βασ. 2,2 Εἶπεν ο Ηλιού προς τον Ελισαίον· “κάθησε ἐδῶ, σε παρακαλῶ, διότι ο Κυριος με ἀπέστειλεν ἕως εἰς την Βαιθήλ”. Ο Ελισαίος ἀπήντησεν· “ορκίζομαι στον ζῶντα Θεόν και εἰς την ζωὴν σου, ὅτι δεν θα σε εγκαταλείψω”. Και ἦλθον μαζή εἰς την Βαιθήλ.
- Δ Βασ. 2,3 καὶ ἦλθον οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ ἐν Βαιθήλ πρὸς Ἐλισαιέ καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· εἰ ἔγνως, ὅτι Κύριος σήμερον λαμβάνει τὸν κύριόν σου ἐπάνωθεν τῆς κεφαλῆς σου; καὶ εἶπε· καγὼ ἔγνωκα, σιωπᾶτε.
- Δ Βασ. 2,3 Οι προφήται, οἱ οἱποῖοι εὐρίσκοντο ἐκεῖ εἰς την Βαιθήλ, ἦλθον στον Ελισαίον και του εἶπον· “ἀραγε γνωρίζεις ὅτι σήμερον ο Κυριος θα πάρη ἐπάνω ἀπὸ το κεφάλι σου τον κύριόν σου;” Εκείνος τους ἀπήντησε· “και ἐγὼ το γνωρίζω πολὺ καλὰ μη ομιλεῖτε”.
- Δ Βασ. 2,4 καὶ εἶπεν Ἥλιου πρὸς Ἐλισαιέ· κάθου δὴ ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με εἰς Ἱεριχώ· καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ· ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε· καὶ

ἦλθον εἰς Ἱεριχώ.

Δ Βασ. 2,4

Ο Ηλίας εἶπε πρὸς τον Ελισαῖον· “κάθησε, σε παρακαλῶ, ἐδῶ, διότι ο Κύριος μου ἔχει δώσει ἐντολήν να μεταβῶ εἰς την Ιεριχώ” Ο Ελισαῖέ ὁμως του εἶπεν· “ορκίζομαι στον ζῶντα Θεόν και εἰς την ιδικήν σου ζωήν, ὅτι δεν θα σε εγκαταλείψω”. Και ἐφθασαν μαζή εἰς την Ιεριχώ.

Δ Βασ. 2,5

καὶ ἤγγισαν οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ ἐν Ἱεριχώ πρὸς Ἐλισαῖέ καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν· εἰ ἔγνως ὅτι σήμερον λαμβάνει Κύριος τὸν κύριόν σου ἐπάνωθεν τῆς κεφαλῆς σου; καὶ εἶπε· καὶ γε ἐγὼ ἔγνω, σιωπᾶτε.

Δ Βασ. 2,5

Ο προφήται, οἱ οἱποῖοι εὐρίσκοντο εἰς την Ιεριχώ, ἦλθαν πρὸς τον Ελισαῖέ και του εἶπαν· “ἀλήθεια, γνωρίζεις ὅτι σήμερον θα ἀναλάβῃ στον ουρανὸν ἐπάνω ἀπὸ το κεφάλι σου ο Κύριος τον κύριόν σου;” Εκείνος ἀπήντησε· “βεβαίως το γνωρίζω. Μὴ ομιλεῖτε ὁμως”.

Δ Βασ. 2,6

καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἡλιοῦ· κάθου δὴ ὧδε, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως εἰς τὸν Ἰορδάνην· καὶ εἶπεν Ἐλισαῖέ· ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε· καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι·

Δ Βασ. 2,6

Εἶπε πρὸς τον Ελισαῖον ο Ηλιοῦ· “κάθησε συ ἐδῶ, διότι ο Κύριος με ἔχει ἀποστεῖλει ἕως τον Ιορδάνην”. Ο Ελισαῖος ἀπήντησε· “Ορκίζομαι στον ζῶντα Κυριον και εἰς την ζωήν σου, ὅτι δεν θα σε εγκαταλείψω”. Και ἐπήγαν και οἱ δύο πρὸς τον Ιορδάνην.

Δ Βασ. 2,7

καὶ πενήκοντα ἄνδρες υἱοὶ τῶν προφητῶν καὶ ἔστησαν ἐξεναντίας μακρόθεν· καὶ ἀμφότεροι ἔστησαν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου.

Δ Βασ. 2,7

Συγχρόνως ὁμως πενήντα ἄνδρες ἀπὸ τους προφήτας μετέβησαν και ἐστάθησαν ὀρθιοι μακρὰν ἀπέναντι ἀπὸ αὐτούς, ο δε Ελισαῖος και ο Ηλίας ἐστάθησαν εἰς την ὄχθην του ποταμοῦ Ιορδάνου.

Δ Βασ. 2,8

καὶ ἔλαβεν Ἡλιοῦ τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ καὶ εἴλησε καὶ

ἐπάταξε τὸ ὕδωρ, καὶ διηρέθη τὸ ὕδωρ ἔνθα καὶ ἔνθα,
καὶ διέβησαν ἀμφότεροι ἐν ἐρήμῳ.

Δ Βασ. 2,8

Ο Ηλίας ἐπῆρε την μηλωτήν, ἐτύλιξεν αὐτήν, ἐκτύπησε το
ὕδωρ του ποταμοῦ, το ὁποῖον καὶ διηρέθη εἰς δύο μέρη, ἄνω
καὶ κάτω. Καὶ διέβησαν καὶ οἱ δύο πρὸς την ἀπέναντι
ἐρημον περιοχὴν.

Δ Βασ. 2,9

καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαβῆναι αὐτοὺς καὶ Ἡλιοῦ εἶπε πρὸς
Ἐλισαίε· αἴτησαι τί ποιήσω σοι πρὶν ἢ ἀναληφθῆναί με
ἀπὸ σοῦ. καὶ εἶπεν Ἐλισαίε· γεννηθήτω δὴ διπλᾶ ἐν
πνεύματί σου ἐπ' ἐμέ.

Δ Βασ. 2,9

Οταν ἐπέρασαν τον ποταμόν, εἶπεν ο Ηλίας πρὸς τον
Ελισαίον· “ζήτησέ μου τι θέλεις να σου κάμω, πρὶν
ἀναληφθῶ ἀπὸ σε στον ουρανόν”; Ο Ελισαῖος ἀπήντησεν·
“δόσε, σε παρακαλῶ, διπλὴν την χάριν σου εἰς ἐμέ”.

Δ Βασ. 2,10

καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ· ἐσκήρυνας τοῦ αἰτήσασθαι· ἐὰν ἴδῃς
με ἀναλαμβάνομενον ἀπὸ σοῦ, καὶ ἔσται σοι οὕτως· καὶ
ἐὰν μὴ, οὐ μὴ γένηται.

Δ Βασ. 2,10

Ο Ηλιοῦ ἀπήντησε· “πολὺ βαρὺ εἶναι το αἴτημά σου. Εἰάν
ὅμως με ἴδῃς να ἀναλαμβάνωμαι ἀπὸ σε πρὸς τον ουρανόν,
θα πραγματοποιηθῇ το αἴτημά σου. Εἰάν ὅμως ὄχι, δεν θα
πραγματοποιηθῇ”.

Δ Βασ. 2,11

καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων, ἐπορεύοντο καὶ
ἐλάλουν· καὶ ἰδοὺ ἄρμα πυρὸς καὶ ἵπποι πυρὸς καὶ
διέστειλαν ἀνὰ μέσον ἀμφοτέρων, καὶ ἀνελήφθη Ἡλιοῦ
ἐν συσσεισμῷ ὥς εἰς τὸν οὐρανόν.

Δ Βασ. 2,11

Ενῶ δε αὐτοὶ ἐβάδιζαν καὶ πορευόμενοι συνωμίλουν,
αἰφνης ἓνα πύρινον ἄρμα καὶ πύρινοι ἵπποι διεχώρισαν τον
ἓνα ἀπὸ τον ἄλλον, καὶ ο Ηλιοῦ μέσα εἰς ἀνεμοστρόβιλον
ἀνελήφθη καὶ ἐφέρετο ὡς στον ουρανόν.

Δ Βασ. 2,12

καὶ Ἐλισαίε ἑώρα καὶ ἐβόα· πάτερ, πάτερ, ἄρμα Ἰσραὴλ
καὶ ἵππεὺς αὐτοῦ· καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν ἔτι καὶ ἐπελάβετο
τῶν ἱματίων αὐτοῦ καὶ διέρρηξεν αὐτὰ εἰς δύο ῥήγματα.

- Δ Βασ. 2,12 Ο Ελισαίος έβλεπε και εκραύγαζε· “πάτερ, πάτερ, συ ήσο η σωτήριος δύναμις, άρματα και ιππικόν, δια τον λαόν του Ισραήλ”. Ο Ελισαίος δεν τον είδε πλέον. Και εις ένδειξιν λύπης δια τον χωρισμόν έπιασε τα ενδύματά του και τα έσχισεν εις δύο κομμάτια.
- Δ Βασ. 2,13 καὶ ὕψωσε τὴν μηλωτὴν Ἡλίου, ἣ ἔπεσεν ἐπάνωθεν Ἐλισαιέ, καὶ ἐπέστρεψεν Ἐλισαιέ καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ χεῖλους τοῦ Ἰορδάνου·
- Δ Βασ. 2,13 Ο Ελισαίος εσήκωσεν από κάτω την μηλωτήν του Ηλίου, η οποία έπεσεν από επάνω υψηλά, και επέστρεφεν έχων την μηλωτήν. Εστάθη εις την όχθην του Ιορδάνου.
- Δ Βασ. 2,14 καὶ ἔλαβε τὴν μηλωτὴν Ἡλίου, ἣ ἔπεσεν ἐπάνωθεν αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὸ ὕδωρ καὶ οὐ διέστη· καὶ εἶπε· ποῦ ὁ Θεὸς Ἡλίου ἀφφώ; καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ διερράγησαν ἔνθα καὶ ἔνθα, καὶ διέβη Ἐλισαιέ.
- Δ Βασ. 2,14 Επήρε την μηλωτήν του Ηλίου, η οποία έπεσεν επάνω εις αυτόν, εκτύπησε το ύδωρ, αλλ' εκείνο δεν διηρέθη, όπως προηγουμένως. Ο Ελισαίος είπε τότε· “που είναι ο Θεός του Ηλίου, που είναι;” Κατόπιν όμως εκτύπησε πάλιν τα ύδατα και εκείνα εχωρίσθησαν εις δύο, από εδώ και από εκεί, και ο Ελισαίος διέβη τον Ιορδάνην ποταμόν.
- Δ Βασ. 2,15 καὶ εἶδον αὐτόν οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ ἐν Ἱεριχῷ ἐξεναντίας καὶ εἶπον· ἐπαναπέπαυται τὸ πνεῦμα Ἡλίου ἐπὶ Ἐλισαιέ· καὶ ἦλθον εἰς συναντὴν αὐτοῦ καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν.
- Δ Βασ. 2,15 Οι προφήται, οι οποίοι ήσαν εις την απέναντι όχθην του Ιορδάνου προς την Ιεριχώ, είδον το θαύμα και είπον· “πράγματι το Πνεύμα του Θεού ανεπαύθη στον Ελισαίον”. Ηλθον αυτοί εις συνάντησιν του Ελισαίου και προσεκύνησαν αυτόν μέχρις εδάφους.
- Δ Βασ. 2,16 καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· ἰδοὺ δὴ μετὰ τῶν παιδῶν σου πεντήκοντα ἄνδρες υἱοὶ δυνάμεως· πορευθέντες δὴ

ζητησάτωσαν τὸν κύριόν σου, μή ποτε ἦρεν αὐτὸν
πνεῦμα Κυρίου καὶ ἔρριψεν αὐτὸν ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἢ ἐφ’
ἐν τῶν ὀρέων ἢ ἐφ’ ἓνα τῶν βουνῶν. καὶ εἶπεν Ἐλισαίε·
οὐκ ἀποστελεῖτε.

Δ Βασ. 2,16 Εἶπον δε πρὸς αὐτόν· “ἰδοῦ, μαζή με ἡμᾶς τοὺς προφῆτας
τοὺς δούλους σου υπάρχουν πεντήκοντα δυνατοὶ νέοι. Σε
παρακαλούμεν, ας μεταβούν να αναζητήσουν τον κύριόν
σου τον Ἡλίαν, μήπως, τυχόν και ἄνεμος ἐπῆρεν αὐτόν και
τον ἔρριψεν στον Ἰορδάνην η εἰς κανένα ὄρος η εἰς κανένα
ἀπὸ τοὺς λόφους”. Ο Ἐλισαῖος τοὺς εἶπεν· “ὄχι να μη τοὺς
ἀποστείλετε”.

Δ Βασ. 2,17 καὶ παρεβιάσαντο αὐτόν ἕως οὗ ἡσχύνετο. καὶ εἶπεν·
ἀποστείλατε. καὶ ἀπέστειλαν πεντήκοντα ἄνδρας, καὶ
ἐζήτησαν τρεῖς ἡμέρας καὶ οὐχ εὔρον αὐτόν.

Δ Βασ. 2,17 Αὐτοὶ ὁμως ἐπέμεναν, ὥστε ο Ἐλισαῖος, ἀπὸ ἐντροπῆν
πλέον, υπεχώρησε και εἶπε· “στείλατέ τοὺς”. Οἱ Προφῆται
ἔστειλαν τοὺς πεντήκοντα νέους και ἀνεζήτησαν τον Ἡλίαν
ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, ἀλλὰ δεν τον ευρήκαν.

Δ Βασ. 2,18 καὶ ἀνέστρεψαν πρὸς αὐτόν, καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐν
Ἱεριχώ, καὶ εἶπεν Ἐλισαίε· οὐκ εἶπον πρὸς ὑμᾶς, μή
πορευθῆτε;

Δ Βασ. 2,18 Επέστρεψαν ἀπρακτοὶ πρὸς τον Ἐλισαῖον, ο ὁποῖος ἐκάθητο
εἰς την Ἱεριχώ, και τοὺς εἶπε· “δεν σας εἶπα να μη πάτε εἰς
ἀναζήτησιν του Ἡλιοῦ;”

Δ Βασ. 2,19 καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως πρὸς Ἐλισαίε· ἰδοῦ ἡ
κατοίκησις τῆς πόλεως ἀγαθή, καθὼς ὁ κύριος βλέπει,
καὶ τὰ ὕδατα πονηρὰ καὶ ἡ γῆ ἀτεκνουμένη.

Δ Βασ. 2,19 Οἱ ἄνδρες της Ἱεριχούς εἶπαν πρὸς τον Ἐλισαῖον· “ἰδοῦ, ἡ
τοποθεσία και ἡ περιοχή της πόλεως εἶναι ωραία, ὅπως και
συ, ο κύριος, βλέπεις, ἀλλὰ τα νερά εἶναι ἐπιβλαβὴ και ἡ γῆ
δεν βλαστάνει και δεν καρποφορεῖ”.

Δ Βασ. 2,20 καὶ εἶπεν Ἐλισαίε· λάβετέ μοι ὑδρίσκην καινήν καὶ θέτε

ἐκεῖ ἄλα· καὶ ἔλαβον καὶ ἤνεγκαν πρὸς αὐτόν.

Δ Βασ. 2,20 Ο Ελισαῖος εἶπε πρὸς αὐτούς· “φέρετέ μου μίαν καινούργιαν υδρίαν καὶ βάλετε μέσα εἰς αὐτὴν αλάτι”. Επήραν καὶ τὴν ἔφεραν πρὸς αὐτόν, ὅπως τοὺς εἶπε.

Δ Βασ. 2,21 καὶ ἐξῆλθεν Ἐλισαῖε εἰς τὴν διέξοδον τῶν ὑδάτων καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ ἄλα καὶ εἶπε· τάδε λέγει Κύριος· ἴαμαι τὰ ὕδατα, οὐκ ἔσται ἔτι ἐκεῖθεν θάνατος καὶ ἀτεκνουμένη.

Δ Βασ. 2,21 Ο Ελισαῖος εβγήκε πρὸς τὴν πηγὴν τῶν ὑδάτων, ἔρριψεν ἐκεῖ τὸ αλάτι καὶ εἶπεν· “αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος· Εγὼ ἐξυγιαίνω τὰ ὕδατα καὶ δεν θα προέρχεται πλέον ἀπὸ αὐτὰ θάνατος καὶ ἀκαρπία εἰς τὴν γῆν”.

Δ Βασ. 2,22 καὶ ἰάθησαν τὰ ὕδατα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισαῖε, ὃ ἐλάλησε.

Δ Βασ. 2,22 Πράγματι τὰ ὕδατα ἐξυγιάνθησαν ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης καὶ μένουν ζωογόνα καὶ χρήσιμα μέχρι τῆς ἡμέρας αὐτῆς σύμφωνα με τὴν ἐντολὴν, τὴν ὁποῖαν ὁ Ελισαῖος εἶπεν.

Δ Βασ. 2,23 καὶ ἀνέβη ἐκεῖθεν εἰς Βαιθήλ· καὶ ἀναβαίνοντος αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ παιδάρια μικρὰ ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως καὶ κατέπαιζον αὐτοῦ καὶ εἶπον αὐτῷ· ἀνάβαινε, φαλακρέ, ἀνάβαινε.

Δ Βασ. 2,23 Ο Ελισαῖος ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν Ιεριχώ πρὸς τὴν Βαιθήλ. Ἐνῷ δε ἀνέβαιnen αὐτὸς τὸν δρόμον του, εβγήκαν μικρὰ παιδιὰ ἀπὸ τὴν πόλιν καὶ τὸν ἐνέπαιζαν λέγοντα· “ἀνάβαινε, φαλακρέ, ἀνάβαινε”.

Δ Βασ. 2,24 καὶ ἐξένευσεν ὀπίσω αὐτῶν καὶ εἶδεν αὐτά, καὶ κατηράσατο αὐτοῖς ἐν ὀνόματι Κυρίου· καὶ ἰδοὺ ἐξῆλθον δύο ἄρκοι ἐκ τοῦ ὄρυμοῦ καὶ ἀνέρρηξαν ἀπ’ αὐτῶν τεσσαράκοντα καὶ δύο παῖδας.

Δ Βασ. 2,24 Εγύρισεν ὀπίσω πρὸς αὐτὰ ὁ Ελισαῖος, τα εἶδε καὶ τα κατηράσθη ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου· καὶ ἰδοὺ εβγήκαν δύο ἄρκοι ἀπὸ τοῦ δάσους καὶ κατεσπάραξαν τεσσαράκοντα δύο παιδιὰ ἀπὸ αὐτά.

Δ Βασ. 2,25 καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖθεν εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον
κάκεῖθεν ἐπέστρεψεν εἰς Σαμάρειαν.

Δ Βασ. 2,25 Ο Ελισαῖος μετέβη ἀπὸ ἐκεῖ στο ὄρος Καρμηλον και ἀπὸ
ἐκεῖ ἐπανήλθεν εἰς τὴν Σαμάρειαν.

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 3

Δ Βασ. 3,1 Καὶ Ἰωράμ υἱὸς Ἀχαάβ ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραὴλ ἐν ἔτει
ὀκτωκαιδεκάτῳ Ἰωσαφάτ βασιλέως Ἰούδα καὶ
ἐβασίλευσε δώδεκα ἔτη.

Δ Βασ. 3,1 Ο Ιωράμ, ο υἱὸς τοῦ Αχαάβ, ἐγένε βασιλεὺς στο βασίλειον
τοῦ Ισραήλ κατὰ το δέκατον ὀγδοον ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ
Ιωσαφάτ, βασιλέως τοῦ Ιούδα, και εβασίλευσεν ἐπὶ δώδεκα
ἔτη.

Δ Βασ. 3,2 καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, πλὴν οὐχ
ὥς ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ οὐχ ὥς ἡ μήτηρ αὐτοῦ. καὶ
μετέστησε τὰς στήλας τοῦ Βάαλ, ἃς ἐποίησεν ὁ πατὴρ
αὐτοῦ·

Δ Βασ. 3,2 Καὶ αὐτὸς διέπραξε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ὅχι
ὁμῶς τόσον ὅσον ὁ πατὴρ τοῦ και ἡ μήτηρ τοῦ. Αφήρεσε τὰς
στήλας τοῦ Βααλ ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ, τὰς ὁποίας εἶχε
κατασκευάσει ὁ πατὴρ τοῦ.

Δ Βασ. 3,3 πλὴν ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβάτ, ὃς ἐξήμαρτε
τὸν Ἰσραὴλ, ἐκολλήθη, οὐκ ἀπέστη ἀπ' αὐτῆς.

Δ Βασ. 3,3 Ἀλλὰ και αὐτὸς προσεκολλήθη και δεν ἀπεμακρύνθη ἀπὸ
τὰς ἀμαρτίας, τὰς ὁποίας εἶχε διαπράξει ὁ Ἱεροβοάμ, ὁ υἱὸς
τοῦ Ναβάτ, ὁ ὁποῖος ἐγένεν ἀφορμὴ και αἰτία να
παρασυρθῇ εἰς τὴν ἀμαρτίαν και ὁ ἰσραηλιτικὸς λαός.

Δ Βασ. 3,4 καὶ Μωσὰ βασιλεὺς Μωάβ ἦν νωκὴδ, καὶ ἐπέστρεφε τῷ
βασίλει Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐπαναστάσει ἑκατὸν χιλιάδας

ἀρνῶν καὶ ἑκατὸν χιλιάδας κριῶν ἐπὶ πόκων.

Δ Βασ. 3,4

Ο Μωσά, ο βασιλεὺς της περιοχῆς Μωάβ, εἶχε πολλὰ ποιμνία. Εξ αἰτίας δε μίας αποτυχούσης επαναστάσεώς του ἐπλήρωνε κάθε ἔτος στον βασιλέα του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ὡς φόρον ἑκατὸν χιλιάδες ἀρνιά καὶ ἑκατὸν χιλιάδες κριάρια ἀκούρευτα.

Δ Βασ. 3,5

καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀχαάβ καὶ ἠθέτησε βασιλεὺς Μωάβ ἐν βασιλεῖ Ἰσραήλ.

Δ Βασ. 3,5

Οταν ὁμως ἀπέθανεν ο Αχαάβ, ο βασιλεὺς της Μωάβ ἠρνήθη νὰ πληρώσῃ τον φόρον στον βασιλέα του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.

Δ Βασ. 3,6

καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς Ἰωράμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ Σαμαρείας καὶ ἐπεσκέψατο τὸν Ἰσραήλ·

Δ Βασ. 3,6

Τότε ο βασιλεὺς Ἰωράμ ἐβγήκε κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην ἀπὸ την Σαμάρειαν καὶ ἐπεσκέφθη τον Ἰσραηλιτικὸν λαόν.

Δ Βασ. 3,7

καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐξαπέστειλε πρὸς Ἰωσαφάτ βασιλέα Ἰούδα λέγων· βασιλεὺς Μωάβ ἠθέτησεν ἐν ἐμοί· εἰ πορεύσῃ μετ' ἐμοῦ εἰς Μωάβ εἰς πόλεμον; καὶ εἶπεν· ἀναβήσομαι· ὅμοιός μοι ὅμοιός σοι, ὡς ὁ λαός μου ὁ λαός σου, ὡς οἱ ἵπποι μου οἱ ἵπποι σου.

Δ Βασ. 3,7

Μετέβη κατόπιν καὶ ἐστείλεν ἀνθρώπους του πρὸς τον Ἰωσαφάτ βασιλέα των Ἰουδαίων καὶ του εἶπε· “ὁ βασιλεὺς των Μωαβιτῶν κατεπάτησε την συμφωνίαν, την ὁποίαν ἔχει συνάψει με ἐμέ. Θέλεις νὰ ἐκστρατεύσῃς μαζὴ μου ἐναντίον της χώρας Μωάβ;” Ο Ἰωσαφάτ ἀπήντησε· “θα ἐκστρατεύσω μαζὴ σου, διότι ὅπως εἶμαι ἐγώ, εἶσαι καὶ συ. Ὅπως εἶναι ὁ λαός μου, εἶναι καὶ ὁ λαός σου ὅπως εἶναι τὸ ἱππικόν μου εἶναι καὶ τὸ ἰδικόν σου ἱππικόν”.

Δ Βασ. 3,8

καὶ εἶπε· ποία ὁδῷ ἀναβῶ; καὶ εἶπεν· ὁδὸν ἔρημον Ἐδῶμ.

Δ Βασ. 3,8

Ἠρώτησεν ὁ Ἰωσαφάτ τον Ἰωράμ· “ποῖον δρόμον θὰ ἀκολουθήσω;” Καὶ ἐκεῖνος του εἶπε· “θα ἀκολουθήσωμεν

την ἔρημον οδὸν δια μέσου της Ἰδουμαίας”.

Δ Βασ. 3,9

καὶ ἐπορεύθη ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰούδα καὶ ὁ βασιλεὺς Ἑδὼμ καὶ ἐκύκλωσαν ὁδὸν ἑπτὰ ἡμερῶν, καὶ οὐκ ἦν ὕδωρ τῇ παρεμβολῇ καὶ τοῖς κτήνεσι τοῖς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν.

Δ Βασ. 3,9

Ο βασιλεὺς του Ἰσραηλιτικοῦ βασιλείου καὶ ο βασιλεὺς των Ἰουδαίων καὶ ο βασιλεὺς των Ἰδουμαίων εβάδισαν μαζὴ κύκλω δρόμον ἑπτὰ ἡμερῶν. Ἀλλὰ ἐκεῖ ὅπου ἐφθασαν, δεν υπήρχεν ὕδωρ δια τον στρατὸν καὶ δια τα κτήνη, τα οποία τους ἀκολουθοῦσαν.

Δ Βασ. 3,10

καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ· ὦ, ὅτι κέκληκε Κύριος τοὺς τρεῖς βασιλεῖς παρερχομένους δοῦναι αὐτοὺς ἐν χειρὶ Μωὰβ

Δ Βασ. 3,10

Ο βασιλεὺς του Ἰσραὴλ εἶπεν· “ἀλλοῖμονον ! ο Κυριος λοιπὸν προσεκάλεσεν ἡμᾶς τους τρεις βασιλεῖς, που βαδίζομεν ἐναντίον των Μωαβιτῶν, δια να μας παραδώσῃ εἰς τα χέρια ἐκείνων”.

Δ Βασ. 3,11

καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ· οὐκ ἔστιν ὧδε προφήτης τοῦ Κυρίου καὶ ἐπιζητήσωμεν τὸν Κύριον παρ’ αὐτοῦ; καὶ ἀπεκρίθη εἷς τῶν παίδων τοῦ βασιλέως Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν· ὧδε Ἐλισαιὲ υἱὸς Σαφάτ, ὃς ἐπέχεεν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας Ἡλίου.

Δ Βασ. 3,11

Ο Ἰωσαφάτ ἠρώτησε· “δεν ὑπάρχει ἐδὼ κανεὶς προφήτης του Κυρίου, δια να παρακαλέσωμεν μέσω αὐτοῦ τον Κυριον;” Ἐνας ἀπὸ τους στρατιώτας του βασιλέως των Ἰσραηλιτῶν εἶπεν· “ὑπάρχει ἐδὼ ο Ἐλισαιέ, ο υἱὸς του Σαφάτ, ο οποίος υπηρετοῦσε τον Ἡλίου καὶ του ἐρριπτε νερό εἰς τα χέρια του”.

Δ Βασ. 3,12

καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ· ἔστιν αὐτῷ ῥῆμα Κυρίου. καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα καὶ βασιλεὺς Ἑδὼμ.

Δ Βασ. 3,12

Ο Ἰωσαφάτ εἶπε· “πράγματι εἰς αὐτὸν καὶ δι' αὐτοῦ ὑπάρχει

λόγος Κυρίου”. Οι τρεις βασιλείς, ο βασιλεύς του Ισραήλ, ο βασιλεύς των Ιουδαίων Ιωσαφάτ και ο βασιλεύς της Εδώμ ήλθαν εις συνάντησιν του Ελισαίου.

Δ Βασ. 3,13 καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ ἐπὶ βασιλέα Ἰσραὴλ· τί ἐμοὶ καὶ σοί; δεῦρο πρὸς τοὺς προφῆτας τοῦ πατρὸς σου καὶ τοὺς προφῆτας τῆς μητρὸς σου. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς Ἰσραὴλ· μὴ ὅτι κέκληκε Κύριος τοὺς τρεῖς βασιλεῖς τοῦ παραδοῦναι αὐτοὺς εἰς χεῖρας Μωάβ;

Δ Βασ. 3,13 Ο Ελισαῖος απευθυνόμενος προς τον βασιλέα του Ισραηλιτικοῦ λαοῦ εἶπε· “ποῖα σχέσις ὑπάρχει μεταξύ ἐμοῦ καὶ σου; Πηγαινὲ να ζητήσης συμβουλὴν καὶ χάριν ἀπὸ τοὺς προφῆτας τοῦ πατρὸς σου καὶ τοὺς προφῆτας τῆς μητρὸς σου”. Ο βασιλεύς του Ισραήλ του ἀπήντησε· “μήπως τάχα ὁ Κύριος ἐκάλεσεν ἡμᾶς τοὺς τρεῖς βασιλεῖς, διὰ να μας παραδώσῃ εἰς τὰ χέρια τῶν Μωαβιτῶν;”

Δ Βασ. 3,14 καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ· ὦ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὃ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ, ὅτι εἰ μὴ πρόσωπον Ἰωσσαφάτ βασιλέως Ἰούδα ἐγὼ λαμβάνω, εἰ ἐπέβλεψα πρὸς σε καὶ εἰδὼν σε·

Δ Βασ. 3,14 Ο Ελισαῖος ἀπήντησεν· “ὀρκίζομαι στὸν ζῶντα Κύριον τῶν δυνάμεων, ἐνώπιον τοῦ ὁποῖου παρέστην καὶ παρίσταμαι, ὅτι ἐὰν δὲν ἐλάμβανα ὑπ’ ὄψει τὸν Ιωσαφάτ, τὸν βασιλέα τῶν Ιουδαίων, ποτὲ δὲν θα ἐστρεφα τὸ βλέμμα μου πρὸς σε καὶ ποτὲ δὲν θα σε ἐπρόσεχα.

Δ Βασ. 3,15 καὶ νῦν λαβέ μοι ψάλλοντα. καὶ ἐγένετο ὡς ἔψαλλεν ὁ ψάλλων, καὶ ἐγένετο ἐπ’ αὐτὸν χεὶρ Κυρίου,

Δ Βασ. 3,15 Τώρα ὁμως φέρε μου ἐδῶ ἓνα μουσικόν, πού παίζει ὄργανον”. Ὄταν δὲ ὁ μουσικός ἦλθε καὶ ἐπαίξε μουσικὴν, ἡ δύναμις καὶ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἐφώτισαν τὸν Ελισαῖον, ὁ ὁποῖος

Δ Βασ. 3,16 καὶ εἶπε· τάδε λέγει Κύριος· ποιήσατε τὸν χειμάρρουν τοῦτον βοθύνους βοθύνους·

- Δ Βασ. 3,16 και εἶπεν· “αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος· Ἀνοίξατε τοὺς διαφόρους
τόπους αὐτοῦ τοῦ ξηροποτάμου λάκκους.
- Δ Βασ. 3,17 ὅτι τὰδε λέγει Κύριος· οὐκ ὄψεσθε πνεῦμα καὶ οὐκ
ὄψεσθε ὑετὸν, καὶ ὁ χειμάρρους οὗτος πλησθήσεται
ὔδατος, καὶ πίεσθε ὑμεῖς καὶ αἱ κτήσεις ὑμῶν καὶ τὰ
κτήνη ὑμῶν·
- Δ Βασ. 3,17 Αὐτὰ λέγει ἀκόμη ὁ Κύριος· Δεν θα ἀκούσετε ἄνεμον να
φυσᾷ καὶ δεν θα ἴδετε βροχὴν να πίπτῃ καὶ ὁμως ὁ
ξηροπόταμος αὐτὸς θα γεμίσῃ ἀπὸ νερά. Καὶ θα πῆτε καὶ
σεῖς καὶ τὰ ποίμνιά σας καὶ τὰ μεταγωγικά σας.
- Δ Βασ. 3,18 καὶ κούφη αὕτῃ ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, καὶ παραδώσω
τὴν Μωὰβ ἐν χειρὶ ὑμῶν,
- Δ Βασ. 3,18 Εἶναι δε αὐτὸ τὸ ἔργον ευκολώτατον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ὁ
οποῖος καὶ θα παραδώσῃ τὴν χώραν τῶν Μωαβιτῶν εἰς τὴν
ἐξουσίαν σας.
- Δ Βασ. 3,19 καὶ πατάξετε πᾶσαν πόλιν ὀχυράν καὶ πᾶν ξύλον ἀγαθὸν
καταβαλεῖτε καὶ πάσας πηγὰς ὔδατος ἐμφράξεσθε καὶ
πᾶσαν μερίδα ἀγαθὴν ἀχρειώσετε ἐν λίθοις.
- Δ Βασ. 3,19 Καὶ θα καταστρέψετε σεῖς κάθε ὀχυράν πόλιν τῶν
Μωαβιτῶν καὶ θα κατακόψετε κάθε καρποφόρον δένδρον,
θα φράξετε δε τὰς πηγὰς τῶν υδάτων, κάθε δε εὐφορον
περιοχὴν θα τὴν κάμετε ἀχρηστον γεμίζοντες αὐτὴν με
λίθους”.
- Δ Βασ. 3,20 καὶ ἐγένετο πρωτὶ ἀναβαινούσης τῆς θυσίας καὶ ἰδοὺ
ὔδατα ἤρχοντο ἐξ ὁδοῦ Ἐδὼμ, καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ
ὔδατος.
- Δ Βασ. 3,20 Πράγματι δε κατὰ τὴν ἐπομένην πρωΐαν, ὅταν προσεφέρετο
πρὸς τὸν Θεόν ἡ πρωϊνὴ θυσία, ἰδοὺ ὔδατα πολλὰ
κατέβαιναν ἀπὸ τὴν περιοχὴν τῆς Ἐδὼμ καὶ ἐγέμισεν ἡ
χώρα ἀπὸ νερό.
- Δ Βασ. 3,21 καὶ πᾶσα Μωὰβ ἤκουσαν ὅτι ἀνέβησαν οἱ τρεῖς βασιλεῖς
πολεμεῖν αὐτοὺς, καὶ ἀνεβόησαν ἐκ παντὸς

περιεζωσμένοι ζώνην καὶ εἶπαν· ὦ καὶ ἔστησαν ἐπὶ τοῦ ὁρίου.

Δ Βασ. 3,21 Ἐν τῷ μεταξύ ὅλοι οἱ Μωαβῖται, ὅταν ἐπληροφορήθησαν ὅτι ἐξεστράτευσαν οἱ τρεῖς βασιλεῖς, δια να πολεμήσουν ἐναντίον των, ἐκραύγασαν καὶ ὅλοι ὅσοι ἠμποροῦσαν να φέρουν ὅπλα ἠγέρθησαν καὶ εἶπαν· “αλλοῖμονον!” Ἡτοιμάσθησαν ὁμῶς καὶ παρετάχθησαν εἰς τὰ σύνορα τῆς χώρας των.

Δ Βασ. 3,22 καὶ ὥρθρισαν τὸ πρωῒ, καὶ ὁ ἥλιος ἀνέτειλεν ἐπὶ τὰ ὕδατα· καὶ εἶδε Μωάβ ἐξεναντίας τὰ ὕδατα πυρὰ ὡσεὶ αἷμα

Δ Βασ. 3,22 Οἱ στρατευμένοι Μωαβῖται ἐσηκώθησαν τὸ πρωὶ, ἐνῶ ὁ ἥλιος εἶχεν ἀνατελεῖ καὶ ἐρριπτε τὰς ἀκτῖνας τοῦ εἰς τὰ ὕδατα. Εἶδαν δε τὰ ἀπέναντι ὕδατα κόκκινα ὡσάν αἷμα.

Δ Βασ. 3,23 καὶ εἶπαν· αἷμα τοῦτο τῆς ῥομφαίας, καὶ ἐμαχέσαντο οἱ βασιλεῖς καὶ ἐπάταξεν ἀνὴρ τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ νῦν ἐπὶ τὰ σκῦλα Μωάβ.

Δ Βασ. 3,23 Εἶπαν δε ἀναμεταξύ των· “τὸ αἷμα αὐτὸ προέρχεται ἀπὸ ρομφαίαν. Φαίνεται ὅτι οἱ τρεῖς βασιλεῖς συνήψαν μάχην μεταξύ των καὶ καθένας ἀπὸ τοὺς στρατιώτας των θα ἐπετέθη ἐναντίον τοῦ ἄλλου. Καὶ τώρα λοιπόν, Μωαβῖται, ἐμπρός δια να τοὺς λαφυραγωγῇσωμεν”.

Δ Βασ. 3,24 καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰσραὴλ, καὶ Ἰσραὴλ ἀνέστησαν καὶ ἐπάταξαν τὴν Μωάβ, καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. καὶ εἰσῆλθον εἰσπορευόμενοι καὶ τύπτοντες τὴν Μωάβ

Δ Βασ. 3,24 Οἱ Μωαβῖται εἰσώρμησαν στο στρατόπεδον τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, ἀλλὰ οἱ Ἰσραηλίται ἠγέρθησαν, ἐπετέθησαν καὶ ἐνίκησαν τοὺς Μωαβῖτας, οἱ ὁποῖοι καὶ ἐτράπησαν εἰς φυγὴν ἐμπρός ἀπὸ αὐτοῦς. Οἱ Ἰσραηλίται καταδιώκοντες καὶ κτυπώντας αὐτοὺς εἰσῆλθον εἰς τὴν χώραν των Μωαβιτῶν.

- Δ Βασ. 3,25 καὶ τὰς πόλεις καθεῖλον καὶ πᾶσαν μερίδα ἀγαθὴν ἔρριψαν ἀνὴρ τὸν λίθον καὶ ἐνέπλησαν αὐτὴν καὶ πᾶσαν πηγὴν ἐνέφραξαν καὶ πᾶν ξύλον ἀγαθὸν κατέβαλον ἕως τοῦ καταλιπεῖν τοὺς λίθους τοῦ τοίχου καθηρημένους, καὶ ἐκύκλωσαν οἱ σφενδονῆται καὶ ἐπάταξαν αὐτήν.
- Δ Βασ. 3,25 Εκεῖ κατεκρήμνισαν τὰς πόλεις· εἰς κάθε δε εὐφορον αγρὸν, δια να τον καταστήσουν ἀχρηστον, ἔρριπεν ο καθένας ἀπὸ τοὺς στρατιώτας λίθους καὶ τον ἐγέμισαν. Καθε πηγὴν την ἐφραξαν καὶ κάθε καρποφόρον καὶ ωραῖον δένδρον το ἐκοψαν ἀπὸ την ρίζαν. Επέφεραν τέτοια καταστροφὴν, ὥστε εἰς κάποια πόλιν δεν ἐμειναν παρὰ λίθοι στους ετοιμόρροπους τοίχους. Οἱ Ἰσραηλῖται, οἱ οἱοῖ ἐχειρίζοντο την σφενδόνην, περιεκύκλωσαν αὐτὴν την πόλιν καὶ την κατέλαβαν.
- Δ Βασ. 3,26 καὶ εἶδεν ὁ βασιλεὺς Μωάβ ὅτι ἐκραταίωσεν ὑπὲρ αὐτὸν ὁ πόλεμος. καὶ ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ ἑπτακοσίους ἄνδρας ἐσπασμένους ῥομφαίαν διακόψαι πρὸς βασιλέα Ἐδώμ, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν.
- Δ Βασ. 3,26 Τότε ο βασιλεὺς των Μωαβιτῶν, ὅταν εἶδεν ὅτι ο πόλεμος ἐστράφη καταστρεπτικὸς ἐναντίον του, ἐπῆρε μαζὴ του ἑπτακοσίους ἄνδρας, οἱ οἱοῖ ἠμποροῦσαν να χειρίζονται την σπάθην, καὶ μετέβη, δια να ανοίξη δρόμον πρὸς τον βασιλέα των Ἰδουμαίων, ἀλλὰ δεν το κατώρθωσαν.
- Δ Βασ. 3,27 καὶ ἔλαβε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν πρωτότοκον, ὃν ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν ὀλοκαύτωμα ἐπὶ τοῦ τείχους· καὶ ἐγένετο μετὰμελος μέγας ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἀπῆρσαν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν γῆν.
- Δ Βασ. 3,27 Επάνω δε εἰς την ἀγωνίαν καὶ τον πόνον του ἐπῆρε τον πρωτοτόκον υἱὸν του, ο οἱός θα τον διεδέχετο στον θρόνον, καὶ τον προσέφερε θυσίαν ὀλοκαυτώματος ἐπάνω στο τείχος της πόλεως. Οἱ Ἰσραηλῖται, ὅταν εἶδαν αὐτὴν την

τραγικήν θυσίαν, συνεκλονίσθησαν και σαν μεταμελόμενοι ανεχώρησαν από τα μέρη εκείνα και επέστρεψαν εις την χώραν των.

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 4

Δ Βασ. 4,1 Καὶ γυνὴ μία ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν ἐβόα πρὸς τὸν Ἑλισαῖ ἐλέγουσα· ὁ δοῦλός σου ἀνὴρ μου ἀπέθανε, καὶ σὺ ἔγνωσ ὅτι δοῦλός σου ἦν φοβούμενος τὸν Κύριον· καὶ ὁ δανειστής ἦλθε λαβεῖν τοὺς δύο υἱοὺς μου ἑαυτῷ εἰς δούλους.

Δ Βασ. 4,1 Ἡ σύζυγος ἐνός ἀπὸ τῶν προφήτας ἐκραύγασε πρὸς τὸν Ἑλισαῖον λέγουσα· “ὁ σύζυγός μου, ὁ δούλός σου, ἀπέθανε. Σὺ δε γνωρίζεις, ὅτι αὐτὸς ἐσέβετο τὸν Θεόν. Μετὰ τὸν θάνατόν του, ἦλθεν ὁ δανειστής μας, στὸν ὁποῖον δὲν ἐξωφλήσαμεν τὸ χρέος μας, νὰ πάρῃ ὡς δούλους τοῦ τα δύο παιδιὰ μου”.

Δ Βασ. 4,2 καὶ εἶπεν Ἑλισαῖ· τί ποιήσω σοι; ἀνάγγειλόν μοι τί ἔστι σοι ἐν τῷ οἴκῳ. ἡ δὲ εἶπεν· οὐκ ἔστι τῇ δούλῃ σου οὐδὲν ἐν τῷ οἴκῳ, ὅτι ἀλλ’ ἢ ὁ ἀλείψομαι ἔλαιον.

Δ Βασ. 4,2 Ὁ Ἑλισαῖος εἶπε πρὸς αὐτήν· τὴν ἡμπορῶ νὰ κάμῳ διὰ σε; Πές μου, τί ὑπάρχει μέσα στὸ σπίτι σου;” Ἐκείνη ἀπήντησεν· “στὸ σπίτι ἐμοῦ τῆς δούλης σου δὲν ὑπάρχει τίποτε, εἰμὴ μόνον ἐλάχιστον λάδι, ὅσον ἀρκεῖ διὰ νὰ ἀλείψωμεν τὸ ψωμί μας”.

Δ Βασ. 4,3 καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν· δεῦρο αἶτησαι σεαυτῇ σκεύη ἕξωθεν παρὰ πάντων τῶν γειτόνων σκεύη κενά, μὴ ὀλιγώσης.

Δ Βασ. 4,3 Ὁ Ἑλισαῖος εἶπε πρὸς αὐτήν· “πῆγαινε εἰς τὴν γειτονιά καὶ ζήτησε ἀπὸ ὅλους τοὺς γείτονάς σου δοχεῖα ἀδειανὰ. Μὴ διστάσης νὰ ζητήσης πολλὰ.

- Δ Βασ. 4,4 καὶ εἰσελεύσῃ καὶ ἀποκλείσεις τὴν θύραν κατὰ σοῦ καὶ κατὰ τῶν υἱῶν σου καὶ ἀποχεεῖς εἰς τὰ σκεύη ταῦτα καὶ τὸ πληρωθὲν ἀρείς.
- Δ Βασ. 4,4 Κατόπιν θα εἰσέλθῃς στο σπίτι σου, θα κλείσῃς τὴν θύραν μέσα δε στο σπίτι σου θα εἶσαι συ καὶ τὰ παιδιὰ σου. Από το λάδι, που ἔχεις, θα χύσῃς λίγο εἰς τὰ δοχεῖα αὐτά. Τα δοχεῖα θα γεμίσουν λάδι, το ὁποῖον θα θέσῃς κατὰ μέρος”.
- Δ Βασ. 4,5 καὶ ἀπήλθε παρ’ αὐτοῦ, καὶ ἀπέκλεισε τὴν θύραν καθ’ ἑαυτῆς καὶ κατὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς· αὐτοὶ προσήγγιζον πρὸς αὐτήν, καὶ αὐτὴ ἐπέχεεν ἕως ἐπλήσθησαν τὰ σκεύη.
- Δ Βασ. 4,5 Εφυγεν ἡ γυναῖκα, εἰσῆλθεν στο σπίτι της, ἐκλείσε τὴν θύραν καὶ μέσα εἰς αὐτὸ ἐμείνεν αὐτὴ καὶ τὰ παιδιὰ της. Τα παιδιὰ της ἔφεραν πρὸς αὐτήν τὸ ἓνα μετὰ τὸ ἄλλο τὰ κενὰ δοχεῖα καὶ αὐτὴ ἔχυνε λάδι, ἕως ὅτου ἐγέμισαν.
- Δ Βασ. 4,6 καὶ εἶπε πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτῆς· ἐγγίσατε ἔτι πρὸς με τὸ σκεῦος· καὶ εἶπον αὐτῇ· οὐκ ἔστιν ἔτι σκεῦος· καὶ ἔστη τὸ ἔλαιον.
- Δ Βασ. 4,6 Εἶπε δε πρὸς τὰ παιδιὰ της· “φέρετε πρὸς ἐμὲ ἓνα ἀκόμη κενὸν δοχεῖον». Εκείνα της ἀπήντησαν· “δεν ὑπάρχει ἄλλο δοχεῖον κενόν”. Καὶ τότε ἐσταμάτησεν ἡ ροὴ τοῦ ἐλαίου.
- Δ Βασ. 4,7 καὶ ἦλθε καὶ ἀπήγγειλε τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπεν Ἐλίσαιε· δεῦρο καὶ ἀπόδου τὸ ἔλαιον καὶ ἀποτίσεις τοὺς τόκους σου, καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου ζήσεσθε ἐν τῷ ἐπιλοίπῳ ἐλαίῳ.
- Δ Βασ. 4,7 Ἡ γυνὴ ἦλθε καὶ ἀνήγγειλεν στον Ελισταῖον, τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ. Ὁ Ελισταῖος της εἶπε· “πήγαινε, πώλησε τὸ λάδι καὶ με τὰ χρήματα, που θα εἰσπράξῃς, νὰ πληρώσῃς τὸ χρέος σου. Με τὸ υπόλοιπον δε λάδι, που θα μείνῃ, θα τραφῇτε εὖ καὶ τὰ παιδιὰ σου.
- Δ Βασ. 4,8 καὶ ἐγένετο ἡμέρα καὶ διέβη Ἐλίσαιε εἰς Σωμάν, καὶ ἐκεῖ γυνὴ μεγάλη καὶ ἐκράτησεν αὐτὸν φαγεῖν ἄρτον. καὶ

ἐγένετο ἀφ' ἱκανοῦ τοῦ εἰσπορεύεσθαι αὐτὸν ἐξέκλινε τοῦ ἐκεῖ φαγεῖν.

Δ Βασ. 4,8 Καποϊαν ἄλλην ἡμέραν ὁ Ελισαῖος διέβαινεν ἀπὸ τὴν πόλιν Σωμάν. Ἐκεῖ υπήρχε μία πλούσια γυναῖκα, ἡ ὁποία τὸν παρεκάλεσε με ἐπιμονήν νὰ καθήσῃ νὰ φάγῃ ἄρτον. Ἐκτοτε κάθε φορὰν, πού ὁ Ελισαῖος εἰσῆρχετο εἰς τὴν πόλιν, μετέβαινε στὸν οἶκον τῆς δια νὰ φάγῃ.

Δ Βασ. 4,9 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς· ἰδοὺ δὴ ἔγνω ὅτι ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἅγιος οὗτος διαπορεύεται ἐφ' ἡμᾶς διὰ παντός.

Δ Βασ. 4,9 Ἡ γυνὴ αὐτὴ εἶπεν στὸν σύζυγόν τῆς· “ἰδοὺ, γνωρίζω καλὰ, ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτός τοῦ Θεοῦ εἶναι ἅγιος καὶ πάντοτε διέρχεται ἀπὸ τὸ σπῖτι μας.

Δ Βασ. 4,10 ποιήσωμεν δὴ αὐτῷ ὑπερῶον τόπον μικρὸν καὶ θῶμεν αὐτῷ ἐκεῖ κλίνην καὶ τράπεζαν καὶ δίφρον καὶ λυχνίαν. καὶ ἔσται ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι πρὸς ἡμᾶς καὶ ἐκκλινεῖ ἐκεῖ.

Δ Βασ. 4,10 Ἀς κτίσωμεν λοιπὸν δι' αὐτὸν ἓνα μικρὸν δωμάτιον στὸ ὑπερῶον. Ἀς θέσωμεν ἐκεῖ μίαν κλίνην, μίαν τράπεζαν καὶ ἓνα κάθισμα καὶ μίαν λυχνίαν. Ἐτσι δε κάθε φορὰν, πού αὐτός θα ἔρχεται πρὸς ἡμᾶς, θα μένῃ στὸ δωμάτιον ἐκεῖνο”.

Δ Βασ. 4,11 καὶ ἐγένετο ἡμέρα καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ καὶ ἐξέκλινεν εἰς τὸ ὑπερῶον καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ.

Δ Βασ. 4,11 Καποϊαν κατόπιν ἡμέραν ὁ Ελισαῖος εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐπήγεν εἰς τὰ ὑπερῶον ἐκεῖνο, ὅπου καὶ ἐκοιμήθη.

Δ Βασ. 4,12 καὶ εἶπε πρὸς Γιεζὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ· κάλεσόν μοι τὴν Σωμανίτιν ταύτην· καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν, καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ.

Δ Βασ. 4,12 Εἶπε δε πρὸς τὸν Γιεζὶ, τὸν υπηρετὴν του· “κάλεσε αὐτήν τὴν Σωμανίτιν γυναῖκα νὰ ἔλθῃ πρὸς ἐμέ”. Ὁ υπηρέτης τοῦ Ελισαίου τὴν ἐκάλεσε καὶ ἐκείνη παρουσιάσθη ἐνώπιον αὐτοῦ.

- Δ Βασ. 4,13 καὶ εἶπεν αὐτῷ· εἰπὸν δὴ πρὸς αὐτήν· ἰδοὺ ἐξέστησας ἡμῖν πᾶσαν τὴν ἔκστασιν ταύτην· τί δεῖ ποιῆσαί σοι; εἰ ἔστι λόγος σοι πρὸς τὸν βασιλέα ἢ πρὸς τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως; ἡ δὲ εἶπεν· ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ ἐγὼ εἰμι οἰκῶ.
- Δ Βασ. 4,13 Ο Ελισαῖος εἶπε πρὸς τὸν Γιεζὶ· “περὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτήν, ὅτι μας κατέπληξε καὶ μας καθυπεχρέωσε με τὴν φιλοξενίαν της. Τί πρέπει, λοιπὸν, νὰ κάμωμεν εἰς σέ; Μηπὼς ὑπάρχει κάποιο ζήτημά σου ἐκκρεμές, δια νὰ ομιλήσωμεν πρὸς τὸν βασιλέα ἢ πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ στρατοῦ;» Εκείνη ἀπήντησεν· “ἐγὼ κατοικῶ ἐν μέσῳ τῶν ἀνθρώπων μου καὶ δὲν ἔχω καμμίαν τέτοιαν ἀνάγκην”.
- Δ Βασ. 4,14 καὶ εἶπε πρὸς Γιεζὶ· τί δεῖ ποιῆσαι αὐτῇ; καὶ εἶπε Γιεζὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ· καὶ μάλα υἱὸς οὐκ ἔστιν αὐτῇ, καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς πρεσβύτης.
- Δ Βασ. 4,14 Ο ' Ελισαῖος εἶπε πρὸς τὸν Γιεζὶ· “τί λοιπὸν πρέπει νὰ κάνωμεν δι' αὐτήν;” Ο Γιεζὶ ὁ ὑπηρέτης τοῦ Ελισαίου εἶπε· “γεγονός εἶναι ὅτι αὐτὴ ἡ γυνὴ δὲν ἔχει παιδί καὶ ὁ σύζυγός της εἶναι γέρον”.
- Δ Βασ. 4,15 καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν, καὶ ἔστη παρὰ τὴν θύραν.
- Δ Βασ. 4,15 Ο Ελισαῖος τὴν ἐκάλεσε καὶ ἐκείνη ἐστάθη ὀρθία κοντὰ εἰς τὴν θύραν.
- Δ Βασ. 4,16 καὶ εἶπεν Ἐλισαῖε πρὸς αὐτήν· εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον, ὡς ἡ ὥρα, ζῶσα σὺ περιειληφυῖα υἱόν. ἡ δὲ εἶπε· μὴ Κύριε, μὴ διαψεύσῃ τὴν δούλην σου.
- Δ Βασ. 4,16 Εἶπε τότε πρὸς αὐτήν ὁ Ελισαῖος· “κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος, τὴν ἐποχὴν αὐτήν, σὺ θὰ ζῇς βέβαια, ἀλλὰ καὶ θὰ κρατῇς παιδί εἰς τὴν ἀγκαλιά σου”. Εκείνη ὁμῶς ἀπήντησε· “σε παρακαλῶ, κύριε, μὴ διαψεύσῃς αὐτήν τὴν υπόσχεσιν, ποὺ ἐδώκες πρὸς ἐμέ, τὴν δούλην σου”.
- Δ Βασ. 4,17 καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἡ γυνὴ καὶ ἔτεκεν υἱόν εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον, ὡς ἡ ὥρα, ζῶσα, ὡς ἐλάλησε πρὸς

αὐτὴν Ἐλισαιέ.

- Δ Βασ. 4,17 Πράγματι ἡ γυναῖκα αὐτὴ συνέλαβε καὶ ἐγέννησε παιδί κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος καὶ κατὰ τὴν εποχὴν ἐκείνην, εὐρίσκετο αὐτὴ, φυσικὰ, ἐν τῇ ζωῇ, ὅπως εἶχε προαναγγεῖλει εἰς αὐτὴν ὁ Ἐλισαῖος.
- Δ Βασ. 4,18 καὶ ἡδρύνθη τὸ παιδάριον· καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐξῆλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ πρὸς τοὺς θερίζοντας,
- Δ Βασ. 4,18 Το παιδί ἐμεγάλωσε καὶ κάποτε ἐβγήκεν στὸν ἀγρὸν, ὅπου εὐρίσκετο ὁ πατέρας του καὶ οἱ θερισταί.
- Δ Βασ. 4,19 καὶ εἶπε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ· τὴν κεφαλὴν μου, τὴν κεφαλὴν μου· καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ· ἄρον αὐτὸν πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 4,19 Αἰφνης εἶπε πρὸς τὸν πατέρα του· “τὸ κεφάλι μου, τὸ κεφάλι μου” ! Ὁ δὲ πατέρας εἶπεν στὸν υπηρέτην· “πάρε τὸ παιδί καὶ φέρε το πρὸς τὴν μητέρα του”.
- Δ Βασ. 4,20 καὶ ἤρρεν αὐτὸν πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτῆς ἕως μεσημβρίας καὶ ἀπέθανε.
- Δ Βασ. 4,20 Ὁ υπηρέτης ἐπῆρε τὸ παιδί καὶ τὸ ἔφερεν εἰς τὴν μητέρα του. Αὐτὸ ἐκοιμήθη εἰς τὰ γόνατα τῆς μητρὸς του ἕως τὸ μεσημέρι, ὁπότε ἀπέθανε.
- Δ Βασ. 4,21 καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν κλίνην τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ καὶ ἀπέκλεισε κατ’ αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθε.
- Δ Βασ. 4,21 Ἡ μητέρα του το ἀνέβασεν στὸ υπερώον καὶ τὸ ἐκοίμισεν στὸ κρεβάτι τοῦ προφήτου Ἐλισαίου. Ἐκλείσε δὲ πίσω ἀπὸ αὐτὸ τὴν πόρτα καὶ ἐξῆλθεν.
- Δ Βασ. 4,22 καὶ ἐκάλεσε τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ εἶπεν· ἀπόστειλον δὴ μοι ἓν τῶν παιδαρίων καὶ μίαν τῶν ὄνων, καὶ δραμοῦμαι ἕως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπιστρέψω.
- Δ Βασ. 4,22 Ἡ γυναῖκα ἐστείλε καὶ παρεκάλεσε τὸν ἄνδρα τῆς λέγουσα· “στείλε μου σε παρακαλῶ ἓνα ἀπὸ τοὺς δούλους σου καὶ μίαν ἀπὸ τὰς ὄνους, διότι ἐγὼ θὰ σπεύσω ἕως ἐκεῖ, που

- είναι ο άνθρωπος του Θεού, ο Ελισαίος και θα επιστρέψω".
- Δ Βασ. 4,23 καὶ εἶπε· τί ὅτι σὺ πορεύῃ πρὸς αὐτὸν σήμερον; οὐ νεομηνία οὐδὲ σάββατον. ἡ δὲ εἶπεν· εἰρήνη.
- Δ Βασ. 4,23 Εκείνος την ηρώτησε· “διατί συ σήμερον πηγαίνεις προς αὐτόν; Δεν είναι ούτε πρώτη του μηνός ούτε εορτή του Σαββάτου”. Εκείνη του εἶπε· “μη ανησυχῆς, ειρήνευε”.
- Δ Βασ. 4,24 καὶ ἐπέσαξε τὴν ὄνον καὶ εἶπε πρὸς τὸ παιδάριον αὐτῆς· ἄγε πορεύου, μὴ ἐπίσχῃς μοι τοῦ ἐπιβῆναι, ὅτι ἐὰν εἴπω σοι· δεῦρο καὶ πορεύσῃ καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ εἰς ὄρος τὸ Καρμήλιον.
- Δ Βασ. 4,24 Εσαμάρωσεν η ἴδια την ὄνον και εἶπε προς τον δούλον της· “εμπρός, πῆγαινε, και μη σταματήσης την πορείαν, ἕως ὅτου ἐγὼ σου πω. Εμπρός προχώρει. Θα μεταβώμεν προς τον ἄνθρωπον του Θεού, τον Ελισαίον, στο Καρμήλιον ὄρος”.
- Δ Βασ. 4,25 καὶ ἐπορεύθη καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ὄρος. καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Ἑλισαιὲ ἐρχομένην αὐτήν, καὶ εἶπε πρὸς Γιεζὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ· ἰδοὺ δὴ ἡ Σωμανίτις ἐκείνη·
- Δ Βασ. 4,25 Επορεύθη η γυναῖκα αὐτῇ με τον υπηρέτην της ἕως το Καρμήλιον ὄρος, ὅπου ευρίσκετο ο ἄνθρωπος του Θεοῦ. Οταν ο Ελισαίος την εἶδε να ἐρχεται εἶπε προς τον υπηρέτην του τον Γεζι· “ἰδοὺ, λοιπόν, η Σωμανίτις ἐκείνη γυνή.
- Δ Βασ. 4,26 νῦν δράμε εἰς ἀπαντὴν αὐτῆς καὶ ἐρεῖς· εἰ εἰρήνη σοι; εἰ εἰρήνη τῷ ἀνδρί σου; εἰ εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ; ἡ δὲ εἶπεν· εἰρήνη.
- Δ Βασ. 4,26 Τρέξε τώρα εἰς προαπάντησίν της και θα της πῃς· Εἶσαι συ καλά; Εἶναι υγιῆς ο ἄνδρας σου; Εἶναι καλά το παιδί σου;” Εκείνη ἀπήντησεν· “ὅλοι εἴμεθα καλά”.
- Δ Βασ. 4,27 καὶ ἦλθε πρὸς Ἑλισαιὲ εἰς τὸ ὄρος καὶ ἐπελάβετο τῶν ποδῶν αὐτοῦ. καὶ ἤγγισε Γιεζὶ ἀπώσασθαι αὐτήν, καὶ

εἶπεν Ἐλισαῖ· ἄφες αὐτήν, ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτῆς
κατῶδυνος αὐτῇ, καὶ Κύριος ἀπέκρυψεν ἀπ’ ἐμοῦ καὶ
οὐκ ἀνήγγειλέ μοι.

Δ Βασ. 4,27 Ἦλθε πρὸς τὸν Ἐλισαῖον στὸ ὄρος, ἔπεσεν στὸ ἔδαφος καὶ
ἐπιασε τὰ πόδια τοῦ προφήτου. Ὁ Γιεζὶ ἐπλησίασε, δια να
τὴν ἀπωθήσῃ. Ὁ Ἐλισαῖος ὁμῶς εἶπε πρὸς αὐτόν· “ἀφῆσέ
τὴν, διότι ἡ καρδιά της εἶναι καταπικραμμένη καὶ θλιμμένη,
ὁ δε Κύριος ἀπέκρυψεν ἀπὸ ἐμέ καὶ δὲν μου εἶπε τὴν αἰτίαν
τοῦ πόνου της”.

Δ Βασ. 4,28 ἡ δὲ εἶπε· μὴ ῥητῆσάμην υἱὸν παρὰ τοῦ Κυρίου μου; ὅτι
οὐκ εἶπα· οὐ πλανήσεις μετ’ ἐμοῦ;

Δ Βασ. 4,28 Εκείνη τοῦ εἶπε· “μήπως ἐγὼ ἐζήτησα ἀπὸ τὸν κύριόν μου
παιδί; Δὲν εἶπα πρὸς σε ὅτι δὲν πρέπει να διαφεύγῃς τὴν
ἐλπίδα, που μου ἔδωσες;”

Δ Βασ. 4,29 καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ τῷ Γιεζὶ· ζῶσαι τὴν ὀσφύν σου καὶ
λαβὲ τὴν βακτηρίαν μου ἐν τῇ χειρὶ σου καὶ δεῦρο· ὅτι
ἐὰν εὗρῃς ἄνδρα, οὐκ εὐλογήσεις αὐτόν, καὶ ἐὰν
εὐλογῇ σε ἀνὴρ, οὐκ ἀποκριθήσῃ αὐτῷ· καὶ
ἐπιθήσεις τὴν βακτηρίαν μου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ
παιδαρίου.

Δ Βασ. 4,29 Εἶπε τότε ὁ Ἐλισαῖος πρὸς τὸν Γιεζὶ· “ζώσε τὴν μέσῃ σου με
τὴν ζώνην, πάρε τὴν βακτηρίαν τοῦ στὸ χέρι σου καὶ
πῆγαινε στὸ σπίτι τῆς γυναικὸς αὐτῆς. Εἴαν δέ, τυχόν, καὶ
συναντήσῃς ἄνθρωπον στὸν δρόμον, δὲν θα τὸν χαιρετήσῃς
καὶ ἀν ἐκεῖνος σε χαιρετήσῃ, δὲν θα τοῦ ἀποκριθῇς. Ταχέως
θα φθάσῃς στὸ σπίτι καὶ θα θέσῃς τὴν βακτηρίαν μου στὸ
πρόσωπον τοῦ παιδιοῦ”.

Δ Βασ. 4,30 καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ τοῦ παιδαρίου· ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ
ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε· καὶ ἀνέστη Ἐλισαῖ καὶ
ἐπορεύθη ὀπίσω αὐτῆς.

Δ Βασ. 4,30 Ἡ μητέρα τοῦ παιδιοῦ εἶπε πρὸς τὸν Ἐλισαῖον· “ὀρκίζομαι
στὸν ζώντα Θεόν καὶ εἰς τὴν ἰδικήν σου ζώην, ὅτι δὲν θα σε

εγκαταλείψω”. Εσηκώθη ο Ελισαίος και ηκολούθησεν αυτήν έως στο σπίτι.

Δ Βασ. 4,31 καὶ Γιεζὶ διήλθεν ἔμπροσθεν αὐτῆς καὶ ἐπέθηκε τὴν βακτηρίαν ἐπὶ πρόσωπον τοῦ παιδαρίου, καὶ οὐκ ἦν φωνὴ καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις· καὶ ἐπέστρεψεν εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ λέγων· οὐκ ἠγέρθη τὸ παιδάριον.

Δ Βασ. 4,31 Ο Γιεζὶ ὁμως εβάδισεν ενωρίτερον από αυτούς και έθεσε την βακτηρίαν στο πρόσωπον του παιδιού. Αλλά καμμία φωνή και καμμία ακρόασις δεν υπήρξεν εκ μέρους του παιδιού. Επέστρεψεν ο Γιεζὶ εις απάντησιν του Ελισαίου και ανήγγειλεν εις αυτόν, ότι το παιδί δεν εσηκώθη από την κλίνην.

Δ Βασ. 4,32 καὶ εἰσῆλθεν Ἐλισαιὲ εἰς τὸν οἶκον καὶ ἰδοὺ τὸ παιδάριον τεθνηκὸς κεκοιμισμένον ἐπὶ τὴν κλίνην αὐτοῦ.

Δ Βασ. 4,32 Ο Ελισαίος εισήλθεν στο σπίτι και ιδου βλέπει το παιδί νεκρόν εξηπλωμένον επάνω στο κρεβάτι του.

Δ Βασ. 4,33 καὶ εἰσῆλθεν Ἐλισαιὲ εἰς τὸν οἶκον καὶ ἀπέκλεισε τὴν θύραν κατὰ τῶν δύο ἑαυτῶν καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριον·

Δ Βασ. 4,33 Εισήλθεν στο δωμάτιον του υπερώου, έκλεισε την θύραν του δωματίου, έμεινεν αυτός με το νεκρό παιδί και προσευχήθη προς τον Κυριον.

Δ Βασ. 4,34 καὶ ἀνέβη καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τὸ παιδάριον καὶ ἔθηκε τὸ στόμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ διέκαμψεν ἐπ’ αὐτόν, καὶ διεθερμάνθη ἡ σὰρξ τοῦ παιδαρίου.

Δ Βασ. 4,34 Ανέβηκε κατόπιν εις την κλίνην, εξηπλώθη επάνω στο παιδίον, έθεσε το στόμα του στο στόμα του παιδιού και τα μάτια του εις τα μάτια εκείνου και τα χέρια του εις τα χέρια εκείνου, εξηπλώθη επάνω εις αυτό και έτσι το σώμα του

παιδιού εθερμάνθη.

Δ Βασ. 4,35 καὶ ἐπέστρεψε καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ οἰκίᾳ ἔνθεν καὶ ἔνθεν καὶ ἀνέβη καὶ συνέκαμψεν ἐπὶ τὸ παιδάριον ἕως ἐπτάκις, καὶ ἥνοιξε τὸ παιδάριον τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ.

Δ Βασ. 4,35 Ο Ελισαῖος απεσύρθη, ἐπήγεν ἀπὸ ἐδῶ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ μέσα στο σπίτι, ἀνέβηκε πάλιν εἰς τὴν κλίνην καὶ ἐξηπλώθη ἐπάνω στο παιδί, ὅπως καὶ προηγουμένως. Αὐτὸ ἐπανεληφθῇ ἐπτά φορές. Το δε παιδί ἥνοιξε τότε τα μάτια του.

Δ Βασ. 4,36 καὶ ἐξεβόησε Ἐλισαῖ ἐπὶ τὸν Γιεζὶ καὶ εἶπε· κάλεσον τὴν Σωμανίτιν ταύτην· καὶ ἐκάλεσε, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτόν. καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ· λάβε τὸν υἱόν σου.

Δ Βασ. 4,36 Ο Ελισαῖος ἐφώνησε τὸν Γιεζὶ καὶ εἶπε· “κάλεσε τὴν Σωμανίτιν αὐτήν”. Τὴν ἐκάλεσε καὶ ἐκείνη εἰσῆλθεν στο υπερῶν, ὅπου ἦτο αὐτός. Ο Ελισαῖος τῆς εἶπε· “πάρε τὸ παιδί σου”.

Δ Βασ. 4,37 καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἔλαβε τὸν υἱὸν αὐτῆς καὶ ἐξῆλθε.

Δ Βασ. 4,37 Ἡ γυναῖκα ἐπλησίασεν, ἔπεσεν στους πόδας τοῦ Ελισαίου καὶ προσεκύνησε μέχρις ἐδάφους καὶ κατόπιν ἐπῆρε ζωντανὸ τὸ παιδί τῆς καὶ ἐβγήκεν ἀπὸ τὸ δωμάτιον.

Δ Βασ. 4,38 καὶ Ἐλισαῖ ἐπέστρεψεν εἰς Γάλγαλα, καὶ ὁ λιμὸς ἐν τῇ γῇ, καὶ υἱοὶ τῶν προφητῶν ἐκάθηντο ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ ἐπὶ τῶν παιδάρῳ αὐτοῦ· ἐπίστησεν τὸν λέβητα τὸν μέγαν καὶ ἔψε ἔψεμα τοῖς υἱοῖς τῶν προφητῶν.

Δ Βασ. 4,38 Ἐπειτα ἀπὸ τοῦ γεγονότος αὐτοῦ ὁ Ελισαῖος ἐπέστρεψεν εἰς τὰ Γάλγαλα. Τότε εἶχε πέσει μέγας λιμὸς εἰς ἐκείνην τὴν χώραν, οἱ δε προφῆται ἐκάθηντο νηστικοὶ πλησίον τοῦ Ελισαίου. Ο Ελισαῖος εἶπε τότε στὸν ὑπηρέτην τοῦ Γιεζὶ·

“βάλει τον μεγάλον λέβητα και βράσει φαγητόν δια τους προφήτας”.

Δ Βασ. 4,39 και ἐξῆλθεν εἰς τὸν ἀγρὸν συλλέξει ἀριώθ και εὗρεν ἄμπελον ἐν τῷ ἀγρῷ και συνέλεξεν ἀπ’ αὐτῆς τολύπην ἀγρίαν πλήρες τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ και ἐνέβαλεν εἰς τὸν λέβητα τοῦ ἐψέματος, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν.

Δ Βασ. 4,39 Ενας δε ἀπὸ αὐτοὺς ἐβγήκεν εἰς τα χωράφια, δια να μαζέψη χόρτα. Εἰς μίαν δε περιοχὴν εὐρήκεν ἄμπελον, ἀπὸ το ἔδαφος της οποίας ἐμάζεψεν ἀγρία κολοκύθια και ἐγέμισε το ἱμάτιόν του. Εβαλε δε αὐτὰ μέσα στον λέβητα, δια να βράσουν. Δεν ἐγνώριζεν ὅμως ὅτι αὐτὰ εἶναι δηλητηριώδη.

Δ Βασ. 4,40 και ἐνέχει τοῖς ἀνδράσι φαγεῖν, και ἐγένετο ἐν τῷ ἐσθίειν αὐτοὺς ἐκ τοῦ ἐψέματος και ἰδοὺ ἀνεβόησαν και εἶπαν· θάνατος ἐν τῷ λέβητι, ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ· και οὐκ ἠδύναντο φαγεῖν.

Δ Βασ. 4,40 Επειτα ἔδωσεν στους ἀνδρας να φάγουν. Ενώ δε ἐκεῖνοι ἐτρώγαν ἀπὸ το βραστόν αὐτό φαγητόν, αἰφνης ἐφώναξαν και εἶπαν· “ἄνθρωπε του Θεοῦ, θάνατος υπάρχει στον λέβητα”. Και δεν ἠμποροῦσαν οὔτε και ἠθελαν πλέον να φάγουν.

Δ Βασ. 4,41 και εἶπε· λάβετε ἄλευρον και ἐμβάλετε εἰς τὸν λέβητα· και εἶπεν Ἐλισαῖ ἐπρὸς Γιεζὶ τὸ παιδάριον· ἔγχει τῷ λαῷ και ἐσθιέτωσαν· και οὐκ ἐγενήθη ἐκεῖ ἔτι ῥῆμα πονηρόν ἐν τῷ λέβητι.

Δ Βασ. 4,41 Εἶπε τότε ο Ελισαῖος· “πάρτε αλεύρι και ρίξτε στον λέβητα”. Εἰς δε τον δούλον του τον Γιεζὶ εἶπε· “κένωσε τώρα στον λαόν ἀπὸ αὐτό και ας φάγουν”. Εκεῖνοι ἐφαγον. Δεν υπήρξε δε τίποτε το ἐπιβλαβές στο φαγητόν αὐτό του λέβητος.

Δ Βασ. 4,42 και ἀνὴρ διῆλθεν ἐκ Βαιθσαρισὰ και ἦνεγκε πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ πρωτογεννημάτων εἴκοσιν ἄρτους κριθίνους και παλάθας, και εἶπε· δότε τῷ λαῷ και ἐσθιέτωσαν.

- Δ Βασ. 4,42 Καποιος άνθρωπος ήλθεν από την Βαιθσαρισά και έφερεν στον άνθρωπον του Θεού είκοσι κρίθινα ψωμιά από τα πρωτογεννήματα των αγρών του, όπως επίσης και μερικές αρμάθες σůκα και είπε· “δώστε αυτά στον λαόν να φάγουν”.
- Δ Βασ. 4,43 καὶ εἶπεν ὁ λειτουργὸς αὐτοῦ· τί δῶ τοῦτο ἐνώπιον ἑκατὸν ἀνδρῶν; καὶ εἶπε· δὸς τῷ λαῷ καὶ ἐσθιέτωσαν, ὅτι τάδε λέγει Κύριος· φάγονται καὶ καταλείψουσι.
- Δ Βασ. 4,43 Ο υπηρέτης του απήντησε· “τι να πρωτοδώσω από αυτά εις εκατὸν ανθρώπους;” Ο Ελισαῖος είπε· “δώσε στον λαόν και ας φάγουν από αυτά, διότι αυτό λέγει ο Κυριος· Θα φάγουν, θα χορτάσουν και θα περισσεύσουν”.
- Δ Βασ. 4,44 καὶ ἔφαγον καὶ κατέλιπον κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου.
- Δ Βασ. 4,44 Πράγματι ἔφαγαν, ἐχόρτασαν και ἐπερίσσευσαν, όπως εἶχεν είπει ο Κυριος.

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 5

- Δ Βασ. 5,1 Καὶ Ναιμὰν ὁ ἄρχων τῆς δυνάμεως Συρίας ἦν ἀνὴρ μέγας ἐνώπιον τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ τεθαυμασμένος προσώπῳ, ὅτι ἐν αὐτῷ ἔδωκε Κύριος σωτηρίαν Συρίᾳ· καὶ ὁ ἀνὴρ ἦν δυνατὸς ἰσχύϊ, λελερωμένος.
- Δ Βασ. 5,1 Ο Ναιμὰν, αρχιστράτηγος του στρατοῦ της Συρίας, ήτο άνθρωπος μέγας και επίσημος ἐνώπιον του βασιλέως του, αξιοθαύμαστος ἀπέναντι αὐτοῦ, διότι δια μέσου αὐτοῦ ο Κυριος ἔσωσε την Συρίαν από τους εχθρούς της. Ητο γενναῖος άνθρωπος, αλλά κατεῖχετο από λέπραν.
- Δ Βασ. 5,2 καὶ Συρία ἐξῆλθον μονόζωνοι καὶ ἠχμαλώτευσαν ἐκ γῆς Ἰσραὴλ νεάνιδα μικράν, καὶ ἦν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς Ναιμὰν.
- Δ Βασ. 5,2 Τότε ομάδες Συρων εισήλθαν από την Συρίαν εις την χώραν της Παλαιστίνης προς λεηλασίαν και μεταξύ των άλλων

επήραν ως αιχμάλωτον και μίαν μικράν νεάνιδα, η οποία έγινε δούλη της συζύγου του Ναιμάν.

Δ Βασ. 5,3 ἡ δὲ εἶπε τῇ κυρίᾳ αὐτῆς· ὄφελον ὁ κύριός μου ἐνώπιον τοῦ προφήτου τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐν Σαμαρείᾳ, τότε ἀποσυνάξει αὐτὸν ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ.

Δ Βασ. 5,3 Η νεάνις εἶπε προς την κυρίαν της· “μάκαρι ο κύριός μου να παρουσιάζετο ἐνώπιον του προφήτου του Θεοῦ, του Ελισαίου, ο οποίος ευρίσκεται εἰς την Σαμάρειαν. Εκείνος θα εθεράπευεν αὐτὸν ἀπὸ την λέπραν του”.

Δ Βασ. 5,4 καὶ εἰσῆλθε καὶ ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ ἑαυτῆς καὶ εἶπεν· οὕτως καὶ οὕτως ἐλάλησεν ἡ νεάνις ἡ ἐκ γῆς Ἰσραὴλ.

Δ Βασ. 5,4 Η σύζυγος του Ναιμάν εἰσῆλθε και ἀνήγγειλεν στον κύριόν της και του εἶπεν· “αὐτά και αὐτά μου εἶπεν ἡ νεάνις, που κατάγεται ἀπὸ την χώραν των Ἰσραηλιτῶν”.

Δ Βασ. 5,5 καὶ εἶπε βασιλεὺς Συρίας πρὸς Ναιμάν· δεῦρο εἴσελθε, καὶ ἐξαποστελῶ βιβλίον πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ· καὶ ἐπορεύθη καὶ ἔλαβεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δέκα τάλαντα ἀργυρίου καὶ ἑξακισχιλίους χρυσοῦς καὶ δέκα ἀλλασσομένας στολὰς.

Δ Βασ. 5,5 Ο Ναιμάν ἀνέφερε τούτο στον βασιλέα της Συρίας και ο βασιλεὺς της Συρίας εἶπε προς τον Ναιμάν· “ἐμπρός, πῆγαινε· και ἐγὼ θα στείλω με σένα ἐπιστολὴν σχετικὴν, προς τον βασιλέα των Ἰσραηλιτῶν. Ο Ναιμάν ἐπῆρε μαζί του δέκα τάλαντα ἀργυρίου και ἐξ χιλιάδες χρυσοῦς σίκλους και δέκα καινουργεῖς στολὰς,

Δ Βασ. 5,6 καὶ ἤνεγκε τὸ βιβλίον πρὸς τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ λέγων· καὶ νῦν ὥς ἂν ἔλθῃ τὸ βιβλίον τοῦτο πρὸς σέ, ἰδοὺ ἀπέστειλα πρὸς σε Ναιμάν τὸν δοῦλόν μου, καὶ ἀποσυνάξεις αὐτὸν ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ.

Δ Βασ. 5,6 ἐπορεύθη προς τον βασιλέα του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ και ἔδωσε προς αὐτὸν την ἐπιστολὴν του βασιλέως του, δια της ὁποίας ἐκείνος ἔλεγε· “μαζὴ με την ἐπιστολὴν αὐτήν, που

ἦλθεν εἰς τὰ χέρια σου, ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω καὶ τὸν δούλον μου τὸν Ναιμάν καὶ νὰ φροντίσης, ὥστε νὰ θεραπεύσης αὐτὸν ἀπὸ τὴν λέπραν τοῦ”.

Δ Βασ. 5,7 καὶ ἐγένετο ὡς ἀνέγνω βασιλεὺς Ἰσραὴλ τὸ βιβλίον, διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ εἶπεν· ὁ Θεὸς ἐγὼ τοῦ θανατῶσαι καὶ ζωοποιῆσαι, ὅτι οὗτος ἀποστέλλει πρὸς με ἀποσυνάξαι ἄνδρα ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ; ὅτι πλὴν γινώτε δὴ καὶ ἴδετε ὅτι προφασίζεται οὗτός μοι.

Δ Βασ. 5,7 Ἀμέσως μὲν ἐδιέβασεν αὐτὸ τὸ γράμμα ὁ βασιλεὺς τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ἐσχίσε τὰ ἐνδύματά του καὶ εἶπε· “εἰμὶ ἐγὼ θεός, ὥστε νὰ ἔχω τὴν δύναμιν νὰ θανατώσω καὶ νὰ ζωοποιήσω; Διατί ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας μου στέλνει τὸν ἄνθρωπὸν τοῦ, διὰ νὰ τὸν θεραπεύσω ἀπὸ τὴν λέπραν τοῦ; Μαθετε, σας παρακαλῶ, καὶ ἴδετε, ὅτι αὐτὸς ζητεῖ πρόφασιν πολέμου”.

Δ Βασ. 5,8 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἐλισαῖ ἐπὶ διέρρηξεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλε πρὸς τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ λέγων· ἵνατὶ διέρρηξας τὰ ἱμάτιά σου; ἐλθέτω δὴ πρὸς με Ναιμάν καὶ γινώτω ὅτι ἐστὶ προφήτης ἐν Ἰσραὴλ.

Δ Βασ. 5,8 Ὄταν ὁ Ἐλισαῖος ἐπληροφορήθη, ὅτι ὁ βασιλεὺς τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ἐσχίσε ἀπὸ τὴν λύπην τοῦ τὰ ἐνδύματά του, ἐστειλε πρὸς αὐτὸν ἄνθρωπὸν τοῦ καὶ τοῦ εἶπε· “διατί ἐσχισες τὰ ἐνδύματά σου; Ἄς ἐλθῇ, λοιπὸν, πρὸς ἐμὲ ὁ Ναιμάν καὶ κάθε ἄνθρωπος ἂς μάθῃ, ὅτι ὑπάρχει προφήτης μετὰξὺ τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ”.

Δ Βασ. 5,9 καὶ ἦλθε Ναιμάν ἐν ἵππῳ καὶ ἄρματι καὶ ἔστη ἐπὶ θύρας οἴκου Ἐλισαίου.

Δ Βασ. 5,9 Ὁ Ναιμάν ἦλθε με ἱππικὸν καὶ πολεμικὰ ἄρματα καὶ ἐσταμάτησεν ἐμπρὸς εἰς τὴν θύραν τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Ἐλισαίου.

Δ Βασ. 5,10 καὶ ἀπέστειλεν Ἐλισαῖ ἄγγελον πρὸς αὐτὸν λέγων·

πορευθεὶς λοῦσαι ἐπτάκις ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, καὶ ἐπιστρέψει ἡ σὰρξ σου σοι, καὶ καθαρισθήσῃ.

Δ Βασ. 5,10 Ο Ελισαῖος ἐστεῖλεν ἀγγελιαφόρον πρὸς αὐτὸν καὶ τοῦ εἶπε· “πῆγαινε νὰ λουσθῇς ἐπτά φορές στον Ἰορδάνην καὶ θὰ θεραπευθῇς ἀπὸ τὴν λέπραν σου καὶ θὰ ἐπανέλθῃ ἐντελῶς υγιῆς ἡ σὰρξ σου”.

Δ Βασ. 5,11 καὶ ἐθυμώθη Ναιμὰν καὶ ἀπῆλθε καὶ εἶπεν· ἰδοὺ εἶπον ὅτι πρὸς με πάντως ἐξελεύσεται καὶ στήσεται καὶ ἐπικαλέσεται ἐν ὀνόματι Θεοῦ αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τόπον καὶ ἀποσυνάξει τὸ λεπρόν·

Δ Βασ. 5,11 Ο Ναιμὰν ὠργίσθη, ἐφυγε καὶ εἶπε· “ἰδοὺ ἐγὼ ἐνόμισα καὶ εἶπα ὅτι αὐτὸς θὰ ἐξέλθῃ ὅπωςδήποτε εἰς συνάντησίν μου, θὰ σταθῇ καὶ θὰ ἐπικαλεσθῇ ἐνώπιόν μου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ τοῦ, θὰ θέσῃ τὸ χεῖρι αὐτοῦ στο ἀσθενές μου σῶμα, θὰ περιμαζεύσῃ ἔτσι καὶ θὰ θεραπεύσῃ τὴν λέπραν μου.

Δ Βασ. 5,12 οὐχὶ ἀγαθὸς Ἀβανὰ καὶ Φαρφάρ ποταμοὶ Δαμασκοῦ ὑπὲρ πάντα τὰ ὕδατα Ἰσραὴλ; οὐχὶ πορευθεὶς λούσομαι ἐν αὐτοῖς καὶ καθαρισθήσομαι; καὶ ἐξέκλινε καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ.

Δ Βασ. 5,12 Δεν εἶναι καλῦτεροι οἱ ποταμοὶ τῆς Δαμασκῶ, ὁ Αβανὰ καὶ ὁ Φαρφάρ, περισσότερο ἀπὸ ὅλα τὰ νερά τοῦ ἰσραηλιτικοῦ βασιλείου; Διατί, λοιπόν, νὰ μὴ υπάγω καὶ νὰ λουσθῶ εἰς τὰ ὕδατα τῶν ποταμῶν αὐτῶν;” Καὶ γεμάτος θυμὸν ἠλλαξε δρόμον καὶ ἀνεχώρησε.

Δ Βασ. 5,13 καὶ ἤγγισαν οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτόν· μέγα λόγον ἐλάλησεν ὁ προφήτης πρὸς σέ· οὐχὶ ποιήσεις; καὶ ὅτι εἶπε πρὸς σέ, λοῦσαι καὶ καθαρίσῃτι.

Δ Βασ. 5,13 Τὸν ἐπλησίασαν ὁμῶς οἱ δούλοι τοῦ καὶ τοῦ εἶπαν· “μήπως σου εἶπε κανένα δύσκολον ἔργον ὁ προφήτης, ὥστε νὰ μὴ ἡμπορῇς νὰ το κάμῃς; Σου εἶπεν ἀπλῶς νὰ λουσθῇς καὶ θὰ καθαρισθῇς”.

Δ Βασ. 5,14 καὶ κατέβη Ναιμὰν καὶ ἐβαπτίσατο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ

ἐπτάκις κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισαιέ, καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σὰρξ αὐτοῦ ὡς σὰρξ παιδαρίου μικροῦ, καὶ ἐκαθαρίσθη.

Δ Βασ. 5,14

Ο Ναιμάν υπεχώρησε, κατέβηκεν στον Ιορδάνην ποταμὸν, ελούσθη εἰς τὰ ὕδατα αὐτοῦ ἑπτὰ φορές, ὅπως του εἶχεν εἶπει ὁ Ελισαῖος, καὶ τότε ἐκαθαρίσθη ἡ σὰρξ του ἀποκατεστάθη υγιῆς καὶ ἐγένεν, ὅπως ἡ σὰρξ του μικροῦ παιδιοῦ.

Δ Βασ. 5,15

καὶ ἐπέστρεψε πρὸς Ἐλισαιέ αὐτὸς καὶ πᾶσα ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ, καὶ ἦλθε καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ εἶπεν· ἰδοὺ δὴ ἐγνώκα ὅτι οὐκ ἔστι Θεὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ, ὅτι ἀλλ’ ἢ ἐν τῷ Ἰσραὴλ· καὶ νῦν λαβέ τὴν εὐλογίαν παρὰ τοῦ δούλου σου.

Δ Βασ. 5,15

Εγύρισε τότε πρὸς τὸν Ελισαῖον αὐτὸς καὶ ὅλη ἡ συνοδεία του. Ἠλθεν, ἐστάθη ὀρθίος ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ του εἶπε· “ἰδοὺ, ἐγνώρια καὶ ἐπείσθην ὅτι εἰς ὅλην τὴν γῆν δεν ὑπάρχει ἄλλος Θεός, εἰ μὴ μόνον αὐτός, ὁ οὗτος ὑπάρχει στὸν ἰσραηλιτικὸν λαόν. Καὶ τώρα λάβε τὰ δῶρα αὐτὰ ἀπὸ ἐμέ τὸν δούλον σου”.

Δ Βασ. 5,16

καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ· ζῇ Κύριος, ὃ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ, εἰ λήψομαι· καὶ παρεβιάσατο αὐτὸν λαβεῖν, καὶ ἠπειθήσε.

Δ Βασ. 5,16

Ο Ελισαῖος ἀπήντησεν· “ὀρκίζομαι στὸν ζῶντα Κύριον, ἐνώπιον τοῦ οὐοίου παρέστην καὶ παρίσταμαι, ὅτι δεν θα λάβω κανένα δῶρον”. Ο Ναιμάν ἐπέμενε νὰ λάβῃ δῶρα, ἐκεῖνος ὁμως ἐμεινεν ἀμετάπειστος.

Δ Βασ. 5,17

καὶ εἶπε Ναιμάν· καὶ εἰ μή, δοθήτω δὴ τῷ δούλῳ σου γόμος ζεῦγος ἡμιόνων, ὅτι οὐ ποιήσει ἔτι ὁ δοῦλός σου ὀλοκαύτωμα καὶ θυσίασμα θεοῖς ἑτέροις, ἀλλ’ ἢ τῷ Κυρίῳ μόνῳ·

Δ Βασ. 5,17

Εἶπε τότε ὁ Ναιμάν· “ἀφοῦ συ δεν θέλστο δῶρον μου, ας δοθοὺν παρακαλῶ εἰς ἐμέ τὸν δούλον σου φορτῶματα χῶματος δύο ἡμιόνων, διότι καὶ ἐγὼ ὁ δούλος σου δεν θα

προσφέρω πλέον ολοκαυτώματα η θυσίας εις άλλους θεούς, ει μη μόνον στον Κυριον, τον μόνον αληθινόν Θεόν.

Δ Βασ. 5,18 καὶ ἰλάσεται Κύριος τῷ δούλῳ σου ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τὸν κύριόν μου εἰς οἶκον Ῥεμμάν προσκυνῆσαι ἐκεῖ καὶ αὐτὸς ἐπαναπαύσεται ἐπὶ τῆς χειρὸς μου καὶ προσκυνήσω ἐν οἴκῳ Ῥεμμάν ἐν τῷ προσκυνεῖν αὐτὸν ἐν οἴκῳ Ῥεμμάν, καὶ ἰλάσεται δὴ Κύριος τῷ δούλῳ σου ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ.

Δ Βασ. 5,18 Και θα συγχωρήση ο Κυριος εμέ, τον δούλον σου, διότι, όταν ο κύριός μου και βασιλεύς μου θα εισέρχεται στον ναόν του Θεού Ρεμμάν να προσκυνήση εκεί, θα στηρίζεται στο χέρι μου. Και μαζί με αυτόν θα είμαι υποχρεωμένος να προσκυνήσω και εγώ στον ναόν Ρεμμάν, όταν εκείνος θα προσκυνή αυτόν τον θεόν εκεί. Θα συγχωρήση λοιπόν, παρακαλώ ο Κυριος εις εμέ τον δούλον σου την πράξιν μου αυτήν”.

Δ Βασ. 5,19 καὶ εἶπεν Ἐλισαϊὲ πρὸς Ναιμάν· δεῦρο εἰς εἰρήνην. καὶ ἀπῆλθεν ἀπ’ αὐτοῦ εἰς δεβραθὰ τῆς γῆς.

Δ Βασ. 5,19 Ο Ελισαῖος εἶπεν στον Ναιμάν· “πήγαινε εις ειρήνην”. Ο Ναιμάν ανεχώρησεν ἀπὸ αὐτόν και επροχώρησεν εις κάποιαν ἀπόστασιν ἀπὸ ἐκεῖ.

Δ Βασ. 5,20 καὶ εἶπε Γιεζὶ τὸ παιδάριον Ἐλισαϊέ· ἰδοὺ ἐφείσατο ὁ κύριός μου τοῦ Ναιμάν τοῦ Σύρου τούτου τοῦ μὴ λαβεῖν ἐκ χειρὸς αὐτοῦ ἃ ἐνήνοχε· ζῆ Κύριος ὅτι εἰ μὴ δραμοῦμαι ὀπίσω αὐτοῦ καὶ λήψομαι ἀπ’ αὐτοῦ τι.

Δ Βασ. 5,20 Ο δούλος του Ελισαῖου, ο Γιεζὶ, διελογίσθη τότε και εἶπεν ἀπὸ μέσα του· “ἰδοὺ· ο κύριός μου ελυπήθη αὐτόν τον Ναιμάν, τον Συρον, και δεν ἐπῆρε τίποτε ἀπὸ τα χέρια του, ἀπὸ ὅσα ἐκεῖνος ἔφερεν. Ορκίζομαι στον Θεόν τον ζῶντα ὅτι θα τρέξω ὀπίσω του και κάτι θα πάρω ἀπὸ αὐτόν”.

Δ Βασ. 5,21 καὶ ἐδίωξε Γιεζὶ ὀπίσω τοῦ Ναιμάν, καὶ εἶδεν αὐτόν Ναιμάν τρέχοντα ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ

ἄρματος εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ καὶ εἶπεν· εἰρήνη·

Δ Βασ. 5,21

Πράγματι ο Γιεζὶ ἔτρεξε πίσω ἀπὸ τὸν Ναιμάν. Ὁ Ναιμάν τὸν εἶδε νὰ τρέχῃ οπίσω ἀπὸ αὐτόν, κατέβηκεν ἀπὸ τὸ ἄρμα του, διὰ νὰ τὸν συναντήσῃ καὶ τοῦ εἶπε· “πὼς ἕως ἐδῶ με το καλὸ;”

Δ Βασ. 5,22

ὁ κύριός μου ἀπέστειλέ με λέγων· ἰδοὺ νῦν ἦλθον πρὸς με δύο παιδάρια ἐξ ὅρους Ἐφραὶμ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν· δὸς δὴ αὐτοῖς τάλαντον ἀργυρίου καὶ δύο ἀλλασσομένας στολὰς.

Δ Βασ. 5,22

Ὁ Γιεζὶ ἀπήντησεν· “ὁ κύριός μου με ἐστείλε, διὰ νὰ σου εἰπῶ· Ἰδοὺ ἦλθον πρὸς ἐμὲ δύο νέοι, παιδιὰ τῶν προφητῶν, ἀπὸ τοῦ ὅρους Ἐφραὶμ. Δὸς μου, σε παρακαλῶ, διὰ νὰ δώσω εἰς αὐτοὺς ἓνα τάλαντον ἀργυρίου καὶ δύο καινουργεῖς στολὰς”.

Δ Βασ. 5,23

καὶ εἶπε· λαβὲ διτάλαντον ἀργυρίου· καὶ ἔλαβε δύο τάλαντα ἀργυρίου ἐν δυσὶ θυλάκοις καὶ δύο ἀλλασσομένας στολὰς καὶ ἔδωκεν ἐπὶ δύο παιδάρια αὐτοῦ. καὶ ἦσαν ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

Δ Βασ. 5,23

Ὁ Ναιμάν εἶπε· “πάρε δύο τάλαντα ἀργυρίου”. Ἐπῆρεν ὁ Γιεζὶ τὰ δύο τάλαντα ἀργυρίου καὶ ἔθεσεν αὐτὰ εἰς δύο σάκκους καὶ τὰς δύο καινουργεῖς στολὰς. Αὐτὰ ἔδωκεν ὁ Γιεζὶ τοῖς δύο δούλοις του, οἱ οἵοι καὶ τα μετέφεραν προπορευόμενοι ἀπὸ αὐτόν.

Δ Βασ. 5,24

καὶ ἦλθον εἰς τὸ σκοτεινόν, καὶ ἔλαβεν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ παρέθετο ἐν οἴκῳ καὶ ἐξαπέστειλε τοὺς ἄνδρας.

Δ Βασ. 5,24

Ἀλλ’ ὅταν ἦλθον εἰς κάποιον ἀπόκρυφον καὶ σκοτεινόν μέρος, τα ἐπῆρεν ἀπὸ τὰ χέρια τῶν ο Γιεζὶ, τα ετοποθέτησεν στο ἀπόκρυφον μέρος τοῦ οἴκου καὶ ἀφήκε τοὺς δούλους του νὰ φύγουν.

Δ Βασ. 5,25

καὶ αὐτὸς εἰσῆλθε καὶ παρεστήκει πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Ἐλισαῖ· πόθεν, Γιεζὶ; καὶ

- εἶπε Γιεζὶ· οὐ πεπόρευται ὁ δοῦλός σου ἔνθα καὶ ἔνθα.
- Δ Βασ. 5,25 Κατόπιν ὁ Γιεζὶ εἰσῆλθεν στὸν οἶκον, ὅπου ἦτο ὁ Ελισαῖος, καὶ ἐστάθη ἐμπρὸς στὸν κύριόν του. Ὁ Ελισαῖος τὸν ἠρώτησε· “Γιεζὶ, ἀπὸ ποῦ ἐρχεσαι;” Ὁ Γιεζὶ ἀπήντησεν· “ὁ δούλος σου ἐδῶ εἶναι. Δὲν ἐπῆγε ἐδῶ καὶ ἐκεῖ”.
- Δ Βασ. 5,26 καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἐλισαιέ· οὐχὶ ἡ καρδιά μου ἐπορεύθη μετὰ σοῦ, ὅτε ἐπέστρεψεν ὁ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ἄρματος εἰς συναντήν σοι; καὶ νῦν ἔλαβες τὸ ἀργύριον, καὶ νῦν ἔλαβες τὰ ἱμάτια καὶ ἐλαιῶνας καὶ ἀμπελῶνας καὶ πρόβατα καὶ βόας καὶ παῖδας καὶ παιδίσκας·
- Δ Βασ. 5,26 Εἶπε τότε πρὸς αὐτὸν ὁ Ελισαῖος· “νομίζεις ὅτι τὸ μάτι τῆς ψυχῆς μου δὲν σε παρηκολούθησεν, ὅταν ὁ Ναιμάν ἐπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ ἄρματος, διὰ νὰ σε συναντήσῃ; Ἐπῆρες, λοιπὸν, τὰς δύο στολάς, ἐπῆρες καὶ τὸ ἀργύριον, ὥστε μετὰ τὰ χρήματα αὐτὰ νὰ ἀγοράσῃς ἐλαιῶνας, ἀμπελῶνας, πρόβατα, βοῖδια, δούλους καὶ δούλας.
- Δ Βασ. 5,27 καὶ ἡ λέπρα Ναιμάν κολληθήσεται ἐν σοὶ καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ἐξῆλθεν ἐκ προσώπου αὐτοῦ λελερωμένος ὡσεὶ χιών.
- Δ Βασ. 5,27 Ἀλλὰ διὰ τὸ ψεῦδος, ποῦ εἶπες, ἰδοὺ ἡ λέπρα τοῦ Ναιμάν θὰ προσκολληθῇ ἐπάνω σου καὶ τοὺς ἀπογόνους σου, εἰς τὰς γενεὰς τῶν γενεῶν” ὁ Γιεζὶ ἐφυγεν ἀπὸ τοῦ Ελισαίου γεμάτος λέπραν, λευκὸς ὅπως τὸ χιόνι.

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 6

- Δ Βασ. 6,1 Καὶ εἶπον υἱοὶ τῶν προφητῶν πρὸς Ἐλισαιέ· ἰδοὺ δὴ ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἡμεῖς οἰκοῦμεν ἐνώπιόν σου, στενὸς ἀφ’ ἡμῶν·
- Δ Βασ. 6,1 Οἱ προφῆται εἶπαν κάποιαν ἡμέραν πρὸς τὸν Ελισαῖον· “ἰδοὺ, ὁ τόπος στὸν ὁποῖον μένομεν ὑπὸ τὴν ἰδικήν σου

- πνευματικήν δικαιοδοσίαν, είναι, στενός δι' ημάς.
- Δ Βασ. 6,2 πορευθῶμεν δὴ ἕως τοῦ Ἰορδάνου καὶ λάβωμεν ἐκεῖθεν ἄνῃρ εἷς δοκὸν μίαν καὶ ποιήσωμεν ἑαυτοῖς ἐκεῖ τοῦ οἰκεῖν ἐκεῖ. καὶ εἶπε· δεῦτε.
- Δ Βασ. 6,2 Δος μας την ἄδειαν να μεταβῶμεν στον Ἰορδάνην. Εκεί ο καθένας ἀπὸ ημᾶς ἀς πάρῃ κανένα δοκάρι καὶ ἀς κατασκευάσωμεν διὰ τὸν ἑαυτὸν μας ἐκεῖ κατοικίας”. Ο Ελισαῖος τοὺς εἶπε· “πηγαίνετε”.
- Δ Βασ. 6,3 καὶ εἶπεν ὁ εἷς ἐπιεικῶς· δεῦρο μετὰ τῶν δούλων σου· καὶ εἶπεν· ἐγὼ πορεύσομαι.
- Δ Βασ. 6,3 Ἐνας ἀπὸ τοὺς προφῆτας εἶπε παρακαλὼν τὸν Ελισαῖον· “ἔλα καὶ συ μαζὴ με ἡμᾶς τοὺς δούλους σου”. Ο Ελισαῖος ἀπήντησε· “θα ἔλθω μαζὴ σας”.
- Δ Βασ. 6,4 καὶ ἐπορεύθη μετ’ αὐτῶν, καὶ ἦλθον εἰς τὸν Ἰορδάνην καὶ ἔτεμνον τὰ ξύλα.
- Δ Βασ. 6,4 Ἐπήγε μαζὴ των, ἦλθον στον Ἰορδάνην καὶ ἐκοπτον τὰ ξύλα.
- Δ Βασ. 6,5 καὶ ἰδοὺ ὁ εἷς καταβάλλων τὴν δοκὸν, καὶ τὸ σιδήριον ἐξέπεσεν εἰς τὸ ὕδωρ· καὶ ἐβόησεν· ὦ Κύριε, καὶ αὐτὸ κεκρυμμένον.
- Δ Βασ. 6,5 Αἰφνης ἓνας ἀπὸ αὐτοὺς, ἐνῶ ἐκοπτε μίαν δοκὸν, τὸ σίδηρον ἀπὸ τοῦ πέλεκυν τοῦ ἐπεσεν στο νερό του Ἰορδάνου καὶ ἐφώνησε πρὸς τὸν Ελισαῖον· “ὦ κύριε ! Τὸ σίδηρον αὐτὸ ἐπεσεν στὸν ποταμὸν καὶ δὲν φαίνεται πλέον”.
- Δ Βασ. 6,6 καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ· ποῦ ἔπεσε; καὶ ἔδειξεν αὐτῷ τὸν τόπον. καὶ ἀπέκνισε ξύλον καὶ ἔρριπεν ἐκεῖ, καὶ ἐπεπόλασε τὸ σιδήριον.
- Δ Βασ. 6,6 Ο προφῆτης Ελισαῖος τὸν ἠρώτησε· “πού ἀκριβῶς ἔπεσε;” Εκείνος τοῦ ἔδειξε τὸν τόπον. Ο προφῆτης ἐξεφλούδισεν ἓνα κομμάτι ξύλου καὶ τὸ ἔρριπεν ἐκεῖ, τὸ δὲ σίδηρον τοῦ πελέκεως ἀνήλθεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος
- Δ Βασ. 6,7 καὶ εἶρηκεν· ὕψωσον σεαυτῷ· καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα καὶ ἔλαβεν αὐτό.

- Δ Βασ. 6,7 Ο Ελισαίος είπε στον άνθρωπον εκείνον· “πάρε το από το ύδωρ”. Εκείνος άπλωσε το χέρι του και το επήρε.
- Δ Βασ. 6,8 καὶ ὁ βασιλεὺς Συρίας ἦν πολεμῶν ἐν Ἰσραὴλ καὶ ἐβουλεύσατο πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ λέγων· εἰς τὸν τόπον τόνδε τινὰ ἐλμωνὶ παρεμβαλῶ.
- Δ Βασ. 6,8 Κατὰ την εποχὴν ἐκείνην ὁ βασιλεὺς της Συρίας εὐρίσκετο εἰς πόλεμον ἐναντίον τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ. Συνεσκέφθη δὲ με τοὺς ἀνθρώπους του καὶ εἶπε· “εἰς κάποιον κατάλληλον τόπον θα στήσω ἐνέδραν ἐναντίον τῶν Ἰσραηλιτῶν”.
- Δ Βασ. 6,9 καὶ ἀπέστειλεν Ἐλισαῖ ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ λέγων· φύλαξαι μὴ παρελθεῖν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ὅτι ἐκεῖ Συρία κέκρυπται.
- Δ Βασ. 6,9 Ο Ελισαίος, φωτισθεὶς ἀπὸ τὸν Θεόν, ἔστειλε πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ ἄνθρωπον καὶ τοῦ εἶπε· “πρόσεξε νὰ μὴ περάσῃς ἀπὸ τὸν τόπον ἐκεῖνον, διότι οἱ Συροὶ ἔχουν στήσει ἐκεῖ ἐνέδραν”.
- Δ Βασ. 6,10 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸν τόπον, ὃν εἶπεν αὐτῷ Ἐλισαῖ, καὶ ἐφυλάξατο ἐκεῖθεν οὐ μίαν οὐδὲ δύο.
- Δ Βασ. 6,10 Ο βασιλεὺς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ἔστειλεν ἀνθρώπους εἰς τὴν θέσιν ἐκείνην, πού εἶχε καθορίσει ὁ προφῆτης Ελισαίος, καὶ ἀπέφυγαν οὔτε μίαν οὔτε δύο φορές, ἀλλὰ ἐπανελημμένως νὰ περάσουν ἀπὸ ἐκεῖ καὶ νὰ πέσουν εἰς τὴν ἐνέδραν.
- Δ Βασ. 6,11 καὶ ἐξεκινήθη ἡ ψυχὴ βασιλέως Συρίας περὶ τοῦ λόγου τούτου, καὶ ἐκάλεσε τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· οὐκ ἀναγγελεῖτέ μοι τίς προδίδωσί με βασιλεῖ Ἰσραὴλ;
- Δ Βασ. 6,11 Εξερεθίσθη ὁ βασιλεὺς της Συρίας ἐξ αἰτίας τοῦ γεγονότος αὐτοῦ, ἐκάλεσε τοὺς ἀνθρώπους του καὶ τοὺς εἶπε· “δεν θὰ μου φανερώσετε λοιπὸν, ποιὸς εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖός με

- προδίδει στον βασιλέα του Ισραηλιτικού λαού;”
- Δ Βασ. 6,12 καὶ εἶπεν εἷς τῶν παιδων αὐτοῦ· οὐχὶ κύριέ μου βασιλεῦ, ὅτι Ἐλισαῖέ ὁ προφήτης ὁ ἐν Ἰσραὴλ ἀναγγέλλει τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἐὰν λαλήσης ἐν τῷ ταμείῳ τοῦ κοιτῶνός σου.
- Δ Βασ. 6,12 Ενας ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους του εἶπε πρὸς αὐτόν· “κύριε μου καὶ βασιλεῦ, κανένας ἀπὸ ἡμᾶς δεν σε προδίδει, ἀλλὰ ὁ προφήτης Ελισαῖος, ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται μεταξὺ τῶν Ισραηλιτῶν, καθιστὰ γνωστοὺς στὸν βασιλέα τῶν Ισραηλιτῶν ὅλους τοὺς λόγους, τοὺς ὁποῖους θὰ εἴπῃς συ καὶ στὸ ἐσωτερικώτερον ἀκόμη δωμάτιον τοῦ ὕπνου σου”.
- Δ Βασ. 6,13 καὶ εἶπε· δεῦτε ἴδετε ποῦ οὗτος, καὶ ἀποστείλας λήψομαι αὐτόν· καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ λέγοντες· ἰδοὺ ἐν Δωθαῖμ.
- Δ Βασ. 6,13 Ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας εἶπε· “πηγαίνετε, λοιπόν, ἐρευνήσατε, δια νὰ μάθετε, πού εἶναι αὐτός. Εγὼ δὲ θὰ στείλω ἄνδρας, νὰ τὸν συλλάβουν”. Ἀνήγγειλαν εἰς αὐτόν λέγοντες· “ἰδοὺ εὐρίσκεται εἰς Δωθαῖμ”.
- Δ Βασ. 6,14 καὶ ἀπέστειλεν ἐκεῖ ἵππον καὶ ἄρμα καὶ δύναμιν βαρεῖαν, καὶ ἦλθον νυκτὸς καὶ περιεκύκλωσαν τὴν πόλιν.
- Δ Βασ. 6,14 Ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας ἀπέστειλεν ἐναντίον τοῦ Ελισαίου ἱππικόν, πολεμικὰ ἄρματα καὶ ἰσχυρόν στρατόν πεζικοῦ. Ἐφθασαν εἰς Δωθαῖμ κατὰ τὸ διάστημα τῆς νυκτὸς καὶ περιεκύκλωσαν τὴν πόλιν.
- Δ Βασ. 6,15 καὶ ὥρθρισεν ὁ λειτουργὸς Ἐλισαῖέ ἀναστῆναι καὶ ἐξῆλθε, καὶ ἰδοὺ δύνამις κυκλοῦσα τὴν πόλιν καὶ ἵππος καὶ ἄρμα, καὶ εἶπε τὸ παιδάριον πρὸς αὐτόν· ὦ κύριε, πῶς ποιήσομεν;
- Δ Βασ. 6,15 Ὁ ὑπηρέτης τοῦ Ελισαίου ἐσηκώθη πρῶτὴ καὶ ἐβγήκεν ἐξω ἀπὸ τοῦ σπίτι. Αἰφνης εἶδε γύρω ἀπὸ τὴν πόλιν στρατιωτικὴν δύναντα πεζικοῦ, πολεμικὰ ἄρματα καὶ ἱππικόν, νὰ τὴν ἔχουν περικυκλώσει καὶ εἶπεν ὁ ὑπηρέτης πρὸς τὸν

- Ελισαίον· “ὦ κύριε ! Τι θα κάμωμεν;”
- Δ Βασ. 6,16 καὶ εἶπεν Ἐλισαίε· μὴ φοβοῦ, ὅτι πλείους οἱ μεθ’ ἡμῶν ὑπὲρ τοὺς μετ’ αὐτῶν.
- Δ Βασ. 6,16 Ο Ελισαῖος του ἀπῆντησε· “μὴ φοβῆσαι, διότι περισσότεροι εἶναι ἐκεῖνοι, που εὐρίσκονται μαζὴ μας, παρὰ ἐκεῖνοι οἱ οἱ ποῖοι εἶναι μαζὴ με αὐτοὺς”.
- Δ Βασ. 6,17 καὶ προσηύξατο Ἐλισαίε καὶ εἶπε· Κύριε, διάνοιξον δὴ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ παιδαρίου καὶ ἰδέτω· καὶ διήνοιξε Κύριος τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδε. καὶ ἰδοὺ τὸ ὄρος πληρὲς ἵππων, καὶ ἄρμα πυρὸς περικύκλω Ἐλισαίε.
- Δ Βασ. 6,17 Ο Ελισαῖος προσηυχῆθη πρὸς τὸν Θεόν καὶ εἶπε· “Κυριε, ἀνοίξε, σε παρακαλῶ, τὰ μάτια αὐτοῦ τοῦ παιδαρίου, δια να ἰδῇ”. Ο Κυριος πράγματι ἠνοιξε τὰ μάτια ἐκείνου καὶ εἶδε· καὶ ἰδοὺ ὅτι τὸ ὄρος ἦτο γεμάτον ἀπὸ ἱππικόν καὶ ἄρματα πύρινα γύρω ἀπὸ τὸν Ελισαῖον.
- Δ Βασ. 6,18 καὶ κατέβησαν πρὸς αὐτόν, καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριον καὶ εἶπε· πάταξον δὴ τὸ ἔθνος τοῦτο ἀορασίᾳ· καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἀορασίᾳ κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισαίε.
- Δ Βασ. 6,18 Οἱ Συροὶ κατέβησάν με τὸν σκοπὸν να συλλάβουν τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ. Ο Ελισαῖος προσηυχῆθη στὸν Κυριον καὶ εἶπε· “κτύπησε, σε παρακαλῶ, τὸν λαὸν αὐτὸν με τύφλωσιν”. Πράγματι ὁ Κυριος ἐκτύπησε τὸν στρατὸν τῶν Συρων, ὅπως εἶπεν ὁ Ελισαῖος, με τύφλωσιν.
- Δ Βασ. 6,19 καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἐλισαίε· οὐχὶ αὕτη ἡ πόλις καὶ αὕτη ἡ ὁδός· δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ἄξω ὑμᾶς πρὸς τὸν ἄνδρα, ὃν ζητεῖτε· καὶ ἀπήγαγεν αὐτοὺς πρὸς Σαμάρειαν.
- Δ Βασ. 6,19 Ο Ελισαῖος εἶπε πρὸς τοὺς προελαύνοντας στρατιώτας· “δεν εἶναι αὕτη ἡ πόλις καὶ οὔτε ἡ ὁδός. Ελάτε κοντὰ μου καὶ ἐγὼ θα σας οδηγήσω πρὸς τὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον ζητεῖτε”. Ο Ελισαῖος ὠδήγησεν αὐτοὺς μέσα εἰς τὴν Σαμάρειαν.
- Δ Βασ. 6,20 καὶ ἐγένετο ὥς εἰσῆλθον εἰς Σαμάρειαν, καὶ εἶπεν

Ἐλισαιέ· ἄνοιξον δὴ, Κύριε, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ ἰδέτωσαν· καὶ διήνοιξε Κύριος τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἦσαν ἐν μέσῳ Σαμαρείας.

Δ Βασ. 6,20 Όταν εισήλθον εἰς τὴν Σαμάρειαν, παρεκάλεσεν ὁ Ελισαῖος τὸν Κυρίον καὶ εἶπε· “ἄνοιξε σε παρακαλῶ, τὰ μάτια τῶν καὶ αὐτῶν ἰδοὺν, ποὺ εὐρίσκονται”. Πράγματι ὁ Κύριος ἠνοιξε τὰ μάτια τῶν καὶ αἰφνης εἶδον, ὅτι εὐρίσκοντο μέσα εἰς τὴν Σαμάρειαν.

Δ Βασ. 6,21 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἐλισαιέ, ὡς εἶδεν αὐτοῦς· εἰ πατάξας πατάξω, πάτερ;

Δ Βασ. 6,21 Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰσραηλιτῶν, ὅταν εἶδε τὸν στρατὸν τῆς Συρίας ἐγκλωβισμένον μέσα εἰς τὴν Σαμάρειαν, εἶπε πρὸς τὸν Ελισαῖον· “να κτυπήσω καὶ ἐξοντώσω αὐτοὺς, πάτερ;”

Δ Βασ. 6,22 καὶ εἶπεν· οὐ πατάξεις, εἰ μὴ οὐς ῥημαλώτευσας ἐν ῥομφαίᾳ σου καὶ τόξῳ σου σὺ τύπτεις· παράθες ἄρτους καὶ ὕδωρ ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ φαγέτωσαν καὶ πιέτωσαν καὶ ἀπελθέτωσαν πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν.

Δ Βασ. 6,22 Ὁ Ελισαῖος ἀπήντησε· “δεν ἔχστο δικαίωμα νὰ κτυπήσης παρὰ μόνον ἐκείνους, τοὺς οὗς σὺ συνέλαβες αἰχμαλώτους με τὴν ρομφαίαν καὶ τὸ τόξον σου. Ἀλλὰ τώρα νὰ παραθέσης εἰς αὐτοὺς ἄρτον καὶ ὕδωρ. Ἀς φάγουν, ας πίνουν καὶ ας ἀπέλθουν ἐλευθεροὶ πρὸς τὸν βασιλεῆα τῶν”.

Δ Βασ. 6,23 καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς παράθεςιν μεγάλην, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον· καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς, καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν. καὶ οὐ προσέθεντο ἔτι μονόζωνοι Συρίας τοῦ ἐλθεῖν εἰς γῆν Ἰσραὴλ.

Δ Βασ. 6,23 Ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ παρέθεσε κατόπιν τῆς ἐντολῆς τοῦ Ελισαίου εἰς αὐτοὺς πλουσίαν τράπεζαν. Ἐκεῖνοι δὲ ἔφαγον καὶ ἔπιον. Ἐπειτα τοὺς ἀφῆκεν ἐλευθέρους νὰ ἀναχωρήσουν καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸν βασιλεῆα τῶν. Ἀλλῃ δὲ φορὰν, ληστρικὰ τμήματα τῆς Συρίας δὲν ἐπεχείρησαν νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ.

- Δ Βασ. 6,24 Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἤθροισεν υἱὸς Ἄδερ βασιλεὺς Συρίας πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν αὐτοῦ καὶ ἀνέβη καὶ περιεκάθισεν ἐπὶ Σαμάρειαν.
- Δ Βασ. 6,24 Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὰ ὁ υἱὸς Ἀδερ, ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας, συνήθροισεν ὅλον τὸν στρατὸν τοῦ καὶ ἐπῆλθεν ἐναντίον τῆς Σαμαρείας, τὴν ὁποίαν καὶ περιεκύκλωσε.
- Δ Βασ. 6,25 καὶ ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ ἰδοὺ περιεκάθηντο ἐπ’ αὐτήν, ἕως οὗ ἐγενήθη κεφαλὴ ὄνου πεντήκοντα σίκλων ἀργυρίου καὶ τέταρτον τοῦ κάβου κόπρου περιστερῶν πέντε σίκλων ἀργυρίου.
- Δ Βασ. 6,25 Λογὼν δὲ τῆς πολιορκίας ἐπέσε μεγάλη πείνα μέσα εἰς τὴν Σαμάρειαν. Οἱ Σύροι στρατιῶται περιεκύκλωσαν ἐπὶ τόσον χρονικὸν διάστημα τὴν πόλιν, ὥστε, ἐξ αἰτίας τῆς ἐλλείψεως τροφῆς, μία ἄνευ ἄλλωστε ἀξίας κεφαλὴ ὄνου ἐπωλεῖτο ἀντὶ πεντήκοντα ἀργυρῶν σίκλων καὶ ἓνα τέταρτον τοῦ κάβου τῆς κόπρου τῶν περιστερῶν ἐπωλεῖτο ἀντὶ πέντε ἀργυρῶν σίκλων.
- Δ Βασ. 6,26 καὶ ἦν ὁ βασιλεὺς διαπορευόμενος ἐπὶ τοῦ τείχους, καὶ γυνὴ ἐβόησε πρὸς αὐτὸν λέγουσα· σῶσον, κύριε βασιλεῦ.
- Δ Βασ. 6,26 Ὁ βασιλεὺς τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ περιπατοῦσε κάποιαν ἡμέραν ἐπάνω στοῦ τείχους τῆς Σαμαρείας. Κάποια δὲ γυναῖκα ἐφωναξέ με μεγάλην φωνὴν πρὸς αὐτὸν καὶ τοῦ εἶπε· “σώσε με, κύριε βασιλεῦ. Πεθαίνω ἀπὸ τῆς πείνης”.
- Δ Βασ. 6,27 καὶ εἶπεν αὐτῇ· μή σε σῶσαι Κύριος, πόθεν σῶσω σε; μή ἀπὸ ἄλλωνος ἢ ἀπὸ ληνοῦ;
- Δ Βασ. 6,27 Ὁ βασιλεὺς ἀπήντησεν πρὸς αὐτήν· “ἐάν ὁ Κύριος δὲν σε σώσῃ, πῶς ἐγὼ θα ἠμπορέσω νὰ σε σώσω; Μήπως ἀπὸ ἀνύπαρκτα προϊόντα τοῦ ἀλωνιοῦ ἢ τοῦ ληνοῦ;”
- Δ Βασ. 6,28 καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς· τί ἔστι σοι; καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ· αὕτη εἶπε πρὸς με· δὸς τὸν υἱόν σου καὶ φαγόμεθα αὐτὸν σήμερον, καὶ τὸν υἱόν μου φαγόμεθα αὐτὸν

αὐριον·

- Δ Βασ. 6,28 Ο βασιλεύς την ηρώτησε· “τι σου συμβαίνει;” Εκείνη δε απήντησε· “μια γυναίκα μου είπε· Φέρε το παιδί σου να το φάγωμεν σήμερον, το δε δικό μου το παιδί θα το φάγωμεν αὐριον.
- Δ Βασ. 6,29 καὶ ἠψήσαμεν τὸν υἱὸν μου καὶ ἐφάγομεν αὐτόν, καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ· δὸς τὸν υἱὸν σου καὶ φάγωμεν αὐτόν. καὶ ἔκρυψε τὸν υἱὸν αὐτῆς.
- Δ Βασ. 6,29 Πράγματι εψήσαμε το παιδί μου και το εφάγαμε. Και είπα προς αυτήν κατά την δευτέραν ημέραν· Φέρε τώρα το δικό σου το παιδί, δια να το φάγωμεν. Εκείνη όμως απέκρυψε το παιδί της”.
- Δ Βασ. 6,30 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τοὺς λόγους τῆς γυναικός, διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς διεπορεύετο ἐπὶ τοῦ τείχους. καὶ εἶδεν ὁ λαὸς τὸν σάκκον ἐπὶ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ ἔσωθεν.
- Δ Βασ. 6,30 Όταν ο βασιλεύς του ισραηλιτικού λαού ἤκουσε τα λόγια αυτά της γυναικός, κατελήφθη από ἀπέραντον οδύνην, ἔσχισε τα ἱμάτιά του και εβράδιζεν ἔτσι επάνω στο τείχος φέρων μόνον σάκκινον ἔνδυμα. Κατάπληκτος ο ισραηλιτικός λαὸς εἶδε τον βασιλέα να φορῇ μόνον το εσωτερικὸν σάκκινον ἔνδυμα.
- Δ Βασ. 6,31 καὶ εἶπε· τάδε ποιῆσαι μοι ὁ Θεὸς καὶ τάδε προσθείη, εἰ στήσεται ἡ κεφαλὴ Ἑλισαϊᾶ ἐπ’ αὐτῷ σήμερον.
- Δ Βασ. 6,31 Καταληφθεῖς ἀπὸ μεγάλην ἀγανάκτησιν ο βασιλεύς εἶπεν· “ας με τιμωρήσῃ ὁ Θεὸς με τας πλέον βαρείας τιμωρίας, εἴ μείνη σήμερον το κεφάλι του Ελισαίου επάνω στους ὤμους του”.
- Δ Βασ. 6,32 καὶ Ἑλισαϊᾶ ἐκάθητο ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἐκάθηντο μετ’ αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλεν ἄνδρα πρὸ προσώπου αὐτοῦ πρὶν ἐλθεῖν τὸν ἄγγελον πρὸς αὐτόν καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους· εἰ

οἶδατε ὅτι ἀπέστειλεν ὁ υἱὸς τοῦ φονευτοῦ οὗτος
ἀφελεῖν τὴν κεφαλὴν μου; ἴδετε ὡς ἂν ἔλθῃ ὁ ἄγγελος,
ἀποκλείσατε τὴν θύραν· καὶ παραθλίψατε αὐτὸν ἐν τῇ
θύρᾳ· οὐχὶ φωνὴ τῶν ποδῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ
κατόπισθεν αὐτοῦ;

Δ Βασ. 6,32 Ο Ελισαῖος ἐν τῷ μεταξύ ἐκάθητο στὸν οἶκόν του καὶ μαζὴ
του ἐκάθηντο οἱ πρεσβύτεροι τῆς πόλεως. Ο βασιλεὺς
ἔστειλε κάποιον μετὰ τὴν διαταγὴν νὰ ἐκτελέσῃ τὸν Ελισαῖον.
Πρὶν ὅμως ὁ ἀπεσταλμένος φθάσῃ, ὁ Ελισαῖος εἶπε πρὸς
τοὺς πρεσβυτέρους· “γνωρίζετε ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ δολοφόνου
βασιλέως ἔστειλεν ἄνθρωπον, διὰ νὰ μου ἀφαιρέσῃ τὴν
κεφαλὴν; Προσέξατε, ὅταν ὁ ἀπεσταλμένος αὐτὸς ἔλθῃ,
κλείσατε τὴν θύραν καὶ ἀφήσατέ τὸν στενοχωρούμενον
ἐξω. Ὁ θόρυβος τῶν ποδῶν τοῦ κυρίου του, ποὺ ἐρχεται ἐδῶ
δεν ἀκούεται πίσω ἀπὸ τὸν ἀπεσταλμένον του;”

Δ Βασ. 6,33 ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος μετ’ αὐτῶν καὶ ἰδοὺ ἄγγελος
κατέβη πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν· ἰδοὺ αὕτη ἡ κακία παρὰ
Κυρίου· τί ὑπομείνω τῷ Κυρίῳ ἔτι;

Δ Βασ. 6,33 Ἐνῶ ἀκόμη ὁ Ελισαῖος συνωμιλοῦσε μετὰ τοὺς πρεσβυτέρους,
ἰδοὺ ὁ ἀπεσταλμένος διὰ νὰ τὸν θανατώσῃ, ἦλθε πρὸς
αὐτόν. Συγχρόνως σχεδὸν ἐφθάσε καὶ ὁ βασιλεὺς, ὁ ὁποῖος
εἶπε πρὸς τὸν Ελισαῖον· “σε ἠνέχθην ἕως τῶρα καὶ σε
ἀφήκα νὰ ζήσῃς. Ἰδοὺ ὅμως ὅτι ἐπῆλθεν ἐναντίον μου αὕτη
ἡ μεγάλη σύμφορα ἐκ μέρους τοῦ Κυρίου. Τί ἄλλο
βαρύτερον ἔχω νὰ περιμένω ἀκόμη ἀπὸ τὸν Κύριον;”

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 7

Δ Βασ. 7,1 Καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ· ἄκουσον λόγον Κυρίου· τὰδε λέγει
Κύριος· ὡς ἡ ὥρα αὕτη αὖριον μέτρον σεμιδάλεως
σίκλου καὶ δίμετρον κριθῶν σίκλου ἐν ταῖς πύλαις

Σαμαρείας.

Δ Βασ. 7,1

Απήντησε προς αυτόν ο Ελισαίος· “άκουσε τον λόγον του Κυρίου. Αυτά προαναγγέλλει ο Κυριος· Η κατάσταση θα αλλάξη. Αύριον την ώραν αυτήν ένα μέτρον σημιγδάλι θα τιμάται αντί ενός μόνον σίκλου και δύο μέτρα κριθάρι θα πωλούνται επίσης ένα σίκλον εις τας πύλας του τείχους της Σαμαρείας”.

Δ Βασ. 7,2

καὶ ἀπεκρίθη ὁ τριστάτης, ἐφ’ ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπανεπαύετο ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ, τῷ Ἐλισαίῳ καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ποιήσει Κύριος καταράκτας ἐν οὐρανῷ, μὴ ἔσται τὸ ῥῆμα τοῦτο; καὶ Ἐλισαίῳ εἶπεν· ἰδοὺ σὺ ὄψει τοῖς ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἐκεῖθεν οὐ φάγη.

Δ Βασ. 7,2

Ο ἄρχων του βασιλέως, ἐπὶ του οποίου ο βασιλεὺς εις ἐνδειξιν τιμῆς επανέπαυε και εστήριζε το χέρι του, εἶπε προς τον Ελισαίον προφανῶς με ειρωνείαν· “μήπως ἡμπορεῖ ο Θεός να ανοίξη καταρράκτας ἀπὸ τον ουρανὸν και να μας στείλῃ τα τρόφιμα αὐτά; Αὐτό εἶναι πράγμα αδύνατον”. Ο Ελισαίος εἶπεν· “ἰδοὺ συ ο ἴδιος θα ἴδῃς με τα μάτια σου την αφθονίαν των αγαθῶν, ἀπὸ τα οποία ὁμως δια την ἀπιστίαν σου δεν θα φάῃς τίποτε”.

Δ Βασ. 7,3

καὶ τέσσαρες ἄνδρες ἦσαν λεπροὶ παρὰ τὴν θύραν τῆς πόλεως, καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· τί ἡμεῖς καθήμεθα ὧδε, ἕως ἀποθάνωμεν;

Δ Βασ. 7,3

Τέσσαρες λεπροὶ ἄνδρες εὐρίσκοντο πλησίον ἔξω ἀπὸ την πύλην του τείχους της πόλεως. Ο ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς εἶπεν στον ἄλλον· “διατί καθήμεθα ἐδὼ περιμένοντες τον θάνατον;

Δ Βασ. 7,4

ἐὰν εἴπωμεν, εἰσέλθωμεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει καὶ ἀποθανούμεθα ἐκεῖ· καὶ ἐὰν καθίσωμεν ὧδε, καὶ ἀποθανούμεθα. καὶ νῦν δεῦτε καὶ ἐμπέσωμεν εἰς τὴν παρεμβολὴν Συρίας· ἐὰν ζωογονήσωσιν ἡμᾶς, καὶ ζησόμεθα· καὶ ἐὰν θανατώσωσιν ἡμᾶς, καὶ

ἀποθανούμεθα.

Δ Βασ. 7,4

Εάν αποφασίσωμεν να εισέλθωμεν εἰς τὴν πόλιν, θα ἀποθάνωμεν ἐκεῖ λόγῳ τῆς πείνης. Εάν καθίσωμεν ἐδῶ, που εὐρισκόμεθα, πάλιν θα ἀποθάνωμεν. Ἐμπρὸς λοιπὸν ας προχωρήσωμεν καὶ ας πέσωμεν στὸ στρατόπεδον τῶν Συρων. Εάν μας λυπηθοῦν καὶ μας δώσουν τροφήν, θα ζήσωμεν. Εάν μας φονεύσουν, θα ἀποθάνωμεν ἐκεῖ”.

Δ Βασ. 7,5

καὶ ἀνέστησαν ἐν τῷ σκότει εἰσελθεῖν εἰς τὴν παρεμβολὴν Συρίας καὶ ἦλθον εἰς μέρος παρεμβολῆς Συρίας, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐκεῖ.

Δ Βασ. 7,5

Εσηκώθησαν πράγματι καὶ, καθὼς εἶχε πέσει τὸ σκοτάδι, εἰσῆλθον στὸ στρατόπεδον τῶν Συρων, ἐφθασαν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ στρατοπέδου. Καὶ ἰδοὺ κανένας στρατιώτης δὲν εὐρίσκετο ἐκεῖ.

Δ Βασ. 7,6

καὶ κύριος ἀκουστὴν ἐποίησε παρεμβολὴν τὴν Συρίας φωνὴν ἄρματος καὶ φωνὴν ἵππου, φωνὴν δυνάμεως μεγάλης, καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· νῦν ἐμισθώσατο ἐφ’ ἡμᾶς ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τοὺς βασιλέας τῶν Χετταίων καὶ τοὺς βασιλέας Αἰγύπτου τοῦ ἐλθεῖν ἐφ’ ἡμᾶς.

Δ Βασ. 7,6

Τοῦτο συνέβη, διότι ὁ Κύριος ἔκαμεν, ὥστε τὰ στρατεύματα τῶν Συρων νὰ ἀκούσουν κάποιον μεγάλον θόρυβον, σαν νὰ προήρχετο ἀπὸ πολεμικὰ ἄρματα, ἀπὸ ποδοβολητὸν ἱππῶν καὶ θόρυβον μεγάλης στρατιωτικῆς δυνάμεως. Τότε ὁ κάθε στρατιώτης εἶπεν στὸν συνάδελφόν του· “ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ἐπῆρε μισθοφορικὰ στρατεύματα ἀπὸ τοὺς βασιλεῖς τῶν Χετταίων καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ ἐπιτεθοῦν ἐναντίον μας”.

Δ Βασ. 7,7

καὶ ἀνέστησαν καὶ ἀπέδρασαν ἐν τῷ σκότει καὶ ἐγκατέλιπαν τὰς σκηναὺς αὐτῶν καὶ τοὺς ἵππους αὐτῶν καὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν ἐν τῇ παρεμβολῇ ὥς ἐστι καὶ ἔφυγον πρὸς τὴν ψυχὴν ἑαυτῶν.

- Δ Βασ. 7,7 Εσηκώθησαν, λοιπόν, και ετράπησαν πανικόβλητοι κατά το διάστημα της νυκτός εις φυγήν, εγκατέλειψαν τας σκηνάς αυτών και τους ίππους των και τους όνους των στο στρατόπεδον, όπως ήσαν, και έφυγαν φροντίζοντες να σώσουν μόνον την ζωήν των.
- Δ Βασ. 7,8 καὶ εἰσῆλθον οἱ λεπροὶ οὗτοι ἕως μέρους τῆς παρεμβολῆς καὶ εἰσῆλθον εἰς σκηνὴν μίαν καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ ἦραν ἐκεῖθεν ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ ἱματισμὸν καὶ ἐπορεύθησαν· καὶ ἐπέστρεψαν ἐκεῖθεν καὶ εἰσῆλθον εἰς σκηνὴν ἄλλην καὶ ἔλαβον ἐκεῖθεν καὶ ἐπορεύθησαν καὶ κατέκρυψαν.
- Δ Βασ. 7,8 Οι λεπροί αυτοί εισεχώρησαν εις ένα μέρος του στρατοπέδου, εισήλθον μέσα εις μίαν σκηνήν, έφαγον, έπιον και επήραν από εκεί αργύριον και χρυσίον και ενδύματα. Από εκεί δε επορεύθησαν και εισήλθον εις άλλην σκηνήν. Επήραν και από εκεί ο,τι ημπορούσαν να μεταφέρουν, ανεχώρησαν και έκρυψαν τα όσα ελεηλάτησαν.
- Δ Βασ. 7,9 καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· οὐχ οὕτως ἡμεῖς ποιοῦμεν· ἡ ἡμέρα αὕτη ἡμέρα εὐαγγελίας ἐστὶ, καὶ ἡμεῖς σιωπῶμεν καὶ μένομεν ἕως φωτὸς τοῦ πρωῒ καὶ εὐρήσομεν ἀνομίαν· καὶ νῦν δεῦρο καὶ εἰσέλθωμεν καὶ ἀναγγείλωμεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως.
- Δ Βασ. 7,9 Ένας όμως από αυτούς είπε προς τον άλλον· “δεν πρέπει να φερθώμεν έτσι. Η ημέρα αυτή είναι ημέρα χαρμοσύνων γεγονότων. Και ημεῖς σιωπώμεν και μένομεν εδώ, έως ότου ξημερώση ! Θα καταλογισθῇ αυτό ως αμαρτία ενώπιον του Κυρίου. Εμπρός, λοιπόν, ας εισέλθωμεν εις την πόλιν, δια να αναγγείλωμεν στον βασιλικόν οίκον τα ευχάριστα αυτά γεγονότα”.
- Δ Βασ. 7,10 καὶ εἰσῆλθον καὶ ἐβόησαν πρὸς τὴν πύλην τῆς πόλεως καὶ ἀνήγγειλαν αὐτοῖς, λέγοντες· εἰσέλθομεν εἰς τὴν

παρεμβολήν Συρίας, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ἐκεῖ ἀνὴρ καὶ φωνὴ ἀνθρώπου, ὅτι εἰ μὴ ἵππος δεδεμένος καὶ ὄνος καὶ αἱ σκηναὶ αὐτῶν ὥς εἰσὶ.

Δ Βασ. 7,10

Πράγματι ἐφυγαν ἀπὸ το στρατόπεδον, ἐφθασαν πλησίον εἰς τὴν πύλην τῆς πόλεως καὶ ἀνήγγειλαν εἰς αὐτοὺς τὸ χαρμόσυνον γεγονὸς λέγοντες· “εἰσῆλθομεν εἰς στρατόπεδον τῶν Συρων καὶ ἰδοὺ δὲν ὑπάρχει κανένας ἄνθρωπος ἐκεῖ. Δὲν ἀκούεται καμμία φωνή. Ὑπάρχουν μόνον ἵπποι δεμένοι καὶ ὄνοι καὶ αἱ σκηναὶ τῶν ἐχθρῶν, ὅπως τὰς ἀφήκαν ἐκεῖνοι”.

Δ Βασ. 7,11

καὶ ἐβόησαν οἱ θυρωροὶ καὶ ἀνήγγειλαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως ἔσω.

Δ Βασ. 7,11

Οἱ φρουροὺντες τὴν πύλην ἐφώνησαν εἰς τοὺς ἐντὸς τῆς πόλεως, δια να ἀναγγεῖλουν τὸ εὐχάριστον τοῦτο γεγονὸς στο βασιλικὸν ἀνάκτορον.

Δ Βασ. 7,12

καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς νυκτὸς καὶ εἶπε πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ· ἀναγγελῶ δὴ ὑμῖν ἃ ἐποίησεν ὑμῖν Συρία· ἔγνωσαν ὅτι πεινῶμεν ἡμεῖς, καὶ ἐξῆλθαν ἐκ τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐκρύβησαν ἐν τῷ ἀγρῷ λέγοντες· ὅτι ἐξελεύσονται ἐκ τῆς πόλεως, καὶ συλληψόμεθα αὐτοὺς ζῶντας καὶ εἰς τὴν πόλιν εἰσελευσόμεθα.

Δ Βασ. 7,12

Ο βασιλεὺς ἐσηκώθη, ἐνῶ ἀκομὴ ἦτο νύκτα, καὶ εἶπε πρὸς τοὺς ἀνθρώπους του· “θα σας πω λοιπὸν τι ἐσκέφθησαν καὶ ἔκαμαν εἰς βάρος ἡμῶν οἱ Συριοὶ στρατιῶται. Αὐτοὶ ἔμαθαν ὅτι ἡμεῖς πεινῶμεν, ἐφυγαν ἀπὸ το στρατόπεδόν των, ἐκρύφθησαν εἰς κάποιαν ἀγροτικὴν περιοχὴν καὶ εἶπαν ὅτι· Ὅταν αὐτοὶ βγουν ἀπὸ τὴν πόλιν, θα τοὺς συλλάβωμεν ζῶντας καὶ θα εἰσέλθωμεν ἀμαχητὶ εἰς τὴν πόλιν”.

Δ Βασ. 7,13

καὶ ἀπεκρίθη εἷς τῶν παίδων αὐτοῦ καὶ εἶπε· λαβέτωσαν δὴ πέντε τῶν ἵππων τῶν ὑπολελειμμένων, οἳ κατελείφθησαν ὧδε, ἰδοὺ εἰσι πρὸς πᾶν τὸ πλῆθος Ἰσραὴλ τὸ ἐκλείπον· καὶ ἀποστελοῦμεν ἐκεῖ καὶ

ὁψόμεθα.

Δ Βασ. 7,13 Ενας από τους υπηρέτας του βασιλέως εἶπε· “καλύτερα ας πάρουν πέντε ἄνδρες τους πέντε ἵππους, οἱ οἱποῖοι μόνοι ἀπέμειναν εἰς ἡμᾶς ἀπὸ το πλῆθος τῶν ἵππων, που εἶχαμεν, καὶ αὐτοὺς θα τοὺς στείλωμεν ἐκεῖ δια να ἴδουν τι ἀκριβῶς συμβαίνει”.

Δ Βασ. 7,14 καὶ ἔλαβον δύο ἐπιβάτας ἵππων, καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ὀπίσω τοῦ βασιλέως Συρίας λέγων· δεῦτε καὶ ἴδετε.

Δ Βασ. 7,14 Επήραν πράγματι δύο ἱππεῖς καὶ τοὺς ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ στο στρατόπεδον τῶν Συρων καὶ τοὺς ἔδωσε διαταγὴν· “πηγαίνετε, δια να ἰδῆτε τι συμβαίνει”.

Δ Βασ. 7,15 καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτῶν ἕως τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ ὁδὸς πλήρης ἱματίων καὶ σκευῶν, ὧν ἔρριψε Συρία ἐν τῷ θαμβεῖσθαι αὐτοὺς· καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ἄγγελοι καὶ ἀνήγγειλαν τῷ βασιλεῖ.

Δ Βασ. 7,15 Πράγματι ἐκεῖνοι ἐβάδισαν μέχρι τοῦ Ἰορδάνου, ἀκολουθοῦντες τὴν κατεύθυνσιν τῆς φυγῆς τῶν Συρων στρατιωτῶν. Καὶ ἰδοὺ ὅλος ὁ δρόμος ἦτο γεμάτος ἀπὸ ἱμάτια καὶ σκεῦη, τα οἱποῖα ἐρριπτον οἱ Συριοι, ὅταν πανικόβλητοι ἐφευγον δια να σωθοῦν. Οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ βασιλέως ἐπέστρεψαν καὶ κατέστησαν εἰς αὐτὸν γνωστὰ τα γεγονότα.

Δ Βασ. 7,16 καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαὸς καὶ διήρπασαν τὴν παρεμβολὴν Συρίας, καὶ ἐγένετο μέτρον σεμιδάλεως σίκλου, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ δῖμετρον κριθῶν σίκλου.

Δ Βασ. 7,16 Τότε ὅλος ὁ λαὸς τῆς Σαμαρείας ἐβγήκεν ἀπὸ τὴν πόλιν, ἐφθασεν στο στρατόπεδον τῆς Συρίας καὶ ἐπεδόθη εἰς διαρπαγὴν. Ἦσαν δε τὸσον πολλὰ τα λάφυρα καὶ μάλιστα τα τρόφιμα, ὥστε, σύμφωνα με τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ἓνα μέτρον σημιγδάλι ἐπωλεῖτο ἀντὶ ἐνὸς σίκλου καὶ δύο μέτρα

κριθάρι επωλούντο πάλιν αντί ενός σίκλου.

Δ Βασ. 7,17

καὶ ὁ βασιλεὺς κατέστησε τὸν τριστάτην, ἐφ' ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπανεπαύετο τῇ χειρὶ αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς πύλης. καὶ συνεπάτησεν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐν τῇ πύλῃ, καὶ ἀπέθανε, καθὰ ἐλάλησεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ὃς ἐλάλησεν ἐν τῷ καταβῆναι τὸν ἄγγελον πρὸς αὐτόν.

Δ Βασ. 7,17

Ο βασιλεὺς ἐστείλεν εἰς τὴν πύλην τῆς πόλεως τὸν ἀρχοντά του, ἐπὶ τοῦ οὐοίου ἐστήριζε τὴν χεῖρα εἰς ἐνδειξιν ευμενείας, δια νὰ ἐποπτεύῃ. Ο λαὸς ὁμῶς καθὼς ὀρμητικὸς ἐξήρχετο ὀπὸ τὴν πύλην, τὸν κατεπάτησε καὶ τὸν ἐφόνευσεν, ὅπως εἶχε προαναγγεῖλει ὁ προφήτης Ἐλισαῖος, ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ὁ οὐοῖος εἶχεν ὀμιλήσει, ὅταν ἦλθε πρὸς αὐτόν ὁ ἀπεσταλμένος αὐτός τοῦ βασιλέως.

Δ Βασ. 7,18

καὶ ἐγένετο καθὰ ἐλάλησεν Ἐλισαῖ ἐπρὸς τὸν βασιλέα λέγων· δῖμετρον κριθῆς σίκλου καὶ μέτρον σεμιδάλεως σίκλου καὶ ἔσται ὥς ἡ ὥρα αὐριον ἐν τῇ πύλῃ Σαμαρείας·

Δ Βασ. 7,18

Ἐγιναν τὰ γεγονότα, ὅπως ἀκριβῶς εἶχε προαναγγεῖλει ὁ Ἐλισαῖος πρὸς τὸν βασιλέα λέγων· “δύο μέτρα κριθάρι θὰ πωληθῇ ἀντὶ ἐνὸς σίκλου καὶ ἓνα μέτρον σημιγδάλι πάλιν ἀντὶ ἐνὸς σίκλου. Αὐτὰ θὰ γίνουιν τὴν ὥραν αὐτὴν αὐριον εἰς τὴν πύλην τῆς Σαμαρείας”.

Δ Βασ. 7,19

καὶ ἀπεκρίθη ὁ τριστάτης τῷ Ἐλισαῖ καὶ εἶπεν· ἰδοὺ Κύριος ποιεῖ καταράκτας ἐν τῷ οὐρανῷ, μὴ ἔσται τὸ ῥῆμα τοῦτο; καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ· ἰδοὺ ὅψη τοῖς ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἐκεῖθεν οὐ μὴ φάγη.

Δ Βασ. 7,19

Εἶχε δε ἀπαντήσῃ τότε ὁ ἀρχὼν τοῦ βασιλέως πρὸς τὸν Ἐλισαῖον καὶ εἰρωνικῶς τοῦ εἶπεν· “μήπως καὶ θὰ ἀνοῖξη καταρράκτας ὁ Θεὸς στὸν οὐρανόν, δια νὰ πραγματοποιηθοῦν τὰ λόγια σου αὐτά;” Ο δε Ἐλισαῖος τοῦ εἶχεν ἀπαντήσῃ· “ἰδοὺ καὶ συ ὁ ἴδιος με τὰ μάτια σου θὰ ἴδῃς αὐτὰ τὰ γεγονότα, ἀλλὰ δὲν θὰ ψάγῃς τίποτε ἀπὸ ὅσα

θα δώση ο Θεός”.

Δ Βασ. 7,20 καὶ ἐγένετο οὕτως, καὶ συνεπάτησεν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐν τῇ πύλῃ καὶ ἀπέθανε.

Δ Βασ. 7,20 Και πράγματι ἐτσι ἐγένεν. Ο λαός, καθὼς ορμητικὸς ἐξήρχετο ἀπὸ τὴν πόλιν, κατεπάτησε τὸν ἄρχοντα αὐτὸν εἰς τὴν πύλῃν καὶ ἐκεῖνος ἀπέθανεν ἐκεῖ.

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 8

Δ Βασ. 8,1 Καὶ Ἐλισαιὲ ἐλάλησε πρὸς τὴν γυναῖκα, ἥς ἐζωπύρησε τὸν υἱόν, λέγων· ἀνάστηθι καὶ δεῦρο σὺ καὶ ὁ οἶκός σου καὶ παροίκει, οὔ ἂν παροικήσης, ὅτι κέκληκε Κύριος λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ γε ἦλθεν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπτὰ ἔτη.

Δ Βασ. 8,1 Ο Ελισαῖος ωμίλησε πρὸς τὴν γυναῖκα, τῆς ὁποίας εἶχεν ἀναστήσει τὸ παιδί, καὶ τῆς εἶπε· “σῆκω καὶ πηγαινέ σου καὶ οἱ ἄνθρωποι τοῦ σπιτιοῦ σου καὶ μένε προσωρινῶς, ὅπου θέλεις, διότι ὁ Κύριος διέταξε νὰ ἐλθῇ στὸν τόπον μας πείνα, ἡ ὁποία θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ ἐπτὰ ἔτη”.

Δ Βασ. 8,2 καὶ ἀνέστη ἡ γυνὴ καὶ ἐποίησε κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισαιὲ καὶ αὐτὴ καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς καὶ παρῶκει ἐν γῇ ἄλλοφύλων ἐπτὰ ἔτη.

Δ Βασ. 8,2 Ἡ γυναῖκα ἐκείνη ἐσηκώθη καὶ ἔκαμε, ὅπως ἀκριβῶς τῆς εἶχε πει ὁ Ελισαῖος, αὐτὴ καὶ οἱ ἄνθρωποι τοῦ σπιτιοῦ τῆς. Ἐφυγε καὶ κατώκησε προσωρινῶς ἐπὶ ἐπτὰ ἔτη εἰς τὴν χώραν τῶν ἀλλοφύλων.

Δ Βασ. 8,3 καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ τέλος τῶν ἐπτὰ ἐτῶν καὶ ἐπέστρεψεν ἡ γυνὴ ἐκ γῆς ἀλλοφύλων εἰς τὴν πόλιν καὶ ἦλθε βοηῆσαι πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τοῦ οἴκου ἑαυτῆς καὶ περὶ τῶν ἀγρῶν αὐτῆς.

Δ Βασ. 8,3 Ὄταν ἐπέρασαν τὰ ἐπτὰ ἔτη, ἡ γυναῖκα ἐκείνη ἐπανήλθεν ἀπὸ τὴν χώραν τῶν Φιλισταίων εἰς τὴν πόλιν τῆς.

Παρουσιάσθη προς τον βασιλέα και θερμῶς παρεκάλεσε να αποδοθῇ εἰς αὐτήν ὁ οἶκος τῆς καὶ οἱ ἀγροὶ τῆς, τοὺς οὗοιους εἶχαν καταπατήσει ἄλλοι.

Δ Βασ. 8,4 καὶ ὁ βασιλεὺς ἐλάλει πρὸς Γιεζὶ τὸ παιδάριον Ἑλισαϊέ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ λέγων· διήγησαι δὴ ἐμοὶ πάντα τὰ μεγάλα, ἃ ἐποίησεν Ἑλισαϊέ.

Δ Βασ. 8,4 Ο βασιλεὺς τὴν ὥραν ἐκείνην ομιλοῦσε πρὸς τὸν Γιεζὶ, τὸν δούλον τοῦ Ἑλισαίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ ἔλεγε· “διηγήσου μου, σε παρακαλῶ, ὅλα τὰ μεγάλα ἔργα, τὰ οὗοία ἐκαμεν ὁ Ἑλισαῖος”.

Δ Βασ. 8,5 καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἐξηγουμένου τῷ βασιλεῖ, ὡς ἐζωπύρησεν υἱὸν τεθνηκότα, καὶ ἰδοὺ ἡ γυνή, ἥς ἐζωπύρησε τὸν υἱὸν αὐτῆς Ἑλισαϊέ, βοῶσα πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τοῦ οἴκου ἐαυτῆς καὶ περὶ τῶν ἀγρῶν ἐαυτῆς· καὶ εἶπε Γιεζὶ· κύριε βασιλεῦ, αὕτη ἡ γυνή καὶ οὗτος ὁ υἱὸς αὐτῆς, ὃν ἐζωπύρησεν Ἑλισαϊέ.

Δ Βασ. 8,5 Ἐνῶ δε ὁ Γιεζὶ διηγείτο πρὸς τὸν βασιλέα, πὼς ὁ Ἑλισαῖος ἀνέστησε τὸν νεκρὸν υἱὸν τῆς γυναικὸς ἐκείνης, ἰδοὺ ἡ γυναῖκα, τῆς οὗοίας τὸν υἱὸν εἶχεν ἀναστήσει ὁ Ἑλισαῖος, ἦλθεν ἐκεῖ κρᾶζουσα πρὸς τὸν βασιλέα δια τὴν ἀπόδοσιν τοῦ οἴκου τῆς καὶ τῶν ἀγρῶν τῆς. Εἶπε δε ὁ Γιεζὶ· “κύριε βασιλεῦ, αὕτη εἶναι ἡ γυναῖκα, περὶ τῆς οὗοίας σου ὠμίλησα, καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ υἱὸς τῆς, τὸν οὗοῖον ἀνέστησεν ὁ Ἑλισαῖος”.

Δ Βασ. 8,6 καὶ ἐπηρώτησεν ὁ βασιλεὺς τὴν γυναῖκα καὶ διηγήσατο αὐτῷ· καὶ ἔδωκεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς εὐνοῦχον ἓνα λέγων· ἐπίστρεψον πάντα τὰ αὐτῆς καὶ πάντα τὰ γενήματα τοῦ ἀγροῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἥς κατέλιπε τὴν γῆν ἕως τοῦ νῦν.

Δ Βασ. 8,6 Ο βασιλεὺς ἠρώτησε τότε τὴν γυναῖκα καὶ ἐκείνη διηγήθη εἰς αὐτὸν τὰ γεγονότα. Ο βασιλεὺς ἔδωκεν εἰς αὐτὴν ἓνα ἀξιωματικὸν τοῦ καὶ τοῦ εἶπε· “φρόντισε να ἀποδοθοῦν εἰς

την γυναίκα αυτήν όλα όσα της ανήκουν και όλα τα προϊόντα του αγρού της από την ημέραν, κατά την οποίαν εγκατέλειψε την χώραν μέχρι τώρα”.

Δ Βασ. 8,7 Καὶ ἦλθεν Ἐλισαῖ ἐῖς Δαμασκόν, καὶ υἱὸς Ἰδερ βασιλεὺς Συρίας ἠρρώσκει, καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ λέγοντες· ἦκει ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἕως ὧδε.

Δ Βασ. 8,7 Ἐπειτα ὁ Ελισαῖος ἦλθεν εἰς τὴν Δαμασκόν. Ὁ υἱὸς Ἰδερ, ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας, ἦτο ἀσθενής. Εἶπον δὲ οἱ ἄνθρωποι τοῦ στοῦ βασιλέα· “ἔχει ελθεῖ ἕως ἐδῶ ὁ Ελισαῖος, ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ”.

Δ Βασ. 8,8 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἀζαήλ· λάβε ἐν τῇ χειρὶ σου μαναὰ καὶ δεῦρο εἰς ἀπαντὴν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπιζήτησον τὸν Κύριον παρ’ αὐτοῦ λέγων· εἰ ζήσομαι ἐκ τῆς ἀρρώστιας μου ταύτης;

Δ Βασ. 8,8 Ὁ βασιλεὺς εἶπε πρὸς τὸν Ἀζαήλ· “πάρε εἰς τὰ χεῖρα σου δῶρα, πῆγαινε νὰ συναντήσης τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν τοῦ Θεοῦ καὶ ζήτησε δια μέσου αὐτοῦ νὰ μάθῃς ἀπὸ τοῦ Κυρίου, εἴ ἂν θὰ θεραπευθῶ ἀπὸ τὴν ἀρρώστιά μου αὐτὴν καὶ θὰ ζήσω”.

Δ Βασ. 8,9 καὶ ἐπορεύθη Ἀζαήλ εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ καὶ ἔλαβε μαναὰ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ἀγαθὰ Δαμασκοῦ, ἄρσιν τεσσαράκοντα καμήλων, καὶ ἦλθε καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ εἶπε πρὸς Ἐλισαῖ· υἱὸς σου υἱὸς Ἰδερ βασιλεὺς Συρίας ἀπέστειλέ με πρὸς σε ἐπερωτῆσαι λέγων· εἰ ζήσομαι ἐκ τῆς ἀρρώστιας μου ταύτης;

Δ Βασ. 8,9 Ὁ Ἀζαήλ ἐξεκίνησεν εἰς συνάντησιν τοῦ Ελισαίου. Ἐπῆρε δῶρα πολλὰ εἰς τὰ χεῖρα τοῦ ἀπὸ ὅλα τα ἀγαθὰ τῆς Δαμασκῶ, τεσσαράκοντα φορτῶματα καμήλων. Ἠλθε καὶ ἐστάθη ἐνώπιον τοῦ Ελισαίου καὶ τοῦ εἶπε· “ὁ υἱὸς σου, ὁ υἱὸς Ἰδερ ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας, με ἐστειλε πρὸς σέ, δια νὰ ἐρωτήσω ἐκ μέρους τοῦ λέγων· εἴ ἂν θὰ θεραπευθῶ ἀπὸ τὴν ἀσθένειάν μου αὐτήν;”

- Δ Βασ. 8,10 καὶ καὶ εἶπεν Ἐλισαίε· δεῦρο εἰπὸν αὐτῷ· ζωῇ ζήσῃ· καὶ ἔδειξέ μοι Κύριος ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ·
- Δ Βασ. 8,10 Ο Ελισαῖος ἀπήντησε· “πῇ γαίνε καὶ εἰπέ εἰς αὐτόν· Θα θεραπευθῇς ἀπὸ τὴν ἀσθένειάν σου καὶ θα ζήσης. Ο Κύριος ὁμῶς μου ἔδειξε κάποιον ἄλλον τρόπον, δια τοῦ οποίου θα ἀποθάνῃς”.
- Δ Βασ. 8,11 καὶ παρέστη τῷ προσώπῳ αὐτοῦ καὶ ἔθηκεν ἕως αἰσχύνῃς, καὶ ἔκλαυσεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ.
- Δ Βασ. 8,11 Ο Ελισαῖος ἐστάθη ἐνώπιον τοῦ Ἀζαήλ, τὸν παρετήρησεν ατενῶς, μέχρις οὗ ἐκεῖνος ἐντράπη. Ο Ελισαῖος ἤρχισε νὰ κλαίῃ.
- Δ Βασ. 8,12 καὶ εἶπεν Ἀζαήλ· τί ὅτι ὁ κύριός μου κλαίει; καὶ εἶπεν· ὅτι οἶδα ὅσα ποιήσεις τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ κακὰ· τὰ ὀχυρώματα αὐτῶν ἐξαποστελεῖς ἐν πυρὶ καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἀποκτενεῖς καὶ τὰ νήπια αὐτῶν ἐνσεῖσεις καὶ τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας αὐτῶν ἀναρρήξεις.
- Δ Βασ. 8,12 Ο Ἀζαήλ τότε τὸν ἠρώτησε· “διατί κλαίει ὁ κύριός μου;” “Κλαίω διότι γνωρίζω πόσα κακὰ θὰ κάμῃς συ ἐναντίον τῶν Ἰσραηλιτῶν. Τὰς ὀχυρωμένας πόλεις αὐτῶν θὰ παραδώσῃς στο πῦρ καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς ἀνδρας τῶν θὰ φονεύσῃς δια τῆς ῥομφαίας. Θα συντρίψῃς τὰ κεφάλια τῶν νηπίων καὶ θὰ ἀνοίξῃς τὰς κοιλίας τῶν ἐγκύων γυναικῶν”.
- Δ Βασ. 8,13 καὶ εἶπεν Ἀζαήλ· τίς ἐστὶν ὁ δοῦλός σου ὁ κύων ὁ τεθνηκώς, ὅτι ποιήσει τὸ ῥῆμα τοῦτο; καὶ εἶπεν Ἐλισαίε· ἔδειξέ μοι Κύριός σε βασιλεύοντα ἐπὶ Συρίαν.
- Δ Βασ. 8,13 Ο Ἀζαήλ ἀπήντησε· “ποιός εἶμαι ἐγὼ ὁ δούλος σου, ἐγὼ τὸ ψόφιο σκυλί που θὰ τολμήσω νὰ κάμω τὰ ἔργα αὐτά;” Ο Ελισαῖος τοῦ ἀπήντησεν· “ὁ Κύριος μου ἀπεκάλυψεν, ὅτι θὰ γίνῃς βασιλεὺς τῆς Συρίας”.
- Δ Βασ. 8,14 καὶ ἀπῆλθεν ἀπὸ Ἐλισαίε καὶ εἰσῆλθε πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· τί εἶπέ σοι Ἐλισαίε; καὶ εἶπεν·

εἶπέ μοι, ζωῇ ζήση.

Δ Βασ. 8,14

Ο Αζαήλ ανεχώρησεν ἀπὸ τον Ελισαίον, εἰσῆλθεν πρὸς τον κύριόν του, ο οποίος και τον ηρώτησε· “τι σου εἶπεν ο Ελισαῖος;” Εκείνος ἀπήντησε· “μου εἶπεν ὅτι θα θεραπευθῇς ἀπὸ την ἀσθενειάν σου και θα ζήσης”.

Δ Βασ. 8,15

καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον, καὶ ἔλαβε τὸ μαχμὰ καὶ ἔβαψεν ἐν τῷ ὕδατι καὶ περιέβαλεν ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἀπέθανε, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀζαήλ ἀντ’ αὐτοῦ.

Δ Βασ. 8,15

Την επομένην ἡμέραν ο Αζαήλ ἐπῆρεν ἓνα σκέπασμα, το ἐβύθισε μέσα στο νερό και με αὐτό περιετύλιξεν ἀσφυκτικῶς το πρόσωπον του βασιλέως του, τον ἐπνίξε και ἐκεῖνος ἀπέθανεν. Ἀντὶ δε αὐτοῦ ἐβασίλευσεν ο Αζαήλ.

Δ Βασ. 8,16

Ἐν ἔτει πέμπτῳ τῷ Ἰωράμ υἱῷ Ἀχαάβ βασιλεῖ Ἰσραήλ καὶ Ἰωσαφάτ βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσεν Ἰωράμ υἱὸς Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα.

Δ Βασ. 8,16

Κατὰ το πέμπτον ἔτος της βασιλείας του Ἰωράμ, υἱοῦ του Ἀχαάβ βασιλέως του Ἰσραήλ, ὅταν ο Ἰωσαφάτ ἦτο βασιλεὺς του Ἰούδα, ἀνῆλθεν στον θρόνον του βασιλείου Ἰούδα ο Ἰωράμ, ο υἱὸς του Ἰωσαφάτ.

Δ Βασ. 8,17

υἱὸς τριάκοντα καὶ δύο ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ ὀκτὼ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ.

Δ Βασ. 8,17

Ἦτο δε τότε τριάκοντα δύο ἐτῶν ο Ἰωράμ, ὅταν ἀνῆλθεν στον βασιλικὸν θρόνον. Εβασίλευσε δε ἐπὶ ὀκτὼ ἔτη με πρωτεύουσαν την Ἱερουσαλήμ.

Δ Βασ. 8,18

καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ βασιλέων Ἰσραήλ, καθὼς ἐποίησεν οἶκος Ἀχαάβ, ὅτι θυγάτηρ Ἀχαάβ ἦν αὐτῷ εἰς γυναῖκα· καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου.

Δ Βασ. 8,18

Εβάδισεν ὁμως τον δρόμον της ἀσεβείας των βασιλέων του Ἰσραήλ. Ἐκαμε και αὐτὸς ὅ,τι εἶχε κάμει ἡ οἰκογένεια Ἀχαάβ, διότι ἔλαβεν ὡς σύζυγόν του θυγατέρα του Ἀχαάβ. Διέπραξε πονηρά ἐνώπιον του Κυρίου ἐκτραπεῖς εἰς την εἰδωλολατρείαν.

- Δ Βασ. 8,19 καὶ οὐκ ἠθέλησε Κύριος διαφθεῖραι τὸν Ἰούδαν διὰ Δαυὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, καθὼς εἶπε δοῦναι αὐτῷ λύχνον καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας.
- Δ Βασ. 8,19 Ο Κυριος όμως δεν ηθέλησε να εξολοθρεύση αὐτὸν και να σταματήση ἔτσι την διαδοχὴν στο βασίλειον του Ιούδα. Τούτο δέ, προς χάριν του Δαυὶδ του δούλου του. Διότι εἶχεν υποσχεθῇ εἰς αὐτόν, ὅτι θα δώση λύχνον διαδοχῆς στους απογόνους αὐτοῦ αδιακόπως ἐπὶ του βασιλικοῦ θρόνου.
- Δ Βασ. 8,20 ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἠθέτησεν Ἐδὼμ ὑποκάτωθεν χειρὸς Ἰούδα καὶ ἐβασίλευσαν ἐφ' ἑαυτοὺς βασιλέα.
- Δ Βασ. 8,20 Κατὰ την περίοδον της βασιλείας του Ἰωράμ οι Ἰδουμαῖοι επανεστάτησαν ἐναντίον της δουλείας των Ἰουδαίων και ἀνεκήρυξαν δια τον εαυτὸν τους ἰδικὸν των βασιλέα.
- Δ Βασ. 8,21 καὶ ἀνέβη Ἰωράμ εἰς Σιών καὶ πάντα τὰ ἄρματα τὰ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀναστάντος καὶ ἐπάταξε τὸν Ἐδὼμ τὸν κυκλώσαντα ἐπ' αὐτόν καὶ τοὺς ἄρχοντας τῶν ἀρμάτων, καὶ ἔφυγεν ὁ λαὸς εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν.
- Δ Βασ. 8,21 Ο Ἰωράμ ἐξεστράτευσε τότε ἐναντίον της Σιών της ἰδουμαίας, με ὅλα τα πολεμικά του ἄρματα. Αφού ἠτοιμάσθη ἐκτύπησε τους Ἰδουμαίους. Εκείνοι ὁμως περιέκυκλωσαν αὐτόν και τους ἀρχηγούς των ἀρμάτων. Ο ἰουδαϊκὸς στρατὸς ἠττηθεὶς ἐτράπη εἰς φυγὴν και οι στρατιῶται ἐπέστρεψαν εἰς τας κατοικίας των.
- Δ Βασ. 8,22 καὶ ἠθέτησεν Ἐδὼμ ὑποκάτω τῆς χειρὸς Ἰούδα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. τότε ἠθέτησε Λοβενὰ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.
- Δ Βασ. 8,22 Ἐτσι δε οι Ἰδουμαῖοι ἀπετίναξαν τον ζυγὸν του βασιλείου του Ιούδα και ἔμεναν ἐλεύθεροι μέχρι της ἡμέρας αὐτῆς. Κατὰ την ἰδίαν περίοδον ἀπετίναξαν τον ζυγὸν της δουλείας των και οι κάτοικοι της Λοβενά.
- Δ Βασ. 8,23 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωράμ καὶ πάντα, ὅσα

ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐπὶ βιβλίῳ λόγων
τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;

Δ Βασ. 8,23 Τα δε ἄλλα ἔργα του Ἰωράμ, ὅσα αὐτὸς ἔκαμε, δεν εἶναι
γραμμένα στο βιβλίον χρονικῶν των βασιλέων του Ἰούδα;

Δ Βασ. 8,24 καὶ ἐκοιμήθη Ἰωράμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ
ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐβασίλευσεν Ὁχοζίας υἱὸς αὐτοῦ
ἀντ' αὐτοῦ.

Δ Βασ. 8,24 Ο Ἰωράμ ἐκοιμήθη μετὰ των πατέρων του, ἀπέθανε και
ετάφη με τους προπάτοράς του εἰς την πόλιν Δαυὶδ, του
προγόνου του. Ἐγινε δε βασιλεὺς ἀντ' αὐτοῦ ο Ὁχοζίας, ο
υἱὸς του.

Δ Βασ. 8,25 Ἐν ἔτει δωδεκάτῳ τῷ Ἰωράμ υἱῷ Ἀχαάβ βασιλεῖ Ἰσραὴλ
ἐβασίλευσεν Ὁχοζίας υἱὸς Ἰωράμ.

Δ Βασ. 8,25 Κατὰ το δωδέκατον ἔτος της βασιλείας του Ἰωράμ, υἱοῦ του
Ἀχαάβ, βασιλέως του Ἰσραὴλ, ἐβασίλευσεν ο Ὁχοζίας ο υἱὸς
του Ἰωράμ.

Δ Βασ. 8,26 υἱὸς εἴκοσι καὶ δύο ἐτῶν Ὁχοζίας ἐν τῷ βασιλεύειν
αὐτὸν καὶ ἐνιαυτὸν ἓνα ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ
ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Γοθολία θυγάτηρ Ἀμβρί
βασιλέως Ἰσραὴλ.

Δ Βασ. 8,26 Ο Ὁχοζίας, ὅταν ἀνῆλθεν στον βασιλικὸν θρόνον, ἦτο εἴκοσι
δύο ετῶν. Ἐμεινε δε βασιλεὺς ἐπὶ ἓνα ἔτος εἰς την
Ἱερουσαλήμ. Ἡ μητέρα του ὠνομάζετο Γοθολία, ἦτο δε
θυγάτηρ του Ἀμβρί, βασιλέως του ἱσραηλιτικοῦ λαοῦ.

Δ Βασ. 8,27 καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ οἴκου Ἀχαάβ καὶ ἐποίησε τὸ
πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου καθὼς ὁ οἶκος Ἀχαάβ.

Δ Βασ. 8,27 Ἐπορεύθη ὁμως και αὐτὸς τον δρόμον της ασεβείας του
Ἀχαάβ και διέπραξε πονηρά ἐνώπιον του Κυρίου, ὅπως και
ο οἶκος του Ἀχαάβ.

Δ Βασ. 8,28 καὶ ἐπορεύθη μετὰ Ἰωράμ υἱοῦ Ἀχαάβ εἰς πόλεμον μετὰ
Ἀζαήλ βασιλέως ἄλλοφύλων ἐν Ῥεμμώθ Γαλαάδ, καὶ

ἐπάταξαν οἱ Σύροι τὸν Ἰωράμ.

Δ Βασ. 8,28 Αὐτὸς ἐξεστράτευσε μαζὴ με τὸν Ἰωράμ, υἱὸν τοῦ Ἀχαάβ, ἐναντίον τοῦ Ἀζαήλ, βασιλέως τῶν Συρῶν εἰς Ρεμμώθ Γαλαάδ. Εκκεῖ ὁμῶς ἐκτύπησαν οἱ Σύροι τὸν Ἰωράμ.

Δ Βασ. 8,29 καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς Ἰωράμ τοῦ ἱατρευθῆναι ἐν Ἰεζράελ ἀπὸ τῶν πληγῶν, ὧν ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν Ρεμμώθ ἐν τῷ πολεμεῖν αὐτὸν μετὰ Ἀζαήλ βασιλέως Συρίας· καὶ Ὁχοζίας υἱὸς Ἰωράμ κατέβη τοῦ ἰδεῖν τὸν Ἰωράμ υἱὸν Ἀχαάβ ἐν Ἰεζράελ, ὅτι ἡρρώσκει αὐτός.

Δ Βασ. 8,29 Ο βασιλεὺς Ἰωράμ πληγωμένος ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πόλιν Ἰεζράελ, δια να θεραπευθῇ ἀπὸ τὰς πληγὰς, τὰς ὁποίας ἔλαβεν εἰς Ρεμμώθ πολεμῶν ἐναντίον τοῦ Ἀζαήλ, βασιλέως τῆς Συρίας. Ο Ὁχοζίας, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωράμ, κατέβη εἰς τὴν πόλιν Ἰεζράελ, δια να ἴδῃ τὸν Ἰωράμ, υἱὸν τοῦ Ἀχαάβ, ὁ ὁποῖος ἦτο πληγωμένος καὶ ἀσθενής.

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 9

Δ Βασ. 9,1 Καὶ Ἐλισαῖ ἐὶς ὁ προφήτης ἐκάλεσεν ἓνα τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν καὶ εἶπεν αὐτῷ· ζῶσαι τὴν ὀσφύν σου καὶ λαβὲ τὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου τούτου ἐν τῇ χειρὶ σου καὶ δεῦρο εἰς Ρεμμώθ Γαλαάδ·

Δ Βασ. 9,1 Ο προφήτης Ἐλισαῖος ἐκάλεσεν ἓνα ἀπὸ τοὺς νεαροὺς προφήτας καὶ τοῦ εἶπε· “δέσε τὴν ζώνην σου γύρω ἀπὸ τὴν μέσσην σου καὶ ἐτοιμάσου· πάρε στο χεῖρ σου αὐτὸ τὸ δοχεῖον τοῦ ἐλαίου καὶ πηγαινέ εἰς τὴν Ρεμμώθ Γαλαάδ.

Δ Βασ. 9,2 καὶ εἰσελεύσῃ ἐκεῖ καὶ ὄψῃ ἐκεῖ Ἰοὺ υἱὸν Ἰωσαφάτ υἱοῦ Ναμεσσὶ καὶ εἰσελεύσῃ καὶ ἀναστήσεις αὐτὸν ἐκ μέσου τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ εἰσάξεις αὐτὸν εἰς τὸ ταμιεῖον ἐν ταμείῳ·

- Δ Βασ. 9,2 Θα εισέλθης εις την πόλιν και εκεί θα ίδης τον Ιού, υιόν του Ιωσαφάτ, υιού του Ναμεσσί. Θα εισέλθης εκεί, όπου ευρίσκεται, θα τον πάρης ανάμεσα από τους συναδέλφους του τους στρατιωτικούς και θα τον οδηγήσης μέσα στο ιδιαίτερον και πλέον απόκρυφον δωμάτιον.
- Δ Βασ. 9,3 καὶ λήψη τὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου καὶ ἐπιχεεῖς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ εἰπὸν· τὰδε λέγει Κύριος· κέχρικά σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ· καὶ ἀνοίξεις τὴν θύρα καὶ φεύξη καὶ οὐ μενεῖς.
- Δ Βασ. 9,3 Θα πάρης το δοχείον αὐτό του ελαίου και θα χύσης το ἔλαιον ἐπάνω στο κεφάλι του και θα του εἴπης· αὐτὰ λέγει ο Κύριος· Σε ἔχω χρίσει βασιλέα του ισραηλιτικοῦ λαοῦ. Ἀμέσως δε κατόπιν θα ἀνοίξης τὴν θύραν και θα φύγης και δεν θα μείνης ἐκεῖ πλέον”.
- Δ Βασ. 9,4 καὶ ἐπορεύθη τὸ παιδάριον ὁ προφήτης εἰς Ῥεμμώθ Γαλαάδ
- Δ Βασ. 9,4 Ο νεαρός προφήτης ἐπήγεν εις τὴν Ῥεμμώθ Γαλαάδ,
- Δ Βασ. 9,5 καὶ εἰσῆλθε, καὶ ἰδοὺ οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως ἐκάθηντο, καὶ εἶπε· λόγος μοι πρὸς σέ, ὁ ἄρχων. καὶ εἶπεν Ἰού· πρὸς τίνα ἐκ πάντων ἡμῶν; καὶ εἶπε· πρὸς σέ, ὁ ἄρχων.
- Δ Βασ. 9,5 εἰσῆλθεν εις τὴν πόλιν και στον οἶκον, ὅπου οἱ στρατιωτικοὶ ἀρχηγοὶ ἐκάθηντο, και εἶπε πρὸς τὸν Ιού ο προφήτης· “θέλω να σου ἀνακοινώσω κάτι, στρατηγέ”. Ο Ιού ἀπήντησε· “πρὸς ποῖον ἀπὸ ὅλους μας;” Εκείνος του εἶπε· “προ σέ, στρατηγέ”.
- Δ Βασ. 9,6 καὶ ἀνέστη καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἐπέχεε τὸ ἔλαιον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· τὰδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· κέχρικά σε εἰς βασιλέα ἐπὶ λαὸν Κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ,
- Δ Βασ. 9,6 Ο Ιού εσηκώθη και εἰσῆλθε μαζί με τὸν προφήτην στο εσωτερικόν του οἴκου. Εκεί δε ο προφήτης ἔχυσε τὸ ἔλαιον

επάνω εις την κεφαλὴν του και εἶπεν εις αὐτόν· “αὐτὰ λέγει
Κυριος ο Θεός του Ισραήλ· Σε ἔχω χρίσει βασιλέα ἐπὶ τον
λαόν Κυρίου, ἐπὶ τον ισραηλιτικόν λαόν.

Δ Βασ. 9,7 καὶ ἐξολοθρεύσεις τὸν οἶκον Ἀχαάβ τοῦ κυρίου σου ἐκ
προσώπου μου καὶ ἐκδικήσεις τὰ αἵματα τῶν δούλων
μου τῶν προφητῶν καὶ τὰ αἵματα πάντων τῶν δούλων
Κυρίου ἐκ χειρὸς Ἰεζάβελ

Δ Βασ. 9,7 Σου δίδω ἐντολὴν να ἐξολοθρεύσης την οικογένειαν του
Αχαάβ, του κυρίου σου, ἀπὸ ἐνώπιόν μου και να τιμωρήσης
εκείνους, οι οποίοι ἔχυσαν το αἷμα των δούλων μου, των
προφητῶν και τα αἵματα ὅλων των δούλων του Κυρίου δια
της χειρὸς της Ιεζάβελ

Δ Βασ. 9,8 καὶ ἐκ χειρὸς ὅλου τοῦ οἴκου Ἀχαάβ καὶ ἐξολοθρεύσεις
τῷ οἴκῳ Ἀχαάβ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον καὶ συνεχόμενον
καὶ ἐγκαταλελειμμένον ἐν Ἰσραήλ·

Δ Βασ. 9,8 και δια των ἄλλων ἀνθρώπων του βασιλικοῦ οἴκου του
Αχαάβ. Θα ἐξολοθρεύσης λοιπὸν ὅλους τους ἄρρενας της
οικογενείας Αχαάβ, δούλον η ελεύθερον, ἀπὸ τους
απογόνους του, που ἔχουν ἀπομείνει μεταξύ του
ισραηλιτικοῦ λαοῦ.

Δ Βασ. 9,9 καὶ δώσω τὸν οἶκον Ἀχαάβ ὡς τὸν οἶκον Ἰεροβοάμ υἱοῦ
Ναβὰτ καὶ ὡς τὸν οἶκον Βαασὰ υἱοῦ Ἀχιά·

Δ Βασ. 9,9 Εγὼ ο Θεός θα παραδώσω εις καταστροφὴν τον οἶκον του
Αχαάβ, ὅπως κατέστρεψα τον οἶκον Ιεροβοάμ, υἱοῦ Ναβὰτ,
και ὅπως ἐπίσης ἐπραξα ἐναντίον του οἴκου Βαασά, του
υἱοῦ Αχιά.

Δ Βασ. 9,10 καὶ τὴν Ἰεζάβελ καταφάγονται οἱ κύνες ἐν τῇ μερίδι
Ἰεζράελ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ θάπτων. καὶ ἤνοιξε τὴν θύραν
καὶ ἔφυγε.

Δ Βασ. 9,10 Την δε Ιεζάβελ θα καταφάγουν τα σκυλιὰ στον αγρόν
Ιεζράελ. Και δεν θα εὐρεθῇ ἄνθρωπος να την θάψῃ”.
Κατόπιν ο προφήτης ἠνοιξε την θύραν και ἔφυγε.

- Δ Βασ. 9,11 καὶ Ἰοῦ ἐξῆλθε πρὸς τοὺς παῖδας τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ εἶπαν αὐτῷ· εἰρήνη; τί ὅτι εἰσῆλθεν ὁ ἐπιληπτος οὗτος πρὸς σέ; καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὑμεῖς οἴδατε τὸν ἄνδρα καὶ τὴν ἀδολεσχίαν αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 9,11 Ο Ἰοῦ εβγήκεν ἀπὸ το δωμάτιον καὶ ἐπήγε πρὸς τοὺς αξιωματικούς συναδέλφους του, τοὺς υπηρετοῦντας τὸν βασιλέα. Εκείνοι τὸν ἠρώτησαν· “δια το καλὸν ἦτο ἡ ἐπίσκεψις τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ; Τι συμβαίνει; Διατί ἦλθε πρὸς σε αὐτός ὁ ἐπιληπτικός;” Ο Ἰοῦ εἶπε πρὸς αὐτοὺς· “σεῖς γνωρίζετε ἀσφαλῶς τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν καὶ τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον μου εἶπε”.
- Δ Βασ. 9,12 καὶ εἶπον· ἄδικον· ἀπάγγελον δὴ ἡμῖν. καὶ εἶπεν Ἰοῦ πρὸς αὐτοὺς· οὕτω καὶ οὕτω ἐλάλησε πρὸς με λέγων· τάδε λέγει Κύριος· κέχρικά σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ.
- Δ Βασ. 9,12 Εκείνοι τοῦ ἀπήντησαν· “ἀκατανόητος ἡ ἀπάντησίς σου. Πές μας, λοιπὸν, τι ἀκριβῶς συνέβη;” Ο Ἰοῦ εἶπε πρὸς αὐτοὺς· “αὐτὰ καὶ αὐτὰ μου εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ λέγων· Ταδε λέγει Κύριος. Σε ἔχω χρίσει βασιλέα στὸν ἰσραηλιτικὸν λαόν”.
- Δ Βασ. 9,13 καὶ ἀκούσαντες ἔσπευσαν καὶ ἔλαβεν ἕκαστος τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ἔθηκαν ὑποκάτω αὐτοῦ ἐπὶ τὸ γαρὲμ τῶν ἀναβαθμῶν καὶ ἐσάλπισαν ἐν κερατίνῃ καὶ εἶπαν· ἐβασίλευσεν Ἰοῦ.
- Δ Βασ. 9,13 Εκείνοι, ὅταν ἤκουσαν αὐτὰ, ἐπῆρεν ὁ καθένας τὸ ἱμάτιόν του, το ἔβαλεν εἰς σημεῖον υποταγῆς εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς κλίμακος, ἐσάλπισαν με κερατίνην σάλπιγγα καὶ διεκήρυξαν· “ὁ Ἰοῦ εἶναι βασιλεὺς”.
- Δ Βασ. 9,14 καὶ συνεστράφη Ἰοῦ υἱὸς Ἰωσαφάτ υἱοῦ Ναμεσσί πρὸς Ἰωράμ καὶ Ἰωράμ αὐτὸς ἐφύλασεν ἐν Ῥεμμὼθ Γαλαάδ, αὐτὸς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου Ἀζαήλ βασιλέως Συρίας,
- Δ Βασ. 9,14 Ο Ἰοῦ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσαφάτ υἱοῦ τοῦ Ναμεσσί, ὁργάνωσε

μίαν συνωμοσίαν εναντίον του βασιλέως Ιωράμ. Ο δε Ιωράμ είχε τότε εκστρατεύσει εις Ρεμμώθ Γαλαάδ, αυτός και όλος ο στρατός του, και ήσαν έτοιμοι προς πόλεμον εναντίον Αζαήλ, του βασιλέως της Συρίας.

Δ Βασ. 9,15

καὶ ἀπέστρεψεν Ἰωράμ ὁ βασιλεὺς ἰατρευθῆναι ἐν Ἰεζράελ ἀπὸ τῶν πληγῶν, ὧν ἔπαισαν αὐτὸν οἱ Σύριοι ἐν τῷ πολεμῆϊν αὐτὸν μετὰ Ἀζαήλ βασιλέως Συρίας· καὶ εἶπεν Ἰοὺ· εἴ ἔστι ψυχὴ ὑμῶν μετ’ ἐμοῦ, μὴ ἐξελθέτω ἐκ τῆς πόλεως διαπεφευγὼς τοῦ πορευθῆναι καὶ ἀπαγγεῖλαι ἐν Ἰεζράελ.

Δ Βασ. 9,15

Ο Ιωράμ μετά την μάχην εἶχεν επιστρέψει εις Ιεζράελ, δια να θεραπευθῇ ἀπὸ τας πληγὰς, τας οποίας του εἶχαν προξενήσει στο σῶμα του οἱ Συριοι, ὅταν αὐτὸς εἰπολεμούσεν εναντίον του Αζαήλ, βασιλέως των Συρων. Ο Ιοὺ εἶπε προς τους αξιωματικούς συναδέλφους του· “εάν η καρδιά σας εἶναι με το μέρος μου, κανεῖς ας μὴ ἐξέλθῃ ἀπὸ την πόλιν, ας μὴ διαφύγῃ ἀπὸ ἐδὼ καὶ πορευθῇ καὶ ἀναγγεῖλῃ στον βασιλέα, ο οποίος εὐρίσκεται εις Ιεζράελ, ὅσα γνωρίζομεν”.

Δ Βασ. 9,16

καὶ ἵππευσε καὶ ἐπορεύθη Ἰοὺ καὶ κατέβη εἰς Ἰεζράελ, ὅτι Ἰωράμ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐθεραπεύετο ἐν τῷ Ἰεζράελ ἀπὸ τῶν τοξευμάτων, ὧν κατετόξευσαν αὐτὸν οἱ Ἀραμῖν ἐν τῇ Ῥαμμάθ ἐν τῷ πολέμῳ μετὰ Ἀζαήλ βασιλέως Συρίας, ὅτι αὐτὸς δυνατὸς καὶ ἀνὴρ δυνάμεως, καὶ Ὁχοζίας βασιλεὺς Ἰούδα κατέβη ἰδεῖν τὸν Ἰωράμ.

Δ Βασ. 9,16

Ο Ιοὺ ἀνέβη εις ἓνα ἵππον καὶ κατέβηκε με την συνοδείαν του εις την Ιεζράελ. Εἰς την πόλιν αὐτήν ο βασιλεὺς του Ἰσραὴλ, ο Ιωράμ, ἐθεραπεύετο ἀπὸ τας πληγὰς, τας οποίας ἔλαβεν ἀπὸ τα τοξεύματα των Αραμαίων εις Ραμμάθ, κατὰ τον πόλεμον εναντίον του Αζαήλ, βασιλέως της Συρίας, διότι αὐτὸς ἦτο γενναῖος καὶ ἀρχηγὸς μεγάλης στρατιωτικῆς δυνάμεως. Ο Οχοζίας, ο βασιλεὺς των Ιουδαίων, κατέβη καὶ

αυτός να επισκεφθή και ἴδῃ τον Ἰωράμ.

Δ Βασ. 9,17

καὶ ὁ σκοπὸς ἀνέβη ἐπὶ τὸν πύργον Ἰεζράελ καὶ εἶδε τὸν κονιορτὸν Ἰοῦ ἐν τῷ παραγίνεσθαι αὐτὸν καὶ εἶπε· κονιορτὸν ἐγὼ βλέπω. καὶ εἶπεν Ἰωράμ· λαβὲ ἐπιβάτην καὶ ἀπόστειλον ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ εἰπάτω, εἰ εἰρήνη.

Δ Βασ. 9,17

Ο φρουρὸν στρατιώτης ἀνέβη εἰς ἓνα πύργον τῆς πόλεως Ἰεζράελ καὶ εἶδε τὸν κονιορτὸν, ποὺ ἐσήκωνεν ὁ Ἰοῦ καθὼς ἤρχετο με καλπασμόν, καὶ εἶπε· “βλέπω ἐγὼ κονιορτὸν”. Ο Ἰωράμ τοῦ εἶπε· “πάρε ἓνα ἵππεά καὶ στείλε αὐτὸν ἐμπρὸς ἀπὸ ἐκείνους, ποὺ ἔρχονται, καὶ ας ἐρωτήσουν εἰ ἔρχονται δι’ εἰρηνικοὺς σκοποὺς”.

Δ Βασ. 9,18

καὶ ἐπορεύθη ἐπιβάτης ἵππου εἰς ἀπαντὴν αὐτῶν καὶ εἶπε· τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς, εἰ εἰρήνη. καὶ εἶπεν Ἰοῦ· τί σοι καὶ εἰρήνη; ἐπίστρεφε εἰς τὰ ὀπίσω μου. καὶ ἀπήγγειλεν ὁ σκοπὸς λέγων· ἦλθεν ὁ ἄγγελος ἕως αὐτῶν καὶ οὐκ ἀνέστρεψε.

Δ Βασ. 9,18

Ο ἐφιππος ἀπεσταλμένος ἐκάλασεν εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν καὶ εἶπε· “αὐτὰ ἐρωτᾷ ὁ βασιλεὺς· Εἰ ἔρχεσθε δι’ εἰρηνικοὺς σκοποὺς”. Ο Ἰοῦ ἀπήντησε· “τι ἐνδιαφέρεσαι συ δια τὴν εἰρήνην; Εἰ καὶ συ κοντὰ μου”. Ο φρουρὸς τῆς πόλεως Ἰεζράελ εἶπεν πρὸς τὸν Ἰωράμ· “ὁ ἀγγελιαφόρος ἐφθάσε μέχρις αὐτῶν, ἀλλὰ δὲν ἐπέστρεψε”.

Δ Βασ. 9,19

καὶ ἀπέστειλεν ἐπιβάτην ἵππου δεύτερον, καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπε· τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς· εἰ εἰρήνη. καὶ εἶπεν Ἰοῦ· τί σοι καὶ εἰρήνη; ἐπιστρέφου εἰς τὰ ὀπίσω μου.

Δ Βασ. 9,19

Ο βασιλεὺς ἐστείλεν ἄλλον δεύτερον ἐφιππον ἀγγελιαφόρον, ὁ ὁποῖος ἦλθε πρὸς τὸν Ἰοῦ καὶ τὸν ηρώτησεν· “αὐτὰ λέγει ὁ βασιλεὺς· Ἐρχεσαι με εἰρηνικὸν σκοπὸν;” Ο δε Ἰοῦ τοῦ ἀπήντησε· “τι συ ἐνδιαφέρεσαι δια τὴν εἰρήνην; Εἰ καὶ συ κοντὰ μου”.

- Δ Βασ. 9,20 καὶ ἀπήγγειλεν ὁ σκοπὸς λέγων· ἦλθεν ἕως αὐτῶν καὶ οὐκ ἀνέστρεψε· καὶ ὁ ἄγων ἤγε τὸν Ἰοῦ υἱὸν Ναμεσσί, ὅτι ἐν παραλλαγῇ ἐγένετο.
- Δ Βασ. 9,20 Ο φρουρὸς τῆς πόλεως ἀνήγγειλε δια δευτέραν φοράν καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα· “ὁ δεῦτερος ἐφιππος ἀγγελιαφόρος ἐφθάσε μέχρις ἐκείνων, ἀλλὰ δεν ἐπανήλθε”. Καὶ ὁ ἱππεὺς Ἰοῦ, υἱὸς τοῦ Ναμεσσί ἐτρεχε με ἀλλόφρονα καλπασμὸν πρὸς τὴν πόλιν.
- Δ Βασ. 9,21 καὶ εἶπεν Ἰωράμ· ζεῦξον· καὶ ἔξευξεν ἄρμα. καὶ ἐξῆλθεν Ἰωράμ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ Ὀχοζίας βασιλεὺς Ἰούδα, ἀνὴρ ἐν τῷ ἄρματι αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀπαντὴν Ἰοῦ καὶ εὔρον αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι Ναβουθαὶ τοῦ Ἰεζραηλίου.
- Δ Βασ. 9,21 Ἐκ τούτου ὁ βασιλεὺς Ἰωράμ υπωπτεύθη κάποιον κακὸν καὶ εἶπε· “ζεῦξε τὸ ἄρμα μου”. Ὁ υπηρέτης τοῦ ἐξευξε τὸ πολεμικὸν ἄρμα. Εβγήκεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ Ἰωράμ. Μαζὴ τοῦ δε ἐξήλθε καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰούδα, ὁ Οχοζίας, ὁ καθένας ἀπὸ αὐτοὺς στο ἰδικὸν τοῦ ἄρμα καὶ ἐξήλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ Ἰοῦ. Συνήντησαν δε αὐτὸν στον ἀγρὸν τοῦ Ναβουθαί, τοῦ Ἰεζραηλίου.
- Δ Βασ. 9,22 καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Ἰωράμ τὸν Ἰοῦ, καὶ εἶπεν· εἰ εἰρήνη Ἰοῦ; καὶ εἶπεν Ἰοῦ· τί εἰρήνη; ἔτι αἱ πορνεῖαι Ἰεζάβελ τῆς μητρὸς σου καὶ τὰ φάρμακα αὐτῆς τὰ πολλὰ.
- Δ Βασ. 9,22 Ὅταν ὁ Ἰωράμ εἶδε τὸν Ἰοῦ, τὸν ἠρώτησεν· “εἰρηνικὸς εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς ἐπισκέψεώς σου;” Ὁ δε Ἰοῦ τοῦ ἀπήντησε· “τι εἰρήνη καὶ εἰρήνη; Ἀκόμη μένουν ἡ διαφθορά καὶ ἡ ἀσέβεια Ἰεζάβελ τῆς μητρὸς σου καὶ αἱ μαγεῖαι αὐτῆς αἱ πάρα πολλαί. Εφθασεν ὁ καιρὸς τῆς τιμωρίας”.
- Δ Βασ. 9,23 καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωράμ τὰς χεῖρας αὐτοῦ τοῦ φυγεῖν καὶ εἶπε πρὸς Ὀχοζίαν· δόλος, Ὀχοζία.
- Δ Βασ. 9,23 Ὁ Ἰωράμ ἀμέσως ἐγύρισε τὰ ἡνία τοῦ ἁρματος νὰ φύγῃ καὶ

εἶπε πρὸς τὸν Οχοζιαν· “Οχοζία, πρόκειται περὶ
συνωμοσίας”.

Δ Βασ. 9,24 καὶ ἔπλησεν Ἰοὺ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ τόξῳ καὶ
ἐπάταξε τὸν Ἰωράμ ἀνὰ μέσον τῶν βραχιόνων αὐτοῦ,
καὶ ἐξῆλθε τὸ βέλος αὐτοῦ διὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ, καὶ
ἔκαμψεν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ.

Δ Βασ. 9,24 Ο Ἰοὺ ἐπῆρεν στο χέρι του το τόξον, ἐκτύπησε με το βέλος
τον Ἰωράμ ανάμεσα εις τις δύο πλάτες και το βέλος εβγήκεν
δια της καρδίας του. Ο Ἰωράμ ἐγονάτισεν ἐπάνω στο ἄρμα
του και ἀπέθανεν ἀμέσως.

Δ Βασ. 9,25 καὶ εἶπε πρὸς Βαδεκάρ τὸν τριστάτην αὐτοῦ· ῥῖψον
αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι ἀγροῦ Ναβουθαὶ τοῦ Ἰεζραηλίου·
ὅτι μνημονεύω, ἐγὼ καὶ σὺ ἐπιβεβηκότες ἐπὶ ζεύγη
ὀπίσω Ἀχαάβ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ Κύριος ἔλαβεν ἐπ’
αὐτὸν τὸ λῆμμα τοῦτο λέγων·

Δ Βασ. 9,25 Ο Ἰοὺ εἶπεν στον αξιωματικὸν της συνοδείας του, τον
Βαδεκάρ· “ρίξε το πτώμα του Ἰωράμ στον αγρόν του
Ναβουθαί του Ἰεζραηλίου. Διότι ἐνθυμούμαι, ὅταν ἐγὼ και
συ ἐφιπποι ἠκολουθήσαμεν ὡς συνοδοὶ Ἀχαάβ τον πατέρα
αυτοῦ, ο Κυριος εἶχε προαναγγεῖλει αὐτὴν την τιμωρίαν
ἐναντίον του λέγων·

Δ Βασ. 9,26 εἰ μὴ τὰ αἵματα Ναβουθαὶ καὶ τὰ αἵματα τῶν υἱῶν
αὐτοῦ εἶδον ἐχθές, φησὶ Κύριος, καὶ ἀνταποδώσω αὐτῷ
ἐν τῇ μερίδι ταύτῃ, φησὶ Κύριος· καὶ νῦν ἄρας δὴ ῥῖψον
αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου.

Δ Βασ. 9,26 Ὅπως εἶδον χθες τα αἵματα του Ναβουθαί και των υιῶν του
να χύνωνται ἀπὸ τούτον, λέγει ο Κυριος, ἐτσι θα του
ανταποδώσω την ἀδικίαν, που διέπραξεν, στον ἴδιον
ακριβῶς αγρόν. Και τώρα πάρε το νεκρὸν σῶμα και ρίξε το
στον αγρόν αὐτὸν σύμφωνα με τον λόγον του Κυρίου”.

Δ Βασ. 9,27 καὶ Ὁχοζίας βασιλεὺς Ἰούδα εἶδε καὶ ἔφυγεν ὁδὸν
Βαιθαγγάν, καὶ ἐδίωξεν ὀπίσω αὐτοῦ Ἰοὺ καὶ εἶπε· καὶ

γε αὐτόν· καὶ ἐπάταξεν αὐτόν πρὸς τῷ ἄρματι ἐν τῷ ἀναβαίνειν Γαῖ, ἥ ἐστὶν Ἰεβλαάμ, καὶ ἔφυγεν εἰς Μαγεδδὼ καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ.

Δ Βασ. 9,27 Ο βασιλεὺς των Ιουδαίων, ο Οχοζίας, ὅταν εἶδε το τραγικὸν γεγονός, ἔφυγε πανικόβλητος ακολουθῶν την οδὸν πρὸς Βαιθαγγάν, ἀλλὰ ο Ιοὺ με τους στρατιώτας του τον κατεδίωξε καὶ εἶπεν εἰς ἓνα ἀπὸ τους στρατιώτας του· “καὶ αὐτόν εκτελέσατε”. Καὶ πράγματι ἓνας στρατιώτης ἐκτύπησεν αὐτόν στο ἄρμα του, ὅταν ἀνέβαινεν εἰς την πόλιν Γαῖ, ἡ οποία εὐρίσκεται πλησίον της Ιεβλαάμ. Εφυγε δε με το ἄρμα του πληγωμένος εἰς Μαγεδδὼ ο Οχοζίας, ὅπου καὶ ἀπέθανε.

Δ Βασ. 9,28 καὶ ἐπεβίβασαν αὐτόν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἄρμα καὶ ἤγαγον αὐτόν εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ ἔθαψαν αὐτόν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυίδ.

Δ Βασ. 9,28 Οἱ δούλοι του τον ἀπέθεσαν νεκρὸν στο ἄρμα του, τον ἔφεραν εἰς την Ιερουσαλήμ καὶ τον ἔθαψαν στον τάφον του εἰς την πόλιν του Δαυίδ.

Δ Βασ. 9,29 καὶ ἐν ἔτει ἐνδεκάτῳ Ἰωράμ βασιλέως Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ὁχοζίας ἐπὶ Ἰούδαν.

Δ Βασ. 9,29 Κατὰ το ἐνδέκατον ἔτος του Ιωράμ, βασιλέως του ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, ἐβασίλευσεν ο Οχοζίας στο βασίλειον του Ιούδα.

Δ Βασ. 9,30 καὶ ἦλθεν Ἰοὺ ἐπὶ Ἰεζράελ· καὶ Ἰεζάβελ ἤκουσε καὶ ἐστιμίσατο τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς καὶ ἠγάθυνε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ διέκυψε διὰ τῆς θυρίδος.

Δ Βασ. 9,30 Ο Ιοὺ εἰσῆλθεν εἰς την πόλιν Ιεζράελ. Ἡ Ιεζάβελ ἤκουσε τα γεγονότα αὐτά, ἔβαψε μαύρα τα βλέφαρά της, ἐστόλισε την κεφαλὴν της καὶ ἐκυψεν ἀπὸ το παράθυρον του ἀνακτόρου της.

Δ Βασ. 9,31 καὶ Ἰοὺ εἰσεπορεύετο ἐν τῇ πόλει καὶ εἶπεν· εἰ εἰρήνη, Ζαμβρὶ ὁ φονευτὴς τοῦ κυρίου αὐτοῦ;

- Δ Βασ. 9,31 Ο Ιού την ώραν εκείνην εισήρχετο εις την πόλιν. Η Ιεζάβελ είπε προς αυτόν ειρωνικώς· “είναι ειρηνική η εισοδός σου, όμοιε με τον Ζαμβρί, που εδολοφόνησε τον κύριόν του;”
- Δ Βασ. 9,32 καὶ ἐπῆρε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν θυρίδα καὶ εἶδεν αὐτὴν καὶ εἶπε· τίς εἶ σύ; κατὰβηθι μετ’ ἐμοῦ. καὶ κατέκυψαν πρὸς αὐτὸν δύο εὐνοῦχοι·
- Δ Βασ. 9,32 Ο Ιού εσήκωσε το πρόσωπόν του προς το παράθυρον, εἶδεν αὐτὴν καὶ εἶπε· “ποιὰ εἶσαι συ; Κατέβα κάτω προς ἐμέ”. Εσκυψαν προς αὐτὸν ἀπὸ το παράθυρον δύο ευνοῦχοι.
- Δ Βασ. 9,33 καὶ εἶπε· κυλίσατε αὐτὴν, καὶ ἐκύλισαν αὐτὴν, καὶ ἐρράντισθη τοῦ αἵματος αὐτῆς πρὸς τὸν τοῖχον καὶ πρὸς τοὺς ἵππους, καὶ συνεπάτησαν αὐτὴν.
- Δ Βασ. 9,33 Ο Ιού τους είπε· “κυλίσατε αὐτὴν κάτω”. Καὶ τὴν ἐκύλισαν πράγματι. Το δε αἷμα τῆς ἐρράντισε τὸν τοῖχον καὶ τοὺς ἵππους, οἱ οἱποῖοι καὶ τὴν ἐποδοπάτησαν.
- Δ Βασ. 9,34 καὶ εἰσῆλθε καὶ ἔφαγε καὶ ἔπινε καὶ εἶπεν· ἐπισκέψασθε δὴ τὴν κατηραμένην ταύτην καὶ θάψατε αὐτὴν, ὅτι θυγάτηρ βασιλέως ἐστί.
- Δ Βασ. 9,34 Ο Ιού εἰσῆλθεν στον οἶκον, ἔφαγεν, ἔπινε καὶ εἶπε· “πηγαίνετε, λοιπόν, προς τὴν κατηραμένην αὐτὴν γυναῖκα καὶ θάψατέ τὴν, διότι ἐπὶ τέλους εἶναι θυγάτηρ βασιλέως”.
- Δ Βασ. 9,35 καὶ ἐπορεύθησαν θάψαι αὐτὴν καὶ οὐχ εὔρον ἐν αὐτῇ ἄλλο τι ἢ τὸ κρανίον καὶ οἱ πόδες καὶ τὰ ἴχνη τῶν χειρῶν.
- Δ Βασ. 9,35 Εκείνοι μετέβησαν, δια να τὴν θάψουν καὶ δὲν εὐρήκαν τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὸ σῶμα τῆς παρὰ μόνον τὸ κρανίον, τὰ πόδια τῆς καὶ τὰς παλάμας ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆς.
- Δ Βασ. 9,36 καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ, καὶ εἶπε· λόγος Κυρίου, ὃν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου λέγων· ἐν τῇ μερίδι Ἰεζράελ καταφάγονται οἱ κύνες τὰς σάρκας Ἰεζάβελ,
- Δ Βασ. 9,36 Επέστρεψαν καὶ ἀνήγγειλαν στον Ιού αὐτά. Ο Ιού εἶπεν·

“εξεπληρώθη του Κυρίου η προφητεία, την οποίαν ελάλησε δια του Ηλίου του Θεσβίτου λέγων· Εις τον αγρόν, που ευρίσκεται εις Ιεζράελ, εκεί θα φάγουν οι κύνες τας σάρκας της Ιεζάβελ.

Δ Βασ. 9,37 καὶ ἔσται τὸ θνησιμαῖον Ἰεζάβελ ὡς κοπρία ἐπὶ προσώπου τοῦ ἀγροῦ ἐν τῇ μερίδι Ἰεζράελ, ὥστε μὴ εἰπεῖν αὐτοὺς Ἰεζάβελ.

Δ Βασ. 9,37 Το δε πτώμα της θα είναι ὡς ἄν κοπριά στον αγρόν της περιοχῆς Ιεζράελ. Θα υποστή δε τέτοιαν παραμόρφωσιν, ὥστε δεν θα ἡμπορή να εἶπη κανεῖς ὅτι αὐτή είναι η Ιεζάβελ”.

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 10

Δ Βασ. 10,1 Καὶ τῷ Ἀχαάβ ἐβδομήκοντα υἱοὶ ἐν Σαμαρείᾳ. καὶ ἔγραψεν Ἰού βιβλίον καὶ ἀπέστειλεν ἐν Σαμαρείᾳ πρὸς τοὺς ἄρχοντας Σαμαρείας καὶ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους καὶ πρὸς τοὺς τιθηνοὺς Ἀχαάβ λέγων·

Δ Βασ. 10,1 Εἰς τὴν Σαμάρειαν ἐζούσαν ἐβδομήκοντα ἀπόγονοι τοῦ Ἀχαάβ. Ὁ Ἰού ἔγραψεν ἐπιστολήν, τὴν ὁποίον καὶ ἔστειλεν εἰς τὴν Σαμάρειαν, πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῆς Σαμάρειας, πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους καὶ πρὸς τοὺς τροφούς των υἱῶν τοῦ Ἀχαάβ, παραγγέλλων τα εξῆς·

Δ Βασ. 10,2 καὶ νῦν ὡς ἂν ἔλθῃ τὸ βιβλίον τοῦτο πρὸς ὑμᾶς, καὶ μεθ’ ὑμῶν οἱ υἱοὶ τοῦ κυρίου ὑμῶν καὶ μεθ’ ὑμῶν τὸ ἄρμα καὶ οἱ ἵπποι καὶ πόλεις ὀχυραὶ καὶ τὰ ὄπλα,

Δ Βασ. 10,2 “ὅταν ἐλθῇ εἰς χεῖρας σας ἡ ἐπιστολή αὐτή, μαζὴ σας θα εὐρίσκονται τὰ παιδιὰ τοῦ βασιλέως σας, τοῦ Ἀχαάβ· μαζὴ σας ἐπίσης θα εἶναι τὰ πολεμικὰ ἄρματα, τὸ ἱππικόν, αἱ ὀχυραὶ πόλεις καὶ τὰ ὄπλα.

Δ Βασ. 10,3 καὶ ὄψεσθε τὸν ἀγαθὸν καὶ τὸν εὐθὴ ἐν τοῖς υἱοῖς τοῦ

κυρίου ὑμῶν καὶ καταστήσετε αὐτὸν ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ πολεμεῖτε ὑπὲρ τοῦ οἴκου τοῦ κυρίου ὑμῶν.

Δ Βασ. 10,3 Ἰδέτε καὶ ἐκλέξτε σστον καλύτερον, τον περισσότερον ευάρεστον εἰς σας μεταξύ των υἱῶν του κυρίου σας, καὶ καταστήσατε αὐτὸν βασιλέα στον θρόνον του πατρὸς του. Εξέλθετε, λοιπόν, εἰς πόλεμον μαζή με αὐτὸν ἐναντίον μου, δια να υπερασπίσετε τον βασιλικὸν οἶκον του κυρίου σας”.

Δ Βασ. 10,4 καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα καὶ εἶπον· ἰδοὺ οἱ δύο βασιλεῖς οὐκ ἔστησαν κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ πῶς στησόμεθα ἡμεῖς;

Δ Βασ. 10,4 Εκείνοι ἐφοβήθησαν πάρα πολὺ καὶ εἶπαν· “ἰδού, οἱ δύο βασιλεῖς, ο Ἰωράμ καὶ ο Οχοζίας, δεν ἠμπόρεσαν να ἀντισταθούν ἐνώπιον της δυνάμεως του Ἰοῦ, καὶ πῶς ἡμεῖς θα ἀντισταθώμεν ἐναντίον του;”

Δ Βασ. 10,5 καὶ ἀπέστειλαν οἱ ἐπὶ τοῦ οἴκου καὶ οἱ ἐπὶ τῆς πόλεως καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ τιθηνοὶ πρὸς Ἰοῦ λέγοντες· παῖδές σου καὶ ἡμεῖς, καὶ ὅσα ἐὰν εἴπῃς πρὸς ἡμᾶς, ποιήσομεν· οὐ βασλεύσομεν ἄνδρα, τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαμοῖς σου ποιήσομεν.

Δ Βασ. 10,5 Οἱ ἄρχοντες, λοιπόν, του βασιλικοῦ οἴκου καὶ της πόλεως Σαμαρείας καὶ οἱ πρεσβύτεροι, καὶ οἱ υπεύθυνοι δια την διατροφήν καὶ ἀνατροφήν των υἱῶν του βασιλέως, ἀπήντησαν πρὸς τον Ἰοῦ καὶ του εἶπαν· “ἡμεῖς εἴμεθα δούλοι σου. Καὶ ὅσα ἐὰν μας διατάξῃς, θα κάμωμεν. Δεν θέλομεν να ἀναδείξωμεν ἄλλον ἄνδρα ὡς βασιλέα μας. Ἀλλὰ θα πράξωμεν ὅ,τι εἶναι ἀρεστὸν ἐνώπιόν σου”.

Δ Βασ. 10,6 καὶ ἔγραψε πρὸς αὐτοὺς Ἰοῦ βιβλίον δεῦτερον λέγων· εἰ ἐμοὶ ὑμεῖς, καὶ τῆς φωνῆς μου ὑμεῖς εἰσακούετε, λάβετε τὴν κεφαλὴν ἀνδρῶν τῶν υἱῶν τοῦ κυρίου ὑμῶν καὶ ἐνέγκατε πρὸς με ὡς ἡ ὥρα αὐριον ἐν Ἰεζράελ. καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἦσαν ἐβδομήκοντα ἄνδρες· οὗτοι

ἄδρωι τῆς πόλεως ἐξέτρεφον αὐτοὺς.

Δ Βασ. 10,6

Ο Ιοὺ ἐστείλε δευτέραν ἐπιστολὴν πρὸς αὐτοὺς λέγων· “ἐάν πράγματι σεις εἰσθε ἰδικοὶ μου καὶ υπακούετε εἰς τὰς ἐντολάς μου, πάρετε τὰς κεφαλὰς τῶν ἀνδρῶν, τῶν υἱῶν τοῦ κυρίου σας, καὶ αὐριον κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν φέρετέ τὰς πρὸς ἐμὲ εἰς Ἰεζράελ”. Οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ βασιλέως Αἰαάβ ἦσαν εβδομήκοντα ἄνδρες, τοὺς ὁποῖους οἱ ἐπίσημοι τῆς πόλεως διέτρεφον.

Δ Βασ. 10,7

καὶ ἐγένετο ὡς ἦλθε τὸ βιβλίον πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἔλαβον τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως καὶ ἔσφαξαν αὐτοὺς, ἐβδομήκοντα ἄνδρας, καὶ ἔθηκαν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐν καρτάλλοις καὶ ἀπέστειλαν αὐτὰς πρὸς αὐτὸν εἰς Ἰεζράελ.

Δ Βασ. 10,7

Οταν ἡ ἐπιστολὴ ἐφθασε πρὸς αὐτοὺς, ἐπῆραν ἐκεῖνοι τοὺς ἀπογόνους τοῦ βασιλέως, τοὺς ἔσφαξαν ἐν ὅλῳ εβδομήκοντα ἄνδρας, ἐθέσαν τὰς κεφαλὰς τῶν εἰς κἀνιστρα καὶ τὰς ἐστειλαν πρὸς τὸν Ιοὺ, εἰς τὴν Ἰεζράελ.

Δ Βασ. 10,8

καὶ ἦλθεν ὁ ἄγγελος καὶ ἀπήγγειλε λέγων· ἤνεγκαν τὰς κεφαλὰς τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως· καὶ εἶπε· θέτε αὐτὰς βουνοὺς δύο παρὰ τὴν θύραν τῆς πύλης εἰς πρῶν.

Δ Βασ. 10,8

Ἦλθεν ἀγγελιαφόρος πρὸς τὸν Ιοὺ καὶ τοῦ ἀνήγγειλεν· “ἔφεραν τὰς κεφαλὰς τῶν ἀπογόνων τοῦ βασιλέως Αἰαάβ”. Ἐκεῖνος δὲ ἀπήντησε· “θέσατε τὰς εἰς δύο σωροὺς πλησίον εἰς τὴν θύραν τῆς πύλης τῆς πόλεως ἕως τὸ πρῶν”.

Δ Βασ. 10,9

καὶ ἐγένετο πρῶν καὶ ἐξῆλθε καὶ ἔστη ἐν τῷ πυλῶνι τῆς πόλεως καὶ εἶπε πρὸς πάντα τὸν λαόν· δίκαιοι ὑμεῖς· ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι συνεστράφην ἐπὶ τὸν κύριόν μου καὶ ἀπέκτεινα αὐτόν· καὶ τίς ἐπάταξε πάντας τούτους;

Δ Βασ. 10,9

Οταν ἐγίνε πρῶν, ἐβγήκεν ὁ Ιοὺ καὶ ἐστάθη εἰς τὴν πύλην τῆς πόλεως καὶ εἶπε πρὸς ὅλον τὸν συγκεντρωθέντα ἐκεῖ λαόν· “σεῖς εἰσθε δίκαιοι κριταί. Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπανεστάτησα ἐναντίον τοῦ κυρίου μου, τοῦ βασιλέως Ιωράμ, καὶ τὸν

- εφόνευσα. Αυτούς όμως εδώ ποιός τους εφόνευσε;
- Δ Βασ. 10,10 ἴδετε ἀφφώ, ὅτι οὐ πεσεῖται ἀπὸ τοῦ ῥήματος Κυρίου εἰς τὴν γῆν, οὗ ἔλάλησε Κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Ἀχαάβ· καὶ Κύριος ἐποίησεν ὅσα ἔλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ἡλίου.
- Δ Βασ. 10,10 Προσέξατε, λοιπόν, καὶ ἴδετε ὅτι καμμία ἀπὸ τας προφητείας, τας ὁποίας ὁ Κύριος μίλησε ἐναντίον τοῦ οἴκου τοῦ Ἀχαάβ, δὲν ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν ἀπραγματοποίητος. Ὁ Κύριος ἐπραγματοποίησεν ὅσα προανήγγειλε δια μέσου τοῦ δούλου τοῦ τοῦ Ἡλίου ἐναντίον τοῦ Ἀχαάβ”.
- Δ Βασ. 10,11 καὶ ἐπάταξεν Ἰοὺ πάντας τοὺς καταλειφθέντας ἐν τῷ οἴκῳ Ἀχαάβ ἐν Ἰεζράελ καὶ πάντας τοὺς ἀδρούς αὐτοῦ καὶ τοὺς γνωστούς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ ὥστε μὴ καταλιπεῖν αὐτοῦ κατάλειμμα.
- Δ Βασ. 10,11 Ὁ Ἰοὺ εφόνευσεν ἐπίσης ὅλους τοὺς εναπομείναντος ἀπογόνους τοῦ οἴκου Ἀχαάβ εἰς Ἰζράελ καὶ ὅλους τοὺς ἀξιωματούχους ἀνθρώπους τοῦ καὶ τοὺς γνωστούς τοῦ καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ, ὥστε νὰ μὴ ἀπομείνη κανένας ἀπόγονος ἀπὸ τὸν οἶκον Ἀχαάβ.
- Δ Βασ. 10,12 Καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαμάρειαν, αὐτὸς ἐν Βαιθακάδ τῶν ποιμένων ἐν τῇ ὁδῷ,
- Δ Βασ. 10,12 Ἐπειτα ἀπὸ τα γεγονότα αὐτὰ ἐσηκώθη καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν Σαμάρειαν εἰς Βαιθακάδ, ἡ ὁποία ἦτο πόλις τῶν ποιμένων παρὰ τὴν ὁδόν.
- Δ Βασ. 10,13 καὶ Ἰοὺ εὔρε τοὺς ἀδελφοὺς Ὁχοζίου βασιλέως Ἰούδα καὶ εἶπε· τίνες ὑμεῖς; καὶ εἶπον· ἀδελφοὶ Ὁχοζίου ἡμεῖς καὶ κατέβημεν εἰς εἰρήνην τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν τῆς δυναστευούσης.
- Δ Βασ. 10,13 Ἐκεῖ συνήνητησε τοὺς ἀδελφούς τοῦ Ὁχοζίου, τοῦ βασιλέως τῶν Ἰουδαίων, καὶ τοὺς ἠρώτησε· “ποῖοι εἰσθε σεις;” Ἐκεῖνοι δὲ τοῦ ἀπήντησαν· “ἡμεῖς εἴμεθα ἀδελφοὶ τοῦ Ὁχοζίου καὶ κατεβαίνομεν, διὰ νὰ χαιρετήσωμεν τοὺς υἱούς τοῦ

βασιλέως και της βασιλίσσης”.

Δ Βασ. 10,14 καὶ εἶπε· συλλάβετε αὐτοὺς ζῶντας· καὶ ἔσφαξαν αὐτοὺς εἰς Βαιθακάδ, τεσσαράκοντα καὶ δύο ἄνδρας, οὐ κατέλιπεν ἄνδρα ἐξ αὐτῶν.

Δ Βασ. 10,14 Ο Ιού διέταξε· “συλλάβετε αὐτοὺς ζῶντας”. Τους συνέλαβαν και τους ἔσφαξαν εἰς Βαιθακάδ, τεσσαράκοντα δύο ἄνδρας εν ὅλῳ. Κανένας ἀπὸ αὐτοὺς δεν υπελείφθη ζωντανός.

Δ Βασ. 10,15 καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖθεν καὶ εὔρε τον Ἰωναδάβ υἱὸν Ῥηχάβ εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ, καὶ ἠύλόγησεν αὐτόν. καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Ἰού· εἰ ἔστι καρδιά σου μετὰ καρδίας μου εὐθεῖα καθὼς ἡ καρδιά μου μετὰ τῆς καρδίας σου; καὶ εἶπεν Ἰωναδάβ· ἔστι. καὶ εἶπεν Ἰού· καὶ εἰ ἔστι, δὸς τὴν χεῖρά σου. καὶ ἔδωκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἀνεβίβασεν αὐτόν πρὸς αὐτόν ἐπὶ τὸ ἄρμα

Δ Βασ. 10,15 Ἀπὸ ἐκεῖ ο Ιού ἐπορεύθη και συνήνητησε τον Ιωναδάβ, υἱὸν του Ρηχάβ, τον ἐχαιρέτησεν εἰρηνικῶς και τον ἠρώτησεν· “ἡ καρδιά σου εἶναι εἰλικρινῶς μαζὴ με την ἰδικήν μου καρδιάν, ὅπως ἡ καρδιά μου εἶναι με την ἰδικήν σου καρδιάν;” Ο Ιωναδάβ ἀπήντησεν· “εἶναι”. Ο Ιού εἶπε πάλιν πρὸς αὐτόν· “εἴαν εἶναι, δος μου το χέρι σου”. Του ἔδωκε το χέρι ο δε Ιού τον ἀνεβίβασεν στο ἄρμα του και τον ἐκάθησε πλησίον του.

Δ Βασ. 10,16 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· δεῦρο μετ’ ἐμοῦ καὶ ἰδὲ ἐν τῷ ζηλωσαί με τῷ Κυρίῳ Σαββαὼθ καὶ ἐπεκάθισεν αὐτόν ἐν τῷ ἄρματι αὐτοῦ.

Δ Βασ. 10,16 Εἶπε δε ο Ιού πρὸς τον Ιωναδάβ· “ἐλα μαζὴ μου και θα ἰδῆς τον ζῆλον, με τον ὁποῖον υπηρετῶ τον Κυριον Σαββαὼθ”. Ο Ιού ἔβαλεν αὐτόν να καθῆσῃ στο πολεμικόν του ἄρμα.

Δ Βασ. 10,17 καὶ εἰσῆλθεν εἰς Σαμάρειαν καὶ ἐπάταξε πάντας τοὺς καταλειφθέντας τοῦ Ἀχαάβ ἐν Σαμαρείᾳ ἕως τοῦ ἀφανίσαι αὐτόν κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, ὃ ἐλάλησε πρὸς Ἡλιοῦ.

- Δ Βασ. 10,17 Εισήλθεν εις την Σαμάρειαν, όπου και εφόνευσεν όλους τους απομείναντας από τους απογόνους του Αχαάβ εις την Σαμάρειαν, μέχρις ότου τους εξηφάνισεν όλους, σύμφωνα με την προφητείαν του Κυρίου, την οποίαν είπε προς τον προφήτην Ηλίαν.
- Δ Βασ. 10,18 Καὶ συνήθροισεν Ἰοὺ πάντα τὸν λαὸν καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἀχαάβ ἐδούλευσε τῷ Βάαλ ὀλίγα, Ἰοὺ δουλεύσει αὐτῷ πολλά·
- Δ Βασ. 10,18 Ο Ιοὺ συνεκέντρωσεν ὅλον τὸν λαὸν καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· “ὁ Αχαάβ ὀλίγον ἐλάτρευσε τὸν θεὸν Βααλ καὶ τὸν υπηρέτησε. Εγὼ ὅμως ὁ Ιοὺ θα λατρεύσω αὐτὸν περισσότερον”.
- Δ Βασ. 10,19 καὶ νῦν, πάντες οἱ προφῆται τοῦ Βάαλ, πάντας τοὺς δούλους αὐτοῦ καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ καλέσατε πρὸς με, ἀνὴρ μὴ ἐπισκεπήτω, ὅτι θυσία μεγάλη μοι τῷ Βάαλ· πᾶς, ὃς ἂν ἐπισκεπῇ, οὐ ζήσεται. καὶ Ἰοὺ ἐποίησεν ἐν πτερνισμῷ, ἵνα ἀπολέσῃ τοὺς δούλους τοῦ Βάαλ.
- Δ Βασ. 10,19 Καὶ τώρα καλέσατε ἐδῶ πρὸς ἐμὲ ὅλους τοὺς προφῆτας τοῦ Βααλ, ὅλους τοὺς ἱερεῖς καὶ γενικῶς ὅλους ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἐλάτρευον αὐτόν. Κανεῖς νὰ μὴ ἀπουσιάζῃ, διότι ἐγὼ θὰ προσφέρω μεγάλην θυσίαν στὸν Βααλ. Εκείνος ὁ ὅποιος θὰ ἀπουσιάζῃ, δὲν θὰ ζήσῃ θὰ ἐκτελεσθῇ”. Ο Ιοὺ ἔκαμε τούτο με τὴν υστερόβουλὸν σκέψιν νὰ ἐξολοθρεύσῃ ὅλους ὅσοι ἐλάτρευον τὸν Βααλ.
- Δ Βασ. 10,20 καὶ εἶπεν Ἰοὺ· ἀγιάσατε ἱερείαν τῷ Βάαλ· καὶ ἐκήρυξαν.
- Δ Βασ. 10,20 Ο Ιοὺ διέταξε· “προκηρύξατε ἐπίσημον συγκέντρωσιν πρὸς τιμὴν τοῦ Βααλ”. Εκείνοι δὲ προεκήρυξαν.
- Δ Βασ. 10,21 καὶ ἀπέστειλεν Ἰοὺ ἐν παντὶ Ἰσραὴλ λέγων· καὶ νῦν πάντες οἱ δοῦλοι καὶ πάντες οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ προφῆται αὐτοῦ, μηδεὶς ἀπολειπέσθω, ὅτι θυσίαν μεγάλην ποιῶ· ὃς ἂν ἀπολειφθῇ, οὐ ζήσεται. καὶ ἦλθον πάντες οἱ δοῦλοι τοῦ Βάαλ καὶ πάντες οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ

καὶ πάντες οἱ προφῆται αὐτοῦ· οὐ κατελείφθη ἀνὴρ, ὃς οὐ παρεγένετο. καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον τοῦ Βάαλ, καὶ ἐπλήσθη ὁ οἶκος τοῦ Βάαλ στόμα εἰς στόμα.

Δ Βασ. 10,21

Ο Ιοὺ ἔστειλε διαταγὴν πρὸς ὅλους τοὺς Ἰσραηλίτας λέγων· “λοιπὸν, ὅλοι οἱ λατρεύοντες τὸν Βααλ, οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ οἱ προφῆται αὐτοῦ, ας ἔλθουν εἰς τὴν συγκέντρωσιν. Κανεῖς ας μὴ λείψῃ, διότι ἐγὼ θα προσφέρω θυσίαν μεγάλην. Εἴαν κανεῖς ἀπουσιάσῃ, θα ἐκτελεσθῇ”. Καὶ συνεκεντρώθησαν πράγματι ὅλοι οἱ λάτρστοι Βααλ καὶ ὅλοι οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ ὅλοι οἱ προφῆται του. Δεν ἀπέμεινεν οὔτε ἓνας ἄνθρωπος, ὁ οὗοῖος δεν προσήλθεν. Εἰσήλθον δε ὅλοι στον ναὸν του Βααλ καὶ ἐγέμισεν ὁ ναὸς του Βααλ τόσον, ὥστε τὸ στόμα του ἐνὸς ἠγγίζεν στο στόμα του ἄλλου.

Δ Βασ. 10,22

καὶ εἶπεν Ἰοὺ τῷ ἐπὶ τοῦ οἴκου μεσθάαλ· ἐξάγαγε ἔνδυμα πᾶσι τοῖς δούλοις τοῦ Βάαλ· καὶ ἐξήνεγκεν αὐτοῖς ὁ στολιστής.

Δ Βασ. 10,22

Ο Ιοὺ εἶπεν στον σκευοφύλακα του ναοῦ του Βααλ· “βγάλε τα ἱερά ἄμφια καὶ δώσε αὐτά στους λατρεύοντας τὸν Βααλ”. Ο σκευοφύλαξ τα ἐβγάλε καὶ τα ἔδωσεν εἰς αὐτοὺς.

Δ Βασ. 10,23

καὶ εἰσῆλθεν Ἰοὺ καὶ Ἰωναδάβ υἱὸς Ῥηχάβ εἰς οἶκον τοῦ Βάαλ καὶ εἶπε τοῖς δούλοις τοῦ Βάαλ· ἐρευνήσατε καὶ ἴδετε, εἰ ἔστι μεθ’ ὑμῶν τῶν δούλων Κυρίου, ὅτι ἄλλ’ ἢ οἱ δοῦλοι τοῦ Βάαλ μονώτατοι.

Δ Βασ. 10,23

Ο Ιοὺ εἰσήλθε τότε μαζὴ με τὸν Ἰωναδάβ, υἱὸν του Ῥηχάβ, στον ναὸν του Βααλ καὶ εἶπεν στους λατρεύοντας τὸν Βααλ· “ἐρευνήσατε καὶ ἴδετε, μήπως ὑπάρχει μεταξύ σας κανεῖς ἄνθρωπος, ὁ οὗοῖος πιστεύει στον Κυρίον του Ἰσραὴλ, διότι ἐδῶ μέσα πρέπει να εὐρίσκωνται μόνον καὶ μόνον οἱ πιστοὶ του Βααλ”.

Δ Βασ. 10,24

καὶ εἰσῆλθε τοῦ ποιῆσαι τὰ θύματα καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα. καὶ Ἰοὺ ἔταξεν ἑαυτῷ ἑξὼ ὀγδοήκοντα ἄνδρας καὶ εἶπεν· ἀνὴρ, ὃς ἐὰν διασωθῇ ἀπὸ τῶν

ἀνδρῶν, ὧν ἐγὼ ἀνάγω ἐπὶ χεῖρα ὑμῶν, ἡ ψυχὴ αὐτοῦ
ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ.

Δ Βασ. 10,24 Εισήλθε και ο Ιού στον ναόν, τάχα δια να προσφέρη θυσίας και ολοκαυτώματα. Εν τω μεταξύ διέταξε να ευρίσκονται έξω από τον ναόν ογδοήκοντα άνδρες και είπε προς αυτούς· “εάν κανείς από τους άνδρας, τους οποίους εγώ θα παραδώσω εις τα χέρια σας, διασωθῇ, θα πληρώσετε με την ιδιικήν σας ζωήν την ζωήν εκείνου”.

Δ Βασ. 10,25 καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε ποιῶν τὴν ὀλοκαύτωςιν, καὶ εἶπεν Ἰοὺ τοῖς παρατρέχουσι καὶ τοῖς τριστάταις· εἰσελθόντες πατάξατε αὐτούς, μὴ ἐξελθάτω ἐξ αὐτῶν ἀνὴρ· καὶ ἐπάταξαν αὐτούς ἐν στόματι ῥομφαίας, καὶ ἔρριψαν οἱ παρατρέχοντες καὶ οἱ τριστάται καὶ ἐπορεύθησαν ἕως πόλεως οἴκου τοῦ Βάαλ.

Δ Βασ. 10,25 Όταν ο Ιού ετελείωσε την θυσίαν του ολοκαυτώματος, είπεν εις την σωματοφυλακήν του και τους αξιωματικούς του· “εισέλθετε στον ναόν του Βααλ και φονεύσατε όλους. Κανείς από αυτούς δεν πρέπει να ἐξέλθῃ ζωντανός”. Εκείνοι επέρασαν όλους εν στόματι ρομφαίας. Αφού δε η βασιλική φρουρά του Ιού και οι αξιωματικοί του ἔρριψαν αυτούς κάτω νεκρούς, εισήλθον στο εσωτερικόν μέρος του ναοῦ του Βααλ.

Δ Βασ. 10,26 καὶ ἐξήνεγκαν τὴν στήλην τοῦ Βάαλ καὶ ἐνέπηρσαν αὐτήν.

Δ Βασ. 10,26 Απ' εκεί ἔβγαλαν έξω το ἀγάλμα του Βααλ και το παρέδωσαν στο πυρ.

Δ Βασ. 10,27 καὶ κατέσπασαν τὰς στήλας τοῦ Βάαλ καὶ ἔταξαν αὐτὸν εἰς λυτρώνα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Δ Βασ. 10,27 Ακόμη δε και τα ἄλλα μικρότερα ἀγάλματα του Βααλ κατέρριψαν και συνέτριψαν, ἐρήμωσαν τον ναόν και ὥρισαν αὐτόν ως τόπον απορριμμάτων, ὅπως και εἶναι μέχρι της ἡμέρας αὐτῆς.

- Δ Βασ. 10,28 Καὶ ἠφάνισεν Ἰοὺ τὸν Βάαλ ἐξ Ἰσραήλ·
Δ Βασ. 10,28 Ἐτσι ο Ιοὺ ἐξηφάνισε τὸν θεὸν Βααλ ἐκ μέσου τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.
- Δ Βασ. 10,29 πλὴν ἀμαρτιῶν Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβάτ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ, οὐκ ἀπέστη Ἰοὺ ἀπὸ ὀπισθεν αὐτῶν, αἱ δαμάλεις αἱ χρυσαῖ ἐν Βαιθήλ καὶ ἐν Δάν.
- Δ Βασ. 10,29 Ἀλλὰ δὲν ἀπεμακρύνθη ἐντελῶς ὁ Ιοὺ ἀπὸ τὰς ἀμαρτίας τοῦ Ἱεροβοάμ, υἱοῦ τοῦ Ναβάτ, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐκτρέψει τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαὸν εἰς τὴν ἀσέβειαν. Διότι αἱ χρυσαῖ εἰδωλολατρικαὶ δαμάλεις παρέμεναν, ὅπως καὶ πρὶν, εἰς τὴν Βαιθήλ καὶ εἰς τὴν Δαν.
- Δ Βασ. 10,30 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰοὺ· ἀνθ' ὧν ὅσα ἡγάθυνας ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς μου κατὰ πάντα, ὅσα ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἐποίησας τῷ οἴκῳ Ἀχαάβ, υἱοὶ τέταρτοι καθήσονται σοι ἐπὶ θρόνου Ἰσραήλ.
- Δ Βασ. 10,30 Ὁ Κύριος εἶπε τότε πρὸς τὸν Ιοὺ· “δι’ ὅλας τὰς ἀγαθὰς πράξεις, τὰς ὁποίας προθύμως ἔκαμες ἐνώπιόν μου, ὅσα δηλαδή ἔκαμες σύμφωνα με τὸ θέλημά μου ἐναντίον τοῦ οἴκου τοῦ Ἀχαάβ, ἐγὼ θὰ σε ἀμείψω. Ἰδοὺ τέσσαρες γενεαὶ σου θὰ καθήσουν ἐπάνω στὸν βασιλικὸν θρόνον τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰσραήλ”.
- Δ Βασ. 10,31 καὶ Ἰοὺ οὐκ ἐφύλαξε πορεύεσθαι ἐν νόμῳ Κυρίου Θεοῦ Ἰσραήλ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἀπέστη ἀπάνωθεν ἀμαρτιῶν Ἱεροβοάμ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ.
- Δ Βασ. 10,31 Ἀλλὰ ὁ Ιοὺ δὲν ἐπρόσεξεν, ὥστε νὰ βαδίσῃ καὶ νὰ ζῇ σύμφωνα με τὸν νόμον τοῦ Κυρίου, τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, με ὅλην τὴν καρδίαν. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ δὲν ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὰς ἀμαρτίας τοῦ Ἱεροβοάμ, ὁ ὁποῖος παρέσυρε τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαὸν εἰς τὴν ἀσέβειαν.
- Δ Βασ. 10,32 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἤρξατο Κύριος συγκόπτειν ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς Ἀζαήλ ἐν παντὶ ὁρίῳ Ἰσραήλ,

- Δ Βασ. 10,32 Δι' αυτό και ο Κυριος κατά την εποχήν εκείνην ήρχισε να περικόπτῃ εδάφη ἀπὸ τον ἰσραηλιτικὸν λαόν. Ο Αζαήλ προσέβαλε τοὺς Ἰσραηλίτας καθ' ὅλον το μήκος των συνόρων του βασιλείου των.
- Δ Βασ. 10,33 ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου κατ' ἀνατολὰς ἡλίου πᾶσαν τὴν γῆν Γαλαὰδ τοῦ Γαδδὶ καὶ τοῦ Ῥουβὴν καὶ τοῦ Μανασσῆ, ἀπὸ Ἀροήρ, ἣ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ χείλους χειμάρρου Ἀρνών, καὶ τὴν Γαλαὰδ καὶ τὴν Βασάν.
- Δ Βασ. 10,33 Ἡρχισε δε να περικόπτῃ καὶ ἀφαιρῇ εδάφη ἀπὸ τὴν ἀνατολικὴν τοῦ Ἰορδάνου χώραν. Ἐτσι κατέλαβεν ὅλην τὴν χώραν Γαλαὰδ τῆς φυλῆς Γαδ, τὴν περιοχὴν των φυλῶν Ῥουβὴν καὶ τοῦ Μανασσῆ, ἀπὸ τῆς πόλεως Ἀροήρ, ἡ ὁποία εὐρίσκεται εἰς τὴν ὄχθην τοῦ χειμάρρου Ἀρνών πρὸς νότον, μέχρι καὶ τῆς χώρας Γαλαὰδ καὶ Βασάν πρὸς βορρὰν.
- Δ Βασ. 10,34 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰοῦ καὶ πάντα, ὅσα ἐποίησε, καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία αὐτοῦ καὶ τὰς συνάψεις, ἃς συνῆψεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίου λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραήλ;
- Δ Βασ. 10,34 Τα υπόλοιπα ἀπὸ τα ἔργα τοῦ Ἰοῦ καὶ ὅλα τα κατορθώματά του καὶ αἱ μάχαι, τὰς ὁποίας ἔκαμε, ὅλα αὐτὰ δεν εἶναι γραμμένα στο βιβλίον των ἔργων των βασιλέων τοῦ Ἰσραήλ;
- Δ Βασ. 10,35 καὶ ἐκοιμήθη Ἰοῦ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωάχαζ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 10,35 Ο Ἰοῦ ἐκοιμήθη με τοὺς προγόνους αὐτοῦ καὶ τὸν ἔθαψαν εἰς τὴν Σαμάρειαν. Ἀντ' αὐτοῦ δε ἐγίνε βασιλεὺς ὁ υἱὸς τοῦ ο Ἰωάχαζ.
- Δ Βασ. 10,36 καὶ αἱ ἡμέραι, ἃς ἐβασίλευσεν Ἰοῦ ἐπὶ Ἰσραήλ, εἰκοσιοκτὼ ἔτη ἐν Σαμαρείᾳ.
- Δ Βασ. 10,36 Τα ἔτη δέ, κατὰ τα ὁποία ἐβασίλευσεν ὁ Ἰοῦ στον ἰσραηλιτικὸν λαόν με πρωτεύουσαν τὴν Σαμάρειαν, ἀνῆλθον εἰς εἴκοσι οκτώ.

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 11

- Δ Βασ. 11,1 Καὶ Γοθολία ἡ μήτηρ Ὀχοζίου εἶδεν ὅτι ἀπέθανεν ὁ υἱὸς αὐτῆς, καὶ ἀπώλεσε πᾶν τὸ σπέρμα τῆς βασιλείας.
- Δ Βασ. 11,1 Ἡ Γοθολία, ἡ μήτηρ τοῦ Οχοζίου, ὅταν εἶδεν ὅτι ἀπέθανεν ὁ υἱὸς τῆς, ἐξωλόθρευσεν αὐτὴ ὅλους τοὺς απογόνους τῆς βασιλικῆς οικογενείας τοῦ βασιλείου Ἰούδα.
- Δ Βασ. 11,2 καὶ ἔλαβεν Ἰωσαβεὲ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Ἰωράμ ἀδελφὴ Ὀχοζίου τὸν Ἰωᾶς υἱὸν ἀδελφοῦ αὐτῆς καὶ ἔκλεψεν αὐτὸν ἐκ μέσου τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως τῶν θανατουμένων, αὐτὸν καὶ τὴν τροφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ ταμείῳ τῶν κλινῶν, καὶ ἔκρυψεν αὐτὸν ἀπὸ προσώπου Γοθολίας καὶ οὐκ ἐθανατώθη.
- Δ Βασ. 11,2 Ἡ Ἰωσαβεὲ ὅμως, θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Ἰωράμ καὶ ἀδελφὴ τοῦ Οχοζίου, ἀπέσυρε κρυφίως τὸν Ἰωᾶς, υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς, ἀπὸ τοὺς ἄλλους υἱοὺς τοῦ βασιλέως, ὅταν ἐκεῖνοι ἐφονεύοντο. Ἐθεσε δὲ αὐτὸν καὶ τὴν τροφὸν τοῦ εἰς ἓνα δωμάτιον, ὅπου υπῆρχον κλῖναι. Ἐκεῖ ἀπέκρυψεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς Γοθολίας καὶ ἐτσι αὐτὸς δὲν ἐξετελέσθη.
- Δ Βασ. 11,3 καὶ ἦν μετ' αὐτῆς κρυβόμενος ἐν οἴκῳ Κυρίου ἕξ ἔτη· καὶ Γοθολία βασιλεύουσα ἐπὶ τῆς γῆς.
- Δ Βασ. 11,3 Ἀπὸ ἐκεῖ μετέφερεν αὐτὸν στὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, ὅπου ἔμεινε κρυμμένος μαζὶ μετὰ τὴν τροφὸν τοῦ ἐπὶ ἕξι ἔτη. Ἡ δὲ Γοθολία κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ἐβασίλευεν ἐπὶ τοῦ λαοῦ τῆς χώρας.
- Δ Βασ. 11,4 καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ ἀπέστειλεν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς καὶ ἔλαβε τοὺς ἑκατοντάρχους τῶν Χορρί καὶ τῶν Ῥασίμ, καὶ ἀπήγαγεν αὐτοὺς πρὸς αὐτὸν εἰς οἶκον Κυρίου καὶ διέθετο αὐτοῖς διαθήκην Κυρίου καὶ

ὥρκωσεν αὐτοὺς ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς
Ἰωδαὲ τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως

Δ Βασ. 11,4

Κατὰ το ἔβδομον ἔτος ο ἀρχιερεὺς Ἰωδαὲ ἀπέστειλε καὶ προσεκάλεσε τοὺς ἑκατοντάρχους, ἀξιωματικούς της βασιλικῆς φρουράς τῶν Χορρί καὶ τῶν Ρασίμ, καὶ ἔφερεν αὐτοὺς στὸν οἶκον τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν κρυμμένον Ἰωᾶς. Ἐκεῖ δε συνήψε με αὐτοὺς συμφωνίαν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου δια τὴν ἀνάδειξιν τοῦ Ἰωᾶς ὡς βασιλέως. Τοὺς ὥρκισεν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ ἔδειξεν εἰς αὐτοὺς ο Ἰωδαὲ τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως.

Δ Βασ. 11,5

καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων· οὗτος ὁ λόγος, ὃν ποιήσετε·

Δ Βασ. 11,5

Ἐδωσε δε κατόπιν εἰς αὐτοὺς ἐντολὴν καὶ εἶπεν· “αὐτὸ εἶναι τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἔχετε καθήκον νὰ κάμετε.

Δ Βασ. 11,6

τὸ τρίτον ἐξ ὑμῶν εἰσελθέτω τὸ σάββατον καὶ φυλάξατε φυλακὴν οἴκου τοῦ βασιλέως ἐν τῷ πυλῶνι καὶ τὸ τρίτον ἐν τῇ πύλῃ τῶν ὁδῶν καὶ τὸ τρίτον τῆς πύλης ὀπίσω τῶν παρατρεχόντων· καὶ φυλάξατε τὴν φυλακὴν τοῦ οἴκου.

Δ Βασ. 11,6

Τὸ ἓνα τρίτον ἀπὸ σας με τοὺς στρατιώτας σας θὰ προσέλθουν κατὰ τὸ Σάββατον τοῦτο καὶ θὰ φρουροῦν τὸ βασιλικὸν ἀνάκτορον ἱστάμενοι εἰς τὴν πύλην τῶν ἀνακτόρων. Τὸ δεῦτερον τμήμα θὰ εὐρίσκεται στοποθεσίαν, πού ονομάζεται πύλη ὁδῶν. Τὸ δε τρίτον τμήμα θὰ φρουρῇ εἰς τὴν τοποθεσίαν τῆς πύλης, ἡ ὁποία λέγεται πύλη τῶν στρατιωτῶν. Ἀπὸ ἐκεῖ αὐτὰ θὰ ἐπιβλέπουν καὶ θὰ προσέχουν τὸ βασιλικὸν ἀνάκτορον.

Δ Βασ. 11,7

καὶ δύο χεῖρες ἐν ὑμῖν, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος τὸ σάββατον, καὶ φυλάξουσι τὴν φυλακὴν οἴκου Κυρίου πρὸς τὸν βασιλέα·

Δ Βασ. 11,7

Ἀπὸ τα δύο δε ἰδικά σας τάγματα τὸ ἓνα τμήμα θὰ φρουρῇ τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου καὶ τὸν βασιλέα, πού θὰ εὐρίσκεται

εις αυτόν.

Δ Βασ. 11,8 καὶ κυκλώσατε ἐπὶ τὸν βασιλέα κύκλῳ, ἀνὴρ καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὰς σαδηρῶθ ἀποθανεῖται. καὶ ἔσονται μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτὸν καὶ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτόν.

Δ Βασ. 11,8 Το δε άλλο θα περικυκλώση τον ναόν, όπου ευρίσκεται ο βασιλεύς, και καθέννας από τους στρατιώτας θα κρατή εις τα χέρια του το όπλον του. Εκείνος, που θα τολμήση να εισέλθῃ εις τας τάξεις των, θα εκτελήται. Αυτοί θα εἶναι εις την διάθεσιν του βασιλέως, οπουδήποτε θελήσῃ αὐτός να μεταβῇ”.

Δ Βασ. 11,9 καὶ ἐποίησαν οἱ ἐκατόνταρχοι πάντα, ὅσα ἐνετείλατο Ἴωδαὲ ὁ συνετός, καὶ ἔλαβεν ἀνὴρ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ καὶ τοὺς εἰσπορευομένους τὸ σάββατον μετὰ τῶν ἐκπορευομένων τὸ σάββατον καὶ εἰσῆλθον πρὸς Ἴωδαὲ τὸν ἱερέα.

Δ Βασ. 11,9 Οι εκατόνταρχοι και οι άλλοι αξιωματικοί εξετέλεσαν όλα ὅσα υπέδειξεν εις αυτούς ο συνετός Ιωδαέ. Επήρε, δηλαδή, ο κάθε αξιωματικός τους ἄνδρας του, οι οποίοι κατὰ το Σάββατον θα αντικαθιστούσαν την φρουράν, ὅπως ἐπίσης και τους ἄνδρας της φρουράς που θα αντικαθίστατο, και μετέβησαν προς τον αρχιερέα Ιωδαέ.

Δ Βασ. 11,10 καὶ ἔδωκεν ὁ ἱερεὺς τοῖς ἐκατοντάρχοις τοὺς σειρομάστας καὶ τοὺς τρισσοὺς τοῦ βασιλέως Δαυὶδ τοῦ ἐν οἴκῳ Κυρίου.

Δ Βασ. 11,10 Ο αρχιερεὺς ἔδωκεν στους αξιωματικούς τα ὅπλα, λόγχας και ασπίδας του βασιλέως, Δαυίδ, που υπήρχον στον ναόν του Κυρίου.

Δ Βασ. 11,11 καὶ ἔστησαν οἱ παρατρέχοντες, ἀνὴρ καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου τῆς δεξιᾶς ἕως τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου τῆς εὐωνύμου τοῦ

θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου ἐπὶ τὸν βασιλέα κύκλῳ.

Δ Βασ. 11,11

Οι στρατιῶται ἴσταντο εἰς τὴν θέσιν τῶν κρατοῦντες εἰς τὰ χέρια ὁ καθένας τὸ ὄπλον του. Παρετάχθησαν δὲ ἀπὸ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς τοῦ ναοῦ μέχρι τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς του, πλησίον στο θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων, καὶ γύρω στον ναόν, ὅπου ἔμενεν ὁ νεαρός βασιλεὺς.

Δ Βασ. 11,12

καὶ ἐξαπέστειλε τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως καὶ ἔδωκεν ἐπ' αὐτὸν τὸ νεζὲρ καὶ τὸ μαρτύριον καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸν καὶ ἔχρισεν αὐτόν, καὶ ἐκρότησαν τῇ χειρὶ καὶ εἶπαν· ζήτω ὁ βασιλεὺς.

Δ Βασ. 11,12

Ὁ Ἰωδαὲ τότε ἐβγαλε τὸν νεαρόν βασιλέα, ἔθεσεν εἰς αὐτόν τὸ βασιλικὸν διάδημα, ἔδωσεν εἰς τὰ χέρια του τὸν Νομον, τὸν ἔχρισε καὶ τὸν ἀνεκήρυξεν ὡς βασιλέα. Οἱ παριστάμενοι ἐχειροκρότησαν καὶ εἶπαν· “ζήτω ὁ βασιλεὺς” !

Δ Βασ. 11,13

καὶ ἤκουσε Γοθολία τὴν φωνὴν τῶν τρεχόντων τοῦ λαοῦ καὶ εἰσῆλθε πρὸς τὸν λαὸν εἰς οἶκον Κυρίου.

Δ Βασ. 11,13

Ἡ Γοθολία ἤκουσε τὴν φωνὴν αὐτὴν καὶ τὰς ζητωκραυγὰς τῶν στρατιωτῶν καὶ τοῦ λαοῦ καὶ ἐβγήκε πρὸς τὸν λαόν στον οἶκον τοῦ Κυρίου.

Δ Βασ. 11,14

καὶ εἶδε καὶ ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς εἰστήκει ἐπὶ τοῦ στύλου κατὰ τὸ κρίμα, καὶ οἱ ῥοδοὶ καὶ αἱ σάλπιγγες πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς χαίρων καὶ σαλπίζων ἐν σάλπιγξι· καὶ διέρρηξε Γοθολία τὰ ἱμάτια ἑαυτῆς καὶ ἐβόησε· σύνδεσμος σύνδεσμος.

Δ Βασ. 11,14

Αἰφνης εἶδε τὸν νεαρόν βασιλέα νὰ ἵσταται ἐπάνω εἰς τὴν ἐξέδραν του, σύμφωνα με τὰ παραδεδομένα, καὶ πλησίον του ἦσαν οἱ ψάλται καὶ οἱ σαλπικταί, καὶ ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλήμ χαίροντες καὶ σαλπίζοντες. Ἡ Γοθολία ἔσχισε τὰ ἱμάτιά της καὶ ἐφώνησε· “συνωμοσία, συνωμοσία”.

Δ Βασ. 11,15

καὶ ἐνετείλατο Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς τοῖς ἑκατοντάρχοις τοῖς ἐπισκόποις τῆς δυνάμεως καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς·

ἐξαγάγετε αὐτὴν ἔσωθεν τῶν σαδηρώθ· ὁ εἰσπορευόμενος ὀπίσω αὐτῆς θανάτῳ θανατωθήσεται ἐν ῥομφαίᾳ· ὅτι εἶπεν ὁ ἱερεὺς· καὶ μὴ ἀποθάνῃ ἐν οἴκῳ Κυρίου.

Δ Βασ. 11,15 Ο ἀρχιερεὺς Ἰωδαὲ ἐδωκεν ἐντολὴν τοῖς ἐκατοντάρχουσιν, τοῖς ἀξιωματικοῖς τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς· “βγάλετε αὐτὴν ἔξω ἀπὸ τῆς παράταξιν. Εκείνος, ὁ ὁποῖος θὰ ἀκολουθήσῃ ὀπίσω ἀπὸ αὐτῆς, θὰ ἀποθάνῃ δια ῥομφαίας”. Διέταξε δὲ ἀκόμη καὶ εἶπε νὰ μὴ φονευθῇ αὐτὴ ἐντὸς τοῦ ναοῦ τοῦ Κυρίου.

Δ Βασ. 11,16 καὶ ἐπέθηκαν αὐτῇ χεῖρας, καὶ εἰσῆλθεν ὁδὸν εἰσόδου τῶν ἵππων οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ.

Δ Βασ. 11,16 Ἀπλῶσαν τὰ χεῖρα τῶν καὶ τὴν συνέλαβον· αὐτὴ δὲ εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὁδόν, ἡ ὁποία ὁδηγεῖ εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ βασιλικοῦ σταύλου. Εκεί καὶ ἐθανατώθη.

Δ Βασ. 11,17 καὶ διέθετο Ἰωδαὲ διαθήκην ἀνὰ μέσον Κυρίου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ βασιλέως καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ λαοῦ τοῦ εἶναι εἰς λαὸν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ βασιλέως καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ λαοῦ.

Δ Βασ. 11,17 Ο Ἰωδαὲ συνήψε συμφωνίαν μετὰ τοῦ Κυρίου, τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ λαοῦ, διὰ νὰ εἶναι ὁ λαὸς αὐτὸς ἰδιαιτέρος λαὸς τοῦ Κυρίου. Συμφωνίαν ἐπίσης συνήψε μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ λαοῦ.

Δ Βασ. 11,18 καὶ εἰσῆλθε πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς εἰς οἶκον τοῦ Βάαλ καὶ κατέσπασαν αὐτὸν καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ καὶ τὰς εἰκόνας αὐτοῦ συνέτριψαν ἀγαθῶς καὶ τὸν Μαθὰν τὸν ἱερέα τοῦ Βάαλ ἀπέκτειναν κατὰ πρόσωπον τῶν θυσιαστηρίων, καὶ ἔθηκεν ὁ ἱερεὺς ἐπισκόπους εἰς τὸν οἶκον Κυρίου.

Δ Βασ. 11,18 Οἱ δὲ οἱ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἔπειτα ἀπὸ τὰ γεγονότα αὐτά, εἰσῆλθον εἰς τὸν ναὸν τοῦ Βααλ καὶ τὸν κατεκρήμνισαν. Συνέτριψαν τὰ θυσιαστήρια καὶ τὰ

- αγάλματα αυτού εξ ολοκλήρου. Τον δε Μαθάν, τον ιερέα του Βααλ, εφόνευσαν εμπρός εις τα θυσιαστήρια. Ο αρχιερέυς Ιωδαέ έθεσε φρουρούς στον ναόν του Κυρίου.
- Δ Βασ. 11,19 καί έλαβε τούς εκατοντάρχους καί τόν Χορρί καί τόν Ίρασίμ καί πάντα τόν λαόν τής γής, καί κατήγαγον τόν βασιλέα έξ οίκου Κυρίου, καί είσήλθον όδόν πύλης τών παρατρεχόντων οίκου τοῦ βασιλέως, καί έκάθισαν αὐτόν επί θρόνου τών βασιλέων.
- Δ Βασ. 11,19 Επήρε κατόπιν ο Ιωδαέ τους εκατοντάρχους της βασιλικής φρουράς Χορρί και Ρασίμ, όπως και όλον τον λαόν της Ιερουσαλήμ. Όλοι οδήγησαν τον βασιλέα αυτόν από τον ναόν του Κυρίου και εισήλθαν δια της πύλης των στρατιωτών στο βασιλικόν ανάκτορον. Εκεί δε έθεσαν αυτόν στον βασιλικόν θρόνον.
- Δ Βασ. 11,20 καί έχάρη πᾶς ό λαός τής γής, καί ή πόλις ήσύχασε· καί τήν Γοθολίαν έθανάτωσαν έν ρομφαία έν οίκῳ τοῦ βασιλέως.
- Δ Βασ. 11,20 Όλος ο λαός της περιοχής Ιερουσαλήμ εχάρη, η δε πόλις ησύχασε. Την Γοθολίαν εξετελεσαν δια ρομφαίας μέσα στο βασιλικόν ανάκτορον.

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 12

- Δ Βασ. 12,1 Υίός επτά έτών Ίωάς έν τῷ βασιλεύειν αὐτόν.
- Δ Βασ. 12,1 Επτά ετών ήτο ο Ιωάς, όταν ανήλθεν στον βασιλικόν θρόνον.
- Δ Βασ. 12,2 έν ἔτει έβδόμῳ τῷ Ίού έβασίλευσεν Ίωάς καί τεσσαράκοντα ἔτη έβασίλευσεν έν Ίερουσαλήμ, καί όνομα τής μητρός αὐτοῦ Ἀβιά έκ τής Βηρσαβεέ.
- Δ Βασ. 12,2 Κατά το έβδομον έτος του Ιού, βασιλέως του Ισραήλ, ανήλθεν στον θρόνον ο Ιωάς. Εβασίλευσε δε τεσσαράκοντα

έτη εις την Ιουδαίαν με πρωτεύουσαν την Ιερουσαλήμ. Η μητέρα του ωνομάζετο Αβιά και κατήγετο από την πόλιν Βηρσαβεέ.

Δ Βασ. 12,3 καὶ ἐποίησεν Ἰωᾶς τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας, ὥς ἐφώτισεν αὐτὸν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς·

Δ Βασ. 12,3 Ο Ιωᾶς ἐπραξε το εὐάρεστον ἐνώπιον του Κυρίου ὅλας τας ἡμέρας της βασιλείας του, κατὰ τας ὁποίας διεφωτίζετο ἀπὸ τον ἀρχιερέα Ιωδαέ.

Δ Βασ. 12,4 πλὴν τῶν ὑψηλῶν οὐ μετεστάθησαν, καὶ ἐκεῖ ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς.

Δ Βασ. 12,4 Ἀλλὰ τους υψηλούς τόπους, ὅπου ελατρεῦντο ἀκόμη τα εἰδῶλα, δεν ἐπέτυχε να καταστρέψη και ἔτσι ο λαὸς προσέφερεν και στους εἰδωλικούς θεοὺς θυσίας και θυμιάματα.

Δ Βασ. 12,5 καὶ εἶπεν Ἰωᾶς πρὸς τοὺς ἱερεῖς· πᾶν τὸ ἀργύριον τῶν ἁγίων τὸ εἰσοδιαζόμενον ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἀργύριον συντιμήσεως, ἀνὴρ ἀργύριον λαβὼν συντιμήσεως, πᾶν ἀργύριον, ὃ ἐὰν ἀναβῇ ἐπὶ καρδίαν ἀνδρὸς ἐνεγκεῖν ἐν οἴκῳ Κυρίου,

Δ Βασ. 12,5 Ο Ιωᾶς εἶπε πρὸς τους ἱερεῖς· “ὅλον το ἀργύριον, το ὁποῖον εἰσοδεῦεται στον ναὸν ἀπὸ τας ἁγίας προσφοράς, δηλαδή το ἀργύριον το ὁποῖον προέρχεται ἀπὸ προσωπικὴν προσφοράν, το ἀργύριον το ὁποῖον εἰσπράττεται κατόπιν ἐκτιμήσεως, και το ἀργύριον το ὁποῖον κατὰ την διάθεσιν του ἕκαστος θα προσφέρῃ πρὸς τον ναὸν του Κυρίου,

Δ Βασ. 12,6 λαβέτωσαν ἑαυτοῖς οἱ ἱερεῖς ἀνὴρ ἀπὸ τῆς πράσεως αὐτῶν καὶ αὐτοὶ κρατήσουσι τὸ βεδέκ τοῦ οἴκου εἰς πάντα, οὔ ἐὰν εὗρεθῇ ἐκεῖ βεδέκ.

Δ Βασ. 12,6 ας το πάρουν οι ἱερεῖς, ο καθένας ἀπὸ την εἰσπραξιν της δικαιοδοσίας του, και ας διαθέσουν αὐτὸ δια την ἐπισκευὴν του ναοῦ του Κυρίου, ὅπου αὐτὸς εὗρεθῇ ὅτι ἔχει ἀνάγκην ἐπιδιορθώσεως”.

- Δ Βασ. 12,7 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἰκοστῷ καὶ τρίτῳ ἔτει τῷ βασιλεῖ Ἰωᾶς οὐκ ἐκραταίωσαν οἱ ἱερεῖς τὸ βεδέκ τοῦ οἴκου.
- Δ Βασ. 12,7 Ἀλλὰ κατὰ το εικοστόν τρίτον ἔτος της βασιλείας του Ιωᾶς, οι ιερεῖς δεν εφρόντισαν δια την επιδιόρθωσιν των φθορῶν του ναοῦ.
- Δ Βασ. 12,8 καὶ ἐκάλεσεν Ἰωᾶς ὁ βασιλεὺς Ἰωδαὲ τὸν ἱερέα καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· τί ὅτι οὐκ ἐκραταιοῦτε τὸ βεδέκ τοῦ οἴκου; καὶ νῦν μὴ λάβητε ἀργύριον ἀπὸ τῶν πράσεων ὑμῶν, ὅτι εἰς τὸ βεδέκ τοῦ οἴκου δώσετε αὐτό.
- Δ Βασ. 12,8 Ο βασιλεὺς Ιωᾶς προσεκάλεσε τον αρχιερέα Ιωδαέ και τους ιερεῖς και εἶπε προς αὐτούς· “διατί δεν εφροντίσατε δια την επισκευήν του ναοῦ; Δια τοῦτο ἀπὸ τώρα και στο εξῆς δεν θα αναλάβετε σεις την εἰσπραξιν του φόρου τούτου του προοριζομένου δια την επισκευήν του ναοῦ, διότι αὐτός θα διατίθεται κατ' ευθείαν δια την επιδιόρθωσιν του ναοῦ”.
- Δ Βασ. 12,9 καὶ συνεφώνησαν οἱ ἱερεῖς τοῦ μὴ λαβεῖν ἀργύριον παρὰ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ μὴ ἐνισχῦσαι τὸ βεδέκ τοῦ οἴκου.
- Δ Βασ. 12,9 Οι ιερεῖς ἐδέχθησαν να μη εἰσπράττουν το ἀργύριον αὐτό ἀπὸ τον λαόν και να ἀπαλλαγούν ἀπὸ την υποχρέωσίν των δια την επιδιόρθωσιν του οἴκου του Κυρίου.
- Δ Βασ. 12,10 καὶ ἔλαβεν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς κιβωτὸν μίαν καὶ ἔτρησε τρώγλην ἐπὶ τῆς σανίδος αὐτῆς καὶ ἔδωκεν αὐτὴν παρὰ ἄμμαζιβὶ ἐν τῷ οἴκῳ ἀνδρὸς οἴκου Κυρίου, καὶ ἔδωκαν οἱ ἱερεῖς οἱ φυλάσσοντες τὸν σταθμὸν πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εὐρεθὲν ἐν οἴκῳ Κυρίου.
- Δ Βασ. 12,10 Ο αρχιερεὺς Ιωδαέ ἐπῆρε τότε ἓνα κιβώτιον, ἠνοιξεν στο ἄνω μέρος μίαν οπήν και ἔδωσε να το τοποθετήσουν πλησίον του θυσιαστηρίου στον οἶκον κάποιου ἀνδρός, ἀνήκοντος στον ναόν του Κυρίου. Οι δε ιερεῖς, οι οποίοι ἐφύλασσον την θέσιν αὐτήν, κατέθεσαν ὅλον το εὐρεθὲν

αργύριον στον ναόν του Κυρίου.

Δ Βασ. 12,11 καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον ὅτι πολὺ τὸ ἀργύριον ἐν τῇ κιβωτῷ, καὶ ἀνέβη ὁ γραμματεὺς τοῦ βασιλέως καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας καὶ ἔσφιγξαν καὶ ἠρίθμησαν τὸ ἀργύριον τὸ εὐρεθὲν ἐν οἴκῳ Κυρίου.

Δ Βασ. 12,11 Όταν όμως είδον ότι το αργύριον το εντός του κιβωτίου ἦτο πολὺ, ἀνέβηκεν στον ναόν ο γραμματεὺς του βασιλέως και ο αρχιερεὺς, ἠρίθμησαν το ευρεθὲν στον οἶκον Κυρίου αργύριον και το ἔδεσαν εἰς σάκκους.

Δ Βασ. 12,12 καὶ ἔδωκαν τὸ ἀργύριον τὸ ἐτοιμασθὲν ἐπὶ χεῖρας ποιούντων τὰ ἔργα τῶν ἐπισκόπων οἴκου Κυρίου, καὶ ἐξέδοσαν τοῖς τέκτοσι τῶν ξύλων καὶ τοῖς οἰκοδόμοις τοῖς ποιοῦσιν ἐν οἴκῳ Κυρίου

Δ Βασ. 12,12 Αυτό δε το αργύριον το παρέδωσαν εἰς τα χέρια των ἀνθρώπων ἐκείνων, οἱ οἱποῖοι εἶχον ἀναλάβει να ἐπιβλέπουν εἰς τα ἔργα τῆς ἐπιδιορθώσεως του ναοῦ του Κυρίου. Αὐτοὶ δε παρέδωσαν αὐτό στους ξυλουργοὺς και στους οἰκοδόμους, οἱ οἱποῖοι εἰργάζοντο δια τὴν ἐπισκευὴν του οἴκου Κυρίου,

Δ Βασ. 12,13 καὶ τοῖς τειχισταῖς καὶ τοῖς λατόμοις τῶν λίθων τοῦ κτήσασθαι ξύλα καὶ λίθους λατομητοὺς τοῦ κατασχεῖν τὸ βεδὲκ οἴκου Κυρίου εἰς πάντα, ὅσα ἐξωδιάσθη ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ κραταιῶσαι·

Δ Βασ. 12,13 στους κτίστας και στους λατόμους, δια να αγοράσουν ξύλα και πελεκημένους λίθους προς ἐπισκευὴν των εφθαρμένων μερῶν του ναοῦ του Κυρίου. Ολον δε αὐτό το αργύριον ἐξωδεύθη δια τὴν ἐπιδιόρθωσιν εφθαρμένων μερῶν του οἴκου του Κυρίου, ὥστε αὐτός να στερεωθῇ ἀσφαλῶς.

Δ Βασ. 12,14 πλὴν οὐ ποιηθήσονται οἴκῳ Κυρίου θύραι ἀργυραῖ, ἥλοι, φιάλαι καὶ σάλπιγγες, πᾶν σκεῦος χρυσοῦν καὶ σκεῦος ἀργυροῦν, ἐκ τοῦ ἀργυρίου τοῦ εἰσενεχθέντος ἐν οἴκῳ Κυρίου,

- Δ Βασ. 12,14 Είχε δε δοθή διαταγή, όπως μη κατασκευασθούν δια τον οίκον του Κυρίου θύραι αργυραί, καρφιά, φιάλαι, σάλπιγγες και κάθε χρυσούν και αργυρούν σκεύος από το αργύριον αυτό, το οποίον εισεπράχθη στον ναόν του Κυρίου,
- Δ Βασ. 12,15 ὅτι τοῖς ποιοῦσι τὰ ἔργα δώσουσιν αὐτό, καὶ ἐκραταίωσαν ἐν αὐτῷ τὸν οἶκον Κυρίου.
- Δ Βασ. 12,15 ἀλλὰ να δοθή ολόκληρον δι' εκείνους, οι οποίοι ανέλαβον το ἔργον της στερεώσεως και επιδιορθώσεως του ναού του Κυρίου.
- Δ Βασ. 12,16 καὶ οὐκ ἐξελογίζοντο τοὺς ἄνδρας, οἷς ἐδίδουν τὸ ἀργύριον ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν δοῦναι τοῖς ποιοῦσι τὰ ἔργα, ὅτι ἐν πίστει αὐτῶν ποιοῦσιν.
- Δ Βασ. 12,16 Δεν εζητείτο δε λογαριασμός από τους άνδρας, εις τα χέρια των οποίων εδίδοντο τα χρήματα δια να πληρώσουν τους αναλαβόντας τα έργα της επιδιορθώσεως, διότι αυτοί εφέροντο με τιμιότητα.
- Δ Βασ. 12,17 ἀργύριον περὶ ἁμαρτίας καὶ ἀργύριον περὶ πλημμελείας, ὅ,τι εἰσηνέχθη ἐν οἴκῳ Κυρίου, τοῖς ἱερεῦσιν ἐγένετο.
- Δ Βασ. 12,17 Τα χρήματα όμως, τα οποία εισοδεύοντο στον ναόν από τας θυσίας περί αμαρτίας, εδίδοντο όχι δια την επιδιόρθωσιν του ναού, αλλά δια την συντήρησιν των ιερέων.
- Δ Βασ. 12,18 Τότε ἀνέβη Ἀζαήλ βασιλεὺς Συρίας καὶ ἐπολέμησεν ἐπὶ Γέθ καὶ προκατελάβετο αὐτήν. καὶ ἔταξεν Ἀζαήλ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀναβῆναι ἐπὶ Ἱερουσαλήμ.
- Δ Βασ. 12,18 Κατά την εποχὴν εκείνην ο Αζαήλ, ο βασιλεὺς της Συρίας, ἐξεκίνησεν ἀπὸ την Συρίαν και ἐπολέμησεν ἐναντίον της Γέθ, την οποίαν και κατέλαβεν. Ο Αζαήλ εἶχε πάρει την ἀπόφασιν να ἐκστρατεύσῃ και ἐναντίον της Ἱερουσαλήμ.
- Δ Βασ. 12,19 καὶ ἔλαβεν Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰούδα πάντα τὰ ἅγια, ὅσα ἡγίασεν Ἰωσαφὰτ καὶ Ἰωράμ καὶ Ὁχοζίας οἱ πατέρες αὐτοῦ καὶ βασιλεῖς Ἰούδα, καὶ τὰ ἅγια αὐτοῦ καὶ πᾶν τὸ χρυσίον τὸ εὐρεθὲν ἐν θησαυροῖς οἴκου Κυρίου καὶ

οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἀπέστειλε τῷ Ἀζαήλ βασιλεῖ Συρίας, καὶ ἀνέβη ἀπὸ Ἱερουσαλήμ.

Δ Βασ. 12,19

Ο Ιωάς, ο βασιλεὺς, διότι προφανῶς δεν ηδύνατο να αντιπαραταχθῇ κατὰ του Αζαήλ, ἐπήρην ὅλα τα αφιερώματα, ὅσα εἶχαν αφιερώσει στον ναόν ο Ιωσαφάτ, ο Ιωράμ, ο Οχοζίας, οἱ προπάτορές του καὶ βασιλεῖς του βασιλείου Ἰούδα, ὅσα καὶ ο ἴδιος εἶχε προσφέρει, ὅλον το χρυσίον το ὁποῖον εὐρέθη εἰς τα θησαυροφυλάκια του ναοῦ του Κυρίου καὶ τα θησαυροφυλάκια του βασιλέως, καὶ ἔστειλεν αὐτὰ πρὸς τον Αζαήλ βασιλέα της Συρίας, δια να τον ἐξευμενίσῃ. Εκείνος δε αφοῦ ἔλαβεν αὐτὰ ἀπεμακρύνθη ἀπὸ την Ἱερουσαλήμ.

Δ Βασ. 12,20

καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωάς καὶ πάντα, ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα πάντα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;

Δ Βασ. 12,20

Τα υπόλοιπα ἀπὸ τα ἔργα του Ἰωάς καὶ ὅλα ὅσα ἄλλα ἔκαμε δεν εἶναι αὐτὰ γραμμένα στο βιβλίον των ἔργων των βασιλέων του Ἰούδα;

Δ Βασ. 12,21

καὶ ἀνέστησαν οἱ δοῦλοι αὐτοῦ καὶ ἔδησαν πάντα σύνδεσμον καὶ ἐπάταξαν τὸν Ἰωάς ἐν οἴκῳ Μαλλὼ τῷ ἐν Γααλὰ

Δ Βασ. 12,21

Οἱ δούλοι του Ἰωάς ἐπανεστάτησαν ἐναντίον του, ἔκαμαν συνωμοσίαν καὶ τον ἐφόνευσαν στον οἶκον Μαλλῶ, που εὐρίσκετο εἰς την περιοχὴν Γααλὰ.

Δ Βασ. 12,22

καὶ Ἰεζιχάρ υἱὸς Ἰεμουάθ καὶ Ἰεζεβούθ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Σωμήρ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτόν, καὶ ἀπέθανε· καὶ ἔθαψαν αὐτόν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυίδ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμεσσίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Δ Βασ. 12,22

Οἱ δούλοι αὐτοί, οἱ ὁποῖοι ἐπανεστάτησαν καὶ ἐφόνευσαν τον βασιλέα, ἦσαν ο Ἰεζιχάρ, υἱὸς του Ἰεμουάθ, καὶ ο Ἰεζεβούθ ὁ υἱὸς του Σωμήρ. Ἐθαψαν τον νεκρὸν βασιλέα

μαζή με τους προπάτοράς του εις την πόλιν του Δαβίδ. Αντί
δε αυτού έγινε βασιλεύς ο υιός του, ο Αμεσσίας.

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 13

- Δ Βασ. 13,1 Ἐν ἔτει εἰκοστῷ καὶ τρίτῳ ἔτει τῷ Ἰωᾶς υἱῷ Ὀχοζίου
βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσεν Ἰωάχαζ υἱὸς Ἰοῦ ἐν
Σαμαρείᾳ ἑπτακαίδεκα ἔτη.
- Δ Βασ. 13,1 Κατὰ το εικοστὸν τρίτον ἔτος της βασιλείας του Ἰωᾶς, υιοῦ
του Οχοζίου, βασιλέως του βασιλείου του Ἰούδα, ἐγινε
βασιλεύς στον ισραηλιτικὸν λαὸν με πρωτεύουσαν την
Σαμάρειαν ο Ἰωάχαζ, υιὸς του Ἰοῦ, ἐβασίλευσεν ἐπὶ δέκα
επτὰ ἔτη.
- Δ Βασ. 13,2 καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου καὶ
ἐπορεύθη ὀπίσω ἁμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβάτ, ὃς
ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, οὐκ ἀπέστη ἀπ' αὐτῶν.
- Δ Βασ. 13,2 Αὐτὸς ἐπραξε πονηρὰ ἐνώπιον του Κυρίου, ἐβάδισε τον
δρόμον της ειδωλολατρείας και της αμαρτωλῆς ζωῆς του
Ἱεροβοὰμ, υιοῦ του Ναβάτ, ο οποίος παρώθησε τον
ισραηλιτικὸν λαὸν εις την αμαρτίαν και την ασέβειαν. Ο
Ἰωάχαζ δεν ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τας αμαρτίας ἐκείνων.
- Δ Βασ. 13,3 καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἔδωκεν
αὐτοὺς ἐν χειρὶ Ἀζαήλ βασιλέως Συρίας καὶ ἐν χειρὶ υἱοῦ
Ἰδερ υἱοῦ Ἀζαήλ πάσας τὰς ἡμέρας.
- Δ Βασ. 13,3 Δια τοῦτο ὠργίσθη πολὺ ο Κύριος κατὰ των Ἰσραηλιτῶν και
παρέδωκεν αὐτοὺς εις την ἐξουσίαν των βασιλέων της
Συρίας Ἀζαήλ και του υιοῦ του Ἰδερ καθ' ὅλας τας ἡμέρας
της ζωῆς του Ἰωάχαζ.
- Δ Βασ. 13,4 καὶ ἐδεήθη Ἰωάχαζ τοῦ προσώπου Κυρίου, καὶ
ἐπήκουσεν αὐτοῦ Κύριος, ὅτι εἶδε τὴν θλίψιν Ἰσραὴλ,
ὅτι ἔθλιψεν αὐτοὺς βασιλεὺς Συρίας.

- Δ Βασ. 13,4 Τότε ο Ιωάχαζ θερμῶς παρεκάλεσε τον Κυριον να τον βοηθήση, και ο Κυριος εισήκουσε την παράκλησίν του, διότι είδε την θλίψιν, με την οποίαν κατεβάρυνεν αυτούς ο βασιλεύς της Συρίας.
- Δ Βασ. 13,5 καὶ ἔδωκεν Κύριος σωτηρίαν τῷ Ἰσραήλ, καὶ ἐξῆλθεν ὑποκάτωθεν χειρὸς Συρίας. καὶ ἐκάθισαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν καθὼς ἐχθὲς καὶ τρίτης·
- Δ Βασ. 13,5 Ο Κυριος ἔσωσε τους Ισραηλίτας και ἔτσι οι Ισραηλίται ηλευθερώθησαν ἀπὸ την εξουσίαν των Συρων και ἐκάθισαν ειρηνικοὶ και ἐλεύθεροι εἰς τας κατοικίας των. Εζησαν ησύχως ὅπως και προηγουμένως.
- Δ Βασ. 13,6 πλὴν οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ ἀμαρτιῶν οἴκου Ἱεροβοάμ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, ἐν αὐταῖς ἐπορεύθησαν, καὶ γε τὸ ἄλσος ἐστάθη ἐν Σαμαρείᾳ.
- Δ Βασ. 13,6 Ἀλλὰ, παρ' ὅλα αὐτὰ, δεν ἀπεμακρύνθησαν ἀπὸ τας ἀμαρτίας της οικογενείας Ἱεροβοάμ, ο οποίος ἐξώθησε τον ισραηλιτικὸν λαὸν εἰς ἀσέβειαν. Και αὐτὸ ἀκόμη το εἰδωλολατρικὸν ἄγαλμα της Ἀστάρτης ἔμενεν εἰς την θέσιν του, στο ἄλσος ἐν τη Σαμαρείᾳ.
- Δ Βασ. 13,7 ὅτι οὐχ ὑπελείφθη τῷ Ἰωάχαζ λαός, ἀλλ' ἦ πεντήκοντα ἵππεῖς καὶ δέκα ἄρματα καὶ δέκα χιλιάδες πεζῶν, ὅτι ἀπώλεσεν αὐτοὺς βασιλεὺς Συρίας, καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ὡς χοῦν εἰς καταπάτησιν.
- Δ Βασ. 13,7 Διὰ τοῦτο τους ἀφῆρεσεν ὁ Θεὸς την δόξαν και την δύναμιν των, ὥστε δεν ἀπέμεινεν στον Ἰωάχαζ στρατὸς εἰμὴ μόνον πεντήκοντα ἵππεῖς, δέκα πολεμικὰ ἄρματα και δέκα χιλιάδες πεζῶν. Ο βασιλεὺς της Συρίας τους ἐξολόθρευσε και τους ἔκαμε κονιορτόν, διὰ νὰ τους καταπατοῦν.
- Δ Βασ. 13,8 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωάχαζ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ;
- Δ Βασ. 13,8 Τα υπόλοιπα ἀπὸ τα ἔργα του Ἰωάχαζ και ὅλα ὅσα αὐτὸς

έκαμε, και τα κατορθώματά του τα ιδιαίτερα, όλα αυτά δεν είναι γραμμένα στο βιβλίων των έργων των ημερών των βασιλέων του Ισραήλ;

Δ Βασ. 13,9 καὶ ἐκοιμήθη Ἰωάχαζ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωᾶς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Δ Βασ. 13,9 Ο Ιωάχαζ εκοιμήθη μετὰ των προγόνων του και τον ἔθαψαν εις την Σαμάρειαν, ἀντί δε αὐτοῦ ἐγινε βασιλεὺς ο υἱὸς του ο Ιωᾶς.

Δ Βασ. 13,10 Ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ἐβδόμῳ ἔτει τῷ Ἰωᾶς βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσεν Ἰωᾶς υἱὸς Ἰωάχαζ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ ἐκκαίδεκα ἔτη.

Δ Βασ. 13,10 Κατὰ το τριακοστὸν ἐβδομον ἔτος του Ιωᾶς, βασιλέως του βασιλείου του Ιούδα, ἀνήλθεν στον βασιλικὸν θρόνον του ισραηλιτικοῦ λαοῦ εις την Σαμάρειαν ο υἱὸς του Ιωάχαζ, ο Ιωᾶς, ο οποίος εβασίλευσεν ἐπὶ δέκα εξ ἔτη.

Δ Βασ. 13,11 καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου· οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβάτ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, ἐν αὐταῖς ἐπορεύθη.

Δ Βασ. 13,11 Ἀλλὰ και αὐτὸς ἐπραξε πονηρὰ ἐνώπιον των οφθαλμῶν του Κυρίου και ἐξέκλινε προς την ειδωλολατρείαν. Δεν απεμακρύνθη ἀπὸ τας ἀμαρτίας του Ἱεροβοὰμ, του υιοῦ του Ναβάτ, ο οποίος ωδήγησε τους Ισραηλίτας εις την ειδωλολατρείαν. Εις την ειδωλολατρείαν και ἀμαρτίαν ἐπορεύθη και αὐτός.

Δ Βασ. 13,12 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωᾶς καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε, καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ, ἃς ἐποίησε μετὰ Ἀμεσσίου βασιλέως Ἰούδα, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ;

Δ Βασ. 13,12 Τα υπόλοιπα ἀπὸ τα ἔργα του Ιωᾶς, τα οποία αὐτὸς ἐπραξε, και τα κατορθώματά του τα οποία ἐπέτυχεν ἐναντίον του Ἀμεσσίου του βασιλέως Ιούδα, δεν εἶναι γραμμένα στο

- βιβλίον των έργων και ημερών των βασιλέων του Ισραήλ;
Δ Βασ. 13,13 καὶ ἐκοιμήθη Ἰωὰς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ Ἰεροβοὰμ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ μετὰ τῶν βασιλέων Ἰσραήλ.
- Δ Βασ. 13,13 Ο Ἰωὰς ἐκοιμήθη με τοὺς προγόνους του· ἐκάθισε δε στον θρόνον αὐτοῦ ὡς διάδοχός του ὁ Ἰεροβοὰμ. Ο Ἰωὰς δε ἐνεταφιάσθη μαζὴ με τοὺς βασιλεῖς τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ εἰς Σαμάρειαν.
- Δ Βασ. 13,14 Καὶ Ἐλισαῖ ἐνάρρωσθη τὴν ἀρρώστιαν αὐτοῦ, δι’ ἣν ἀπέθανε. καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰσραήλ καὶ ἔκλαυσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ εἶπε· πάτερ πάτερ, ἄρμα Ἰσραὴλ καὶ ἵππεὺς αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 13,14 Ο Ἐλισαῖος ἀρρώστησεν ἀπὸ κάποιαν βαρεῖαν νόσον, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν καὶ θά ἀπέθνησκεν. Ἠλθεν εἰς ἐπίσκεψίν του ὁ Ἰωὰς, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ πεσὼν ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἐκλάυσε καὶ εἶπε· “πάτερ, πάτερ, σὺ εἶσαι τὸ πολεμικὸν ἄρμα καὶ τὸ ἱππικὸν τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ. Εἰάν ἀποθάνης, τί θά γίνωμεν;”
- Δ Βασ. 13,15 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἐλισαῖ· λάβε τόξον καὶ βέλη. καὶ ἔλαβε πρὸς ἑαυτὸν τόξον καὶ βέλη.
- Δ Βασ. 13,15 Ο Ἐλισαῖος εἶπε πρὸς αὐτόν· “πάρε τόξον καὶ βέλη”. Εκείνος ἐπῆρε πλησίον τοῦ τόξου καὶ βέλη.
- Δ Βασ. 13,16 καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ· ἐπιβίβασον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ τόξον· καὶ ἐπεβίβασεν Ἰωὰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐπέθηκεν Ἐλισαῖ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ βασιλέως.
- Δ Βασ. 13,16 Εἶπεν ὁ Ἐλισαῖος στον βασιλέα· “πάρε καὶ κράτησε στο χέρι σου τὸ τόξον”. Ο Ἰωὰς ἀπλώσε καὶ ἐπῆρεν στο χέρι του τὸ τόξον. Ο δε Ἐλισαῖος ἔθεσε τὰ χέρια του εἰς τὰ χέρια τοῦ βασιλέως
- Δ Βασ. 13,17 καὶ εἶπεν· ἄνοιξον τὴν θυρίδα κατ’ ἀνατολὰς· καὶ ἤνοιξε. καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ· τόξευσον· καὶ ἐτόξευσε. καὶ

- εἶπε· βέλος σωτηρίας τῷ Κυρίῳ καὶ βέλος σωτηρίας ἐν Συρίᾳ, καὶ πατάξεις τὴν Συρίαν ἐν Ἀφὲκ ἕως συντελείας.
- Δ Βασ. 13,17 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· “ἀνοίξε το παράθυρον, το ὁποῖον βλέπει πρὸς ανατολὰς”. Καὶ το ἠνοίξε. Ο Ελισαῖος προσέθεσε· “ρίξε το βέλος”. Καὶ ἐκεῖνος ἔρριψε το βέλος. Ο Ελισαῖος εἶπε τότε· “αὐτό ἐστὶν βέλος σωτηρίας τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ. Βέλος, που σημαίνει τὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τὴν τυραννίαν τῶν Συρων. Θὰ πολεμήσης τοὺς Συροὺς εἰς τὴν πόλιν Ἀφὲκ μέχρις ὁλοτελοῦς συντριβῆς τῶν”.
- Δ Βασ. 13,18 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἐλισαῖ· λάβε τόξα· καὶ ἔλαβε. καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ· πάταξον εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐπάταξεν ὁ βασιλεὺς τρεῖς καὶ ἕστη.
- Δ Βασ. 13,18 Εἶπε πάλιν ὁ Ελισαῖος στὸν βασιλέα· “πάρε βέλη”. Καὶ ἐκεῖνος τα ἐπῆρε. Εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα· “τόξευσε κάτω πρὸς τὴν γῆν”. Ο βασιλεὺς ἔρριξε τὰ βέλη τρεῖς φορές καὶ ἔπειτα ἐσταμάτησεν.
- Δ Βασ. 13,19 καὶ ἐλυπήθη ἐπ’ αὐτῷ ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ καὶ εἶπεν· εἰ ἐπάταξας πεντάκις ἢ ἑξάκις, τότε ἂν ἐπάταξας τὴν Συρίαν ἕως συντελείας· καὶ νῦν τρεῖς πατάξεις τὴν Συρίαν.
- Δ Βασ. 13,19 Ο ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ὁ Ελισαῖος, ἐλυπήθη δι’ αὐτόν καὶ τοῦ εἶπεν· “ἐὰν ἔρριπτες τὸ βέλος πέντε ἢ ἐξ φορές, θὰ ἐπολεμούσεις καὶ θὰ ἐξωλόθρευες πλήρως τοὺς Συροὺς. Τώρα ὁμως τρεῖς μόνον φορές θὰ κτυπήσης τὴν Συρίαν”.
- Δ Βασ. 13,20 καὶ ἀπέθανεν Ἐλισαῖ, καὶ ἔθαψαν αὐτόν. καὶ μονόζωνοι Μωάβ ἦλθον ἐν τῇ γῇ ἐλθόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ·
- Δ Βασ. 13,20 Ο Ελισαῖος ἀπέθανε καὶ τὸν ἔθαψαν. Κατὰ δὲ τὸ ἐπόμενον ἔτος εἰσέβαλαν εἰς τὴν χώραν τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐπιδρομαὶς Μωαβίται.
- Δ Βασ. 13,21 καὶ ἐγένετο αὐτῶν θαπτόντων τὸν ἄνδρα, καὶ ἰδοὺ εἶδον τὸν μονόζωνον καὶ ἔρριψαν τὸν ἄνδρα ἐν τῷ

τάφῳ Ἐλισαιέ, καὶ ἐπορεύθη καὶ ἤψατο τῶν ὀστέων
Ἐλισαιέ καὶ ἔζησε καὶ ἀνέστη ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ.

Δ Βασ. 13,21

Ενῶ δε οἱ Ἰσραηλῖται ἐθαπτον ἓνα νεκρὸν, εφάνησαν ἀπὸ
μακρὰν ἐρχόμενοι οἱ ἐπιδρομεῖς Μωαβῖται. Κατελήφθησαν
ἀπὸ τρόμον οἱ Ἰσραηλῖται καὶ ἐρριψαν τὸν νεκρὸν ἄνδρα
στον ἀνοικτὸν τάφον τοῦ Ελισαίου καὶ ἐτράπησαν εἰς
φυγὴν. Ὁ νεκρὸς μὲν ἤγγισε τὰ ὀστά τοῦ Ελισαίου,
ἀνέζησε καὶ ἀνωρθώθη στοὺς πόδας τοῦ.

Δ Βασ. 13,22

καὶ Ἀζαήλ ἐξέθλιψε τὸν Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας
Ἰωάχαζ.

Δ Βασ. 13,22

Ὁ Αζαήλ συνεχίζων τὸν πόλεμον ἐναντίον τῶν Ἰσραηλιτῶν
καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τοῦ Ἰωάχαζ, τοὺς κατέθλιβε πολὺ.

Δ Βασ. 13,23

καὶ ἠλέησε Κύριος αὐτοὺς, καὶ ὤκτειρσεν αὐτοὺς καὶ
ἐπέβλεψεν ἐπ' αὐτοὺς διὰ τὴν διαθήκην αὐτοῦ τὴν
μετὰ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, καὶ οὐκ ἠθέλησε
Κύριος διαφθεῖραι αὐτοὺς καὶ οὐκ ἀπέρριψεν αὐτοὺς
ἀπὸ τοῦ προσώπου αὐτοῦ.

Δ Βασ. 13,23

Ὁ Κύριος ὅμως τοὺς ἠλέησε, τοὺς ἐλυπήθη καὶ ἐρριψε
βλέμμα εὐμενὲς πρὸς αὐτοὺς, χάριν τῆς διαθήκης, τὴν
ὁποίαν εἶχε κάμει μετὰ τὸν Αβραάμ καὶ τὸν Ἰσαὰκ καὶ τὸν
Ἰακώβ. Διὰ τοῦτο καὶ δὲν ἠθέλησεν ὁ Κύριος νὰ
ἐξολοθρεύσῃ αὐτοὺς. Δὲν τοὺς ἀπέρριψεν ἀπὸ τοῦ προσώπου
αὐτοῦ.

Δ Βασ. 13,24

καὶ ἀπέθανεν Ἀζαήλ βασιλεὺς Συρίας, καὶ ἐβασίλευσεν
υἱὸς Ἰαδερ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Δ Βασ. 13,24

Ὁ Αζαήλ, ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας, ἀπέθανε καὶ ἀνεκηρύχθη
βασιλεὺς ἀντ' αὐτοῦ Ἰαδερ, ὁ υἱὸς τοῦ.

Δ Βασ. 13,25

καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωὰς υἱὸς Ἰωάχαζ καὶ ἔλαβε τὰς πόλεις
ἐκ χειρὸς υἱοῦ Ἰαδερ υἱοῦ Ἀζαήλ, ὃς ἔλαβεν ἐκ χειρὸς
Ἰωάχαζ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ· τρεῖς ἐπάταξεν
αὐτὸν Ἰωὰς καὶ ἐπέστρεψε τὰς πόλεις Ἰσραὴλ.

Δ Βασ. 13,25

Ἀνεθάρρηνε τότε ὁ Ἰωὰς, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωάχαζ, ἐπανήλθε καὶ

ανακατέλαβεν από την κυριαρχίαν του υιού του Αζαήλ, του ονομαζομένου “υιού Αδερ”, τας πόλεις, τας οποίας κατά τον πόλεμον είχεν εκείνος αφαιρέσει από τον Ιωάχαζ, τον πατέρα του Ιωάς. Τρεις φορές επολέμησεν αυτόν νικηφόρως ο Ιωάς και ανέκτησε τας κυριευθείσας από εκείνον πόλιν του Ισραήλ.

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 14

- Δ Βασ. 14,1 Ἐν ἔτει δευτέρῳ τῷ Ἰωάς υἱῷ Ἰωάχαζ βασιλεῖ Ἰσραὴλ καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμεσσίας υἱὸς Ἰωάς βασιλεὺς Ἰούδα.
- Δ Βασ. 14,1 Κατὰ το δεῦτερον ἔτος της βασιλείας του Ἰωάς, υἱοῦ του Ἰωάχαζ βασιλέως των Ἰσραηλιτῶν, ἀνῆλθεν στον βασιλικόν θρόνον των Ἰουδαίων ο Ἀμεσσίας, ο υἱὸς του Ἰωάς.
- Δ Βασ. 14,2 υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν καὶ εἴκοσι καὶ ἐννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἰωαδὶμ ἐξ Ἱερουσαλήμ.
- Δ Βασ. 14,2 Όταν ἀνῆλθεν στον βασιλικόν θρόνον ἦτο εἴκοσι πέντε ἐτῶν. Ἐβασίλευσε δε ἐπὶ εἴκοσιν ἐννέα ἔτη με πρωτεύουσαν την Ἱερουσαλήμ. Ἡ μητέρα αὐτοῦ ὠνομάζετο Ἰωαδὶμ καὶ κατήγετο ἀπὸ την Ἱερουσαλήμ.
- Δ Βασ. 14,3 καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, πλην οὐχ ὥς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ· κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἰωάς ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἐποίησε·
- Δ Βασ. 14,3 Ο Ἀμεσσίας ἐπραξε το εὐάρεστον ἐνώπιον του Κυρίου, ὅχι ὁμῶς ὅπως ο προπάτωρ αὐτοῦ ο Δαυίδ. Ἐζησε καὶ ἐπραξε καθ' ὅλα ὅπως ο πατὴρ του ο Ἰωάς.
- Δ Βασ. 14,4 πλην τὰ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρεν, ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς.
- Δ Βασ. 14,4 Ἀλλὰ τους υψηλοὺς εἰδωλολατρικοὺς τόπους δεν κατέστρεψε καὶ ἔτσι ο λαὸς εξακολουθοῦσεν ἀκόμη νὰ

θυσιάζῃ και να προσφέρῃ θυμιάματα στους υψηλούς
ειδωλολατρικούς τόπους.

Δ Βασ. 14,5 καὶ ἐγένετο ὅτε κατίσχυεν ἡ βασιλεία ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς πατάξαντας τὸν πατέρα αὐτοῦ·

Δ Βασ. 14,5 Οταν δε εσπερεώθη καλά εις τα χέρια του η βασιλεία, εθανάτωσε τους δούλους του εκείνους, οι οποίοι είχαν συνωμοτικῶς κτυπήσει και φονεύσει τον πατέρα του.

Δ Βασ. 14,6 καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν παταξάντων οὐκ ἐθανάτωσε, καθὼς γέγραπται ἐν βιβλίῳ νόμων Μωυσῆ, ὡς ἐνετείλατο Κύριος λέγων· οὐκ ἀποθανοῦνται πατέρες ὑπὲρ υἱῶν, καὶ υἱοὶ οὐκ ἀποθανοῦνται ὑπὲρ πατέρων, ὅτι ἀλλ’ ἡ ἕκαστος ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ ἀποθανεῖται.

Δ Βασ. 14,6 Τα παιδιά ὁμως των δολοφόνων αὐτῶν του πατρός του δεν τα εφόνευσε τηρήσας την σχετικὴν ἐντολὴν του βιβλίου των νόμων του Μωϋσέως, στο ὁποῖον ο Κυριος διέτασσε· “δεν πρέπει να θανατώνωνται πατέρες ἐξ αιτίας των υιῶν, οὔτε υιοὶ ἐξ αιτίας των πατέρων των. Ἀλλὰ καθένας θα θανατώνεται δια τας ιδικὰς του ἁμαρτίας”.

Δ Βασ. 14,7 αὐτὸς ἐπάταξε τὴν Ἑδὼμ ἐν Γαιμελὲ δέκα χιλιάδας καὶ συνέλαβε τὴν Πέτραν ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς Καθοὴλ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Δ Βασ. 14,7 Αυτός, λοιπόν, ο Αμεσσίας ἐπολέμησε τους Ἰδουμαίους εις Γαιμελέ με δέκα χιλιάδας στρατιώτας και κατὰ τον πόλεμον αὐτὸν κατέλαβε τὴν Πέτραν, τὴν ὁποίαν μετωνόμασε Καθοήλ. Ἐτσι δε ονομάζεται ἡ πόλις αὐτὴ ἕως τὴν ἡμέραν αὐτήν.

Δ Βασ. 14,8 τότε ἀπέστειλεν Ἀμεσσίας ἀγγέλους πρὸς Ἰωὰς υἱὸν Ἰωάχαζ υἱοῦ Ἰοὺ βασιλέως Ἰσραὴλ λέγων· δεῦρο ὀφθῶμεν προσώποις.

Δ Βασ. 14,8 Ὑπερήφανος δια τὴν νίκην του αὐτὴν ο Αμεσσίας ἐστειλεν ἀγγελιαφόρους πρὸς τον Ἰωάς, υἱὸν του Ἰωάχαζ υἱοῦ του

Ιού, βασιλέως των Ισραηλιτών, και είπε· “έλα να αντιπαραταχθώμεν εις πόλεμον”.

Δ Βασ. 14,9 καὶ ἀπέστειλεν Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἀμεσσίαν βασιλέα Ἰούδα λέγων· ὁ ἄκαν ὁ ἐν τῷ Λιβάνῳ ἀπέστειλε πρὸς τὴν κέδρον τὴν ἐν τῷ Λιβάνῳ λέγων· δὸς τὴν θυγατέρα σου τῷ υἱῷ μου εἰς γυναῖκα· καὶ διῆλθον τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ τὰ ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ συνεπάτησαν τὴν ἄκανα.

Δ Βασ. 14,9 Ο Ιωᾶς ο βασιλεὺς των Ισραηλιτῶν ἔστειλεν ιδικοὺς του ανθρώπους προς τον Αμεσσίαν τον βασιλέα του Ιούδα και εἶπεν “η ἄκανθα, η οποία ευρίσκεται στο ὄρος Λιβανον, ἔστειλε προς την κέδρον την εν τῷ Λιβάνῳ και εἶπε· Δος μου την θυγατέρα σου ως σύζυγον στο παιδί μου. Τα θηρία της περιοχῆς του Λιβάνου ηγανάκτησαν δια την αναίδειάν της, κατεπάτησαν και εξωλόθρευσαν την ἄκανθαν.

Δ Βασ. 14,10 τύπτων ἐπάταξας τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ ἐπῆρέ σε καρδιά σου· ἐνδοξάσθητι καθήμενος ἐν τῷ οἴκῳ σου, καὶ ἵνατί ἐρίζεις ἐν κακίᾳ σου; καὶ πεσῇ σὺ καὶ Ἰούδας μετὰ σοῦ.

Δ Βασ. 14,10 Συ πολεμῶν ἐνίκησες την Ιδουμαίαν. Εξ αιτίας του κατορθώματός σου αλαζονεύθηκε η καρδιά σου. Μείνε, λοιπόν, ἡσυχος και αναπαυμένος με το κατόρθωμά σου αυτό. Διατί φιλονεικεῖς εξ αιτίας της κακότητός σου; Πρόσεξε, διότι εἴαν πολεμήσης ἐναντίον μου, θα πέσης και θα καταστραφῇς συ και ο ιουδαϊκός λαός μαζί σου”.

Δ Βασ. 14,11 καὶ οὐκ ἤκουσεν Ἀμεσσίας. καὶ ἀνέβη Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ ὤφθησαν προσώποις αὐτὸς καὶ Ἀμεσσίας βασιλεὺς Ἰούδα ἐν Βαιθσαμὺς τῇ τοῦ Ἰούδα·

Δ Βασ. 14,11 Ο Αμεσσίας ὁμως δεν ἤκουσε την συνετήν αὐτὴν συμβουλήν. Δα τούτο ο Ιωᾶς ο βασιλεὺς του Ισραὴλ ἐξεστράτευσεν ἐναντίον του. Συνηντήθησαν ἀντιμέτωποι εις την Βαιθσαμὺς της Ιουδαίας αὐτὸς ο Ιωᾶς, και ο Αμεσσίας, ο βασιλεὺς της Ιουδαίας.

- Δ Βασ. 14,12 καὶ ἔπταισεν Ἰούδας ἀπὸ προσώπου Ἰσραήλ, καὶ ἔφυγεν ἀνὴρ εἰς τὸ σκηνώμα αὐτοῦ·
- Δ Βασ. 14,12 Κατὰ την μάχην οἱ Ἰουδαῖοι ἐνίκηθησαν ἀπὸ τοὺς Ἰσραηλῖτας καὶ ὁ καθένας ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ἔφυγεν εἰς τὴν κατοικίαν του.
- Δ Βασ. 14,13 καὶ τὸν Ἀμεσσίαν υἱὸν Ἰωᾶς υἱοῦ Ὁχοζίου συνέλαβεν Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰσραήλ ἐν Βαιθσαμὺς. καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ καθεῖλεν ἐν τῷ τείχει Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ πύλῃ Ἐφραὶμ ἕως πύλης τῆς γωνίας τετρακοσίου πηχέως·
- Δ Βασ. 14,13 Τον δε Ἀμεσσίαν, υἱὸν Ἰωᾶς υἱοῦ τοῦ Οχοζίου, συνέλαβεν αἰχμάλωτον ὁ Ἰωᾶς, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰσραηλιτῶν, εἰς Βαιθσαμὺς. Ὁ Ἰωᾶς ἦλθεν ἔπειτα εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐκρήμνισε τὰ τείχη τῆς πόλεως ἀπὸ τῆς πύλης Ἐφραὶμ μέχρι τῆς πύλης τῆς γωνίας εἰς ἑκτασὶν διακοσίων καὶ πλέον μέτρων.
- Δ Βασ. 14,14 καὶ ἔλαβεν τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ εὐρεθέντα ἐν οἴκῳ Κυρίου καὶ ἐν θησαυροῖς οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν συμμίξεων καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Σαμάρειαν.
- Δ Βασ. 14,14 Ἐπῆρεν ἐπίσης τὸν χρυσόν, τὸν ἀργυρον καὶ ὅλα τὰ ἱερὰ σκεύη, ποὺ ὑπῆρχαν στὸν ναὸν τοῦ Κυρίου καὶ εἰς τὰ θησαυροφυλάκια τοῦ βασιλικοῦ οἴκου. Ἐπῆρεν ἐπίσης καὶ ἐπιφανεῖς ομήρους μαζὴ τοῦ καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Σαμάρειαν,
- Δ Βασ. 14,15 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωᾶς, ὅσα ἐποίησεν ἐν δυναστείᾳ αὐτοῦ, ἃ ἐπολέμησε μετὰ Ἀμεσσίου βασιλέως Ἰούδα, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραήλ;
- Δ Βασ. 14,15 Τα ὑπόλοιπα ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ Ἰωᾶς, ὅσα κατορθώματα αὐτὸς ἔκαμε, ὁ πόλεμός του ἐναντίον τοῦ Ἀμεσσίου βασιλέως τοῦ Ἰούδα, δὲν εἶναι αὐτὰ γραμμένα στὸ βιβλίον

- των έργων των βασιλέων του Ισραήλ;
- Δ Βασ. 14,16 καὶ ἐκοιμήθη Ἰωᾶς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ μετὰ τῶν βασιλέων Ἰσραήλ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἱεροβοὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 14,16 Ο Ἰωᾶς ἐκοιμήθη με τοὺς προγόνους αὐτοῦ καὶ ἐτάφη εἰς τὴν Σαμάρειαν με τοὺς βασιλεῖς τοῦ Ἰσραήλ. Ἀντὶ δε αὐτοῦ ἐγένε βασιλεὺς ὁ Ἱεροβοὰμ, ὁ υἱὸς τοῦ.
- Δ Βασ. 14,17 καὶ ἔζησεν Ἀμεσσίας υἱὸς Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰούδα μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἰωᾶς υἱὸν Ἰωάχαζ βασιλέα Ἰσραήλ πεντεκαίδεκα ἔτη.
- Δ Βασ. 14,17 Ο Ἀμεσσίας, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωᾶς, βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων ἐζησε μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἰωᾶς, υἱοῦ τοῦ Ἰωάχαζ βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ, δέκα πέντε ἔτη.
- Δ Βασ. 14,18 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀμεσσίῳ καὶ πάντα, ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;
- Δ Βασ. 14,18 Τα υπόλοιπα ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ Ἀμεσσίῳ καὶ ὅλα ὅσα ἔκαμεν, εἶναι γραμμένα στο βιβλίον τῶν ἐργῶν καὶ ἡμερῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα.
- Δ Βασ. 14,19 καὶ συνεστράφησαν ἐπ' αὐτὸν σύστρεμμα ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔφυγεν εἰς Λαχίς· καὶ ἀπέστειλαν ὀπίσω αὐτοῦ εἰς Λαχίς καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐκεῖ.
- Δ Βασ. 14,19 Ἐγένε κατόπιν συνωμοσία ἐναντίον τοῦ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ. Αὐτὸς δε κατέφυγε, διὰ νὰ σωθῇ, εἰς τὴν Λαχίς. Ἀλλὰ ἐστάλησαν ὀπισθεν ἀπὸ αὐτὸν ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι καὶ τὸν ἐθανάτωσαν ἐκεῖ.
- Δ Βασ. 14,20 καὶ ἤρραν αὐτὸν ἐφ' ἵππων, καὶ ἐτάφη ἐν Ἱερουσαλὴμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυίδ.
- Δ Βασ. 14,20 Εφόρτωσαν τὸ πτώμα τοῦ εἰς ἵππον, με συνοδείαν δε καὶ ἄλλων ἱππέων ἔφεραν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ τὸν ἐθαψαν εἰς τὴν πόλιν Δαυίδ με τοὺς προπάτοράς τοῦ.
- Δ Βασ. 14,21 καὶ ἔλαβε πᾶς ὁ λαὸς Ἰούδα τὸν Ἀζαρίαν -καὶ αὐτὸς υἱὸς

έκκαίδεκα ἔτων- καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀμεσσίου.

Δ Βασ. 14,21 Ολος δε τότε ο λαὸς των Ιουδαίων ἐπήρε τον Αζαρίαν- ὅταν αὐτὸς ἦτο ἀκόμη δέκα ἐξ ἐτών- και τον ανεβίβασαν στον βασιλικὸν θρόνον ἀντὶ του πατρὸς του, του Αμεσσίου.

Δ Βασ. 14,22 αὐτὸς ὠκοδόμησε τὴν Αἰλὼθ καὶ ἐπέστρεψεν αὐτὴν τῷ Ἰούδα μετὰ τὸ κοιμηθῆναι τὸν βασιλέα μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ.

Δ Βασ. 14,22 Αὐτὸς ο Αζαρίας οἰκοδόμησε τὴν Αἰλὼθ και προσήρτησεν αὐτὴν εἰς τὴν Ιουδαίαν, ἀφού ο βασιλεὺς πατὴρ του, ο Αμεσσίας, εἶχε κοιμηθῆ και ταφή μαζί με τους προγόνους του.

Δ Βασ. 14,23 Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ τοῦ Ἀμεσσίου υἱῷ Ἰωᾶς βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσεν Ἰεροβοὰμ υἱὸς Ἰωᾶς ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ τεσσαράκοντα καὶ ἓν ἔτος.

Δ Βασ. 14,23 Κατὰ το δέκατον πέμπτον ἔτος του Αμεσσίου, υἱοῦ του Ιωᾶς βασιλέως των Ιουδαίων, ἐγινε βασιλεὺς των Ισραηλιτῶν εἰς τὴν Σαμάρειαν ο Ιεροβοὰμ υἱὸς του Ιωᾶς, ο οποίος και ἐβασίλευσεν ἐπὶ τεσσαράκοντα και εν ἔτος.

Δ Βασ. 14,24 καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου· οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν ἁμαρτιῶν Ἰεροβοὰμ υἱοῦ Ναβάτ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ.

Δ Βασ. 14,24 Αὐτὸς διέπραξε πονηρὰ ἐνώπιον του Κυρίου. Δεν ἀπεμακρύνθη καθόλου ἀπὸ τας ἁμαρτίας του Ιεροβοὰμ, υἱοῦ του Ναβάτ, ο οποίος ἐξώθησε τον ισραηλιτικὸν λαὸν εἰς τὴν ἀσέβειαν.

Δ Βασ. 14,25 αὐτὸς ἀπέστησε τὸ ὄριον Ἰσραὴλ ἀπὸ εἰσόδου Αἰμᾶθ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς Ἀραβα κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ, ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ἰωνᾶ υἱοῦ Ἀμαθὶ τοῦ προφήτου τοῦ ἐν Γεθχοφέρ.

Δ Βασ. 14,25 Αὐτὸς ἀποκατέστησε τὰ ὅρια του Ισραηλιτικοῦ βασιλείου ἀπὸ τὴν εἰσοδὸν Αἰμᾶθ πρὸς βορρὰν μέχρι τῆς Γεννησαρέτ,

ὥπως εἶχε προεῖπει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ δια τοῦ δούλου αὐτοῦ Ἰωνά τοῦ προφήτου, υἱοῦ τοῦ Αμαθί, ὁ ὁποῖος κατήγετο ἀπὸ τὴν Γεθχοφὲρ.

Δ Βασ. 14,26 ὅτι εἶδε Κύριος τὴν ταπείνωσιν Ἰσραὴλ πικρὰν σφόδρα καὶ ὀλιγοστοὺς συνεχομένους καὶ ἐσπανισμένους καὶ ἐγκαταλελειμμένους, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθὼν τῷ Ἰσραὴλ.

Δ Βασ. 14,26 Διότι ὁ Κύριος εἶδε τὸν ἐξευτελισμὸν καὶ τὴν μεγάλην πικρίαν τῶν Ἰσραηλιτῶν, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἀπομείνει ὀλιγοστοὶ καὶ σπάνιοι, ἐγκαταλελειμμένοι ἀπὸ ὅλους καὶ δὲν υπήρχε κανεὶς νὰ βοηθήσῃ τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαόν.

Δ Βασ. 14,27 καὶ οὐκ ἐλάλησε Κύριος ἐξαλεῖψαι τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς διὰ χειρὸς Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ἰωᾶς.

Δ Βασ. 14,27 Δὲν ηθέλησεν ὁ Κύριος νὰ ἐξολοθρεύσῃ τοὺς ἀπογόνους τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ τὴν ὑπὸ τὸν οὐρανόν, ἀλλὰ ἔσωσεν αὐτοὺς διὰ μέσου τοῦ Ἱεροβοάμ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰωᾶς.

Δ Βασ. 14,28 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἱεροβοάμ καὶ πάντα, ὅσα ἐποίησε, καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ, ὅσα ἐπολέμησε καὶ ὅσα ἐπέστρεψε τὴν Δαμασκὸν καὶ τὴν Αἰμάθ τῷ Ἰούδα ἐν Ἰσραὴλ, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ;

Δ Βασ. 14,28 Τα ὑπόλοιπα ἐκ τῶν ἔργων τοῦ Ἱεροβοάμ καὶ ὅσα ἄλλα ἔκαμε, τὰ κατορθώματά του, πὼς ἐπολέμησε καὶ πὼς ἀνέκτησε διὰ τὸ βασίλειον τοῦ Ἰσραὴλ τὴν Δαμασκὸν καὶ τὴν Αἰμάθ, πού ἀνήκεν στὸ βασίλειον τοῦ Ἰούδα, εἶναι γραμμένα στὸ βιβλίον τῶν ἔργων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ.

Δ Βασ. 14,29 καὶ ἐκοιμήθη Ἱεροβοάμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ μετὰ βασιλέων Ἰσραὴλ, καὶ ἐβασίλευσε Ζαχαρίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Δ Βασ. 14,29 Ὁ Ἱεροβοάμ ἐκοιμήθη με τοὺς προγόνους του, με τοὺς βασιλεῖς τοῦ Ἰσραὴλ. Ἀνεκηρύχθη δὲ βασιλεὺς ἀντ' αὐτοῦ ὁ

υιός του ο Ζαχαρίας.

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 15

- Δ Βασ. 15,1 Ἐν ἔτει εἰκοστῷ καὶ ἐβδόμῳ τῷ Ἱεροβοὰμ βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ἀζαρίας υἱὸς Ἀμεσσίου βασιλέως Ἰούδα.
- Δ Βασ. 15,1 Κατὰ το εικοστὸν ἐβδομον ἔτος του Ἱεροβοὰμ, βασιλέως των Ἰσραηλιτῶν, ἐβασίλευσε ο Ἀζαρίας ο υἱὸς του Ἀμεσσίου βασιλέως των Ἰουδαίων.
- Δ Βασ. 15,2 υἱὸς ἐκκαίδεκα ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ πεντηκονταδύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἰεχελία ἐξ Ἱερουσαλήμ.
- Δ Βασ. 15,2 Δέκα ἐξ ἐτῶν ἦτο αὐτός, ὅταν ἐγίνε βασιλεὺς, καὶ ἐβασίλευσεν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ πεντήκοντα δύο ἔτη. Ἡ μητέρα του ὠνομάζετο Ἰεχελία καὶ κατήγετο ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ.
- Δ Βασ. 15,3 καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου κατὰ πάντα, ὅσα ἐποίησεν Ἀμεσσίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ·
- Δ Βασ. 15,3 Αὐτὸς ἐπράξε το ὀρθὸν καὶ εὐάρεστον ἐνώπιον του Κυρίου καθ' ὅλα, ὅπως ο Ἀμεσσίας ο πατήρ του.
- Δ Βασ. 15,4 πλὴν τῶν ὑψηλῶν οὐκ ἐξῆρεν, ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς,
- Δ Βασ. 15,4 Ἀλλὰ δεν κατέστρεψε τους υψηλούς τόπους της εἰδωλολατρικῆς θρησκείας καὶ ἔτσι ο λαὸς ἐξακολουθοῦσε νὰ θυσιάζη καὶ νὰ προσφέρῃ θυμιάματα στους εἰδωλικούς θεούς.
- Δ Βασ. 15,5 καὶ ἤψατο Κύριος τὸν βασιλέα, καὶ ἦν λελερωμένος ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν ἐν οἴκῳ ἀφφουσώθ, καὶ Ἰωάθαμ υἱὸς τοῦ βασιλέως ἐπὶ τῷ οἴκῳ

κρίνων τὸν λαὸν τῆς γῆς.

Δ Βασ. 15,5

Δια τοῦτο ὁ Κύριος ἐτιμώρησε τὸν βασιλέα αὐτὸν μετὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς λέπρας μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου του. Ἐξ αἰτίας δὲ τῆς λέπρας του, εἶχεν ὡς ἔδραν τῆς βασιλείας του κάποιον ἀπομεμονωμένον οἶκον. Ὁ δὲ υἱὸς του, ὁ Ἰωάθαμ, ἐδίκαζε καὶ ἐκυβερνοῦσε αὐτὸν αὐτοῦ τὸν λαὸν τῆς Ἱερουσαλήμ.

Δ Βασ. 15,6

καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀζαρίου, καὶ πάντα, ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;

Δ Βασ. 15,6

Τα υπόλοιπα ἐκ τῶν λόγων καὶ ἔργων τοῦ Ἀζαρίου, ὅλα ὅσα ἔκαμεν, εἶναι γραμμένα ἐν βιβλίῳ τῶν ἔργων τῶν βασιλέων Ἰούδα.

Δ Βασ. 15,7

καὶ ἐκοιμήθη Ἀζαρίας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωάθαμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντὶ αὐτοῦ.

Δ Βασ. 15,7

Ὁ Ἀζαρίας ἐκοιμήθη μετὰ τοὺς προγόνους αὐτοῦ, τὸν ἔθαψαν δὲ ἐν τοῖς τάφοις τῶν προγόνων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ. Ἀντὶ αὐτοῦ δὲ ἐβασίλευσεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ Ἰωάθαμ.

Δ Βασ. 15,8

Ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ὀγδόῳ τῷ Ἀζαρίου βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσε Ζαχαρίας υἱὸς Ἱεροβοάμ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ ἑξάμηνον.

Δ Βασ. 15,8

Κατὰ τὸ τριακοστὸν ὀγδοὸν ἔτος τοῦ Ἀζαρίου βασιλέως τῶν Ἰουδαίων ἐβασίλευσεν ἐν βασιλείῳ τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῇ Σαμαρείᾳ ἐπὶ ἑξήμηνας ὁ Ζαχαρίας, ὁ υἱὸς τοῦ Ἱεροβοάμ.

Δ Βασ. 15,9

καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, καθὰ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ· οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβάτ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ.

Δ Βασ. 15,9

Αὐτὸς διέπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Ἐξέκλινεν πρὸς τὴν εἰδωλολατρείαν, ὅπως ἔκαναν οἱ πρόγονοί αὐτοῦ. Δὲν ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τῶν πολυαρίθμων ἁμαρτιῶν αὐτοῦ.

Ιεροβοάμ, υιού του Ναβάτ, ο οποίος είχεν εξωθήσει τους Ισραηλίτας εις την ασέβειαν και ειδωλολατρείαν.

Δ Βασ. 15,10 καὶ συνεστράφησαν ἐπ’ αὐτὸν Σελλοὺμ υἱὸς Ἰαβὶς καὶ Κεβλαὰμ καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσαν αὐτόν, καὶ Σελλοὺμ ἐβασίλευσεν ἀντ’ αὐτοῦ.

Δ Βασ. 15,10 Ωργάνωσαν ὁμῶς συνωμοσίαν ἐναντίον αὐτοῦ ὁ Σελλοὺμ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰαβὶς, καὶ ὁ Κεβλαὰμ, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐκτύπησαν καὶ τὸν ἐφόνευσαν. Ἀνεκηρύχθη δὲ κατόπιν βασιλεὺς ἀντ’ αὐτοῦ ὁ Σελλοὺμ.

Δ Βασ. 15,11 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ζαχαρίου ἰδοὺ εἰσι γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ.

Δ Βασ. 15,11 Τα υπόλοιπα ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ Ζαχαρίου εἶναι γραμμένα στο βιβλίον τῶν ἔργων τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ.

Δ Βασ. 15,12 ὁ λόγος Κυρίου, ὃν ἐλάλησε πρὸς Ἰοὺ λέγων· υἱοὶ τέταρτοι καθήσονται σοι ἐπὶ θρόνου Ἰσραὴλ· καὶ ἐγένετο οὕτως.

Δ Βασ. 15,12 Ὁ Κύριος εἶχε προφητεῦσαι πρὸς τὸν Ἰοὺ καὶ εἶπε· “τέσσαρες γενεαὶ σου θα καθίσουν διαδοχικῶς στὸν βασιλικὸν θρόνον τῶν Ἰσραηλιτῶν”. Ἐτσι δὲ καὶ ἐγένε.

Δ Βασ. 15,13 Καὶ Σελλοὺμ υἱὸς Ἰαβὶς ἐβασίλευσε· καὶ ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ἐνάτῳ Ἀζαρίᾳ βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσε Σελλοὺμ μῆνα ἡμερῶν ἐν Σαμαρείᾳ.

Δ Βασ. 15,13 Ὁ Σελλοὺμ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰαβὶς, ἀνῆλθεν στὸν βασιλικὸν θρόνον. Κατὰ τὸ τριακοστὸν ἐννατὸν ἔτος τοῦ Ἀζαρίου, βασιλέως τῶν Ἰουδαίων, ἐγένε βασιλεὺς ὁ Σελλοὺμ ἐπὶ ἓνα μόνον μῆνα εἰς τὴν Σαμάρειαν.

Δ Βασ. 15,14 καὶ ἀνέβη Μαναήμ υἱὸς Γαδδὶ ἐκ Θαρσιλά καὶ ἦλθεν εἰς Σαμάρειαν καὶ ἐπάταξε τὸν Σελλοὺμ υἱὸν Ἰαβὶς ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν.

Δ Βασ. 15,14 Ὁ Μαναήμ, ὁ ὁποῖος κατήγετο ἀπὸ τὴν φυλὴν Γαδ, ἀνέβη ἀπὸ τὴν πόλιν Θαρσιλά, ἦλθεν εἰς τὴν Σαμάρειαν, ἐκτύπησε τὸν Σελλοὺμ, τὸν οἶον τοῦ Ἰαβὶς, ἐντὸς τῆς Σαμαρείας καὶ

τον εφόνευσε.

Δ Βασ. 15,15 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Σελλούμ καὶ ἡ συστροφὴ αὐτοῦ, ἣν συνεστράφη, ἰδοὺ εἰσι γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ.

Δ Βασ. 15,15 Τα υπόλοιπα ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ Σελλούμ καὶ ἡ συνωμοσία, τὴν ὁποίαν αὐτὸς ὠργάνωσε, ἰδοὺ εἶναι γραμμένα στο βιβλίον τῶν ἔργων τῶν βασιλέων τοῦ βασιλείου Ἰσραὴλ.

Δ Βασ. 15,16 τότε ἐπάταξε Μαναῆμ τὴν Θερσὰ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς ἀπὸ Θερσὰ, ὅτι οὐκ ἤνοιξαν αὐτῷ· καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν καὶ τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας ἀνέρρηξεν.

Δ Βασ. 15,16 Τότε ὁ Μαναῆμ ἐκτύπησε τὴν πόλιν Θερσὰ καὶ ὅλα τὰ περὶχωρα αὐτῆς καὶ ὅλους ὅσοι εὐρίσκοντο εἰς αὐτήν. Τὴν ἐκτύπησε, διότι οἱ κάτοικοί της δὲν τοῦ ἠνοιξαν τὰς πύλας τῆς πόλεως τῶν. Ὄταν δὲ τὴν κατέλαβε, διέπραξεν ὠμότητας, ἀφοῦ ἐφθασε μέχρι τοῦ σημείου νὰ σχίσῃ ἀκόμη καὶ τὰς κοιλίας τῶν ἐγκύων γυναικῶν.

Δ Βασ. 15,17 Ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ἐνάτῳ τῷ Ἀζαρίᾳ βασιλεῖ Ἰουδα ἐβασίλευσε Μαναῆμ υἱὸς Γαδδὶ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ δέκα ἔτη.

Δ Βασ. 15,17 Κατὰ τὸ τριακοστὸν ἔννατον ἔτος τοῦ Ἀζαρίου, βασιλέως τῶν Ἰουδαίων, ἀνῆλθεν στὸν βασιλικὸν θρόνον ὁ Μαναῆμ, καταγόμενος ἀπὸ τὴν φυλὴν Γαδ, καὶ ἐβασίλευσεν εἰς τὴν Σαμάρειαν ἐπὶ δέκα ἔτη.

Δ Βασ. 15,18 καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου· οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν ἀμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβάτ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ.

Δ Βασ. 15,18 Αὐτὸς διέπραξε πονηρὰ καὶ ἀσεβῆ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Δὲν ἀπεμακρύνθη ἀπὸ καμμίαν ἀμαρτίαν τοῦ Ἱεροβοὰμ, υἱοῦ τοῦ Ναβάτ, ὁ ὁποῖος ἐξώθησε τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαὸν εἰς ἀμαρτίαν καὶ ἀσέβειαν.

Δ Βασ. 15,19 ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Φοῦλ βασιλεὺς Ἀσσυρίων

ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ Μαναὴμ ἔδωκε τῷ Φούλ χίλια τάλαντα ἀργυρίου εἶναι τὴν χεῖρα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.

Δ Βασ. 15,19 Κατὰ τας ἡμέρας του βασιλέως αὐτοῦ ο Φούλ, βασιλεὺς των Ἀσσυρίων, ἐπῆλθεν ἐναντίον της χώρας των Ἰσραηλιτῶν. Ὁ Μαναὴμ, δια να ἀποφύγη ἦτταν και υποδούλωσιν, παρέδωσεν στον Φουλ χίλια τάλαντα ἀργυρίου, δια να τον ἔχη και σύμμαχόν του.

Δ Βασ. 15,20 καὶ ἐξήνεγκε Μαναὴμ τὸ ἀργύριον ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, ἐπὶ πᾶν δυνατὸν ἰσχύϊ, δοῦναι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀσσυρίων, πεντήκοντα σίκλους τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐνί· καὶ ἀπέστρεψε βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ οὐκ ἔσθη ἐκεῖ ἐν τῇ γῇ.

Δ Βασ. 15,20 Ὁ Μαναὴμ ἀπέσπασε και συνεκέντρωσε το ἀργύριον αὐτὸ ἀπὸ τους Ἰσραηλίτας, μάλιστα δε ἀπὸ ἐκείνους που ἦσαν εἰς θέσιν να δώσουν, και το παρέδωσεν στον βασιλέα των Ἀσσυρίων. Πεντήκοντα σίκλους ἐζήτησε και ἐπῆρεν ἀπὸ κάθε πλούσιον ἄνδρα. Ὁ δε βασιλεὺς των Ἀσσυρίων ἐπανήλθε κατόπιν εἰς την χώραν του και ἐτσι ἀπεμακρύνθη ἀπὸ την χώραν των Ἰσραηλιτῶν.

Δ Βασ. 15,21 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Μαναὴμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ;

Δ Βασ. 15,21 Τα υπόλοιπα ἐκ των ἔργων του Μαναὴμ και ὅσα ἄλλα ἔκαμεν εἶναι αὐτὰ γραμμένα στο βιβλίον των ἔργων των βασιλέων του Ἰσραὴλ.

Δ Βασ. 15,22 καὶ ἐκοιμήθη Μαναὴμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσε Φακεσίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Δ Βασ. 15,22 Ὁ Μαναὴμ ἐκοιμήθη με τους προπάτοράς του και ἀντ' αὐτοῦ ἀνεκηρύχθη βασιλεὺς ο Φακεσίας, ο υἱὸς του.

Δ Βασ. 15,23 Ἐν ἔτει πεντηκοστῷ τοῦ Ἀζαρίου βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσε Φακεσίας υἱὸς Μαναὴμ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ δύο ἔτη.

Δ Βασ. 15,23 Κατὰ το πεντηκοστὸν ἔτος του Ἀζαρίου, βασιλέως των

- Ιουδαίων, εβασίλευσεν στο βασίλειον των Ισραηλιτών εις την Σαμάρειαν επί δύο ἔτη ο Φακεσίας, ο υἱὸς του Μαναήμ.
- Δ Βασ. 15,24 καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου· οὐκ ἀπέστη ἀπὸ ἀμαρτιῶν Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβάτ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ.
- Δ Βασ. 15,24 Αὐτὸς διέπραξε πονηρὰ καὶ ασεβή ἐνώπιον του Κυρίου. Δὲν ἀπεμακρύνθη καθόλου ἀπὸ τὰς ἀμαρτίας του Ἱεροβοάμ, υἱοῦ του Ναβάτ, ὁ ὁποῖος ἐξώθησε τοὺς Ἰσραηλίτας εἰς τὴν ἀσέβειαν καὶ τὴν ἀμαρτίαν.
- Δ Βασ. 15,25 καὶ συνεστράφη ἐπ' αὐτὸν Φακεὲ υἱὸς Ῥομελίου ὁ τριστατὴς αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ ἐναντίον οἴκου τοῦ βασιλέως μετὰ τοῦ Ἀργόβ καὶ μετὰ τοῦ Ἀρία, καὶ μετ' αὐτοῦ πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν τετρακοσίων· καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 15,25 Ἐναντίον αὐτοῦ ὠργάνωσε συνωμοσίαν ὁ μεγάλος ἀξιωματοῦχος του, ὁ Φακεὲ, υἱὸς του Ρομελίου, ὁ ὁποῖος καὶ ἐφόνευσεν αὐτὸν εἰς τὴν Σαμάρειαν ἐμπρὸς εἰς τὰ βασιλικά ἀνάκτορα. Μαζὴ με αὐτὸν ἐφονεύθη ὁ Ἀργόβ καὶ ὁ Ἀρίας καὶ πεντήκοντα ἀπὸ τοὺς τετρακοσίους ἄνδρας, τοὺς σωματοφύλακὰς του. Ὁ Φακεὲ θανατώσας τὸν Φακεσίαν ἀνεκηρύχθη ἀντ' αὐτοῦ βασιλεὺς.
- Δ Βασ. 15,26 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Φακεσίου καὶ πάντα, ὅσα ἐποίησεν, ἰδοὺ εἰσι γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραήλ.
- Δ Βασ. 15,26 Τα ὑπόλοιπα ἀπὸ τὰ ἔργα του Φακεσίου καὶ ὅλα ὅσα ἐκάμεν εἶναι γραμμένα στο βιβλίον τῶν ἔργων τῶν βασιλέων του Ἰσραήλ.
- Δ Βασ. 15,27 Ἐν ἔτει πεντηκοστῷ καὶ δευτέρῳ τοῦ Ἀζαρίου βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσε Φακεὲ υἱὸς Ῥομελίου ἐπὶ Ἰσραήλ ἐν Σαμαρείᾳ εἴκοσιν ἔτη.
- Δ Βασ. 15,27 Κατὰ τὸ πεντηκοστὸν δευτερόν ἐτος τοῦ Ἀζαρίου, βασιλέως

των Ιουδαίων, ανήλθεν στον βασιλικόν θρόνον του βασιλείου των Ισραηλιτών ο Φακεέ, υιός του Ρομελίου, ο οποίος εβασίλευσεν εις την Σαμάρειαν επί είκοσι έτη.

Δ Βασ. 15,28 καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου· οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν ἀμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβάτ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ.

Δ Βασ. 15,28 Και αὐτός διέπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου. Δεν απεμακρύνθη ἀπὸ καμμίαν ἀμαρτίαν του Ἱεροβοὰμ, υἱοῦ του Ναβάτ, ο οποίος εἶχε ἐξωθήσει τον ισραηλιτικὸν λαὸν εἰς ἀμαρτίαν καὶ ἀσέβειαν.

Δ Βασ. 15,29 ἐν ταῖς ἡμέραις Φακεέ βασιλέως Ἰσραήλ ἦλθε Θαγλαθφελλασάρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ ἔλαβε τὴν Αἴν καὶ τὴν Ἀβελβαιθαμασὰ καὶ τὴν Ἀνιώχ καὶ τὴν Κενέζ καὶ τὴν Ἀσώρ καὶ τὴν Γαλαὰδ καὶ τὴν Γαλιλαίαν, πᾶσαν γῆν Νεφθαλί, καὶ ἀπόκισεν αὐτοὺς εἰς Ἀσσυρίους.

Δ Βασ. 15,29 Κατὰ τας ἡμέρας του Φακεέ, βασιλέως των Ισραηλιτών, ἐπῆλθεν ο Θαγλαθφελλασάρ, βασιλεὺς των Ασσυρίων, καὶ κατέλαβε τὴν Αἰν, τὴν Αβελβαιθαμασὰ, τὴν Ἀνιώχ, τὴν Κενέζ, τὴν Ἀσώρ, τὴν Γαλαὰδ καὶ τὴν Γαλιλαίαν καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τῆς φυλῆς Νεφθαλίμ. Τους κατοίκους των περιοχὸν αὐτῶν μετέφερε καὶ ἐγκατέστησεν εἰς τὴν χώραν των Ασσυρίων.

Δ Βασ. 15,30 καὶ συνέστρεψε σύστρεμμα Ὡσηέ υἱὸς Ἠλὰ ἐπὶ Φακεέ υἱὸν Ρομελίου καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσε καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ἐν ἔτει εἰκοστῷ Ἰωάθαμ υἱοῦ Ἀζαρίου.

Δ Βασ. 15,30 Ο Ωσηέ, υἱὸς του Ηλὰ, ὠργάνωσε συνωμοσίαν ἐναντίον του Φακεέ, υἱοῦ του Ρομελίου, ἐκτύπησεν αὐτὸν καὶ τον ἐθανάτωσεν. Ἀνῆλθε δε αὐτ' αὐτοῦ στον βασιλικὸν θρόνον κατὰ τὸ εἰκοστὸν ἔτος του Ἰωάθαμ, υἱοῦ του Ἀζαρίου.

Δ Βασ. 15,31 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Φακεέ καὶ πάντα, ὅσα ἐποίησεν, ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν

ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραήλ.

Δ Βασ. 15,31 Τα υπόλοιπα εκ των ἔργων του Φακεέ, ὅλα ὅσα ἔκαμε, ἰδοὺ ὅλα αὐτὰ εἶναι γραμμένα στο βιβλίον των ἔργων των βασιλέων του βασιλείου των Ισραηλιτῶν.

Δ Βασ. 15,32 Ἐν ἔτει δευτέρῳ Φακεέ υἱοῦ Ῥομελίου βασιλεῖ Ἰσραήλ ἐβασίλευσεν Ἰωάθαμ υἱὸς Ἀζαρίου βασιλέως Ἰούδα.

Δ Βασ. 15,32 Κατὰ το δεύτερον ἔτος της βασιλείας του Φακεέ, υἱοῦ του Ρομελίου, βασιλέως των Ισραηλιτῶν, ἐβασίλευσεν ο Ἰωάθαμ ο υἱὸς του Ἀζαρίου βασιλέως του βασιλείου του Ἰούδα.

Δ Βασ. 15,33 υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ ἐκκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἱερουσα θυγάτηρ Σαδώκ.

Δ Βασ. 15,33 Ἦτο εικοσιπέντε ἐτῶν οὗτος, ὅταν ἀνῆλθεν στον βασιλικὸν θρόνον. Εβασίλευσε δε ἐπὶ δέκα ἐξ ἔτη εἰς την Ἱερουσαλήμ· ἡ μήτηρ αὐτοῦ ὠνομάζετο Ἱερουσα, ἦτο δε θυγάτηρ του Σαδώκ.

Δ Βασ. 15,34 καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου κατὰ πάντα, ὅσα ἐποίησεν Ἀζαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ·

Δ Βασ. 15,34 Ο Ἰωάθαμ ἐπράξε το ἀρεστὸν ἐνώπιον του Κυρίου, σύμφωνα με ὅσα εἶχε πράξει καὶ ο πατὴρ του Ἀζαρίας.

Δ Βασ. 15,35 πλὴν τὰ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρεν, ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμία ἐν τοῖς ὑψηλοῖς. αὐτὸς ὠκοδόμησε τὴν πύλην οἴκου Κυρίου τὴν ἐπάνω.

Δ Βασ. 15,35 Ἀλλὰ τοὺς υψηλοὺς τόπους των εἰδώλων δεν κατέστρεψε. Δια τοῦτο καὶ ο λαὸς ἐξακολουθοῦσε νὰ προσφέρῃ θυσίας καὶ θυμίαμα στοὺς υψηλοὺς αὐτοὺς τόπους. Αὐτὸς δε ἀνοικοδόμησε τὴν ἄνω πύλην του ναοῦ του Κυρίου.

Δ Βασ. 15,36 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωάθαμ καὶ πάντα, ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;

Δ Βασ. 15,36 Τα υπόλοιπα εκ των ἔργων του Ἰωάθαμ, ὅλα ὅσα ἔκαμε, εἶναι γραμμένα στο βιβλίον των ἔργων των βασιλέων του

Ιούδα.

Δ Βασ. 15,37 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἤρξατο Κύριος ἐξαποστέλλειν ἐν Ἰούδα τὸν Ῥασσὼν βασιλέα Συρίας, καὶ τὸν Φακεὲ υἱὸν Ῥομελίου.

Δ Βασ. 15,37 Κατὰ την ἐποχὴν ἐκείνην ἤρχισεν ὁ Κύριος νὰ ἀποστέλλῃ ἐναντίον τοῦ βασιλείου τοῦ Ιούδα τὸν Ρασσὼν, βασιλέα τῆς Συρίας, καὶ τὸν Φακεέ, υἱὸν τοῦ Ρομελίου.

Δ Βασ. 15,38 καὶ ἐκοιμήθη Ἰωάθαμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀχαζ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Δ Βασ. 15,38 Ο Ιωάθαμ ἐκοιμήθη μετὰ τῶν πατέρων τοῦ καὶ ἐτάφη εἰς τὴν πόλιν τοῦ προγόνου τοῦ Δαυὶδ, ἀντ' αὐτοῦ δε ἐβασίλευσεν ὁ Αχαζ ὁ υἱὸς τοῦ.

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 16

Δ Βασ. 16,1 Ἐν ἔτει ἑπτακαίδεκάτῳ Φακεὲ υἱοῦ Ῥομελίου ἐβασίλευσεν Ἀχαζ υἱὸς Ἰωάθαμ βασιλέως Ἰούδα.

Δ Βασ. 16,1 Κατὰ τὸ δέκατον ἑβδομον ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Φακεέ, υἱοῦ τοῦ Ρομελίου, ἐγίνε βασιλεὺς στὸ βασίλειον τοῦ Ιούδα ὁ Αχαζ, ὁ υἱὸς τοῦ Ιωάθαμ.

Δ Βασ. 16,2 υἱὸς εἴκοσιν ἐτῶν ἦν Ἀχαζ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ ἑκκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ. καὶ οὐκ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου Θεοῦ αὐτοῦ πιστῶς, ὥς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ

Δ Βασ. 16,2 Ἦτο αὐτὸς εἴκοσιν ἐτῶν, ὅταν ἀνῆλθεν στὸν βασιλικὸν θρόνον, καὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ δεκαῆς ἔτη εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ. Αὐτὸς ὅμως δὲν ἐπράξε τὸ ὀρθὸν καὶ τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ πιστῶς, ὅπως εἶχε πράξει καὶ ὁ προγονὸς τοῦ ὁ Δαυὶδ.

- Δ Βασ. 16,3 καὶ ἐπορεύθη, ἐν ὁδῷ βασιλέων Ἰσραὴλ, καὶ γε τὸν υἱὸν αὐτοῦ διῆγεν ἐν πυρὶ κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν, ὧν ἐξῆρε Κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ,
- Δ Βασ. 16,3 Ἀλλὰ ἐβάδισε τὸν δρόμον τῆς ἀσεβείας καὶ ἀμαρτωλότητος τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ, αφοῦ καὶ αὐτὸν ἀκόμη τὸν υἱὸν τοῦτον ἐπέρασεν ἀπὸ τὴν φωτιά, σύμφωνα με τὰς ἀποκρουστικὰς συνηθείας τῶν εἰδωλολατρικῶν ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα εἶχε ξερριζώσει ὁ Κύριος ἐμπρὸς ἀπὸ τοὺς Ἰσραηλῖτας.
- Δ Βασ. 16,4 καὶ ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμία ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καὶ ἐπὶ τῶν βουνῶν καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἁλσώδους.
- Δ Βασ. 16,4 Ἐτσι δε ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαὸς προσέφερε θυσίας καὶ θυμιάματα εἰς τοὺς ὑψηλοὺς τόπους, στοὺς λόφους καὶ κάτω ἀπὸ κάθε δασικὸν πυκνὸφυλλον δένδρον.
- Δ Βασ. 16,5 τότε ἀνέβη Ῥαασῶν βασιλεὺς Συρίας καὶ Φακεὲ υἱὸς Ῥομελίου βασιλεὺς Ἰσραὴλ εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰς πόλεμον καὶ ἐπολιόρκουν ἐπὶ Ἀχαζ καὶ οὐκ ἠδύναντο πολεμεῖν.
- Δ Βασ. 16,5 Τότε ὁ Ῥαασῶν, ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας, καὶ ὁ Φακεὲ, υἱὸς τοῦ Ῥομελίου, βασιλεὺς τοῦ βασιλείου τοῦ Ἰσραὴλ, ἐξεστράτευσαν ἐναντίον τῆς Ἱερουσαλὴμ, δια νὰ τὴν πολεμήσουν καὶ ἐπολιόρκουν αὐτήν καὶ τὸν Ἀχαζ, ποὺ εὐρίσκετο ἐντὸς αὐτῆς. Ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐπιτύχουν νίκη.
- Δ Βασ. 16,6 ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπέστρεψε Ῥαασῶν βασιλεὺς Συρίας τὴν Αἰλὰθ τῇ Συρίᾳ καὶ ἐξέβαλε τοὺς Ἰουδαίους ἐξ Αἰλὰθ καὶ Ἰδουμαῖοι ἦλθον εἰς Αἰλὰθ καὶ κατώκησαν ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
- Δ Βασ. 16,6 Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ Ῥαασῶν, βασιλεὺς τῆς Συρίας, κατέκτησε καὶ προσήρτησεν εἰς τὴν Συρίαν τὴν Αἰλὰθ καὶ ἐξεδίωξε τοὺς Ἰουδαίους ἀπὸ τὴν Αἰλὰθ. Κατόπιν δε οἱ Ἰδουμαῖοι, τὴν συγκαταθέσει τοῦ Ῥαασῶν, ἦλθον εἰς Αἰλὰθ καὶ ἐγκατεστάθησαν ἐκεῖ μέχρις αὐτῆς τῆς ἡμέρας.

Δ Βασ. 16,7 καὶ ἀπέστειλεν Ἄχαζ ἀγγέλους πρὸς Θαγλαθφελλασάρ βασιλέα Ἀσσυρίων λέγων· δοῦλός σου καὶ υἱός σου ἐγώ, ἀνάβηθι καὶ σῶσόν με ἐκ χειρὸς βασιλέως Συρίας καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἰσραὴλ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ’ ἐμέ.

Δ Βασ. 16,7 Τότε ο Αχαζ ἔστειλεν ἀγγελιαφόρους πρὸς τον Θαγλαθφελλασάρ, βασιλέα των Ασσυρίων, και του εἶπεν· “ἐγὼ εἶμαι δούλος σου και παιδί σου. Ελα και σώσε με ἀπὸ τα χέρια του βασιλέως της Συρίας και ἀπὸ τα χέρια του βασιλέως του βασιλείου των Ἰσραηλιτῶν, οι οποίοι ἔχουν ἐπιτεθῇ ἐναντίον μου”.

Δ Βασ. 16,8 καὶ ἔλαβεν Ἄχαζ ἀργύριον καὶ χρυσίον τὸ εὔρεθὲν ἐν θησαυροῖς οἴκου Κυρίου καὶ οἴκου βασιλέως καὶ ἀπέστειλε τῷ βασιλεῖ δῶρα.

Δ Βασ. 16,8 Επῆρεν ο Αχαζ ὅλον τον ἀργυρον και τον χρυσόν, που υπήρχεν εἰς τα θησαυροφυλάκια του ναοῦ του Κυρίου και του βασιλικοῦ ἀνακτόρου, και ἔστειλεν αὐτὰ ὡς δῶρα στον βασιλέα.

Δ Βασ. 16,9 καὶ ἤκουσεν αὐτοῦ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ἀνέβη βασιλεὺς Ἀσσυρίων εἰς Δαμασκὸν καὶ συνέλαβεν αὐτήν καὶ ἀπώκισεν αὐτήν καὶ τὸν Ῥασσῶν βασιλέα ἐθανάτωσε.

Δ Βασ. 16,9 Ο βασιλεὺς των Ασσυρίων ἐδέχθη την πρόσκλησιν του Αχαζ και ἐξεστράτευσεν εἰς την Δαμασκὸν, την ὁποίαν και κατέλαβε. Τους κατοίκους αὐτῆς μετέφερεν εἰς ἄλλας περιοχάς, τον δε βασιλέα Ρασσῶν ἐφόνευσε.

Δ Βασ. 16,10 καὶ ἐπορεύθη βασιλεὺς Ἄχαζ εἰς Δαμασκὸν εἰς ἀπαντὴν Θαγλαθφελλασάρ βασιλεῖ Ἀσσυρίων εἰς Δαμασκὸν. καὶ εἶδε τὸ θυσιαστήριον ἐν Δαμασκῷ, καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ πρὸς Οὐρίαν τὸν ἱερέα τὸ ὁμοίωμα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὸν ῥυθμὸν αὐτοῦ καὶ πᾶσαν ποίησιν

αὐτοῦ·

- Δ Βασ. 16,10 Ο βασιλεὺς Αχαζ μετέβη κατόπιν εἰς τὴν Δαμασκὸν, διὰ νὰ συναντήσῃ τὸν Θαγλαθφελλασάρ, βασιλέα τῶν Ασσυρίων, ὁ ὁποῖος ἔμεινεν εἰς τὴν πόλιν αὐτήν. Εκκεῖ εἰς τὴν Δαμασκὸν εἶδε τὸ θυσιαστήριον τοῦ εἰδωλολατρικοῦ θεοῦ καὶ ὁ Αχαζ ὁ βασιλεὺς ἔστειλε πρὸς τὸν ἀρχιερεᾶ Ουρίαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ σχέδιον τοῦ θυσιαστηρίου καὶ κάθε ἄλλην λεπτομέρειαν, διὰ νὰ ανοικοδομηθῇ ὁμοιον.
- Δ Βασ. 16,11 καὶ ὠκοδόμησεν Οὐρίας ὁ ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον κατὰ πάντα, ὅσα ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ ἐκ Δαμασκοῦ.
- Δ Βασ. 16,11 Πράγματι ὁ Ουρίας, ὁ ἀρχιερεὺς, οἰκοδόμησε θυσιαστήριον καθ' ὅλα ὁμοιον, ὅπως εἶχε διατάξει με τοὺς ἀπεσταλμένους τοῦ ὁ βασιλεὺς Αχαζ ἀπὸ τὴν Δαμασκὸν.
- Δ Βασ. 16,12 καὶ εἶδεν ὁ βασιλεὺς τὸ θυσιαστήριον καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτὸ
- Δ Βασ. 16,12 Ὁ βασιλεὺς Αχαζ, ὅταν ἦλθεν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, εἶδε τὸ θυσιαστήριον καὶ ἀνέβη ἐπάνω εἰς αὐτό.
- Δ Βασ. 16,13 καὶ ἐθυμίασε τὴν ὀλοκαύτωσιν αὐτοῦ καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ καὶ προσέχεε τὸ αἷμα τῶν εἰρηνικῶν τῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
- Δ Βασ. 16,13 Προσέφερε δὲ ὁ ἴδιος θυσίαν τοῦ θυμιάματος, αἱματηρὰ ὀλοκαυτώματα, ἀναίμακτον θυσίαν δημητριακῶν καρπῶν καὶ σπονδὴν τοῦ οἴνου. Τὸ δὲ αἷμα τῶν εἰρηνικῶν θυσιῶν ἔχυσεν στο θυσιαστήριον.
- Δ Βασ. 16,14 τὸ χαλκοῦν τὸ ἀπέναντι Κυρίου. καὶ προσήγαγε ἀπὸ προσώπου τοῦ οἴκου Κυρίου ἀπὸ τοῦ ἀνά μέσον τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἀπὸ τοῦ ἀνά μέσον τοῦ οἴκου Κυρίου καὶ ἔδειξεν αὐτὸ ἐπὶ μνηρὸν τοῦ θυσιαστηρίου κατὰ βορρᾶν.
- Δ Βασ. 16,14 Ὁ βασιλεὺς Αχαζ διέταξεν ἐπὶ πλέον, ὅπως τὸ χαλκοῦν θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων, τὸ ὁποῖον υπήρχεν ἐμπροσθεν τοῦ ναοῦ τοῦ Κυρίου μετατοπισθῇ καὶ

τοποθετηθῇ πλησίον του νέου θυσιαστηρίου προς βορράν.

Δ Βασ. 16,15

καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ τῷ Οὐρίᾳ τῷ ἱερεῖ λέγων· ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ μέγα πρόσφερε τὴν ὀλοκαύτως τὴν πρωῒνην καὶ τὴν θυσίαν τὴν ἑσπερινήν, καὶ τὴν ὀλοκαύτως τοῦ βασιλέως καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ὀλοκαύτως παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ τὴν θυσίαν αὐτῶν καὶ τὴν σπονδὴν αὐτῶν καὶ πᾶν αἷμα ὀλοκαυτώσεως καὶ πᾶν αἷμα θυσίας ἐπ’ αὐτῷ ἐκχεεῖς· καὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ἔσται μοι εἰς τὸ πρωῒ.

Δ Βασ. 16,15

Διέταξεν ἀκόμη ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ τὸν ἀρχιερεᾶ Οὐρίαν καὶ τοῦ εἶπεν· “στον νέον αὐτὸ μέγα θυσιαστήριον πρόσφερε τὰ ὀλοκαυτώματα τῆς πρωῒας, τὴν ἀπογευματινὴν θυσίαν, τὸ ἰδιαίτερον ὀλοκαύτωμα τοῦ βασιλέως, τὴν ἀναίμακτον εἰρηνικὴν θυσίαν καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα ὅλων τῶν ἀνθρώπων τοῦ λαοῦ, τὴν ἀναίμακτον θυσίαν αὐτῶν καὶ τὴν σπονδὴν τοῦ οἴνου. Ὅλον δὲ τὸ αἷμα τῶν ὀλοκαυτωμάτων θὰ χύσῃς στὸ θυσιαστήριον τοῦτο. Τὸ δὲ παλαιὸν χαλκοῦν θυσιαστήριον θὰ διατεθῇ δι’ ἐμὲ προσωπικῶς, διὰ τὴν πρωῒνην θυσίαν”.

Δ Βασ. 16,16

καὶ ἐποίησεν Οὐρίας ὁ ἱερεὺς κατὰ πάντα, ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ.

Δ Βασ. 16,16

Ὁ ἀρχιερεὺς Οὐρίας ἐπραξεν ὅλα ὅσα εἶχεν εἶπει ὁ Ἀχαζ. Ἐξετελεσεν ὅλας τὰς ἐντολὰς τοῦ βασιλέως.

Δ Βασ. 16,17

καὶ συνέκοψεν ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ τὰ συγκλείσματα τῶν μεχωνῶν καὶ μετῆρεν ἀπ’ αὐτῶν τὸν λουτήρα καὶ τὴν θάλασσαν καθεῖλεν ἀπὸ τῶν βοῶν τῶν χαλκῶν τῶν ὑποκάτω αὐτῆς καὶ ἔδωκεν αὐτὴν ἐπὶ βάσιν λιθίνην.

Δ Βασ. 16,17

Ἀκόμη ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ ἐθραυσε τὰ πλευρὰ τῶν κινητῶν λουτήρων, ἀφῆρεσεν ἀπὸ αὐτὰ τὸν νιπτῆρα, κατέβασε τὴν χαλκίνην θάλασσαν ἀπὸ τὰ χάλκινα βόϊδια, τὰ ὅποια ἦσαν ὑποκάτω ἀπὸ αὐτὴν ὡς ὑποστηρίγματα τῆς, καὶ τὴν

ετοποθέτησεν εις άλλην ευτελή λιθίνην βάσιν.

Δ Βασ. 16,18 καὶ τὸν θεμέλιον τῆς καθέδρας ὠκοδόμησεν ἐν οἴκῳ Κυρίου καὶ τὴν εἴσοδον τοῦ βασιλέως τὴν ἔξω ἐπέστρεψεν ἐν οἴκῳ Κυρίου ἀπὸ προσώπου βασιλέως Ἀσσυρίων.

Δ Βασ. 16,18 Δια να ευχαριστήση δε τον βασιλέα των Ασσυρίων, διέταξε και μετερρύθμισαν την εξέδραν, η οποία ήτο κτισμένη στον ναόν του Κυρίου, όπως επίσης και την εισοδον, που ωδηγούσεν από το εξωτερικόν μέρος του βασιλικού ανακτόρου προς τον ναόν του Κυρίου.

Δ Βασ. 16,19 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀχαζ, ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;

Δ Βασ. 16,19 Τα υπόλοιπα εκ των έργων του Αχαζ, τα οποία αυτός έκανε είναι γραμμένα στο βιβλίον των έργων των βασιλέων του βασιλείου Ιουδα.

Δ Βασ. 16,20 καὶ ἐκοιμήθη Ἀχαζ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυίδ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἐζεκίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Δ Βασ. 16,20 Ο Αχαζ εκοιμήθη με τους προπάτορας αυτού και ετάφη εις την πόλιν Δαυίδ. Αντ' αυτού δε ανήλθεν στον βασιλικόν θρόνον ο υιός του, ο Εζεκίας.

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 17

Δ Βασ. 17,1 Ἐν ἔτει δωδεκάτῳ τοῦ Ἀχαζ βασιλέως Ἰούδα ἐβασίλευσεν Ὡσηὲ υἱὸς Ἠλὰ ἐν Σαμαρείᾳ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐννέα ἔτη.

Δ Βασ. 17,1 Κατά το δωδέκατον έτος της βασιλείας του Αχαζ, βασιλέως Ιούδα, εβασίλευσεν στο βασίλειον του Ισραήλ με πρωτεύουσαν την Σαμάρειαν επί εννέα έτη ο Ωσηέ, υιός του

Ηλὰ.

- Δ Βασ. 17,2 καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, πλὴν οὐχ ὥς οἱ βασιλεῖς Ἰσραὴλ, οἱ ἦσαν ἔμπροσθεν αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 17,2 Αὐτὸς ἐπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ ὅχι ὅπως οἱ πρὸ αὐτοῦ βασιλεῖς τοῦ Ἰσραὴλ.
- Δ Βασ. 17,3 ἐπ' αὐτὸν ἀνέβη Σαλαμανασάρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ἐγενήθη αὐτῷ Ὡσηὲ δοῦλος καὶ ἐπέστρεψεν αὐτῷ μαναά.
- Δ Βασ. 17,3 Ἐναντίον αὐτοῦ ἐξεστράτευσεν ὁ Σαλαμανασάρ, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀσσυρίων. Ὁ Ὡσηὲ ἠττήθη, ἐγένεν υποτελής εἰς αὐτὸν καὶ ἐπλήρωνε φόρον υποτελείας.
- Δ Βασ. 17,4 καὶ εὔρε βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐν τῷ Ὡσηὲ ἀδικίαν, ὅτι ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Σηγῶρ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ οὐκ ἤνεγκε μαναά τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ, καὶ ἐπολιόρκησεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν οἴκῳ φυλακῆς.
- Δ Βασ. 17,4 Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀσσυρίων ἀνεκάλυψεν ὅτι ὁ Ὡσηὲ εἶχε παρασπονδήσει, διότι εἶχεν ἀποστελεῖ ἀγγελιαφόρους πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, τὸν Σηγῶρ, ζητῶν βοήθειαν· κατὰ δὲ τὸ ἔτος ἐκεῖνο δὲν ἔδωκεν στὸν βασιλέα τῶν Ἀσσυρίων τὸν συνήθη φόρον τῆς υποτελείας. Διὰ τοῦτο ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀσσυρίων ἐπῆλθε πάλιν ἐναντίον τοῦ, τὸν συνέλαβε, τὸν ἔδεσε καὶ τὸν ἔρριψεν εἰς τὴν φυλακὴν.
- Δ Βασ. 17,5 καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐν πάσῃ τῇ γῇ καὶ ἀνέβη εἰς Σαμάρειαν, καὶ ἐπολιόρκησεν ἐπ' αὐτὴν τρία ἔτη.
- Δ Βασ. 17,5 Κατόπιν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀσσυρίων διεπέρασε ὅλην τὴν χώραν τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ ἐφθασε ἕως εἰς τὴν πρωτεύουσαν, τὴν Σαμάρειαν, τὴν ὁποίαν ἐπολιόρκησεν ἐπὶ τρία ἔτη.
- Δ Βασ. 17,6 ἐν ἔτει ἐνάτῳ Ὡσηὲ συνέλαβε βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὴν Σαμάρειαν καὶ ἀπόκισεν Ἰσραὴλ εἰς Ἀσσυρίους καὶ

κατώκισεν αὐτοὺς ἐν Ἀλαὲ καὶ ἐν Ἀβὼρ ποταμοῖς
Γωζάν, καὶ ὄρη Μήδων.

Δ Βασ. 17,6

Κατὰ το ἑνατον ἔτος της βασιλείας του Ωσηέ ο βασιλεὺς
των Ασσυρίων κατέλαβε την Σαμάρειαν και μετέφερεν ἓνα
μέρος των Ισραηλιτῶν εἰς την χώραν των Ασσυρίων,
εγκατέστησεν αὐτοὺς εἰς την Αλαέ και εἰς την Αβὼρ, στους
ποταμούς της χώρας Γωζάν και εἰς τα ὄρη της χώρας των
Μηδων.

Δ Βασ. 17,7

καὶ ἐγένετο ὅτι ἤμαρτον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ Κυρίῳ Θεῷ
αὐτῶν τῷ ἀναγαγόντι αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου
ὑποκάτωθεν χειρὸς Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου καὶ
ἐφοβήθησαν θεοὺς ἑτέρους

Δ Βασ. 17,7

Αὐτὰ δε ἐγιναν ὡς τιμωρία ἐναντίον των Ισραηλιτῶν ἐκ
μέρους του Θεοῦ, διότι αὐτοὶ ἡμάρτησαν ἐνώπιον Κυρίου
του Θεοῦ των, ο ὁποῖος ἐβγαλεν αὐτοὺς ἐλευθέρους ἀπὸ την
γην της Αιγύπτου, ἀπὸ την ἐξουσίαν Φαραὼ του βασιλέως
της Αιγύπτου. Αὐτοὶ ὁμως δεν ἐσεβάσθησαν τον ἀληθινόν
Θεόν των, ἀλλὰ ἐσεβάσθησαν ἄλλους εἰδωλολατρικούς
θεοὺς.

Δ Βασ. 17,8

καὶ ἐπορεύθησαν τοῖς δικαιώμασι τῶν ἐθνῶν, ὧν ἐξῆρε
Κύριος ἐκ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ οἱ βασιλεῖς
Ἰσραὴλ, ὅσοι ἐποίησαν,

Δ Βασ. 17,8

Οἱ Ισραηλίται και οἱ βασιλεῖς των ἐπραξαν και ἐζησαν
σύμφωνα με τα ἔθιμα των εἰδωλολατρικῶν ἐθνῶν, τα ὁποῖα
ο Κύριος εἶχε ξερριζώσει ἀπὸ το πρόσωπον του
ισραηλιτικοῦ λαοῦ.

Δ Βασ. 17,9

καὶ ὅσοι ἠμφιέσαντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ λόγους οὐχ οὕτως
κατὰ Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν. καὶ ὠκοδόμησαν ἑαυτοῖς
ὑψηλὰ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἀπὸ πύργου
φυλασσόντων ἕως πόλεως ὀχυρᾶς

Δ Βασ. 17,9

Παρεδέχθησαν και οικειοποιήθησαν οἱ Ισραηλίται
διδασκαλίας και λατρευτικὰς πράξεις, αἱ ὁποῖαι δεν ἦσαν

ευάρεστοι ενώπιον Κυρίου του Θεού αυτών.

Ανοικοδόμησαν δηλαδή οι ίδιοι δια τον εαυτών τους πύργους λατρείας του ειδωλικού θεού εις υψηλά μέρη, εις όλας τας πόλεις των από τους μεμονωμένους πύργους της φρουράς μέχρι και των οχυρωμένων πόλεων.

Δ Βασ. 17,10 καὶ ἐστήλωσαν ἑαυτοῖς στήλας καὶ ἄλση ἐπὶ παντὶ βουνῷ ὑψηλῷ καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλσώδους

Δ Βασ. 17,10 Ἀνήγειραν ειδωλολατρικὸς στήλας, ἐφύτευσαν ιερὰ δάση, ὅπου ἔθεσαν τα ἀγάλματα τῆς Ἀστάρτης εἰς κάθε υψηλὸν λόφον κάτω ἀπὸ κάθε δασικὸν πυκνόφυλλον δένδρον.

Δ Βασ. 17,11 καὶ ἐθυμίασαν ἐκεῖ ἐν πᾶσιν ὑψηλοῖς καθὼς τὰ ἔθνη, ἃ ἀπώκισε Κύριος ἐκ προσώπου αὐτῶν, καὶ ἐποίησαν κοινωνοὺς καὶ ἐχάραξαν τοῦ παροργίσει τὸν Κύριον

Δ Βασ. 17,11 Ἐκεῖ εἰς ὅλους αὐτοὺς τοὺς υψηλοὺς τόπους προσέφεραν θυμιάματα, ὅπως καὶ τα ειδωλολατρικὰ ἔθνη, τα ὁποῖα ὁ Θεὸς εἶχεν ἀπομακρύνει ἀπὸ το πρόσωπον αὐτῶν. Καὶ ἐμολύνθησαν εἰς τὰς ἀμαρτίας καὶ ἀσεβείας ἐκείνων καὶ ἐχάραξαν σταθεράν τὴν ἀπόφασιν νὰ παροργίσουν τὸν Κύριον.

Δ Βασ. 17,12 καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς εἰδώλοις, οἷς εἶπε Κύριος αὐτοῖς· οὐ ποιήσετε τὸ ῥῆμα τοῦτο τῷ Κυρίῳ.

Δ Βασ. 17,12 Ἐλάτρευσαν τὰ εἰδῶλα, διὰ τα ὁποῖα ὁ Κύριος τοὺς εἶχε πη· “δεν θὰ πράξετε τὸ πονηρὸν τοῦτο ἔργον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου”.

Δ Βασ. 17,13 καὶ διεμαρτύρατο Κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἐν τῷ Ἰουδᾷ καὶ ἐν χειρὶ πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ, παντὸς ὁρῶντος λέγων· ἀποστράφητε ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν τῶν πονηρῶν καὶ φυλάξατε τὰς ἐντολὰς μου καὶ τὰ δικαιώματά μου καὶ πάντα τὸν νόμον, ὃν ἐνετείλαμην τοῖς πατράσιν ὑμῶν, ὅσα ἀπέστειλα αὐτοῖς ἐν χειρὶ τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν.

Δ Βασ. 17,13 Ὁ Κύριος ἐντόνως καὶ ἐπανειλημμένως εἶχεν ἀπαγορεύσει

την ασέβειαν και ειδωλολατρείαν στους Ισραηλίτας και στους Ιουδαίους δια μέσου όλων των προφητών και όλων των φωτισμένων ανδρών λέγων· “απομακρυνθήτε από τους δρόμους σας τους πονηρούς, φυλάξατε τας εντολάς μου και τα κρίματά μου και όλον τον Νομον, τον οποίον εγώ παρέδωσα στους προπάτοράς σας, όλα όσα δια μέσου των δούλων μου των προφητών διέταξα αυτούς να τηρούν”.

Δ Βασ. 17,14 καὶ οὐκ ἤκουσαν καὶ ἐσκήρυναν τὸν νῶτον αὐτῶν ὑπὲρ τὸν νῶτον τῶν πατέρων αὐτῶν

Δ Βασ. 17,14 Εκείνοι όμως δεν υπήκουσαν εις την εντολήν του Θεού. Εσκήρυναν τον αυχένα των περισσότερον, από όσον είχαν σκληρύνει τας καρδίας των οι προπάτορες αυτών.

Δ Βασ. 17,15 καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ὅσα διεμαρτύρατο αὐτοῖς, οὐκ ἐφύλαξαν καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ματαίων καὶ ἐματαιώθησαν, καὶ ὀπίσω τῶν ἐθνῶν τῶν περικύκλω αὐτῶν, ὧν ἐνετείλατο Κύριος αὐτοῖς μὴ ποιῆσαι κατὰ ταῦτα.

Δ Βασ. 17,15 Τας εντολάς του Κυρίου, όσας εντόνως και επανειλημμένως διέταξεν εις αυτούς, δεν εφύλαξαν, αλλά έζησαν και έπραξαν ακολουθώντας τα μάταια είδωλα, και έγιναν και αυτοί αμαρτωλοί και ανόητοι, διότι ηκολούθησαν τα έθνη, τα οποία ήσαν γύρω των, τα ήθη και τα έθιμα τα οποία διέταξεν ο Κυριος αυτούς να μη τα ακολουθήσουν.

Δ Βασ. 17,16 ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς χώνευμα δύο δαμάλεις καὶ ἐποίησαν ἄλση καὶ προσεκύνησαν πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐλάτρευσαν τῷ Βάαλ

Δ Βασ. 17,16 Εγκατέλειψαν και κατεφρόνησαν τας εντολάς Κυρίου του Θεού των, έχυσαν και κατεσκεύασαν δια τον εαυτών των δύο ομοιώματα δαμάλεων, έστησαν αγάλματα της Αστάρτης εις τα άλση, επροσκύνησαν όλους τους αστέρας του ουρανού και ελάτρευσαν τον Βααλ.

- Δ Βασ. 17,17 καὶ διῆγον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐν πυρὶ καὶ ἐμαντεύοντο μαντείας καὶ οἰωνίζοντο καὶ ἐπράθησαν τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου παροργίσει αὐτόν.
- Δ Βασ. 17,17 Αὐτοὶ ἀκόμη ἐπερνοῦσαν τοὺς υἱοὺς καὶ τὰς θυγατέρας τῶν δια πυρὸς σύμφωνα με τὰ εἰδωλολατρικὰ ἔθιμα, συνεβουλεύοντο τοὺς μάντις, παρετήρουν τοὺς οἰωνοὺς καὶ γενικῶς τόσον πολὺ ἐξετράπησαν στο κακόν, σαν νὰ ἐπωλήθησαν ὡς δούλοι, δια νὰ κάνουν τὸ κακόν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ὥστε νὰ ἐξοργίσουν αὐτὸν ἐναντίον τῶν.
- Δ Βασ. 17,18 καὶ ἐθυμώθη Κύριος σφόδρα ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστησεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑπελείφθη πληὴν φυλὴ Ἰούδα μονωτάτη.
- Δ Βασ. 17,18 Ὁ Κύριος ὠργίσθη πάρα πολὺ ἐναντίον τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ ἀπέστρεψεν ἀπὸ αὐτοὺς με ἀγανάκτησιν τὸ πρόσωπόν του. Δὲν ἔμειναν πλέον πιστοὶ στὸν Θεόν, εἰμὴ μόνον ἡ φυλὴ τοῦ Ἰούδα.
- Δ Βασ. 17,19 καὶ γὰρ Ἰούδας οὐκ ἐφύλαξε τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν καὶ ἐπορεύθησαν ἐν τοῖς δικαίωμασιν Ἰσραὴλ, οἷς ἐποίησαν,
- Δ Βασ. 17,19 Μολονότι καὶ τὸ βασιλεῖον ἀκόμη τοῦ Ἰούδα δὲν ἐτήρησε κατὰ πάντα τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ τῶν, διότι καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἐπορεύθησαν καὶ ἐζήσαν σύμφωνα με τὰς ἀσεβεῖς συνηθείας τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, τὰς ὁποίας ἔκαμαν.
- Δ Βασ. 17,20 καὶ ἀπεώσαντο τὸν Κύριον, καὶ ἐθυμώθη Κύριος παντὶ σπέρματι Ἰσραὴλ καὶ ἐσάλευσεν αὐτοὺς καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ διαρπαζόντων αὐτούς, ἕως οὗ ἀπέρριψεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 17,20 Αὐτοὶ εἶχαν ἀπωθήσει τὸν Κύριον. Διὰ τοῦτο ὁ Κύριος ὠργίσθη ἐναντίον ὅλου τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, συνετάραξεν αὐτοὺς καὶ τοὺς παρέδωκεν εἰς τὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν, οἱ ὁποῖοι εἰσωρμούσαν εἰς τὴν χώραν τῶν καὶ

επεδίδοντο εις διαρπαγὰς, μέχρις ότου τους απέρριψεν ο Κυριος από το πρόσωπόν του.

Δ Βασ. 17,21 ότι πλην Ισραήλ επάνωθεν οίκου Δαυιδ και έβασίλευσαν τον Ιεροβοάμ υιόν Ναβάτ, και εξέωσεν Ιεροβοάμ τον Ισραήλ εξόπισθεν Κυρίου και εξήμαρτεν αυτούς άμαρτίαν μεγάλην.

Δ Βασ. 17,21 Αλλο μεγάλο αμάρτημά των είναι ότι αι δέκα φυλαί του Ισραήλ εξέκοψαν από τον οίκον Δαυιδ και ανεκήρυξαν δια τον εαυτόν των βασιλέα τον Ιεροβοάμ, τον υιόν του Ναβάτ. Ο δε Ιεροβοάμ απεμάκρυνε και εξέκοψε τον ισραηλιτικόν λαόν από τας οδούς του Κυρίου και ωδήγησεν αυτόν εις την μεγάλην ασέβειαν και αμαρτίαν της ειδωλολατρείας.

Δ Βασ. 17,22 και έπορεύθησαν οι υιοί Ισραήλ έν πάση άμαρτία Ιεροβοάμ, η έποίησεν, ούκ απέστησαν άπ' αυτής,

Δ Βασ. 17,22 Ετσι δε οι Ισραηλίται επορεύθησαν εις όλας τας αμαρτίας του Ιεροβοάμ, τας οποίας αυτός είχε διαπράξει, και δεν απεμακρύνθησαν καθόλου από αυτάς,

Δ Βασ. 17,23 έως ού μετέστησε Κύριος τον Ισραήλ από προσώπου αυτού, καθώς έλάλησε Κύριος έν χειρι πάντων τών δούλων αυτού τών προφητών, και άπωκίσθη Ισραήλ επάνωθεν τής γής αυτού εις Άσσυρίους έως τής ήμέρας ταύτης.

Δ Βασ. 17,23 μέχρις ότου ο Κυριος τους απέρριψεν από το πρόσωπόν του και εστέρησεν από την προστασίαν του τον ισραηλιτικόν λαόν. Αυτό άλλωστε είχε προείπει ο Κυριος δια μέσου όλων των δούλων του των προφητών. Και προς τιμωρίαν του ο ισραηλιτικός λαός απήχθη αιχμάλωτος από την χώραν του εις την χώραν των Ασσυρίων μέχρι της ήμέρας αυτής.

Δ Βασ. 17,24 Και ήγαγε βασιλεύς Άσσυρίων έκ Βαβυλῶνος τον έκ Χουθα από Αϊά και από Αϊμάθ και Σεπφαρουαϊμ, και κατωκίσθησαν έν πόλεσι Σαμαρείας άντι τών υιών Ισραήλ και έκληρονόμησαν την Σαμάρειαν και

κατώκισαν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῆς.

Δ Βασ. 17,24 Ο βασιλεὺς των Ασσυρίων μετέφερεν ανθρώπους ἀπὸ την Βαβυλώνα, δηλαδή κατοίκους των πόλεων Χουθά, Αἰά, Αιμάθ και Σεπφαραυαίμ και τους εγκατέστησεν εις τας πόλεις της Σαμαρείας ἀντί των Ισραηλιτῶν. Αὐτοὶ δε ἐπήραν πλέον ὡς κληρονομίαν των την Σαμάρειαν και εγκατεστάθησον εις τας πόλεις αὐτῆς.

Δ Βασ. 17,25 καὶ ἐγένετο ἐν ἀρχῇ τῆς καθέδρας αὐτῶν οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Κύριον, καὶ ἀπέστειλε Κύριος ἐν αὐτοῖς τοὺς λέοντας, καὶ ἦσαν ἀποκτένοντες ἐν αὐτοῖς.

Δ Βασ. 17,25 Οἱ ἐποικοὶ αὐτοὶ εις την ἀρχὴν της εγκαταστάσεώς των δεν ἐφοβήθησαν τὸν Κυριον. Δια τοῦτο ὁ Κύριος ἀπέστειλεν ἐναντίον των λέοντας, οἱ ὁποῖοι και τους κατεσπάρασσαν.

Δ Βασ. 17,26 καὶ εἶπαν τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων λέγοντες· τὰ ἔθνη, ἃ ἀπώκισας καὶ ἀντεκάθισας ἐν πόλεσι Σαμαρείας, οὐκ ἔγνωσαν τὸ κρίμα τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς, καὶ ἀπέστειλεν εἰς αὐτοὺς τοὺς λέοντας, καὶ ἰδοὺ εἰσι θανατοῦντες αὐτούς, καθότι οὐκ οἶδασι τὸ κρίμα τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς,

Δ Βασ. 17,26 Τότε προσήλθον μερικοὶ στον βασιλέα των Ασσυρίων και του εἶπον· “οἱ λαοί, τους ὁποίους συ μετέφερες και εγκατέστησες ἀντί των Σαμαρειτῶν εις τας πόλεις της Σαμαρείας, δεν ἐφρόντισαν να μάθουν τὸ θέλημα του Θεοῦ της χώρας αὐτῆς. Δια τοῦτο ὁ Θεὸς ἐστείλεν ἐναντίον των τους λέοντας· και ἰδοὺ ὅτι οἱ λέοντες τους κατασπάρασσουν, διότι δεν ἐφρόντισαν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ να μάθουν και να τηρήσουν τὸ θέλημα του Θεοῦ της χώρας αὐτῆς”.

Δ Βασ. 17,27 καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων λέγων· ἀπάγετε ἐκεῖθεν καὶ πορευέσθωσαν καὶ κατοικήτωσαν ἐκεῖ καὶ φωτιοῦσιν αὐτοὺς τὸ κρίμα τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς.

Δ Βασ. 17,27 Ο βασιλεὺς των Ασσυρίων ἔδωκε τότε την ἐξῆς διαταγὴν·

“οδηγήσατε, είπεν, εκεί ανθρώπους, οι οποίοι θα μεταβούν και θα κατοικήσουν μαζί των και θα διαφωτίσουν και θα διδάξουν τους εποίκους λαούς το θέλημα του Θεού της χώρας εκείνης”.

Δ Βασ. 17,28 καὶ ἤγαγον ἓνα τῶν ἱερέων, ὧν ἀπώκισαν ἀπὸ Σαμαρείας, καὶ ἐκάθισεν ἐν Βαιθήλ καὶ ἦν φωτίζων αὐτοὺς πῶς φοβηθῶσι τὸν Κύριον.

Δ Βασ. 17,28 Εκείνοι πράγματι οδήγησαν ένα από τους ιερείς, που είχε μεταφέρει από την Σαμάρειαν εις την Ασσυρίαν ο βασιλεύς. Ο ιερεύς εκάθισεν εις την Βαιθήλ και διεφώτιζε και edίδασκε τους ξένους εκείνους λαούς, πως πρέπει να σέβωνται και να λατρεύουν τον Κυριον.

Δ Βασ. 17,29 καὶ ἦσαν ποιοῦντες ἔθνη ἔθνη θεοῦς αὐτῶν καὶ ἔθηκαν ἐν οἴκῳ τῶν ὑψηλῶν, ὧν ἐποίησαν οἱ Σαμαρεῖται, ἔθνη ἔθνη ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν, ἐν αἷς κατώκουν.

Δ Βασ. 17,29 Αλλά τα διάφορα εκείνα ἔθνη είχαν τους θεοὺς των, τους οποίους ετοποθετούσαν εις ναοὺς κτισμένους ἀπὸ τους Σαμαρείτας εις υψηλοὺς τόπους. Επὶ πλέον κάθε ἔθνος κατεσκεύαζε τέτοιους ναοὺς εις τας πόλεις, εις τας οποίας εἶχεν εγκατασταθῇ.

Δ Βασ. 17,30 καὶ οἱ ἄνδρες Βαβυλῶνος ἐποίησαν τὴν Σωκχώθ Βαινίθ, καὶ οἱ ἄνδρες Χουθ ἐποίησαν τὴν Νηριγέλ, καὶ οἱ ἄνδρες Αἰμάθ ἐποίησαν τὴν Ἀσιμάθ,

Δ Βασ. 17,30 Ετσι δε οι ἄνδρες, οι καταγόμενοι ἀπὸ την Βαβυλώνα, κατεσκεύασαν ναὸν της Σωκχώθ Βαινίθ και οι ἄνδρες της πόλεως Χουθ ωκοδόμησαν ναὸν της Νηριγέλ, οι δε ἄνδρες της Αιμάθ ωκοδόμησαν ναὸν της Ασιμάθ.

Δ Βασ. 17,31 καὶ οἱ Εὐαῖοι ἐποίησαν τὴν Ἐβλαζέρ καὶ τὴν Θαρθάκ, καὶ οἱ Σεπφαρουαῖμ κατέκαιον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πυρὶ τῷ Ἀδραμέλεχ καὶ Ἀνημελέχ, θεοῖς Σεπφαρουαῖμ.

Δ Βασ. 17,31 Οι Ευαῖοι κατεσκεύασαν την Εβλαζέρ και την Θαρθάκ, οι δε καταγόμενοι ἀπὸ την Σεπφαρουαῖμ επερνούσαν τους υἱοὺς

των δια πυρός εις ένδειξιν λατρείας και ικεσίας προς τους θεούς Αδραμέλεχ και Ανημελέχ, οι οποίοι ήσαν θεοί της πόλεως Σεπφαραυῖμ.

Δ Βασ. 17,32 καὶ ἦσαν φοβούμενοι τὸν Κύριον καὶ κατώκισαν τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ὑψηλῶν, ἃ ἐποίησαν ἐν Σαμαρείᾳ, ἔθνος ἔθνος ἐν πόλει, ἐν ᾗ κατώκουν ἐν αὐτῇ· καὶ ἦσαν φοβούμενοι τὸν Κύριον καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν καὶ ἐποίησαν ἐν οἴκῳ τῶν ὑψηλῶν.

Δ Βασ. 17,32 Με ένα τέτοιον τρόπον εσέβοντο αυτοί τον Κυριον. Εγκατέστησαν τους βωμούς των και τα ειδωλολατρικά των αγάλματα, τα οποία κατεσκεύασαν, στους ναούς των υψηλών τόπων, όπως επίσης και όσα κατεσκεύασαν εις την Σαμάρειαν. Και γενικώς κάθε έθνος έτσι έκαμνεν εις την πόλιν, εις την οποίαν κατοικούσαν. Αυτοί ήσαν οι φοβούμενοι τον Κυριον, οι οποίοι και ανέδειξαν ιερείς από τον λαόν, δια να ιεουργούν στους υψηλούς τόπους, όπου είχαν κατασκευάσει ναούς.

Δ Βασ. 17,33 καὶ τὸν Κύριον ἐφοβοῦντο καὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν ἐλάτρευον κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἐθνῶν, ὅθεν ἀπόκισαν αὐτοὺς ἐκεῖθεν.

Δ Βασ. 17,33 Εσέβοντο τον Κυριον, αλλά ελάτρευαν και τους ειδωλολατρικούς θεούς των εθνών σύμφωνα με τα ήθη και εθιμα των εθνών τούτων, από τα οποία και μετέφεραν όλους αυτούς τους ειδωλικούς θεούς εις την χώραν του Ισραήλ.

Δ Βασ. 17,34 ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης αὐτοὶ ἐποίουν κατὰ τὸ κρίμα αὐτῶν· αὐτοὶ φοβοῦνται καὶ αὐτοὶ ποιοῦσι κατὰ τὰ δικαιώματα αὐτῶν καὶ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν καὶ κατὰ τὸν νόμον καὶ κατὰ τὴν ἐντολήν, ἣν ἐνετείλατο Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰακώβ, οὗ ἔθηκε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσραήλ,

Δ Βασ. 17,34 Και οι Ισραηλίται μέχρι της ημέρας αυτής ελάτρευαν τον

Θεόν σύμφωνα με τας συγκεχυμένας αυτὰς αντιλήψεις και ειδωλολατρικὰς δοξασίας. Αυτοὶ φοβούνται τον Θεόν, ἀλλὰ πράττουν και ζουν σύμφωνα και με τα ειδωλολατρικὰ ἔθιμα. Ακολουθοῦν τα ἴχνη των ἐθνῶν, ἀλλὰ και τον Νομον και την ἐντολήν, την οποίαν ἔδωσεν ο Κυριος στους υιοὺς του Ιακώβ, τον οποίον εἶχε μετονομάσει Ισραήλ.

Δ Βασ. 17,35 καὶ διέθετο Κύριος μετ' αὐτῶν διαθήκην καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων· οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἑτέρους καὶ οὐ προσκυνήσετε αὐτοῖς καὶ οὐ λατρεύσετε αὐτοῖς καὶ οὐ θυσιάσετε αὐτοῖς,

Δ Βασ. 17,35 Ἀλλὰ ο Κυριος εἶχε συνάψει με αυτοὺς συμφωνίαν και ἔδωσεν εἰς αυτοὺς ἐντολήν λέγων· “δεν θα σέβεσθε ἄλλους θεοὺς, δεν θα προσκυνήσετε αυτοὺς, δεν θα τους λατρεύσετε και δεν θα θυσιάσετε προς αυτοὺς,

Δ Βασ. 17,36 ὅτι ἀλλ' ἢ τῷ Κυρίῳ, ὃς ἀνήγαγεν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν ἰσχύϊ μεγάλη καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, αὐτὸν φοβηθήσεσθε καὶ αὐτῷ προσκυνήσετε, αὐτῷ θύσετε·

Δ Βασ. 17,36 παρὰ μόνον στον Κυριον, ο οποίος σας ἐβγαλεν ἐλευθέρους ἀπὸ την χώραν της Αἰγύπτου με την μεγάλην δύναμιν της ἀκατανικήτου δεξιᾶς του. Αὐτὸν θα φοβήσθε, αὐτὸν θα προσκυνήτε και προς αὐτὸν μόνον θα προσφέρετε θυσίας.

Δ Βασ. 17,37 καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα καὶ τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς, ἃς ἔγραψεν ὑμῖν ποιεῖν, φυλάσσεσθε πάσας τὰς ἡμέρας καὶ οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἑτέρους·

Δ Βασ. 17,37 Θα τηρήτε δε ὅλας τας ἡμέρας της ζωῆς σας τας ἐντολάς του και τα κρίματά του και τον νόμον του, και ὅσα ἄλλα γραπτῶς παρέδωσε προς σας να πράττετε, και δεν θα σεβασθῇτε ἄλλους θεοὺς.

Δ Βασ. 17,38 καὶ τὴν διαθήκην, ἣν διέθετο μεθ' ὑμῶν, οὐκ ἐπιλήσεσθε καὶ οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἑτέρους,

Δ Βασ. 17,38 Την διαθήκην, την οποίαν ἔκαμε με σας, δεν θα την λησμονήσετε και δεν θα λατρεύσετε και δεν θα φοβηθῇτε

άλλους θεούς,

Δ Βασ. 17,39 άλλ' ἢ τὸν Κύριον Θεὸν ὑμῶν φοβηθήσεσθε, καὶ αὐτὸς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ πάντων τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν·

Δ Βασ. 17,39 παρὰ μόνον Κυριον τον Θεόν σας θα σέβεσθε, διότι αὐτός εἶναι ο μόνος ικανός να σας απαλλάξη από όλους τους εχθρούς σας.

Δ Βασ. 17,40 καὶ οὐκ ἀκούσεσθε ἐπὶ τῷ κρίματι αὐτῶν, ὃ αὐτοὶ ποιοῦσι.

Δ Βασ. 17,40 Δεν θα υπακούσετε και δεν θα συμμορφωθήτε με τους νόμους και τας συνηθείας, τας οποίας οι ειδωλολάτραι τηρουν”.

Δ Βασ. 17,41 καὶ ἦσαν τὰ ἔθνη ταῦτα φοβούμενοι τὸν Κύριον καὶ τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν ἦσαν δουλεύοντες, καὶ γε οἱ υἱοὶ καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτῶν, καθὰ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτῶν, ποιοῦσιν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Δ Βασ. 17,41 Ετσι τα ἔθνη αὐτὰ εφοβουντο τον Κυριον, αλλα προσκυνουσαν και τα γλυπτά αγάλματά των. Και αυτοί ακόμη οι υιοί των και τα παιδιά των υιών των ζουν, όπως ἔζησαν και ἐπραξαν οι πατέρες των. Αὐτὰ πράττουν μέχρι της ημέρας αυτής.

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 18

Δ Βασ. 18,1 Καὶ ἐγένετο ἐν ἔτει τρίτῳ τῷ Ὡσηὲ υἱῷ Ἡλὰ βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ἐζεκίας υἱὸς Ἀχαζ βασιλέως Ἰούδα.

Δ Βασ. 18,1 Κατὰ το τρίτον ἔτος της βασιλείας του Ωσηέ, υιού του Ηλά, βασιλέως του ισραηλιτικού λαού, εβασίλευσεν ο ' Εζεκίας, ο υιός του Αχαζ, βασιλέως του βασιλείου Ιούδα.

Δ Βασ. 18,2 υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ εἴκοσι καὶ ἑννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἄβου θυγάτηρ Ζαχαρίου.

- Δ Βασ. 18,2 Είκοσι πέντε ετών ἦτο ο Εζεκίας, ὅταν ἀνῆλθεν στον βασιλικόν θρόνον. Εβασίλευσε δε εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ ἐπὶ εἴκοσι καὶ ἐννέα ἔτη. Ἡ μητέρα του ὠνομάζετο Αβου καὶ ἦτο θυγάτηρ τοῦ Ζαχαρίου.
- Δ Βασ. 18,3 καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου κατὰ πάντα, ὅσα ἐποίησε Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 18,3 Αὐτὸς ἐπραξε τὸ ἀληθὲς καὶ εὐάρεστον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καθ' ὅλα, ὅπως ἐπραξε καὶ ὁ πρόγονός του ὁ Δαυίδ.
- Δ Βασ. 18,4 αὐτὸς ἐξῆρε τὰ ὑψηλὰ καὶ συνέτριψε τὰς στήλας καὶ ἐξωλόθρευσεν τὰ ἄλση καὶ τὸν ὄφιν τὸν χαλκοῦν, ὃν ἐποίησε Μωυσῆς, ὅτι ἕως τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ θυμιῶντες αὐτῷ, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Νεεσθάν.
- Δ Βασ. 18,4 Αὐτὸς κατέστρεψε τοὺς υψηλοὺς τόπους τῆς εἰδωλολατρείας, ἐκρήμνισε καὶ συνέτριψε τὰς εἰδωλολατρικὰς στήλας, κατέστρεψε τὰ ἀγάλματα τῆς Ἀστάρτης, ἐπίσης κατέστρεψε καὶ τὸν χαλκοῦν ὄφιν, τὸν ὁποῖον εἶχε κατασκευάσει ὁ Μωϋσῆς, διότι μέχρι τῶν ἡμερῶν τοῦ Εζεκίου οἱ Ἰσραηλῖται προσέφεραν εἰς αὐτόν, ὡς πρὸς Θεόν, θυμίαμα λατρείας. Αὐτὸν τὸν χαλκοῦν ὄφιν ὁ Εζεκίας, ὠνόμασε Νεεσθάν, δηλαδὴ χάλκωμα.
- Δ Βασ. 18,5 ἐν Κυρίῳ Θεῷ Ἰσραὴλ ἤλπισεν, καὶ μετ' αὐτόν οὐκ ἐγενήθη ὅμοιος αὐτῷ ἐν βασιλεῦσιν Ἰούδα καὶ ἐν τοῖς γενομένοις ἔμπροσθεν αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 18,5 Ὁ Εζεκίας καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ζωῆς τοῦ ἐστήριζε τὰς ἐλπίδας τοῦ εἰς Κύριον τὸν Θεόν τοῦ Ἰσραὴλ. Ἐπειτα ἀπὸ αὐτόν δεν υπῆρξεν ἄλλος ὁμοίός του κατὰ τὴν εὐσέβειαν μεταξὺ τῶν βασιλέων τοῦ βασιλείου τοῦ Ἰούδα. Οὔτε δε καὶ κανεὶς ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι υπῆρξαν πρὸ αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 18,6 καὶ ἐκολλήθη τῷ Κυρίῳ, οὐκ ἀπέστη ὀπίσθεν αὐτοῦ καὶ ἐφύλαξε τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ὅσας ἐνετείλατο Μωυσῆς.
- Δ Βασ. 18,6 Αὐτὸς προσεκολλήθη τῷ Κυρίῳ καὶ δεν ἀπεμακρύνθη

καθόλου από αυτόν και εφύλαξεν όλες τας εντολάς του, όσας ο Θεός δια του Μωϋσέως είχε διατάξει.

Δ Βασ. 18,7 καὶ ἦν Κύριος μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν πᾶσιν, οἷς ἐποίει, συνῆκε. καὶ ἠθέτησεν ἐν τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων καὶ οὐκ ἐδούλευσεν αὐτῷ.

Δ Βασ. 18,7 Ο δε Κυριος ἦτο πάντοτε μαζή του, εις όλα όσα ἐκαμνε. Και αὐτός με την δύναμιν του Θεού ευδοκίμούσε. Απετίναξε δε τον ζυγόν του βασιλέως των Ασσυρίων και ἐπαυσε πλέον να εἶναι φόρου υποτελής εις αὐτόν.

Δ Βασ. 18,8 αὐτὸς ἐπάταξε τοὺς ἀλλοφύλους ἕως Γάζης καὶ ἕως ὀρίου αὐτῆς ἀπὸ πύργου φυλασσόντων καὶ ἕως πόλεως ὀχυρᾶς.

Δ Βασ. 18,8 Επετέθη και ἐνίκησε τους αλλοφύλους μέχρι της Γαζης και των ορίων αὐτῆς, ἀπὸ τους μικροὺς συνοικισμοὺς των φρουρῶν μέχρι της πλέον οχυρᾶς πόλεως.

Δ Βασ. 18,9 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ βασιλεῖ Ἐζεκία (αὐτὸς ἐνιαυτὸς ὁ ἑβδομος τῷ Ὡσηὲ υἱῷ Ἡλὰ βασιλεῖ Ἰσραήλ) ἀνέβη Σαλαμανασάρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ Σαμάρειαν καὶ ἐπολιόρκει ἐπ' αὐτήν·

Δ Βασ. 18,9 Κατὰ το τέταρτον ἔτος του βασιλέως Εζεκίου (αὐτό εἶναι το ἑβδομον ἔτος της βασιλείας Ὡσηέ, υἱοῦ του Ηλὰ βασιλέως του Ἰσραήλ) ο βασιλεὺς των Ασσυρίων Σαλαμανασάρ εξεστράτευσεν ἐναντίον του βασιλείου του Ἰσραήλ, ἐφθασε μέχρι της Σαμαρείας και ἐπολιορκούσεν αὐτήν.

Δ Βασ. 18,10 καὶ κατελάβετο αὐτήν ἀπὸ τέλους τριῶν ἐτῶν ἐν ἔτει ἕκτῳ τῷ Ἐζεκία (αὐτὸς ἐνιαυτὸς ἑνατος τῷ Ὡσηὲ βασιλεῖ Ἰσραήλ), καὶ συνελήφθη Σαμάρεια.

Δ Βασ. 18,10 Επειτα ἀπὸ τρία ἔτη πολιορκίας την κατέλαβε κατὰ το ἕκτον ἔτος της βασιλείας του Εζεκίου (δηλαδή κατὰ το ἑνατον ἔτος της βασιλείας του Ὡσηέ βασιλέως του Ἰσραήλ), τότε κατελήφθη η Σαμάρεια.

Δ Βασ. 18,11 καὶ ἀπώκισε βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὴν Σαμάρειαν εἰς

Ἀσσυρίους καὶ ἔθηκεν αὐτοὺς ἐν Ἀλαῒ καὶ ἐν Ἀβὼρ
ποταμῷ Γωζὰν καὶ ὄρη Μήδων,

Δ Βασ. 18,11

Ο βασιλεὺς των Ασσυρίων μετέφερε τους κατοίκους της
Σαμαρείας εἰς τὴν χώραν των Ασσυρίων καὶ εγκατέστησεν
αὐτοὺς εἰς τὴν Ἀλαῒ, τὴν Ἀβὼρ, παρὰ τὸν ποταμὸν Γωζὰν,
καὶ εἰς τὰ ὄρη των Μήδων.

Δ Βασ. 18,12

ἀνθ' ὧν ὅτι οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου Θεοῦ
αὐτῶν καὶ παρέβησαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ, πάντα ὅσα
ἐνετείλατο Μωυσῆς ὁ δοῦλος Κυρίου, καὶ οὐκ ἤκουσαν
καὶ οὐκ ἐποίησαν.

Δ Βασ. 18,12

Αὐτό δε ἐγένετο πρὸς τιμωρίαν των Ἰσραηλιτῶν, διότι αὐτοὶ
δεν υπῆκουσαν εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ των.
Παρέβησαν τὴν διαθήκην του καὶ κατεπάτησαν ὅλα ὅσα ὁ
Μωϋσῆς, ὁ δοῦλος αὐτοῦ τοῦ Κυρίου, εἶχε διατάξει. Δὲν
υπῆκουσαν καὶ δὲν ἐτήρησαν τὰς ἐντολάς τοῦ Κυρίου.

Δ Βασ. 18,13

Καὶ τῷ τεσσαρεσκαὶδεκάτῳ ἔτει τοῦ βασιλέως Ἐζεκίου
ἀνέβη Σενναχηρίμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πόλεις
Ἰούδα τὰς ὀχυράς καὶ συνέλαβεν αὐτάς.

Δ Βασ. 18,13

Κατὰ τὸ δέκατον τέταρτον ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Ἐζεκίου
ἐξεστράτευσεν ὁ βασιλεὺς των Ασσυρίων ὁ Σενναχηρίμ
ἐναντίον των ὀχυρῶν πόλεων τοῦ βασιλείου Ἰούδα καὶ τὰς
κατέλαβε.

Δ Βασ. 18,14

καὶ ἀπέστειλεν Ἐζεκίας βασιλεὺς Ἰούδα ἀγγέλους πρὸς
βασιλέα Ἀσσυρίων εἰς Λαχίς λέγων· ἡμάρτηκα,
ἀποστράφηθι ἀπ' ἐμοῦ· ὃ ἐὰν ἐπιθῇς ἐπ' ἐμέ, βαστάσω.
καὶ ἐπέθηκεν ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ Ἐζεκίαν βασιλέα
Ἰούδα τριακόσια τάλαντα ἀργυρίου καὶ τριάκοντα
τάλαντα χρυσοῦ.

Δ Βασ. 18,14

Ο βασιλεὺς τοῦ βασιλείου τοῦ Ἰούδα ὁ Ἐζεκίας ἐστειλεν
ἀγγελιαφόρους πρὸς τὸν βασιλέα των Ασσυρίων εἰς τὴν
Λαχίς καὶ εἶπε· “διέπραξα σφάλμα, πού ἀπεκήρυξα τὴν
ἐξουσίαν σου. Απομακρύνσου τώρα ἀπὸ ἐμέ καὶ ἐγὼ θα

βαστάσω, όποιον δήποτε φόρον θελήσης να μου επιβάλης”.
Ο βασιλεύς των Ασσυρίων επέβαλεν στον Εζεκίαν τον
βασιλέα των Ιουδαίων ως φόρον τριακόσια αργυρά τάλαντα
και τριάκοντα χρυσά τάλαντα.

Δ Βασ. 18,15 καὶ ἔδωκεν Ἐζεκίας πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εὗρεθὲν ἐν οἴκῳ
Κυρίου καὶ ἐν θησαυροῖς οἴκου τοῦ βασιλέως.

Δ Βασ. 18,15 Ο Εζεκίας επήρην όλον το αργύριον, που ευρίσκετο στον
ναόν του Κυρίου και εις τα θησαυροφυλάκια του βασιλικού
ανακτόρου, και τα παρέδωκεν στον Σενναχηρίμ.

Δ Βασ. 18,16 ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συνέκοψεν Ἐζεκίας τὰς θύρας ναοῦ
καὶ τὰ ἐστηριγμένα, ἃ ἐchrύσωσεν Ἐζεκίας ὁ βασιλεύς
Ἰούδα, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ βασιλεῖ Ἀσσυρίων.

Δ Βασ. 18,16 Επίσης κατά τον καιρόν εκείνον ο Εζεκίας απέκοψε και
απέσπασε τον χρυσόν από τας θύρας του ναού και τους
στύλου των θυρών, αυτά τα οποία ο ίδιος ο Εζεκίας, ο
βασιλεύς του Ιούδα, είχε χρυσώσει και τα έδωκεν στον
βασιλέα των Ασσυρίων.

Δ Βασ. 18,17 καὶ ἀπέστειλε βασιλεύς Ἀσσυρίων τὸν Θαρθάν καὶ τὸν
Ῥαφίς καὶ τὸν Ῥαψάκην ἐκ Λαχίς πρὸς τὸν βασιλέα
Ἐζεκίαν ἐν δυνάμει βαρεῖα ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔστησαν
ἐν τῷ ὑδραγωγῷ τῆς κολυμβήθρας τῆς ἄνω, ἥ ἐστὶν ἐν
τῇ ὁδῷ τοῦ ἀγροῦ τοῦ γναφέως.

Δ Βασ. 18,17 Ο βασιλεύς των Ασσυρίων απέστειλεν από την Λαχίς προς
τον βασιλέα Εζεκίαν εις την Ιερουσαλήμ τον Θαρθάν, τον
Ραφίς και τον Ραψάκην με βαρείαν στρατιωτικήν δύναμιν.
Αυτοί ήλθον και εγκατεστάθησαν στο υδραγωγείον της άνω
δεξαμενής, η οποία ευρίσκεται εις την οδόν του αγρού του
γναφέως.

Δ Βασ. 18,18 καὶ ἐβόησαν πρὸς Ἐζεκίαν, καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν
Ἐλιακὶμ υἱὸς Χελκίου ὁ οἰκονόμος καὶ Σωμνὰς ὁ
γραμματεὺς καὶ Ἰωὰς ὁ υἱὸς Σαφάτ ὁ ἀναμιμνήσκων.

Δ Βασ. 18,18 Εφώναξαν δε και εκάλεσαν τον Εζεκίαν. Τότε ο Ελιακίμ, ο

υιός του Χελκίου ο αρχηγός του βασιλικού οίκου, ο Σωμνάς ο γραμματεὺς και ο Ιωάς ο υιός του Σαφάτ ο αρχειοφύλαξ ἤλθον προς τον Ραψάκην.

Δ Βασ. 18,19 καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ῥαψάκης· εἶπατε δὴ πρὸς Ἐζεκίαν· τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων· τί ἡ πεποίθησις αὕτη, ἣν πέποιθας;

Δ Βασ. 18,19 Ο Ραψάκης εἶπε προς αὐτούς· “πέστε, λοιπόν, προς τον Εζεκίαν· Αὐτὰ λέγει ο βασιλεὺς ο μέγας, ο βασιλεὺς των Ασσυρίων· Ποιὰ εἶναι αὐτή η πεποίθησις, εἰς την οποίαν στηρίζεσθε;

Δ Βασ. 18,20 εἶπας· πλήν λόγοι χειλέων, βουλή καὶ δύναμις εἰς πόλεμον. νῦν οὖν τίνι πεποιθὼς ἠθέτησας ἐν ἐμοί;

Δ Βασ. 18,20 Σὺ εἶπες ὅτι τα λόγια μου εἶναι χωρὶς περιεχόμενον. Εγὼ ὁμως ἔχω ἀπόφασιν και δύναμιν προς πόλεμον. Πές μου, λοιπόν, τώρα εἰς ποῖον ἐστηρίχθης, ὥστε να ἀποκηρύξης τον ζυγόν μου;

Δ Βασ. 18,21 νῦν ἰδοὺ πέποιθας σαυτῷ ἐπὶ τὴν ράβδον τὴν καλαμίνην τὴν τεθλασμένην ταύτην, ἐπ’ Αἴγυπτον; ὃς ἂν στηριχθῇ ἀνὴρ ἐπ’ αὐτήν, καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ τρήσει αὐτήν· οὕτως Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου πᾶσι τοῖς πεποιθόσιν ἐπ’ αὐτόν.

Δ Βασ. 18,21 Ἰδοὺ, γνωρίζω ὅτι ἔχεις πεποιθήσιν εἰς την σπασμένην καλαμένιαν ράβδον, την Αἰγυπτον. Ἀλλὰ σου λέγω τοῦτο. Ὅτι εἰς ἐκείνον ο οποίος θα στηριχθῇ εἰς αὐτήν, ἡ ράβδος αὐτή θα εἰσέλθῃ στο χέρι του και θα το τρυπήσῃ. Αὐτὸ συμβαίνει με ὅλους, ὅσοι ἔχουν πεποιθήσιν εἰς τον Φαραῶ, τον βασιλέα της Αἰγύπτου.

Δ Βασ. 18,22 καὶ ὅτι εἶπας πρὸς με· ἐπὶ Κύριον Θεὸν πεποιθαμεν· οὐχὶ αὐτὸς οὗτος, οὗ ἀπέστησεν Ἐζεκίας τὰ ὑψηλὰ αὐτοῦ καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ καὶ εἶπε τῷ Ἰούδα καὶ τῇ Ἱερουσαλήμ· ἐνώπιον τοῦ θυσιαστηρίου τούτου προσκυνήσετε ἐν Ἱερουσαλήμ;

- Δ Βασ. 18,22 Εάν μου είπης ότι ημεῖς ἔχομεν πεποιθήσιν εἰς Κύριον τον Θεόν μας, ἐγὼ σου ἀπαντῶ, δεν πρέπει να στηρίζεσαι εἰς αὐτόν, διότι αὐτός οὗτος ο Εζεκίας τον δυσηρέστησε καταργήσας τους υψηλοὺς τόπους της λατρείας και τα θυσιαστήρια αὐτοῦ· και ἔδωσεν ἐντολήν στο βασίλειον του Ιούδα και τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ λέγων· Ἐμπρὸς στοῦτο το θυσιαστήριον της πόλεως Ιερουσαλήμ θα προσκυνήτε τον Θεόν.
- Δ Βασ. 18,23 καὶ νῦν μίχθητε δὴ τῷ κυρίῳ μου βασιλεῖ Ἀσσυρίων, καὶ δώσω σοι δισχιλίους ἵππους, εἰ δυνήσῃ δοῦναι σεαυτῷ ἐπιβάτας ἐπ' αὐτούς.
- Δ Βασ. 18,23 Και τώρα ταχθήτε και ἐνωθήτε με τον κύριόν μου τον βασιλέα των Ασσυρίων και θα σου δώσωμεν δύο χιλιάδας ἵππους, εἴ ἡμπορέσετε σεις να εὔρετε ἄλλους τόσους ιππεῖς δι' αὐτούς.
- Δ Βασ. 18,24 καὶ πῶς ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπον τοπάρχου ἑνὸς τῶν δούλων τοῦ κυρίου μου τῶν ἐλαχίστων; καὶ ἥλπισας σαυτῷ ἐπ' Αἴγυπτον εἰς ἄρματα καὶ ἵππεῖς.
- Δ Βασ. 18,24 Ἀλλωστε και σας ἐρωτῶ· Πως ἡμπορεῖτε να περιφρονήσετε, ἔστω και ἓνα μόνον ἀπὸ τους ἀρχηγούς τους ἐλαχίστους δούλους του Κυρίου μου; Συ ὁμως ἥλπισες να προμηθευθῇς δια τον εαυτόν σου ἄρματα και ἵππους ἀπὸ την Αἴγυπτον.
- Δ Βασ. 18,25 καὶ νῦν μὴ ἄνευ Κυρίου ἀνέβημεν ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον τοῦ διαφθεῖραι αὐτόν; Κύριος εἶπε πρὸς με· ἀνάβηθι ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην καὶ διάφθειρον αὐτήν.
- Δ Βασ. 18,25 Μηπως και νομίζεις, ὅτι χωρὶς την ἐντολήν του Κυρίου και Θεοῦ σας ἤλθομεν ημεῖς εἰς την χώραν σας, δια να την καταστρέψωμεν; Αὐτός ο κύριος μου εἶπε· Πηγαινε εἰς την χώραν αὐτήν και κατάστρεψέ την”.
- Δ Βασ. 18,26 καὶ εἶπεν Ἐλιακὶμ υἱὸς Χελκίου καὶ Σωμνὰς καὶ Ἰωὰς πρὸς Ῥαψάκην· λάλησον δὴ πρὸς τοὺς παῖδάς σου Συριστί, ὅτι ἀκούομεν ἡμεῖς, καὶ οὐ λαλήσεις μεθ' ἡμῶν

Ἰουδαϊστί, καὶ ἵνατί λαλεῖς ἐν τοῖς ὡσὶ τοῦ λαοῦ τοῦ ἐπὶ τοῦ τείχους;

Δ Βασ. 18,26 Ο Ελιακίμ ο υἱὸς του Χελκίου, ο Σωμνάς και ο Ιωᾶς εἶπαν πρὸς τον Ραψάκην· “ομίλησε, σε παρακαλοῦμεν, πρὸς ἡμᾶς τοὺς δούλους σου εἰς την συριακὴν γλῶσσαν, διότι ἡμεῖς την εννοοῦμεν και μὴ ομιλῆς πρὸς ἡμᾶς εἰς την εβραϊκὴν γλῶσσαν. Διατί ομιλεῖς εἰς την εβραϊκὴν και ακοῦουν οἱ ἄνθρωποι του ιουδαϊκοῦ λαοῦ, οἱ οποῖοι ευρίσκονται ἐπάνω στο τεῖχος;”

Δ Βασ. 18,27 καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ῥαψάκης· μὴ ἐπὶ τὸν κύριόν σου καὶ πρὸς σέ ἀπέστειλέ με ὁ κύριός μου λαλῆσαι τοὺς λόγους τούτους; οὐχὶ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς καθημένους ἐπὶ τοῦ τείχους τοῦ φαγεῖν τὴν κόπρον αὐτῶν καὶ πιεῖν τὸ οὔρον αὐτῶν μεθ’ ὑμῶν ἅμα;

Δ Βασ. 18,27 Ο Ραψάκης ἀπήντησε πρὸς αὐτοὺς· “μήπως νομίζετε, ὅτι ὁ κύριός μου με ἐστείλε νὰ ομιλήσω πρὸς τον βασιλέα σου και πρὸς σε αὐτοὺς τοὺς λόγους; Οχι, ἀλλὰ με ἐστείλε νὰ ομιλήσω πρὸς τοὺς ἄνδρας αὐτοὺς, που κάθονται τώρα ἐπάνω στο τεῖχος, και νὰ τοὺς εἰπῶ ὅτι ἡ πολιορκία της πόλεως θα εἶναι τόσο σκληρά, ὥστε ἀπὸ την πείναν θα φάγουν την κόπρον των και θα πίνουν το οὔρος των, μαζὴ δὲ με αὐτοὺς και σεις οἱ ἴδιοι”.

Δ Βασ. 18,28 καὶ ἔστη Ῥαψάκης καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ Ἰουδαϊστί καὶ ἐλάλησε καὶ εἶπεν· ἀκούσατε τοὺς λόγους τοῦ μεγάλου βασιλέως Ἀσσυρίων·

Δ Βασ. 18,28 Ο Ραψάκης ἐστάθη ὀρθίος, ἐφώνησε με μεγάλην φωνὴν εἰς την εβραϊκὴν γλῶσσαν και εἶπε πρὸς τον λαόν· “ἀκούσατε ὅλοι τοὺς λόγους του μεγάλου βασιλέως των Ἀσσυρίων.

Δ Βασ. 18,29 τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς· μὴ ἐπαιρέτω ὑμᾶς Ἐζεκίας λόγοις, ὅτι οὐ μὴ δύνηται ὑμᾶς ἐξελεῖσθαι ἐκ χειρὸς μου.

Δ Βασ. 18,29 Αὐτὰ λέγει ὁ βασιλεὺς· Ἀς μὴ σας κἀνῃ με τα λόγια του ὁ

Εζεκίας να αλαζονεύεσθε, διότι δεν θα ημπορέση να σας γλυτώση από τα χέρια μου

Δ Βασ. 18,30 καὶ μὴ ἐπελπιζέτω ὑμᾶς Ἐζεκίας πρὸς Κύριον λέγων· ἐξαιρούμενος ἐξελεῖται Κύριος, οὐ μὴ παραδοθῇ ἡ πόλις αὕτη ἐν χειρὶ βασιλέως Ἀσσυρίων.

Δ Βασ. 18,30 Ἀς μὴ σας δίνη ὁ Εζεκίας ματαίας ἐλπίδας εἰς τὴν βοήθειαν τοῦ Κυρίου λέγων, ὅτι ὁ Θεὸς ὅπωςδήποτε θὰ μας γλυτώσῃ ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς καὶ ἡ πόλις μας δὲν θὰ παραδοθῇ εἰς τὰ χέρια τοῦ βασιλέως τῶν Ἀσσυρίων.

Δ Βασ. 18,31 μὴ ἀκούετε Ἐζεκίου· ὅτι τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων· ποιήσατε μετ' ἐμοῦ εὐλογίαν καὶ ἐξέλθατε πρὸς με, καὶ πίνεται ἀνὴρ τὴν ἄμπελον αὐτοῦ καὶ ἀνὴρ τὴν συκῆν αὐτοῦ φάγεται καὶ πίνεται ὕδωρ τοῦ λάκκου αὐτοῦ,

Δ Βασ. 18,31 Μὴ ἀκούετε τὸν Εζεκίαν, διότι αὐτὰ λέγει ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀσσυρίων· Συνάψατε μαζὴ μου εἰρήνην καὶ φιλίαν καὶ ἐλάτε με τὸ μέρος μου. Τότε ὁ καθένας ἀπὸ σας θὰ πῖνῃ τὸ κρασί τῆς ἀμπέλου τοῦ καὶ ὁ καθένας σας θὰ φάγῃ τοὺς καρποὺς ἀπὸ τὰς συκιὰς τοῦ καὶ θὰ πῖνῃ τὸ νερὸ ἀπὸ τὸ πηγᾶδι τοῦ.

Δ Βασ. 18,32 ἕως ἔλθω καὶ λάβω ὑμᾶς εἰς γῆν ὡς γῆ ὑμῶν, γῆ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἄρτου καὶ ἀμπελώνων, γῆ ἐλαίας ἐλαίου καὶ μέλιτος, καὶ ζήσετε καὶ οὐ μὴ ἀποθάνητε. καὶ μὴ ἀκούετε Ἐζεκίου, ὅτι ἀπατᾷ ὑμᾶς λέγων· Κύριος ῥήσεται ὑμᾶς.

Δ Βασ. 18,32 ἕως ὅτου ἔλθω καὶ σας πάρω, διὰ νὰ σας μεταφέρω εἰς ἄλλην χώραν, ἡ ὁποία εἶναι πλουσία ὅπως ἡ ἰδική σας χώρα, γεμάτη σίτον καὶ οἶνον καὶ ἄρτους καὶ ἀμπέλια, εἰς χώραν ἡ ὁποία εἶναι γεμάτη ἀπὸ λάδι καὶ μέλι. Εκκεῖ θὰ ζήσετε καλὰ καὶ δὲν θὰ ἀποθάνετε. Λοιπὸν, μὴ ἀκούετε ὅσα σας λέγει ὁ Εζεκίας, διότι σας ἐξαπατᾷ λέγων ὅτι ὁ Κύριος θὰ σας σώσῃ ἀπὸ τὰ χέρια μου.

- Δ Βασ. 18,33 μὴ ῥυόμενοι ἐρρύσαντο οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ χώραν ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων;
- Δ Βασ. 18,33 Μηπως, τάχα, οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν ἐγλύτωσαν, ὁ καθένας ἀπὸ αὐτοῦς τὴν χώραν του, ἀπὸ τὰ χέρια του βασιλέως τῶν Ἀσσυρίων;
- Δ Βασ. 18,34 ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς Αἰμάθ καὶ Ἀρφάδ; ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς Σεπφουραϊμ, Ἀνὰ καὶ Ἀβά, ὅτι ἐξείλαντο Σαμάρειαν ἐκ χειρὸς μου;
- Δ Βασ. 18,34 Που εἶναι ὁ θεὸς τῆς Αἰμάθ καὶ τῆς Ἀρφάδ; Που εἶναι ὁ θεὸς τῆς Σεπφουραϊμ, ὁ Ἀνὰ καὶ ὁ Ἀβά; Που εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ οἱποῖοι ἐπήραν τὴν Σαμάρειαν ἀπὸ τὰ χέρια μου;
- Δ Βασ. 18,35 τίς ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς τῶν γαιῶν, οἳ ἐξείλαντο τὰς γᾶς αὐτῶν ἐκ χειρὸς μου, ὅτι ἐξελεῖται Κύριος τὴν Ἱερουσαλήμ ἐκ χειρὸς μου;
- Δ Βασ. 18,35 Ποιὸς μετὰξὺ ὅλων τῶν θεῶν τῶν ἄλλων χωρῶν εἶναι ἐκεῖνος, ὁ οἱποῖος ἐπροστάτευσε καὶ ἀπὴλλαξε τὴν χώραν του ἀπὸ τὰ χέρια μου, ὥστε νὰ πεισθῶμεν ὅτι ὁ Κύριος θὰ γλυτώσῃ τὴν Ἱερουσαλήμ ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν μου;”
- Δ Βασ. 18,36 καὶ ἐκώφευσαν καὶ οὐκ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ λόγον, ὅτι ἐντολὴ τοῦ βασιλέως λέγων· οὐκ ἀποκριθήσεσθε αὐτῷ.
- Δ Βασ. 18,36 Οἱ ἐπὶ τοῦ τείχους τῆς πόλεως ἄνθρωποι τοῦ Εἰζεκίου ἐσιώπησαν καὶ δὲν ἀπήντησαν τίποτε, διότι αὐτὴν τὴν ἐντολὴν εἶχον παρὰ ἀπὸ τοῦ βασιλέως, ὁ οἱποῖος τοὺς εἶχεν εἶπει· “δὲν θὰ δώσετε καμμίαν ἀπόκρισιν”.
- Δ Βασ. 18,37 καὶ εἰσῆλθεν Ἐλιακὶμ υἱὸς Χελκίου ὁ οἰκονόμος καὶ Σωμνὰς ὁ γραμματεὺς καὶ Ἰωὰς υἱὸς Σαφὰτ ὁ ἀναμνησκὼν πρὸς Ἐζεκίαν, διερρήχοντες τὰ ἱμάτια καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ τοὺς λόγους Ῥαψάκου.
- Δ Βασ. 18,37 Ὁ Εἰλιακὶμ, ὁ υἱὸς τοῦ Χελκίου, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ βασιλικοῦ οἴκου, ὁ Σωμνὰς ὁ γραμματεὺς, καὶ Ἰωὰς ὁ υἱὸς τοῦ Σαφὰτ ὁ ἀρχαιοφύλαξ, σχίσαντες τὰ ἱμάτιά των εἰς ἐνδειξὴν ἀπογνώσεως ἦλθαν πρὸς τὸν Εἰζεκίαν καὶ τοὺς ἀνήγγειλαν

τους λόγους του Ραψάκου.

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 19

- Δ Βασ. 19,1 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἐζεκίας, καὶ διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ περιεβάλετο σάκκον καὶ εἰσῆλθεν εἰς οἶκον Κυρίου.
- Δ Βασ. 19,1 Οταν ο βασιλεὺς Εζεκίας ἤκουσε τας αλαζονικὰς αὐτὰς προτάσσου Ραψάκου, διέρρηξε τὰ ἱμάτια του καὶ εφόρεσεν, εἰς ἐνδειξιν πένθους, σάκκινον ἑνδυμα καὶ ἀνῆλθεν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου.
- Δ Βασ. 19,2 καὶ ἀπέστειλεν Ἐλιακὶμ τὸν οἰκονόμον καὶ Σωμνάν τὸν γραμματέα καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῶν ἱερέων περιβεβλημένους σάκκους πρὸς Ἡσαΐαν τὸν προφήτην, υἱὸν Ἀμώς,
- Δ Βασ. 19,2 Εστειλε δε τὸν ἀρχηγὸν τοῦ βασιλικοῦ οἴκου τὸν Ελιακίμ, τὸν Σωμνάν τὸν γραμματέα, καὶ τοὺς γεροντοτέρους ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς ἐνδεδυμένους ὅλους με σάκκινὰ ἐνδύματα πρὸς τὸν προφήτην Ἡσαΐαν, τὸν υἱὸν τοῦ Ἀμώς.
- Δ Βασ. 19,3 καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· τάδε λέγει Ἐζεκίας· ἡμέρα θλίψεως καὶ ἐλεγμοῦ καὶ παροργισμοῦ ἡ ἡμέρα αὕτη· ὅτι ἦλθον υἱοὶ ἕως ὠδίνων, καὶ ἰσχύς οὐκ ἔστι τῇ τικτούσῃ·
- Δ Βασ. 19,3 Εκείνοι τοῦ εἶπαν· “αὐτὰ λέγει ὁ Εζεκίας· Ἡ σημερινὴ ἡμέρα εἶναι ἡμέρα θλίψεως, θείας τιμωρίας, ἡμέρα ἐκρήξεως οργῆς τοῦ Θεοῦ, διότι οἱ Ἰσραηλίται δοκιμάζουν ὀδύνην, ὁμοίαν πρὸς ἐκείνην, τὴν ὁποίαν δοκιμάζει ἡ γυναῖκα πού γεννᾷ, ἀλλὰ δὲν ἔχει τὴν δύναμιν νὰ γεννήσῃ.
- Δ Βασ. 19,4 εἴ πως εἰσακούσεται Κύριος ὁ Θεός σου πάντας τοὺς λόγους Ῥαψάκου, ὃν ἀπέστειλεν αὐτὸν βασιλεὺς

Ἀσσυρίων ὁ κύριος αὐτοῦ ὀνειδίζειν Θεὸν ζῶντα καὶ
βασφημεῖν ἐν λόγοις, οἷς ἤκουσε Κύριος ὁ Θεός σου,
καὶ λήψη προσευχὴν περὶ τοῦ λείμματος τοῦ
εὕρισκομένου.

Δ Βασ. 19,4 Παρακάλεσε τον Θεόν δια την σωτηρίαν μας. Ἴσως ο Κυριος
ακούση τους κομπαστικούς λόγους του Ραψάκου, που τον
έστειλεν ο βασιλεύς των Ασσυρίων, δια να χλευάση τον
αληθινόν Θεόν και τον βλασφημήση με τους λόγους, τους
οποίους ἤκουσε Κυριος ο Θεός σου. Αυτός ἴσως ακούση την
προσευχὴν σου και θα σώση τους απολειφθέντας εις την
Ιερουσαλήμ Ιουδαίους”.

Δ Βασ. 19,5 καὶ ἦλθον οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως Ἐζεκίου πρὸς Ἡσαΐαν,
Δ Βασ. 19,5 Οἱ απεσταλμένοι του βασιλέως Εζεκίου ἦλθαν και εἶπαν
στον Ησαΐαν αυτά.

Δ Βασ. 19,6 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἡσαΐας· τάδε ἐρεῖτε πρὸς τὸν κύριον
ὑμῶν· τάδε λέγει Κύριος· μὴ φοβηθῆς ἀπὸ τῶν λόγων,
ᾧ ἤκουσας, ᾧ ἐβλασφήμησαν τὰ παιδάρια βασιλέως
Ἀσσυρίων·

Δ Βασ. 19,6 Ο Ησαΐας τους απήντησε· “αυτά να πητε στον κύριόν σας·
αυτά λέγει ο Κυριος· Να μη φοβηθῆς ἀπὸ τους λόγους, τους
οποίους, ἤκουσες και δια των οποίων οἱ δούλοι του
βασιλέως των Ασσυρίων ἐβλασφήμησαν τον Θεόν.

Δ Βασ. 19,7 ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι ἐν αὐτῷ πνεῦμα, καὶ ἀκούσεται
ἀγγελίαν καὶ ἀποστραφήσεται εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ
καταβαλῶ αὐτὸν ἐν ῥομφαίᾳ ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Δ Βασ. 19,7 Ἰδοὺ ἐγὼ δημιουργῶ ἐντὸς αὐτοῦ τέτοιαν ψυχικὴν διάθεσιν,
ὥστε θα ακούση κάποιαν ἀγγελίαν και θα αναγκασθῇ να
επιστρέψῃ εις την πατρίδα του. Εκεί δε θα εξοντώσω αὐτόν
δια ρομφαίας”.

Δ Βασ. 19,8 Καὶ ἐπέστρεψε Ῥαψάκης, καὶ εὔρε τὸν βασιλέα
Ἀσσυρίων πολεμοῦντα ἐπὶ Λοβνά, ὅτι ἤκουσεν ὅτι
ἀπῆρεν ἐκ Λαχίς.

- Δ Βασ. 19,8 Ο Ραψάκης επέστρεψεν από την Ιερουσαλήμ και συνήντησε τον βασιλέα των Ασσυρίων πολεμούντα εις την πάλιν Λοβνά. Είχε πληροφορηθή, ότι ο βασιλεύς των Ασσυρίων είχε αναχωρήσει από την Λαχίς.
- Δ Βασ. 19,9 καὶ ἤκουσε περὶ Θαρακά βασιλέως Αἰθιοπῶν λέγων· ἰδοὺ ἐξῆλθε πολεμεῖν μετὰ σοῦ. καὶ ἐπέστρεψε καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἐζεκίαν λέγων·
- Δ Βασ. 19,9 Ο βασιλεύς της Ασσυρίας εβάδισεν εις Λοβνά, διότι ἤκουσε να του λέγουν, ότι ο Θαρακά, ο βασιλεύς των Αιθιοπών, ιδού εκστρατεύει να πολεμήση εναντίον σου. Ο Σενναχηρίμ στραφεῖς εναντίον του Θαρακά ἐστειλεν αγγελιαφόρους προς τον Εζεκίαν και του εἶπεν·
- Δ Βασ. 19,10 μὴ ἐπαιρέτω σε ὁ Θεός σου, ἐφ' ᾧ σὺ πέποιθας ἐπ' αὐτῷ λέγων· οὐ μὴ παραδοθῇ Ἱερουσαλήμ εἰς χεῖρας βασιλέως Ἀσσυρίων.
- Δ Βασ. 19,10 “μη σε κάνη να αλαζονεύεσαι ο Θεός σου, στον οποίον είχες στηρίζει την πεποίθησίν σου λέγων· Οτι δεν θα παραδοθῇ η Ιερουσαλήμ εις τα χέρια του βασιλέως των Ασσυρίων.
- Δ Βασ. 19,11 ἰδοὺ σὺ ἤκουσας πάντα ὅσα ἐποίησαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων πάσαις ταῖς γαῖαις τοῦ ἀναθεματίσαι αὐτάς, καὶ σὺ ῥυσθήσῃ;
- Δ Βασ. 19,11 Ἰδοὺ, συ πληροφορήθης καλῶς ὅλα ὅσα ἔκαμαν οἱ βασιλεῖς των Ασσυρίων εναντίον ὅλων των χωρῶν, τας οποίας παρέδωσαν εις την καταστροφήν. Και συ νομίζεις ὅτι θα γλυτώσης;
- Δ Βασ. 19,12 μὴ ἐξαιρούμενοι ἐξείλαντο αὐτοὺς οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν, οὓς διέφθειραν οἱ πατέρες μου, τὴν τε Γωζὰν καὶ τὴν Χαρρὰν καὶ τὴν Ῥαφίς καὶ υἱοὺς Ἐδὲμ τοὺς ἐν Θαεσθέν;
- Δ Βασ. 19,12 Μηπως, τάχα, οἱ θεοὶ ἐκείνων, τοὺς οἱοῦσιν οἱ πατέρες μας κατέστρεψαν, τοὺς ἐγλύτωσαν; Καὶ συγκεκριμένως μήπως ἐγλύτωσαν τὴν Γωζὰν, τὴν Χαρρὰν, τὴν Ραφίς καὶ τοὺς υἱοὺς Εδὲμ, οἱ οἱοῦντο εὐρίσκοντο εἰς Θαεσθέν;

- Δ Βασ. 19,13 ποῦ ἐστὶν ὁ βασιλεὺς Αἰμάθ καὶ ὁ βασιλεὺς Ἀρφάδ; καὶ ποῦ ἐστὶ βασιλεὺς τῆς πόλεως Σεπφαρουαῖν Ἀνά καὶ Ἀβά;
- Δ Βασ. 19,13 Που εἶναι ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰμάθ καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Αρφάδ; Καὶ που εἶναι ὁ βασιλεὺς τῆς πόλεως Σεπφαρουαῖν, Ἀνά καὶ Ἀβά;”
- Δ Βασ. 19,14 καὶ ἔλαβεν Ἐζεκίας τὰ βιβλία ἐκ χειρὸς τῶν ἀγγέλων καὶ ἀνέγνω αὐτά· καὶ ἀνέβη εἰς οἶκον Κυρίου καὶ ἀνέπτυξεν αὐτὰ Ἐζεκίας ἐναντίον Κυρίου
- Δ Βασ. 19,14 Ὁ Εζεκίας ἔλαβε τὴν ἐπιστολὴν ἀπὸ τὰ χέρια τῶν ἀγγελιοφόρων καὶ τὴν ἀνέγνωσε. Ἀνέβη δὲ ἀμέσως στὸν ναὸν τοῦ Κυρίου καὶ ἐξεδίπλωσε τὴν ἐπιστολὴν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου,
- Δ Βασ. 19,15 καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος ἐν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
- Δ Βασ. 19,15 καὶ εἶπε· “Κυριε ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ὁ καθήμενος ἐπάνω εἰς τὰ Χερουβὶμ, συ εἶσαι ὁ μόνος Θεὸς εἰς ὅλας τὰς βασιλείας τῆς γῆς. Συ ἐδημιούργησες τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
- Δ Βασ. 19,16 κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου καὶ ἄκουσον· ἀνοιξον, Κύριε, τοὺς ὀφθαλμοὺς σου καὶ ἰδὲ καὶ ἄκουσον τοὺς λόγους Σενναχηρίμ, οὓς ἀπέστειλεν ὀνειδίζειν Θεὸν ζῶντα.
- Δ Βασ. 19,16 Κλίνει, Κυριε, τὸ οὖς σου καὶ ἀκουσε τὴν προσευχὴν μας. Ἀνοιξε, Κυριε, τοὺς ὀφθαλμοὺς σου καὶ ἰδὲ καὶ ἀκουσε τοὺς λόγους τοῦ Σενναχηρίμ, τοὺς ὁποῖους αὐτὸς ἐστείλε, δια νὰ χλευάσῃ σε τὸν ζῶντα Θεόν.
- Δ Βασ. 19,17 ὅτι ἀλήθεια, Κύριε, ἡρῆμωσαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων τὰ ἔθνη
- Δ Βασ. 19,17 Εἶναι ἀλήθεια, Κυριε, ὅτι οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀσσυρίων ἐρήμωσαν ἔθνη
- Δ Βασ. 19,18 καὶ ἔδωκαν τοὺς θεοὺς αὐτῶν εἰς τὸ πῦρ, ὅτι οὐ θεοὶ εἰσιν, ἀλλ’ ἢ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, ξύλα καὶ λίθοι, καὶ

ἀπώλεσαν αὐτούς.

Δ Βασ. 19,18 και παρέδωκαν τους ειδωλολατρικούς θεούς εκείνων εις την φωτιάν, διότι δεν είναι θεοί πραγματικοί, αλλά έργα χειρῶν ανθρώπων, ξύλα και λίθοι, δι' αὐτό δε και τους κατέστρεψαν.

Δ Βασ. 19,19 καὶ νῦν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ καὶ γνώσονται πᾶσαι αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς, ὅτι σὺ Κύριος ὁ Θεὸς μόνος.

Δ Βασ. 19,19 Ἀλλὰ τώρα, Κυριε ο Θεός ημών, σώσε μας από τα χέρια αυτού και έτσι θα μάθουν ὅλαι αι βασιλειαί της γης, ὅτι συ εἶσαι ο μοναδικός Θεός”.

Δ Βασ. 19,20 Καὶ ἀπέστειλεν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμὼς πρὸς Ἐζεκίαν λέγων· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων Θεὸς Ἰσραὴλ· ἃ προσηύξω πρὸς με περὶ Σενναχηρίμ βασιλέως Ἀσσυρίων, ἥκουσα.

Δ Βασ. 19,20 Ο Ησαΐας, ο υἱὸς Ἀμὼς, ἔστειλε πρὸς τον Εζεκίαν ἀπεσταλμένον του και του εἶπεν· “αὐτὰ λέγει Κυριος ο Θεός των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· ἤκουσα την προσευχήν, την ὁποίαν ἀπηύθυνες πρὸς ἐμέ δια τον Σενναχηρίμ, βασιλέα των Ἀσσυρίων.

Δ Βασ. 19,21 οὗτος ὁ λόγος, ὃν ἐλάλησε Κύριος ἐπ’ αὐτόν· ἐξουδένωσέ σε καὶ ἐμυκτήρισέ σε παρθένος θυγάτηρ Σιών, ἐπὶ σοὶ κεφαλὴν αὐτῆς ἐκίνησε θυγάτηρ Ἱερουσαλήμ.

Δ Βασ. 19,21 Αυτός είναι ο λόγος, τον ὁποῖον εἶπεν ο Κυριος ἐναντίον του Σενναχηρίμ· Σε ἐξηυτέλισε και σε ἐχλεύασεν η μικρά αὐτή κόρη Σιών. Ἐκίνησεν εις βάρος σου ἐμπαικτικά την κεφαλὴν της η θυγάτηρ Ἱερουσαλήμ”.

Δ Βασ. 19,22 τίνα ὠνείδισας καὶ τίνα ἐβλασφήμησας; καὶ ἐπὶ τίνα ὕψωσας φωνήν; καὶ ἦρας εἰς ὕψος τοὺς ὀφθαλμοὺς σου εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ.

Δ Βασ. 19,22 Εἶπε δε κατ' ευθείαν πρὸς τον Σενναχηρίμ ο Θεός· “Ποῖον

εχλεύασες και ὑβρισεις; Εναντίον τίνος ὑψωσες αλαζονικὴν
την φωνήν σου; Υπερηφανεύθης και ὑψωσες τα μάτια σου
εναντίον του αγίου τόπου του Ισραηλιτικού λαοῦ.

Δ Βασ. 19,23 ἐν χειρὶ ἀγγέλων σου ὠνείδισας Κύριον καὶ εἶπας· ἐν τῷ
πλήθει τῶν ἀρμάτων μου ἐγὼ ἀναβήσομαι εἰς ὕψος
ὀρέων, μηρούς τοῦ Λιβάνου, καὶ ἔκοψα τὸ μέγεθος τῆς
κέδρου αὐτοῦ, τὰ ἐκλεκτὰ κυπαρίσσεων αὐτοῦ, καὶ
ἦλθον εἰς μέσον δρυμοῦ καὶ Καρμήλου.

Δ Βασ. 19,23 Δια των αγγελιαφόρων σου ὑβρισεις τον Κυριον και εἶπες·
Εγὼ με το πλήθος των πολεμικῶν μου αρμάτων θα αναβῶ
εις τα ὕψη των ορέων, εις τις πλαγιές του Λιβάνου. Εκοψα
τα μεγαλύτερα κέδρα, τα εκλεκτά από τα κυπαρίσσια
αυτοῦ, ἦλθα εις τας λόχμας και στο ὄρος του Καρμήλου.

Δ Βασ. 19,24 ἐγὼ ἔψυξα καὶ ἔπιον ὕδατα ἀλλότρια καὶ ἐξηρήμωσα τῷ
ἵχνει τοῦ ποδός μου πάντας ποταμούς περιοχῆς.

Δ Βασ. 19,24 Εγὼ ἐπια και εξήρανα ξένα ὕδατα. Οπου επέρασαν τα
πόδια μου, εξήρανα ὅλους τους μεγάλους ποταμούς.

Δ Βασ. 19,25 ἔπλασα αὐτήν, συνήγαγον αὐτήν, καὶ ἐγενήθη εἰς
ἐπάρσεις ἀποικεσιῶν μαχίμων, πόλεις ὀχυράς.

Δ Βασ. 19,25 Εγὼ ἐπλασα την γην. Την ἐκλεισα εις τα χέρια μου και
ἐγιναν ιδικά μου υψώματα μαχίμων στρατιωτῶν και πόλεις
οχυραί.

Δ Βασ. 19,26 καὶ οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐταῖς ἡσθένησαν τῇ χειρὶ,
ἔπτηξαν καὶ κατησχύνθησαν, ἐγένοντο χόρτος ἀγροῦ ἢ
χλωρὰ βοτάνη, χλόη δωμάτων καὶ πάτημα ἀπέναντι
ἐστηκότος.

Δ Βασ. 19,26 Ετσι οι κάτοικοι των χωρῶν αυτῶν ησθένησαν εμπρός εις
την δύναμίν μου. Ετρόμαξαν, κατεντροπιάσθησαν. Εγιναν
χορτάρι του αγροῦ σαν χλωρή βοτάνη, χλόη δωματων,
ποδοπάτημα του κάθε διαβάτου.

Δ Βασ. 19,27 καὶ τὴν καθέδραν σου καὶ τὴν ἐξοδὸν σου ἔγνων καὶ
τὸν θυμόν σου ἐπ' ἐμέ,

- Δ Βασ. 19,27 Γνωρίζω εγώ πότε κάθесαι στο σπίτι σου και πότε βγαίνεις. Ολην σου την ζωήν γνωρίζω, όπως και τον θυμόν σου εναντίον μου.
- Δ Βασ. 19,28 διὰ τὸ ὀργισθῆναί σε ἐπ’ ἐμέ καὶ τὸ στρῆνός σου ἀνέβη ἐν τοῖς ὠσί μου καὶ θήσω τὰ ἄγκιστρά μου ἐν τοῖς μυκτῆρσί σου καὶ χαλινὸν ἐν τοῖς χεῖλεσί σου καὶ ἀποστρέψω σε ἐν τῇ ὁδῷ, ἣ ἦλθες ἐν αὐτῇ.
- Δ Βασ. 19,28 Επειδὴ ὠργίσθης εναντίον μου και η αλαζονία σου ἐφθασεν ἕως τα αυτιά μου, θα βάλω τα αγκίστριά μου στους ρώθωνάς σου και χαλινὸν εις τα χεῖλη σου και θα σε σύρω με αυτά, δια να σε επαναφέρω εις την οδόν, ἀπὸ την οποίαν ἦλθες”.
- Δ Βασ. 19,29 καὶ τοῦτόν σοι τὸ σημεῖον· φάγε τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν αὐτόματα καὶ τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τὰ ἀνατέλλοντα· καὶ ἔτει τῷ τρίτῳ σπορὰ καὶ ἄμητος καὶ φυτεία ἀμπελώνων, καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν.
- Δ Βασ. 19,29 Επειτα ο Θεὸς εἶπε πρὸς τον Εζεκίαν· “σημεῖον ὅτι θα γίνῃ αὐτὸ στον Σενναχηρίμ εἶναι τοῦτο. Αὐτὸ το ἔτος θα φάγετε ὅσα αυτομάτως παρήχθησαν στους αγρούς σας. Κατὰ το δεύτερον ἔτος θα φάγετε ο,τι ἄλλο αυτομάτως θα φυτρώσῃ και θα καρποφορήσῃ. Κατὰ δε το τρίτον ἔτος θα υπάρξῃ σπορά και θερισμός και φύτευμα ἀμπελώνων και θα φάγετε και θα χορτάσετε ἀπὸ τους καρπούς αὐτῶν.
- Δ Βασ. 19,30 καὶ προσθήσει τὸν διασσωσμένον οἴκου Ἰούδα τὸ ὑπολειφθὲν ρίζαν κάτω καὶ ποιήσει καρπὸν ἄνω.
- Δ Βασ. 19,30 Οσοι ἀπὸ την φυλὴν Ἰούδα διασωθούν ἀπὸ την καταστροφὴν και εναπομείνουν, θα ρίξουν ρίζες εις την γην, θα ἀποκτήσουν καρπὸν κοιλίας, δηλαδή τέκνα, και θα ευτυχήσουν.
- Δ Βασ. 19,31 ὅτι ἐξ Ἱερουσαλὴμ ἐξελεύσεται κατάλειμμα καὶ ἀνασωζόμενος ἐξ ὄρους Σιών· ὁ ζῆλος Κυρίου τῶν δυνάμεων ποιήσει τοῦτο.

- Δ Βασ. 19,31 Διότι οπωσδήποτε από την Ιερουσαλήμ θα εξέλθουν υπολειφθέντες Ιουδαίοι και από το όρος Σιών θα υπάρξουν άνθρωποι, που θα έχουν διασωθή. Αυτό θα πραγματοποιήση η αγάπη του Θεού προς τον λαόν του.
- Δ Βασ. 19,32 ούχ οὕτως; τάδε λέγει Κύριος πρὸς βασιλέα Ἀσσυρίων· οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὴν πόλιν ταύτην καὶ οὐ τοξεύσει ἐκεῖ βέλος, καὶ οὐ προφθάσει αὐτὴν θυρεός, καὶ οὐ μὴ ἐκχέῃ πρὸς αὐτὴν πρόσχωμα·
- Δ Βασ. 19,32 Ετσι δεν είναι; Διότι αυτά λέγει ο Κυριος προς τον βασιλέα των Ασσυρίων· Δεν θα εισέλθῃ αὐτός εἰς τὴν πόλιν Ιερουσαλήμ οὔτε και ἓνα βέλος δεν θα τοξεύσῃ εναντίον της. Κανείς ασπιδοφόρος δεν θα προλάβῃ να πλησιάσῃ αἰφνιδίως προς αὐτήν. Οὔτε και γύρω ἀπὸ το τείχος της θα υψωθούν προχώματα και πολιορκητικαὶ μηχαναί.
- Δ Βασ. 19,33 τῇ ὁδῷ, ἣ ἦλθεν, ἐν αὐτῇ ἀποστραφήσεται καὶ εἰς τὴν πόλιν ταύτην οὐκ εἰσελεύσεται, λέγει Κύριος,
- Δ Βασ. 19,33 Τον δρόμον, ἀπὸ τον οποίον αὐτός ἦλθε, θα ακολουθήσῃ πάλιν και θα επιστρέψῃ εἰς τὴν πατρίδα του. Ἀλλὰ εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν δεν θα εισέλθῃ, λέγει ο Κυριος.
- Δ Βασ. 19,34 καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης δι' ἐμέ καὶ διὰ Δαυῖδ τὸν δοῦλόν μου.
- Δ Βασ. 19,34 Εγὼ θα υπερασπίσω τὴν πόλιν αὐτὴν δι' ἐμέ αὐτόν και προς χάριν του δούλου μου Δαυίδ”.
- Δ Βασ. 19,35 Καὶ ἐγένετο ἕως νυκτός καὶ ἐξῆλθεν ἄγγελος Κυρίου καὶ ἐπάταξεν ἐν τῇ παρεμβολῇ Ἀσσυρίων ἑκατὸν ὀγδοηκονταπέντε χιλιάδας· καὶ ὥρθρισαν τὸ πρωῒ, καὶ ἰδοὺ πάντες σώματα νεκρά.
- Δ Βασ. 19,35 Ετσι δε ακριβῶς και ἐγένε, διότι κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην ἐξῆλθεν ἀπὸ τον Θεόν τιμωρός ἄγγελος, ο οποίος ἐθανάτωσεν ἀπὸ το στρατόπεδον των Ασσυρίων ἑκατὸν ογδοήκοντα πέντε χιλιάδες ἄνδρες. Οἱ διασωθέντες ηγέρθησαν το πρωῒ και εἶδαν ὅλα τα νεκρά σώματα.

- Δ Βασ. 19,36 καὶ ἀπῆλθε καὶ ἐπορεύθη καὶ ἀπέστρεψε Σενναχηρίμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ ὤκησεν ἐν Νινευή.
- Δ Βασ. 19,36 Ο Σενναχηρίμ ο βασιλεὺς των Ασσυρίων ανεχώρησεν, επορεύθη και επέστρεψεν εις την χώραν του. Κατώκησε δε εις την Νινευή.
- Δ Βασ. 19,37 καὶ ἐγένετο αὐτοῦ προσκυνοῦντος ἐν οἴκῳ Νεσεράχ θεοῦ αὐτοῦ καὶ Ἀδραμέλεχ καὶ Σαρασάρ, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ, καὶ αὐτοὶ ἐσώθησαν εἰς γῆν Ἀραράθ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἀσορδάν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 19,37 Ἀλλά, ὅταν αὐτὸς προσεκύνει στον ναὸν του Νεσεράχ, ιδικοῦ του θεοῦ, ο Αδραμέλεχ και ο Σαλασάρ, τα παιδιά του, τον εδολοφόνησαν δια μαχαίρας. Αὐτοὶ δε διέφυγαν και ἐσώθησαν εις την χώραν Αραράθ. Ἀντί δε αὐτοῦ ἐβασίλευσεν ο υἱὸς του, ὁ Ασορδάν.

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 20

- Δ Βασ. 20,1 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἠρρώστησεν Ἐζεκίας εἰς θάνατον. καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὸν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμώς ὁ προφήτης καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· τάδε λέγει Κύριος· ἔντειλαι τῷ οἴκῳ σου, ὅτι ἀποθνήσκεις σὺ καὶ οὐ ζήσῃ.
- Δ Βασ. 20,1 Κατὰ τας ἡμέρας ἐκείνας αρρώστησεν ὁ Εζεκίας σοβαρὰν ἀσθένειαν πρὸς θάνατον. Ἦλθε πρὸς αὐτόν ὁ Ἡσαΐας, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμώς ὁ προφήτης, καὶ τοῦ εἶπε· “αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος· Τακτοποίησε τας υποθέσστου οἴκου σου, διότι θα ἀποθάνῃς καὶ δὲν θα ζήσῃς”.
- Δ Βασ. 20,2 καὶ ἀπέστρεψεν Ἐζεκίας πρὸς τὸν τοίχον καὶ ἠΰξατο πρὸς Κύριον λέγων·
- Δ Βασ. 20,2 Ὁ Εζεκίας κλινήρης, καθὼς ἦτο, ἐστράφη πρὸς τὸν τοίχον, προσηυχήθη καὶ εἶπε πρὸς τὸν Κύριον·

- Δ Βασ. 20,3 Κύριε, μνήσθητι δὴ ὅσα περιεπάτησα ἐνώπιόν σου ἐν ἀληθείᾳ καὶ καρδίᾳ πλήρει καὶ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου ἐποίησα. καὶ ἔκλαυσεν Ἐζεκίας κλαυθμῷ μεγάλῳ.
- Δ Βασ. 20,3 “Κυριε, ενθυμήσου, σε παρακαλῶ, ὅτι επορεύθην ἐνώπιόν σου σύμφωνα με την αληθινὴν πίστιν και με ακεραιότητα καρδίας. Επραξα δε το αγαθόν και ευάρεστον ἐνώπιόν σου”. Επειτα ἐκλαυσεν ο Εζεκίας πάρα πολύ.
- Δ Βασ. 20,4 καὶ ἦν Ἡσαΐας ἐν τῇ αὐλῇ τῇ μέσῃ, καὶ ῥῆμα Κυρίου ἐγένετο πρὸς αὐτὸν λέγων·
- Δ Βασ. 20,4 Την ὥραν ἐκείνην ο Ησαΐας εὐρίσκετο εἰς την αὐλὴν του ἀνακτόρου και ἤκουσε τον Κυριον να ομιλῇ προς αὐτόν και να του λέγη·
- Δ Βασ. 20,5 ἐπίστρεψον καὶ ἐρεῖς πρὸς Ἐζεκίαν τὸν ἡγούμενον τοῦ λαοῦ μου· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Δαυὶδ τοῦ πατρός σου· ἤκουσα τῆς προσευχῆς σου, εἶδον τὰ δάκρυά σου· ἰδοὺ ἐγὼ ἰάσομαί σε, τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναβήσῃ εἰς οἶκον Κυρίου·
- Δ Βασ. 20,5 “Ξαναγύρισε στον Εζεκίαν, τον ἀρχηγόν του λαοῦ μου, και εἶπε προς αὐτόν. Αὐτὰ λέγει Κυριος ο Θεός του Δαυίδ του προγόνου σου· Ηκουσα την προσευχήν σου, εἶδα τα δάκρυά σου. Ἰδοὺ ἐγώ, θα σε θεραπεύσω και κατὰ την τρίτην ἡμέραν θα ἀνέλθῃς υγιής στον ναόν του Κυρίου σου.
- Δ Βασ. 20,6 καὶ προσθήσω ἐπὶ τὰς ἡμέρας σου πεντεκαίδεκα ἔτη καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων σώσω σε καὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης δι’ ἐμέ καὶ διὰ Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου.
- Δ Βασ. 20,6 Θα προσθέσω εἰς την ζωὴν σου δεκαπέντε ἀκόμη ἔτη. Θα σώσω σε και την πόλιν Ἱερουσαλήμ ἀπὸ την ἐξουσίαν του βασιλέως των Ἀσσυρίων, θα υπερασπίσω την πόλιν αὐτὴν δια την δόξαν μου και προς χάριν του δούλου μου του Δαυίδ”.
- Δ Βασ. 20,7 καὶ εἶπε· λαβέτωσαν παλάθην σύκων καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ

τὸ ἔλκος, καὶ ὑγιᾶσει.

- Δ Βασ. 20,7 Ο προφήτης Ησαΐας προσέθεσε· “ας πάρουν ένα κατάπλασμα από πολλόν σύκων και ας θέσουν αυτό επάνω στο ἔλκος της πληγῆς του και αυτό θα τον θεραπεύση”.
- Δ Βασ. 20,8 καὶ εἶπεν Ἐζεκίας πρὸς Ἡσαΐαν· τί τὸ σημεῖον ὅτι ἰάσεται με Κύριος καὶ ἀναβήσομαι εἰς οἶκον Κυρίου τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ;
- Δ Βασ. 20,8 Ο Εζεκίας ηρώτησε τον Ησαΐαν· “ποιό είναι το σημεῖον, που θα με πείση ὅτι πράγματι ο Κύριος θα με θεραπεύσει και ἐγὼ υγιῆς θα ἀναβῶ στον ναόν του Κυρίου κατὰ την τρίτην ἡμέραν;”
- Δ Βασ. 20,9 καὶ εἶπεν Ἡσαΐας· τοῦτο τὸ σημεῖον παρὰ Κυρίου, ὅτι ποιήσει Κύριος τὸν λόγον, ὃν ἐλάλησε· πορεύσεται ἡ σκιά δέκα βαθμούς, ἐὰν ἐπιστρέψῃ δέκα βαθμούς.
- Δ Βασ. 20,9 Απῆντησεν ο Ησαΐας· “αὐτό είναι το σημεῖον ἐκ μέρους του Κυρίου, ὅτι δηλαδή αὐτός θα πραγματοποιήσῃ την υπόσχεσιν, την ὁποίαν ἔδωσε. Ἡ σκία του ἡλιακοῦ ωρολογίου θα προχωρήσῃ δέκα βαθμούς ἐμπρὸς ἡ δέκα βαθμούς ὀπίσω”.
- Δ Βασ. 20,10 καὶ εἶπεν Ἐζεκίας· κοῦφον τὴν σκιὰν κλίνει δέκα βαθμούς· οὐχί, ἀλλ’ ἐπιστραφήτω ἡ σκιά ἐν τοῖς ἀναβαθοῖς δέκα βαθμούς εἰς τὰ ὀπίσω.
- Δ Βασ. 20,10 Ο Εζεκίας ἀπῆντησε· “μικρόν είναι, ἐὰν ἡ σκία προχωρήσῃ δέκα βαθμούς ἐμπρὸς. Θαυμαστόν και καταπληκτικόν είναι, ἐὰν ἡ σκία υποχωρήσῃ πρὸς τα ὀπίσω δέκα βαθμούς”.
- Δ Βασ. 20,11 καὶ ἐβόησεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης πρὸς Κύριον, καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σκιά ἐν τοῖς ἀναβαθοῖς εἰς τὰ ὀπίσω δέκα βαθμούς.
- Δ Βασ. 20,11 Ο Ησαΐας παρεκάλεσε και δια τούτο τον Κυριον. Και ιδού, ὅτι ἡ σκία ἐπέστρεψεν εἰς τα σκαλοπάτια δέκα βαθμούς ὀπίσω.
- Δ Βασ. 20,12 ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέστειλε Μαρωδὰχ Βαλαδὰν υἱὸς

Βαλαδάν βασιλεὺς Βαβυλῶνος βιβλία καὶ μανὰ πρὸς Ἐζεκίαν, ὅτι ἤκουσεν ὅτι ἠρρώστησεν Ἐζεκίας.

Δ Βασ. 20,12

Κατὰ τον καιρόν εκείνον ἔστειλεν ο Μαρωδάχ Βαλαδάν, υἱὸς του Βαλαδάν βασιλέως της Βαβυλώνας, γράμματα και δώρα προς τον Εζεκίαν, διότι εἶχε πληροφορηθῇ ὅτι ο Εζεκίας ησθένησεν.

Δ Βασ. 20,13

καὶ ἐχάρη ἐπ' αὐτοῖς Ἐζεκίας καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς ὅλον τὸν οἶκον τοῦ νεχωθά, τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον, τὰ ἀρώματα καὶ τὸ ἔλαιον τὸ ἀγαθόν, καὶ τὸν οἶκον τῶν σκευῶν καὶ ὅσα ἠυρέθη ἐν τοῖς θησαυροῖς αὐτοῦ· οὐκ ἦν λόγος, ὃν οὐκ ἔδειξεν αὐτοῖς Ἐζεκίας ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ.

Δ Βασ. 20,13

Ο Εζεκίας εχάρη δι' ὅλα αὐτὰ καὶ ἔδειξεν στους ἀπεσταλμένους ὅλον τον οἶκον των θησαυρῶν του, το ἀργύριον, το χρυσίον, τα ἀρώματα, το πολὺτιμον ἔλαιον, την αἶθουσαν των ὀπλων καὶ ὅσα υπήρχον εἰς τα θησαυροφυλάκιά του. Δεν υπήρξε πράγμα, το ὁποῖον δεν ἔδειξεν εἰς αὐτούς ο Εζεκίας τόσον στο ἀνάκτορόν του ὅσον καὶ εἰς ὅλην την χώραν, που ἦτο ὑπὸ την ἐξουσίαν του.

Δ Βασ. 20,14

καὶ εἰσῆλθεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης πρὸς τὸν βασιλέα Ἐζεκίαν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· τί ἐλάλησαν οἱ ἄνδρες οὗτοι καὶ πόθεν ἤκασι πρὸς σε; καὶ εἶπεν Ἐζεκίας· ἐκ γῆς πόρρωθεν ἤκασι πρὸς με, ἐκ Βαβυλῶνος.

Δ Βασ. 20,14

Ο προφήτης Ησαΐας ἦλθε προς τον βασιλέα Εζεκίαν καὶ του εἶπε· “τι εἶπαν οἱ ἄνδρες αὐτοὶ καὶ ἀπὸ που ἔχουν ἐλθεῖ προς σέ;” Ο Εζεκίας ἀπήντησεν· “ἦλθαν αὐτοὶ ἀπὸ μακρινήν χώραν, ἀπὸ την Βαβυλώνα”.

Δ Βασ. 20,15

καὶ εἶπε· τί εἶδον ἐν τῷ οἴκῳ σου; καὶ εἶπε· πάντα, ὅσα ἐν τῷ οἴκῳ μου εἶδον, οὐκ ἦν ἐν τῷ οἴκῳ μου, ὃ οὐκ ἔδειξα αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τοῖς θησαυροῖς μου.

Δ Βασ. 20,15

Ο Ησαΐας τον ηρώτησε· “τι εἶδαν στο ἀνάκτορόν σου;” Καὶ ο Εζεκίας ἀπήντησεν· “ὅλα ὅσα υπάρχουν στο ἀνάκτορόν

μου τα είδον. Δεν έμεινε τίποτε, τα οποίον να μη τους έχω δείξει. Ακόμη δε είδον και όλα όσα υπάρχουν εις τα θησαυροφυλάκιά μου”.

Δ Βασ. 20,16 καὶ εἶπεν Ἡσαΐας πρὸς Ἐζεκίαν· ἄκουσον λόγον Κυρίου·

Δ Βασ. 20,16 Ο Ησαΐας εἶπε πρὸς τον Εζεκίαν· “ἄκουσε τώρα τον λόγον του Κυρίου·

Δ Βασ. 20,17 ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται καὶ ληφθήσεται πάντα τὰ ἐν οἴκῳ σου καὶ ὅσα ἐθησαύρισαν οἱ πατέρες σου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης εἰς Βαβυλῶνα· καὶ οὐχ ὑπολειφθήσεται ῥῆμα, ὃ εἶπε Κύριος·

Δ Βασ. 20,17 Ἰδοὺ, ἐρχονται ἡμέραι, κατὰ τας οποίας θα λαφυραγωγήθουν ὅλα ὅσα ἀπεθησαύρισαν οἱ πατέρες σου καὶ ἀπέθεσαν στον οἶκον σου ἕως την ἡμέραν αὐτήν. Καὶ θα μεταφερθουν εἰς την Βαβυλῶνα. Τίποτε δεν θα μείνη ἀπραγματοποιήτον ἀπὸ εκείνα, τα οποία εἶπεν ο Κυριος.

Δ Βασ. 20,18 καὶ οἱ υἱοὶ σου, οἳ ἐξελεύσονται ἐκ σοῦ, οὓς γεννήσεις λήψεται, καὶ ἔσονται εὐνοῦχοι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος.

Δ Βασ. 20,18 Καὶ τα παιδιὰ σου ἀκόμη, τα οποία θα γεννηθουν ἀπὸ σέ, θα συλληφθουν αἰχμάλωτοι καὶ θα γίνουν ευνούχοι στον βασιλέα της Βαβυλῶνος”.

Δ Βασ. 20,19 καὶ εἶπεν Ἐζεκίας πρὸς Ἡσαΐαν· ἀγαθὸς ὁ λόγος Κυρίου, ὃν ἐλάλησεν· ἔστω εἰρήνη ἐν ταῖς ἡμέραις μου.

Δ Βασ. 20,19 Ο Εζεκίας εἶπε πρὸς τον Ησαΐαν· “καλὸς εἶναι ο λόγος, τον οποίον εἶπεν ο Κυριος. Ἀς εἶναι τουλάχιστον εἰρήνη κατὰ το διάστημα της ἰδικῆς μου ζωῆς”.

Δ Βασ. 20,20 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἐζεκίου καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία αὐτοῦ, καὶ ὅσα ἐποίησε, τὴν κρήνην καὶ τὸν ὕδραγωγὸν καὶ εἰσήγαγε τὸ ὕδωρ εἰς τὴν πόλιν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;

Δ Βασ. 20,20 Τα υπόλοιπα ἐκ των ἔργων του Εζεκίου καὶ ὅλα τα

κατορθώματά του και όσα έκαμεν, η πηγή, το υδραγωγείον, οι σωλήνες του υδραγωγείου, δια των οποίων έφερεν ύδωρ εις την πόλιν, όλα αυτά είναι γραμμένα στο βιβλίον των έργων των βασιλέων του Ιούδα.

Δ Βασ. 20,21 καὶ ἐκοιμήθη Ἐζεκίας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσε Μανασσῆς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Δ Βασ. 20,21 Ο Εζεκίας εκοιμήθη μετά των πατέρων αυτού και εβασίλευσεν αντ' αυτού ο υιός του ο Μανασσής.

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 21

Δ Βασ. 21,1 Υἱὸς δώδεκα ἐτῶν Μανασσῆς ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ πεντήκοντα καὶ πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ὀψιβά.

Δ Βασ. 21,1 Δωδεκα ετών ήτο ο Μανασσής, όταν ανήλθε στον βασιλικόν θρόνον. Εβασίλευσε δε εις την Ιερουσαλήμ επί πεντήκοντα και πέντε έτη. Η μήτηρ του ωνομάζετο Οψιβά.

Δ Βασ. 21,2 καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν, ὧν ἐξῆρε Κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραήλ,

Δ Βασ. 21,2 Αυτός έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, σύμφωνα με τα βδελυρά ειδωλολατρικά έργα των άλλων εθνών, τα οποία έθνη ο Κυριος έβγαλε και εξεδίωξεν από το πρόσωπον των Ισραηλιτών.

Δ Βασ. 21,3 καὶ ἐπέστρεψε καὶ ὠκοδόμησε τὰ ὑψηλά, ἃ κατέσπασεν Ἐζεκίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἀνέστησε θυσιαστήριον τῇ Βάαλ καὶ ἐποίησε τὰ ἄλση, καθὼς ἐποίησε Ἀχαάβ βασιλεὺς Ἰσραήλ, καὶ προσεκύνησε πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐδούλευσεν αὐτοῖς.

Δ Βασ. 21,3 Αυτός, λοιπόν, εστράφη και ανοικοδόμησε τους υψηλούς τόπους της ειδωλικής λατρείας, τους οποίους είχε κρημνίσει

ο Εζεκίας, ο πατήρ του. Εκτισε θυσιαστήριον στον Βααλ, κατεσκεύασεν αγάλματα δια την θεάν Αστάρτην, όπως είχε κάμνει ο Αχαάβ, ο βασιλεύς των Ισραηλιτών. Ελάτρευσεν και προσεκύνησεν όλα τα αστέρια του ουρανού και έγινε δούλος εις την ειδωλολατρείαν.

Δ Βασ. 21,4 καὶ ὠκοδόμησε θυσιαστήριον ἐν οἴκῳ Κυρίου, ὡς εἶπεν· ἐν Ἱερουσαλὴμ θήσω τὸ ὄνομά μου,

Δ Βασ. 21,4 Εκτισεν επίσης και θυσιαστήριον στον ναόν του Κυρίου, δια τον οποίον ναόν ο Θεός είχε πει· “η Ιερουσαλήμ είναι η πόλις εκείνη, όπου θα θέσω προς λατρείαν το ὄνομά μου”.

Δ Βασ. 21,5 καὶ ὠκοδόμησε θυσιαστήριον πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ ἐν ταῖς δυσὶν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου

Δ Βασ. 21,5 Εκτισε και θυσιαστήριον εις λατρείαν των ἀστρων του ουρανού εντός των δύο αυλών του ναού του Κυρίου.

Δ Βασ. 21,6 καὶ διῆγε τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐν πυρὶ καὶ ἐκληδονίζετο καὶ οἰωνίζετο καὶ ἐποίησε τεμένη καὶ γνώστας ἐπλήθυνε τοῦ ποιεῖν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου παροργίσαι αὐτόν.

Δ Βασ. 21,6 Επέρασε και αυτός τα παιδιά του από την φωτιάν κατά τα ἔθιμα των ειδωλολατρών, εζητούσε να μάθη το μέλλον με τον κλήδονα και με τους οιωνούς, ἐκτισεν ιεροὺς ειδωλολατρικούς τόπους και ἐκάλεσε πολυαρίθμους μάγους, δια να διαπράττεται ἔτσι το πονηρόν ενώπιον του Κυρίου, ὥστε να εξοργίσῃ τον Κυριον εναντίον του.

Δ Βασ. 21,7 καὶ ἔθηκε τὸ γλυπτὸν τοῦ ἄλσους ἐν τῷ οἴκῳ, ᾧ εἶπε Κύριος πρὸς Δαυὶδ καὶ πρὸς Σαλωμών τὸν υἱὸν αὐτοῦ· ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἣ ἐξελεξάμην ἐκ πασῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ θήσω τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα

Δ Βασ. 21,7 Ετοποθέτησε και το ἀγαλμα της Αστάρτης στον ναόν του Κυρίου, δια τον οποίον ναόν ο Θεός εἶχεν εἶπει προς τον Δαυίδ και προς τον υἱόν αυτού τον Σολομώντα ὅτι “στον

ναόν τούτον και εις την Ιερουσαλήμ, την οποίαν εγώ
εξέλεξα από τας άλλας πόλεις των φυλών του ισραηλιτικού
λαού, εκεί θα θέσω το όνομά μου, δια να ακούεται και να
δοξάζεται αιωνίως.

Δ Βασ. 21,8 καὶ οὐ προσθήσω τοῦ σαλεῦσαι τὸν πόδα Ἰσραὴλ ἀπὸ
τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, οἵτινες
φυλάξουσι πάντα ὅσα ἐνετειλάμην κατὰ πᾶσαν τὴν
ἐντολήν, ἣν ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ δοῦλός μου Μωυσῆς.

Δ Βασ. 21,8 Και δεν θα αποφασίσω να σαλεύσω τα πόδια των
Ισραηλιτών από την γην, που έδωσα στους πατέρας των,
στους οποίους έδωσα την εντολήν να εφαρμόσουν τας
εντολάς μου, όπως διέταξα εις αυτούς δια μέσου του δούλου
μου του Μωϋσέως”.

Δ Βασ. 21,9 καὶ οὐκ ἤκουσαν, καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς Μανασσῆς τοῦ
ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου ὑπὲρ τὰ ἔθνη,
ᾧ ἠφάνισε Κύριος ἐκ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ.

Δ Βασ. 21,9 Εκείνοι όμως δεν ήκουσαν. Τους παρεπλάνησεν ο
Μανασσής, ώστε να πράξουν πονηρά ενώπιον του Κυρίου
περισσότερα από όσα έπραξαν τα άλλα έθνη, τα οποία
εξωλόθρευσεν ο Κυριος από το πρόσωπον των Ισραηλιτών.

Δ Βασ. 21,10 καὶ ἐλάλησε Κύριος ἐν χειρὶ δούλων αὐτοῦ τῶν
προφητῶν λέγων·

Δ Βασ. 21,10 Ωμίλησεν ο Κυριος δια μέσου των δούλων του των
προφητῶν λέγων·

Δ Βασ. 21,11 ἀνθ’ ὧν ὅσα ἐποίησε Μανασσῆς ὁ βασιλεὺς Ἰούδα τὰ
βδελύγματα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἀπὸ πάντων, ὧν
ἐποίησεν ὁ Ἀμορράϊος ὁ ἔμπροσθεν, καὶ ἐξήμαρτε καὶ γε
τὸν Ἰούδαν ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν,

Δ Βασ. 21,11 “Αντί των όσων αμαρτωλών έργων έπραξεν ο Μανασσής, ο
βασιλεύς του Ιούδα, ο οποίος κατεσκεύασε τα
αποκρουστικά αυτά είδωλα, χειρότερα από εκείνα τα οποία
έκαναν οι προ αυτού Αμορραίοι, και παρώθησε τον

- ιουδαϊκόν λαόν εις την λατρείαν αυτών των ειδώλων,
Δ Βασ. 21,12 οὐχ οὕτως, τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· ἰδοὺ ἐγὼ
φέρω κακὰ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ Ἰούδαν, ὥστε παντὸς
ἀκούοντος ἠχήσει ἀμφοτέρα τὰ ὦτα αὐτοῦ,
Δ Βασ. 21,12 πρᾶγμα το οποίον δεν ἐπρεπε να γίνη, δια τούτο αὐτὰ λέγει
Κυριος ο Θεός του Ισραήλ· Ἰδοὺ ἐγὼ θα ἐπιφέρω μεγάλας
συμφορὰς ἐναντίον της Ἱερουσαλὴμ καὶ γενικώτερον
ἐναντίον του ιουδαϊκοῦ βασιλείου, ὥστε καθένας ο οποίος
θα τας ἀκούσῃ, θα αισθανθῇ να βουῖζουν καὶ τὰ δύο τοῦ τα
αυτιά.
- Δ Βασ. 21,13 καὶ ἐκτενῶ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ τὸ μέτρον Σαμαρείας καὶ τὸ
στάθμιον οἴκου Ἀχαάβ· καὶ ἀπαλείψω τὴν Ἱερουσαλὴμ,
καθὼς ἀπαλείφεται ὁ ἀλάβαστρος ἀπαλειφόμενος καὶ
καταστρέφεται ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ,
Δ Βασ. 21,13 Θα ἐλεκτείνω ἐναντίον της Ἱερουσαλὴμ το καταστρεπτικόν
μέτρον, που ἐφήρμοσα κατὰ της Σαμαρείας, καὶ τὸ μέτρον
που ἐφήρμοσα ἐναντίον της οικογενείας του Ἀχαάβ. Θα
αδειάσω τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τοὺς κατοίκους της, ὅπως
αδειάζει τὸ ἀλαβάστρινον δοχεῖον ἀπὸ τὸ μύρον καὶ
σκουπίζεται καὶ ἀναστρέφεται με τὸ στόμιον πρὸς τὰ κάτω.
- Δ Βασ. 21,14 καὶ ἀπώσομαι τὸ ὑπόλειμμα τῆς κληρονομίας μου καὶ
παραδώσω αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ
ἔσονται εἰς διαρπαγὴν καὶ εἰς προνομὴν πᾶσι τοῖς
ἐχθροῖς αὐτῶν,
Δ Βασ. 21,14 Θα ἀπομακρύνω ἀπὸ αὐτὴν τὸ ὑπόλοιπον της κληρονομίας
μου, τὸ βασίλειον του Ἰούδα, καὶ θα παραδώσω αὐτὸ εἰς τὰ
χέρια τῶν ἐχθρῶν του, ὥστε να εἶναι ἄρπαγμα καὶ λάφυρα
ἐκείνων.
- Δ Βασ. 21,15 ἀνθ' ὧν ὅσα ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς μου
καὶ ἦσαν παροργίζοντές με ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἥς
ἐξήγαγον τοὺς πατέρας αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης.

- Δ Βασ. 21,15 Και θα τιμωρηθούν έτσι, διότι διέπραξαν πονηρά ενώπιόν μου και συνεχώς με παρώργιζαν από την ημέραν. Που έβγαλα τους προγόνους αυτών ελευθέρους από την Αίγυπτον, μέχρι της ημέρας αυτής.
- Δ Βασ. 21,16 καί γε αίμα άθῶν εξέχεε Μανασσής πολὺ σφόδρα, ἕως οὗ ἔπλησε τὴν Ἱερουσαλήμ στόμα εἰς στόμα, πλὴν ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτοῦ, ὧν ἐξήμαρτε τὸν Ἰούδαν τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου.
- Δ Βασ. 21,16 Επὶ πλέον ο Μανασσής ἔχυσε πάρα πολὺ αῥθων αίμα, ἕως ὅτου ἐγέμισε τὴν Ἱερουσαλήμ ἀπὸ το ἑνα ἄκρον στο ἄλλο, ἔκτος βέβαια των ἄλλων ασεβειῶν τας οποίας εἶχε διαπράξει καὶ δια των οποίων παρώθησε τον ιουδαϊκὸν λαὸν νὰ παρασυρθῇ εἰς πονηράς πράξεις καὶ τὴν εἰδωλολατρείαν ἐνώπιον του Κυρίου”.
- Δ Βασ. 21,17 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Μανασσῆ καὶ πάντα, ὅσα ἐποίησε, καὶ ἡ ἀμαρτία αὐτοῦ, ἣν ἤμαρτεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ τῷ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;
- Δ Βασ. 21,17 Τα υπόλοιπα ἀπὸ τὰ ἔργα του Μανασσῆ ὅλα ὅσα αὐτὸς ἔκαμε, ὅπως καὶ αἱ ἀμαρτίαι τας οποίας διέπραξεν, εἶναι γραμμένα στο βιβλίον των ἔργων των βασιλέων του Ιούδα.
- Δ Βασ. 21,18 καὶ ἐκοιμήθη Μανασσής μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν τῷ κήπῳ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, ἐν κήπῳ Ὁζά, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμών υἱὸς αὐτοῦ ἀντ’ αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 21,18 Εκοιμήθη ο Μανασσής μετὰ των πατέρων του καὶ ἐτάφη στον κήπον του ἀνακτόρου του, στον κήπον του Οζά. Εβασίλευσε δε ἀντὶ αὐτοῦ ο υἱὸς του ο Αμών.
- Δ Βασ. 21,19 Υἱὸς εἴκοσι καὶ δύο ἐτῶν Ἀμών ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Μεσολλάμ θυγάτηρ Ἀροῦς ἐξ Ἰετέβα.
- Δ Βασ. 21,19 Εἴκοσι δύο ἐτῶν ἦτο ο Αμών, ὅταν ἀνῆλθεν στον βασιλικὸν θρόνον, καὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ δύο ἔτη εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ. Η

μητέρα του ωνομάζετο Μεσολλάμ και ήτο θυγάτηρ του Αρούς, ο οποίος κατήγετο από την Ιετέβα.

Δ Βασ. 21,20 καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, καθὼς ἐποίησε Μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

Δ Βασ. 21,20 Και αὐτὸς διέπραξε πονηρά ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ἠκολούθησε τὴν εἰδωλολατρείαν, ὅπως εἶχε πράξει καὶ ὁ Μανασσῆς ὁ πατέρας του.

Δ Βασ. 21,21 καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ, ἣ ἐπορεύθη ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἐλάτρευσε τοῖς εἰδώλοις, οἷς ἐλάτρευσεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησεν αὐτοῖς

Δ Βασ. 21,21 Αὐτὸς, δηλαδὴ, ἐπορεύθη εἰς ὅλον τὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον εἶχε πορευθῇ ὁ πατέρας του, ἐλάτρευσε τὰ εἰδῶλα, ὅπως καὶ ὁ πατέρας του, καὶ προσεκύνησεν αὐτά.

Δ Βασ. 21,22 καὶ ἐγκατέλιπε τὸν Κύριον Θεὸν τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ Κυρίου.

Δ Βασ. 21,22 Εγκατέλειψε τὸν Κύριον καὶ Θεὸν τῶν πατέρων του καὶ δὲν ἐβάδισε τὸν δρόμον τοῦ Κυρίου.

Δ Βασ. 21,23 καὶ συνεστράφησαν οἱ παῖδες Ἀμὼν πρὸς αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσαν τὸν βασιλέα ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

Δ Βασ. 21,23 Δια τὴν ἀσέβειάν του ἐπέτρεψεν ὁ Θεός, ὥστε οἱ δούλοι τοῦ Ἀμὼν ἔκαμαν συνωμοσίαν ἐναντίον του καὶ ἐφόνευσαν τὸν βασιλέα μέσα στο βασιλικὸν τοῦ ἀνάκτορον.

Δ Βασ. 21,24 καὶ ἐπάταξεν ὁ λαὸς τῆς γῆς πάντας τοὺς συστραφέντας ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀμὼν καὶ ἐβασίλευσεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ἰωσίαν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Δ Βασ. 21,24 Ὁ λαὸς ὅμως τοῦ βασιλείου Ἰούδα ἠγανάκτησε καὶ ἐκτύπησεν ὅλους ἐκείνους, πού εἶχαν συνωμοτήσῃ ἐναντίον τοῦ βασιλέως Ἀμώς, καὶ τοὺς ἐθανάτωσε. Εγκατέστησε δὲ ὁ λαὸς βασιλέα ἀντὶ τοῦ Ἀμὼν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσίου.

Δ Βασ. 21,25 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀμὼν, ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;

- Δ Βασ. 21,25 Τα υπόλοιπα από τα έργα του Αμών, τα οποία αυτός έπραξεν, είναι γραμμένα στο βιβλίων των έργων των βασιλέων του Ιούδα.
- Δ Βασ. 21,26 καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἐν τῷ κήπῳ Ὁζά, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωσίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 21,26 Εθαψαν αὐτὸν στον τάφον του, ο οποίος ευρίσκετο στον κήπον του Οζά, ἀντὶ δε αὐτοῦ ἀνῆλθεν στον βασιλικὸν θρόνον ο υἱὸς του ο Ιωσίας.

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 22

- Δ Βασ. 22,1 Υἱὸς ὀκτῶ ἐτῶν Ἰωσίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ τριάκοντα καὶ ἓν ἔτος ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἰεδία θυγάτηρ Ἐδεϊά ἐκ Βασουρώθ.
- Δ Βασ. 22,1 Οκτῶ ἐτῶν ἦτο ο Ιωσίας, ὅταν ἀνῆλθεν στον βασιλικὸν θρόνον. Εβασίλευσε δε εἰς την Ἱερουσαλήμ ἐπὶ τριάκοντα καὶ ἐν ἔτη. Ἡ μητέρα του ὠνομάζετο Ιεδία καὶ ἦτο θυγάτηρ του Εδεϊά, ο οποίος κατήγετο ἀπὸ την Βασουρώθ.
- Δ Βασ. 22,2 καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, οὐκ ἀπέστη δεξιὰ καὶ ἀριστερά.
- Δ Βασ. 22,2 Αὐτὸς ἐπραξε τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον του Κυρίου καὶ ἐπορεύθη καθ' ὅλα στον δρόμον του προγόνου του Δαυίδ καὶ δὲν ἐξέκλινε δεξιὰ καὶ ἀριστερά ἀπὸ τον νόμον του Κυρίου.
- Δ Βασ. 22,3 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῷ βασιλεῖ Ἰωσία ἐν τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Σαπφὰν υἱὸν Ἑσελίου υἱοῦ Μεσολλάμ, τὸν γραμματέα οἴκου Κυρίου λέγων·
- Δ Βασ. 22,3 Κατὰ τον ὀγδοὸν μῆνα του δεκάτου ογδόου ἔτους της

βασιλείας του έστειλεν ο βασιλεύς Ιωσίας προς τον Σαπφάν, υιόν του Εσελίου υιού του Μεσολλάμ, τον γραμματέα του ναού του Κυρίου και είπε προς αυτόν·

Δ Βασ. 22,4 ανάβηθι πρὸς Χελκίαν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν καὶ σφράγισον τὸ ἀργύριον τὸ εἰσενεχθὲν ἐν οἴκῳ Κυρίου, ὃ συνήγαγον οἱ φυλάσσοντες τὸν σταθμὸν παρὰ τοῦ λαοῦ,

Δ Βασ. 22,4 “ἀνέβα στον ναόν προς τον αρχιερέα Χελκίαν και μέτρησε μαζί με αυτόν το αργύριον, το οποίον έχει εισπραχθῇ στον νσον του Κυρίου και το οποίον οι φύλακες της θύρας του ναού συνεκέντρωσαν από τον λαόν.

Δ Βασ. 22,5 καὶ δότωσαν αὐτὸ ἐπὶ χεῖρα ποιούντων τὰ ἔργα τῶν καθεσταμένων ἐν οἴκῳ Κυρίου. καὶ ἔδωκεν αὐτὸ τοῖς ποιοῦσι τὰ ἔργα τοῖς ἐν οἴκῳ Δ Βασ. 22Κυρίου τοῦ κατισχῦσαι τὸ βεδέκ τοῦ οἴκου,

Δ Βασ. 22,5 Ἀς παραδώσουν αυτό εις τα χέρια των εργοδηγών, οι οποίοι επιβλέπουν εις τα έργα του Κυρίου, εις αυτούς που είναι επόπται εις τας επισκευαζομένας φθοράς του ναού του Κυρίου”. Ο Σαπφάν έδωκε το χρήμα τούτο στους αναλαβόντας αυτήν την εργασίαν στον ναόν του Κυρίου με την εντολήν, να επιδιорθώσουν τας φθοράς του ναού.

Δ Βασ. 22,6 τοῖς τέκτοσι καὶ τοῖς οἰκοδόμοις καὶ τοῖς τειχισταῖς καὶ τοῦ κτήσασθαι ξύλα καὶ λίθους λατομητούς, τοῦ κραταιῶσαι τὸ βεδέκ τοῦ οἴκου.

Δ Βασ. 22,6 Οι επί των εργασιών του ναού επόπται έδωσαν το χρήμα αυτό στους ξυλουργούς, στους οικοδόμους, στους κτίστας, δια να αγοράσουν ξύλα και λίθους πελεκημένους, απαιρήτους δια την επιδιόρθωσιν του ναού.

Δ Βασ. 22,7 πλὴν οὐκ ἐξελογίζοντο αὐτοὺς τὸ ἀργύριον τὸ διδόμενον αὐτοῖς, ὅτι ἐν πίστει αὐτοὶ ποιοῦσι.

Δ Βασ. 22,7 Κανείς όμως λογαριασμός δεν εζητείτο από αυτούς δια το διδόμενον χρήμα, διότι αυτοί ήσαν ευσυνείδητοι και τίμιοι.

- Δ Βασ. 22,8 καὶ εἶπε Χελκίας ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας πρὸς Σαπφάν τὸν γραμματέα· βιβλίον τοῦ νόμου εὔρον ἐν οἴκῳ Κυρίου· καὶ ἔδωκε Χελκίας τὸ βιβλίον πρὸς Σαπφάν, καὶ ἀνέγνω αὐτό.
- Δ Βασ. 22,8 Ο ἀρχιερεὺς ο Χελκίας εἶπε πρὸς τὸν Σαπφάν τὸν γραμματέα· “εὐρήκα τὸ βιβλίον τοῦ Νομοῦ στὸν ναὸν τοῦ Κυρίου”. Ο Χελκίας ἔδωκε τὸ βιβλίον τοῦτο στὸν Σαπφάν, ὁ ὁποῖος καὶ τὸ ἀνέγνωσε.
- Δ Βασ. 22,9 καὶ εἰσῆλθεν ἐν οἴκῳ Κυρίου πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἀπέστρεψε τῷ βασιλεῖ ῥῆμα καὶ εἶπεν· ἐχώνευσαν οἱ δοῦλοί σου τὸ ἀργύριον τὸ εὔρεθὲν ἐν οἴκῳ Κυρίου καὶ ἔδωκαν αὐτὸ ἐπὶ χεῖρα ποιούντων τὰ ἔργα καθεσταμένων ἐν οἴκῳ Κυρίου
- Δ Βασ. 22,9 Ο Σαπφάν εἰσῆλθε πρὸς τὸν βασιλέα, ὁ ὁποῖος εὐρίσκετο στὸν ναὸν τοῦ Κυρίου, καὶ ἔδωκεν ἀναφορὰν εἰς αὐτὸν διὰ τὴν ἀποστολήν του καὶ εἶπεν· “οἱ δούλοι σου συνέλεξαν τὸ ἀργύριον, τὸ ὁποῖον εὐρέθη στὸν ναὸν τοῦ Κυρίου, καὶ τὸ ἔδωσαν στοὺς ἐργολήπτας, οἱ ὁποῖοι ἐπιβλέπουν εἰς τὰ ἔργα ποὺ γίνονται στὸν ναὸν τοῦ Κυρίου”.
- Δ Βασ. 22,10 καὶ εἶπε Σαπφάν ὁ γραμματεὺς πρὸς τὸν βασιλέα λέγων· βιβλίον ἔδωκέ μοι Χελκίας ὁ ἱερεὺς καὶ ἀνέγνω αὐτὸ Σαπφάν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.
- Δ Βασ. 22,10 Εἶπε δὲ ἀκόμη ὁ γραμματεὺς Σαπφάν πρὸς τὸν βασιλέα τοῦτο· “ὁ Χελκίας ὁ ἀρχιερεὺς μου ἔδωκεν ἓνα βιβλίον”. Ο Σαπφάν τὸ ἀνέγνωσεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.
- Δ Βασ. 22,11 καὶ ἐγένετο ὥς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τοῦ νόμου, καὶ διέρρηξε τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ.
- Δ Βασ. 22,11 Ο βασιλεὺς, ὅταν ἤκουσε τοὺς λόγους τοὺς γραμμένους στὸ βιβλίον τοῦ Νομοῦ, συνεταράχθη καὶ διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.
- Δ Βασ. 22,12 καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Χελκίᾳ τῷ ἱερεῖ καὶ τῷ Ἀχικάμ υἱῷ Σαπφάν καὶ τῷ Ἀχοβὼρ υἱῷ Μιχαίου καὶ τῷ

Σαπφάν τῷ γραμματεῖ καὶ τῷ Ἀσαΐᾳ δούλῳ τοῦ
βασιλέως λέγων·

Δ Βασ. 22,12 Διέταξε δε ο βασιλεὺς τον Χελκίαν τον αρχιερέα, και τον
Αχικάμ υἱόν Σαπφάν, και τον Αχοβώρ υἱόν του Μιχαίου, τον
Σαπφάν τον γραμματέα και τον δούλον του βασιλέως Ασαΐα
λέγων·

Δ Βασ. 22,13 δεῦτε ἐκζητήσατε τὸν Κύριον περὶ ἐμοῦ καὶ περὶ παντός
τοῦ λαοῦ καὶ περὶ παντός τοῦ Ἰούδα περὶ τῶν λόγων
τοῦ βιβλίου τοῦ εὗρεθέντος τούτου, ὅτι μεγάλη ἡ ὀργὴ
Κυρίου ἡ ἐκκεκαυμένη ἐν ἡμῖν, ὑπὲρ οὗ οὐκ ἤκουσαν οἱ
πατέρες ἡμῶν τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τούτου τοῦ
ποιεῖν κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα καθ' ἡμῶν.

Δ Βασ. 22,13 “πηγαίνετε και ερωτήσατε τον Κυριον δι' ἐμέ, δι' ὅλον τον
λαόν και δι' ολόκληρον το βασίλειον του Ιούδα, δι' ὅλα ὅσα
εἶναι γραμμένα στο βιβλίον τούτο, το οποίον ανευρέθη,
διότι ἀπὸ αὐτό φαίνεται ὅτι εἶναι τρομερὰ αναμμένη
εναντίον μας ἡ ὀργὴ του Κυρίου, ἐπειδὴ οἱ πρόγονοι ἡμῶν
δεν υπήκουσαν εἰς τὰς ἐντολὰς του βιβλίου τούτου να
τηρήσουν και εφαρμόσουν ὅλα, ὅσα εἶναι γραμμένα μέσα
εἰς αὐτό”.

Δ Βασ. 22,14 καὶ ἐπορεύθη Χελκίας ὁ ἱερεὺς καὶ Ἀχικάμ καὶ Ἀχοβώρ
καὶ Σαπφάν καὶ Ἀσαΐας πρὸς Ὀλδαν τὴν προφῆτιν
μητέρα Σελλήμ υἱοῦ Θεκουὲ υἱοῦ Ἀραὰς τοῦ
ἱματιοφύλακος, καὶ αὕτη κατῴκει ἐν Ἱερουσαλήμ ἐν τῇ
Μασενᾷ, καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτήν.

Δ Βασ. 22,14 Εντολήν του βασιλέως εκτελούντες ο αρχιερεὺς Χελκίας, ο
Αχικάμ, ο Αχοβώρ, ο Σαπφάν και ο Ασαΐας, ἐπήγαν προς
την Ολδαν την προφήτιδα, ἡ οποία ἦτο μητέρα του Σελλήμ
υἱοῦ του Θεκουέ, υἱοῦ του Αραὰς του ἱματιοφύλακος, και
αὕτη κατοικοῦσεν εἰς την δευτέραν συνοικίαν της
Ιερουσαλήμ. Εἶπαν, λοιπόν, αυτοὶ προς ἐκείνην ὅλα, ὅσα ο
βασιλεὺς τους εἶχε διατάξει.

- Δ Βασ. 22,15 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ·
εἶπατε τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀποστείλαντι ὑμᾶς πρὸς με·
- Δ Βασ. 22,15 Ἡ προφήτις ἀπήντησε πρὸς αὐτούς· “αὐτὰ λέγει Κυριος ο
Θεὸς του Ισραήλ. Εἰπέτε πρὸς τον ἀνδρα, ο ὁποῖος σας
ἔστειλε πρὸς ἐμέ τα ἐξῆς·
- Δ Βασ. 22,16 τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω κακὰ ἐπὶ τὸν τόπον
τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς ἐνοικοῦντας αὐτόν, πάντας τοὺς
λόγους τοῦ βιβλίου, οὓς ἀνέγνω βασιλεὺς Ἰούδα,
- Δ Βασ. 22,16 Αὐτὰ λέγει ο Κυριος· ιδού ἐγὼ θα ἐπιφέρω μεγάλας
συμφορὰς ἐναντίον του τόπου τούτου και ἐναντίον των
κατοικούντων εἰς αὐτόν. Θα ἐπιφέρω ὅλας τας τιμωρίας τας
γραμμένας στο βιβλίον τούτο, τας ὁποίας ἀνέγνωσεν ο
βασιλεὺς του βασιλείου των Ιουδαίων.
- Δ Βασ. 22,17 ἀνθ’ ὧν ἐγκατέλιπόν με καὶ ἐθυμίωσαν θεοῖς ἑτέροις,
ὅπως παροργίσωσί με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν,
καὶ ἐκκαυθήσεται θυμὸς μου ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ οὐ
σβεσθήσεται.
- Δ Βασ. 22,17 Καὶ τούτο, διότι οἱ Ιουδαῖοι με ἐγκατέλιπον, προσέφεραν
θυσίαν θυμιάματος εἰς ξένους θεοὺς, ὥστε να με ἐξοργίσουν
ἐναντίον των δια τα ἔργα των χειρῶν των και να ἀνάψῃ ο
θυμὸς μου ἐναντίον του τόπου τούτου και να μὴ σβεσθῇ.
- Δ Βασ. 22,18 καὶ πρὸς βασιλέα Ἰούδα τὸν ἀποστείλαντα ὑμᾶς
ἐπιζητῆσαι τὸν Κύριον τάδε ἐρεῖτε πρὸς αὐτόν· τάδε
λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· οἱ λόγοι, οὓς ἤκουσας,
- Δ Βασ. 22,18 Πρὸς δε τον βασιλέα του βασιλείου των Ιουδαίων, ο ὁποῖος
σας ἔστειλε να ἐρωτήσετε δι' ἐμοῦ τον Κυριον περὶ αὐτοῦ,
θα πῆτε πρὸς αὐτόν· Αὐτὰ λέγει Κυριος ο Θεὸς του Ισραήλ·
- Δ Βασ. 22,19 ἀνθ’ ὧν ὅτι ἠπαλύνθη ἡ καρδία σου καὶ ἐνέτράπη ἀπὸ
προσώπου, ὡς ἤκουσας ὅσα ἐλάλησα ἐπὶ τὸν τόπον
τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς ἐνοικοῦντας αὐτόν τοῦ εἶναι εἰς
ἀφανισμόν καὶ εἰς κατάραν, καὶ διέρρηξας τὰ ἱμάτιά σου
καὶ ἔκλαυσας ἐνώπιόν μου, καὶ γε ἐγὼ ἤκουσα, λέγει

Κύριος.

- Δ Βασ. 22,19 Επειδή από τους λόγους, τους οποίους εδιάβασες στο βιβλίων του Νομου συνεκινήθη βαθύτατα προς μετάνοιαν η καρδιά σου και εταπεινώθηκε ενώπιον του Κυρίου, όταν εδιάβασες όσα εγώ προείπα εναντίον του τόπου τούτου και εναντίον αυτών, οι οποίοι τον κατοικούν, ώστε να παραδοθούν εις όλεθρον και εις κατάραν και διέρρηξας τα ιμάτιά σου από λύπην και έκλαυσες ενώπιόν μου μετανοημένος, εγώ σε ήκουσα λέγει ο Κυριος.
- Δ Βασ. 22,20 οὐχ οὕτως· ἰδοὺ προστίθιμί σε πρὸς τοὺς πατέρας σου, καὶ συναχθήσῃ εἰς τὸν τάφον σου ἐν εἰρήνῃ, καὶ οὐκ ὀφθήσεται ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου ἐν πᾶσι τοῖς κακοῖς, οἷς ἐγὼ εἰμι ἐπάγωγ ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον. καὶ ἐπέστρεψαν τῷ βασιλεῖ τὸ ῥῆμα.
- Δ Βασ. 22,20 Δεν θα πραγματοποιηθούν εναντίον σου αι τιμωρίαι αὐται. Ἰδοὺ θα σε προσθέσω προς τους πατέρας σου και ειρηνικῶς θα οδηγηθῇς στον τάφον σου. Δεν θα ἴδῃς με τα μάτια σου ὅλας τας συμφοράς, τας οποίας εγώ θα επιφέρω εναντίον του τόπου τούτου”. Οι απεσταλμένοι του βασιλέως ἐπέστρεψαν προς αὐτόν και του ανέφεραν την ἀπάντησιν.

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 23

- Δ Βασ. 23,1 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ συνήγαγε πρὸς ἑαυτὸν πάντας τοὺς πρεσβυτέρους Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλήμ.
- Δ Βασ. 23,1 Ο βασιλεὺς Ἰωσίας ἐστειλεν ανθρώπους και προσεκάλεσε να ἔλθουν κοντά του οι πρεσβύτεροι του βασιλείου του Ἰούδα και της Ἱερουσαλήμ.
- Δ Βασ. 23,2 καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον Κυρίου καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰούδα καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ μετ’ αὐτοῦ καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ προφῆται καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ

μικροῦ καὶ ἕως μεγάλου, καὶ ἀνέγνω ἐν ὧσιν αὐτῶν
πάντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τῆς διαθήκης τοῦ
εὐρεθέντος ἐν οἴκῳ Κυρίου.

Δ Βασ. 23,2

Οταν ἐκεῖνοι ἦλθον, μετέβη ο βασιλεὺς στον ναόν του
Κυρίου. Μαζή δε με αὐτόν και ὅλοι οι ἄνδρες του βασιλείου
Ιουδα, οι ὁποῖοι κατοικοῦσαν την Ιερουσαλήμ. Μαζή του
ἐπίσης ἠκολούθησαν οι ιερεῖς, οι προφῆται και ὅλος ο λαός
ἀπὸ τον μικρόν ἕως τον μέγαν. Εκεί δε ο βασιλεὺς
ἐδιάβασε με φωνήν μεγάλην εἰς τα αὐτιά ὄλων τους λόγους
του βιβλίου της Διαθήκης, το ὁποῖον εὐρέθη στον ναόν του
Κυρίου.

Δ Βασ. 23,3

καὶ ἔστη ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν στύλον καὶ διέθετο
διαθήκην ἐνώπιον Κυρίου τοῦ πορεύεσθαι ὀπίσω
Κυρίου καὶ τοῦ φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ
μαρτύρια αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ἐν πάσῃ
καρδίᾳ καὶ ἐν πάσῃ ψυχῇ τοῦ ἀναστῆσαι τοὺς λόγους
τῆς διαθήκης ταύτης, τὰ γεγραμμένα ἐπὶ τὸ βιβλίον
τοῦτο· καὶ ἔστη πᾶς ὁ λαὸς ἐν τῇ διαθήκῃ.

Δ Βασ. 23,3

Μετά την ἀνάγνωσιν ἐστάθη ὀρθίος ο βασιλεὺς ἐπάνω εἰς
την ἐξέδραν του και συνήψε συμφωνίαν μεταξύ του Κυρίου
και του παρευρισκομένου λαοῦ, δια της ὁποίας συμφωνίας
ο λαός ἀνέλαβε την υποχρέωσιν να πορεύεται ὀπίσω του
Κυρίου, να φυλάττη τὰς ἐντολὰς του, τὰ μαρτύριά του και
τὰ δικαιώματά του με ὅλην του την καρδίαν και με ὅλην του
την ψυχὴν, ὥστε δια της εὐλαβοῦς συμπεριφορὰς του να
ἀποκτήσουν κύρος και ζωὴν τὰ λόγια της Διαθήκης αὐτῆς,
που εἶναι γραμμένα στο βιβλίον του Νομου. Ὁλος ο λαός
εδέχθη την συμφωνίαν αὐτήν.

Δ Βασ. 23,4

καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Χελκίᾳ τῷ ἱερεῖ τῷ
μεγάλῳ καὶ τοῖς ἱερεῦσι τῆς δευτερώσεως καὶ τοῖς
φυλάσσουσιν τὸν σταθμὸν τοῦ ἐξαγαγεῖν ἐκ τοῦ ναοῦ
Κυρίου πάντα τὰ σκεύη τὰ πεποιημένα τῷ Βάαλ καὶ τῷ

ἄλσει καὶ πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέκαυσεν αὐτὰ ἔξω Ἱερουσαλήμ ἐν σαδημῶθ Κέδρων καὶ ἔβαλε τὸν χοῦν αὐτῶν εἰς Βαιθήλ.

Δ Βασ. 23,4

Ο βασιλεὺς ἔδωσε κατόπιν ἐντολὴν στον μέγαν ἀρχιερέα Χελκίαν καὶ στους ἱερεῖς τῆς δευτέρας τάξεως καὶ εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐφύλασσαν τὰς θύρας τοῦ ναοῦ, νὰ βγάλουν ἀπὸ τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου ὅλα τὰ εἰδωλολατρικὰ σκεύη, τὰ ὁποῖα εἶχαν κατασκευασθῇ πρὸς τιμὴν τοῦ Βααλ καὶ τῆς Αστάρτης καὶ τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ. Ὅλα δὲ αὐτὰ τὰ παρέδωσαν στο πῦρ καὶ τὰ κατέκαυσαν ἔξω ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ στον ἀγρὸν τῶν Κέδρων. Τὴν δὲ σκόνιν τῶν τῶν διεσκόρπισαν εἰς τὴν Βαιθήλ.

Δ Βασ. 23,5

καὶ κατέκαυσε τοὺς χωμαρίμ, οὓς ἔδωκαν βασιλεῖς Ἰούδα καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καὶ ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα καὶ τοῖς περικύκλῳ Ἱερουσαλήμ, καὶ τοὺς θυμιῶντας τῷ Βάαλ καὶ τῷ ἡλίῳ καὶ τῇ σελήνῃ καὶ τοῖς μαζουρῶθ καὶ πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ.

Δ Βασ. 23,5

Παρέδωσαν ἐπίσης στο πῦρ τοὺς ἱερεῖς τῶν εἰδώλων, τοὺς ὁποῖους οἱ βασιλεῖς τοῦ Ἰούδα εἶχαν ἐγκαταστήσει ἐκεῖ, διὰ νὰ προσφέρουν θυσίαν θυμιάματος στους ὑψηλοὺς τόπους, εἰς τὰς πόλεις τοῦ βασιλείου Ἰούδα καὶ εἰς τὰ γύρω ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ μέρη. Παρέδωσαν ἐπίσης στο πῦρ καὶ κατέκαυσαν καὶ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι προσέφεραν θυμίαμα στον Βααλ, στον ἥλιον, εἰς τὴν σελήνην, εἰς τὰ δώδεκα ζῶδια καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ.

Δ Βασ. 23,6

καὶ ἐξήνεγκε τὸ ἄλσος ἐξ οἴκου Κυρίου ἔξωθεν Ἱερουσαλήμ εἰς τὸν χειμάρρουν Κέδρων καὶ κατέκαυσεν αὐτὸν ἐν τῷ χειμάρρῳ Κέδρων καὶ ἐλέπτυνεν εἰς χοῦν καὶ ἔρριψεν τὸν χοῦν αὐτοῦ εἰς τὸν τάφον τῶν υἱῶν τοῦ λαοῦ.

Δ Βασ. 23,6

Εβγαλε τὸ ἄγαλμα τῆς Αστάρτης ἀπὸ τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου ἔξω ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ στον χεῖμαρρον τῶν Κέδρων καὶ

κατέκαυσεν αὐτό ἐκεῖ στον χεῖμαρρον των Κέδρων, το
ἐκάμε σκόνιν και ἐρριψε την σκόνιν αὐτήν στον τάφον, ο
οποῖος προωρίζετο δια τους κοινούς θνητούς.

Δ Βασ. 23,7 καὶ καθεῖλε τὸν οἶκον τῶν καδησίμ τῶν ἐν τῷ οἴκῳ
Κυρίου, οὗ αἱ γυναῖκες ὕφαινον ἐκεῖ Χεττίμ τῷ ἄλσει.

Δ Βασ. 23,7 Εκρήμνισεν ἐπίσης τον οἶκον των ιεροδούλων γυναικῶν, ο
οποῖος ἦτο στον ναόν του Κυρίου και ὅπου αι γυναῖκες
ὕφαιναν ενδύματα δια την Αστάρτην.

Δ Βασ. 23,8 καὶ ἀνήγαγε πάντας τοὺς ἱερεῖς ἐκ πόλεων Ἰούδα καὶ
ἐμίανε τὰ ὑψηλά, οὗ ἐθυμίασαν ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς ἀπὸ Γαβαὰ
καὶ ἕως Βηρσαβεέ. καὶ καθεῖλε τὸν οἶκον τῶν πυλῶν
τὸν παρὰ τὴν θύραν τῆς πύλης Ἰησοῦ ἄρχοντος τῆς
πόλεως, τῶν ἐξ ἀριστερῶν ἀνδρὸς ἐν τῇ πύλῃ τῆς
πόλεως.

Δ Βασ. 23,8 Συνεκέντρωσε ὅλους τους ιερεῖς των ειδώλων ἀπὸ τας
πόλστοις Ἰούδα και εβεβήλωσε τους υψηλοὺς τόπους της
λατρείας των ειδώλων, ὅπου οι ιερεῖς αὐτοὶ προσέφεραν
θυμιάματα, ἀπὸ της πόλεως Γαβαὰ προς Βορράν μέχρι της
πόλεως Βηρσαβεέ προς Νοτον. Εκρήμνισε τον ειδωλικόν
ναόν των πυλῶν, ο οποίος ευρίσκετο εἰς την θύραν της
πύλης Ἰησοῦ του ἀρχοντος της πόλεως, και τον ἄλλον ναόν,
ο οποίος ευρίσκετο ἀριστερά ἀπὸ την πύλην της πόλεως.

Δ Βασ. 23,9 πλὴν οὐκ ἀνέβησαν οἱ ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν πρὸς τὸ
θυσιαστήριον Κυρίου ἐν Ἱερουσαλήμ, ὅτι εἰ μὴ ἔφαγον
ἄζυμα ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.

Δ Βασ. 23,9 Ἐν τούτοις οι ιερεῖς, οι οποίοι προσέφεραν ἄλλοτε θυσίας
εἰς τα υψηλά, δεν προσήρχοντο προς το θυσιαστήριον του
Κυρίου εἰς την Ἱερουσαλήμ. Ἐλάμβαναν ὁμως μέρος στο
φαγητόν των αζύμων μαζή με τους ἄλλους συναδέλφους
των ιερεῖς.

Δ Βασ. 23,10 καὶ ἐμίανε τὸν Ταφὲθ τὸν ἐν φάραγγι υἱοῦ Ἐννόμ τοῦ
διαγαγεῖν ἄνδρα τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἄνδρα τὴν

θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Μολόχ ἐν πυρί.

Δ Βασ. 23,10

Εβεβήλωσεν επίσης το θυσιαστήριον Ταφέθ, που υπήρχεν εις την φάραγγα του υιού του Εννόμ, όπου κάθε λάτρης των ειδώλων παρέδιδεν στο πυρ τον υιόν του και την θυγατέρα του προς τιμήν του θεοῦ Μολόχ.

Δ Βασ. 23,11

καὶ κατέκαυσε τοὺς ἵππους, οὓς ἔδωκαν βασιλεῖς Ἰούδα τῷ ἡλίῳ ἐν τῇ εἰσόδῳ οἴκου Κυρίου εἰς τὸ γαζοφυλάκιον Νάθαν βασιλέως τοῦ εὐνούχου ἐν φαρουρίμ, καὶ τὸ ἄρμα τοῦ ἡλίου κατέκαυσε πυρί.

Δ Βασ. 23,11

Παρέδωσεν επίσης ο βασιλεὺς στο πυρ τους ξυλίνους ἵππους, τους οποίους οι βασιλεῖς του Ιούδα εἶχαν αφιερώσει στον θεόν ἡλιον και εἶχαν τοποθετήσει εις την εἰσοδον του ναοῦ του Κυρίου παραπλεύρως ἀπὸ το δωμάτιον του Ναθαν, κάποιου ευνούχου ενός βασιλέως. Παρέδωσεν επίσης στο πυρ ο βασιλεὺς ἓνα ειδωλολατρικὸν ομοίωμα του ἁρματος του ηλίου.

Δ Βασ. 23,12

καὶ τὰ θυσιαστήρια τὰ ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ ὑπερώου Ἄχαζ, ἃ ἐποίησαν βασιλεῖς Ἰούδα, καὶ τὰ θυσιαστήρια, ἃ ἐποίησε Μανασσῆς ἐν ταῖς δυσὶν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου, καθεῖλεν ὁ βασιλεὺς καὶ κατέσπασεν ἐκεῖθεν καὶ ἔρριψε τὸν χοῦν αὐτῶν εἰς τὸν χειμάρρουν Κέδρων.

Δ Βασ. 23,12

Εκρήμνισε και διέλυσεν ο βασιλεὺς τα θυσιαστήρια των ειδώλων, τα οποία υπήρχαν ἐπάνω στο ηλιακὸν του υπερῶου του Αχαζ και τα οποία εἶχαν κατασκευάσει διάφοροι βασιλεῖς του Ιούδα. Επίσης ἀνέσπασε και εκρήμνισε τα θυσιαστήρια ἐκεῖνα, τα οποία εἶχε κατασκευάσει ο Μανασσῆς μέσα εις τας δύο αὐλάς του ναοῦ του Κυρίου. Την δε σκόνιν αὐτῶν ἔρριπεν στον χεῖμαρρον των Κέδρων, ὥστε να μη μείνη τίποτε ἀπὸ αὐτά.

Δ Βασ. 23,13

καὶ τὸν οἶκον τὸν ἐπὶ πρόσωπον Ἱερουσαλὴμ τὸν ἐκ δεξιῶν τοῦ ὅρους τοῦ Μοσοάθ, ὃν ᾠκοδόμησε Σαλωμὼν βασιλεὺς Ἰσραὴλ τῇ Ἀστάρτῃ προσοχθίσματι

Σιδωνίων καὶ τῷ Χαμῶς προσοχθίσματι Μωάβ καὶ τῷ
Μολχὸλ βδελύγματι υἱῶν Ἀμών, ἐμίανεν ὁ βασιλεὺς.

Δ Βασ. 23,13

Ο βασιλεὺς εβεβήλωσεν ἐπίσης τον ειδωλολατρικὸν ναόν, ο
οποῖος εὐρίσκετο ανατολικά της Ιερουσαλήμ, δεξιὰ ἀπὸ το
ὄρος Μοσοάθ, τον οποίον ναόν εἶχεν ανοικοδομήσει ο
Σολομών ο βασιλεὺς του Ισραηλιτικοῦ λαοῦ πρὸς τιμὴν του
βδελυροῦ ἀγάλματος της Ασάρτης, ειδώλου των κατοίκων
της Σιδώνας. Εμόλυνεν και το βδελυρὸν ἀγαλμα του Χαμῶς
των Μωαβιτῶν και το βδελυρὸν ἀγαλμα του Μολχὸλ των
Αμωνιτῶν.

Δ Βασ. 23,14

καὶ συνέτριψε τὰς στήλας καὶ ἐξωλόθρευσεν τὰ ἄλση καὶ
ἔπλησεν τοὺς τόπους αὐτῶν ὀστέων ἀνθρώπων.

Δ Βασ. 23,14

Συνέτριψεν ἀκόμη τας ειδωλολατρικάς στήλας. Συνέτριψε
και εξολόθρευσεν τα ἀγάλματα της Ασάρτης και τους
τόπους της λατρείας της. Εβεβήλωσε δε ὅλα αὐτὰ τα ιερὰ
των ειδωλολατρῶν σκορπίσας ἐπάνω εἰς αὐτὰ ὀστὰ
ανθρώπων.

Δ Βασ. 23,15

καὶ γε τὸ θυσιαστήριον τὸ ἐν Βαιθήλ τὸ ὑψηλόν, ὃ
ἐποίησεν Ἱεροβοάμ υἱὸς Ναβάτ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν
Ἰσραήλ, καὶ γε τὸ θυσιαστήριον ἐκεῖνο τὸ ὑψηλόν
κατέσπασε καὶ συνέτριψε τοὺς λίθους αὐτοῦ καὶ
ἐλέπτυνεν εἰς χοῦν καὶ κατέκαυσε τὸ ἄλσος.

Δ Βασ. 23,15

Επὶ πλέον το θυσιαστήριον, το οποίον εὐρίσκετο εἰς την
Βαιθήλ, και τον υψηλὸν ειδωλολατρικὸν τόπον, που εἶχε
κατασκευάσει ο Ιεροβοάμ, ο υἱὸς του Ναβάτ, αὐτὸς που
εἶχεν ἐξωθήσει τους Ισραηλίτας εἰς αμαρτίαν και ἀσέβειαν.
Αὐτὸ το θυσιαστήριον και τον υψηλὸν τόπον κατέρριψε,
τους λίθους αὐτῶν τους συνέτριψε, τους μετέβαλεν εἰς
σκόνιν και κατέκαυσε το ξύλινον ἀγαλμα της Ασάρτης.

Δ Βασ. 23,16

καὶ ἐξένευσεν Ἰωσίας καὶ εἶδε τοὺς τάφους τοὺς ἐκεῖ ἐν
τῇ πόλει καὶ ἀπέστειλε καὶ ἔλαβε τὰ ὀστᾶ ἐκ τῶν τάφων
καὶ κατέκαυσεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐμίανεν αὐτὸ

κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ἐστάναι Ἱεροβοὰμ ἐν τῇ ἐορτῇ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. καὶ ἐπιστρέψας ἦρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ λαλήσαντος τοὺς λόγους τούτους

Δ Βασ. 23,16

Οταν δε ο Ιωσίας ἐστρεψε το πρόσωπόν του και εἶδε τους τάφους, που ευρίσκοντο εις την πόλιν, ἐστειλεν ανθρώπους και ἐπῆρε ἀπὸ τους τάφους αὐτοὺς τα οστά, τα ὁποῖα και ἔκαυσεν ἐπάνω στο εἰδωλολατρικόν αὐτό θυσιαστήριον της Βαιθήλ. Ἐτσι δε εβεβήλωσε το θυσιαστήριον σύμφωνα με την προφητείαν του Κυρίου, την ὁποίαν εἶχεν εἶπει ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος του Θεοῦ, ὁ προφήτης, ὅταν κατὰ κάποιαν εορτὴν ὁ Ἱεροβοὰμ ευρίσκετο ὀρθίος ἐπάνω στο θυσιαστήριον αὐτό. Κατόπιν ὁ βασιλεὺς ἐστρεψε το πρόσωπόν του, ἐσήκωσε τους ὀφθαλμοὺς του πρὸς τὸν τάφον του ἀνθρώπου ἐκείνου του Θεοῦ, του προφήτου, ὁ ὁποῖος εἶχεν εἶπει τα λόγια ἐκεῖνα ἐναντίον του θυσιαστηρίου.

Δ Βασ. 23,17

καὶ εἶπε· τί τὸ σκόπελον ἐκεῖνο, ὃ ἐγὼ ὀρῶ; καὶ εἶπον αὐτῷ οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως· ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ὁ ἐξεληλυθὼς ἐξ Ἰούδα καὶ ἐπικαλεσάμενος τοὺς λόγους τούτους, οὓς ἐπεκαλέσατο ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Βαιθήλ.

Δ Βασ. 23,17

Και ηρώτησεν ὁ βασιλεὺς· “τι εἶναι ἐκεῖνο το ἐξέχον μνημεῖον, το ὁποῖον ἐγὼ βλέπω;” Οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως ἐκείνης τὸν ἐπληροφόρησαν· “ἐκεῖ ευρίσκεται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος του Θεοῦ ὁ προφήτης, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐξέλθει ἀπὸ το βασίλειον του Ἰούδα και ἐξεφώνησε τους προφητικὺς λόγους ἐναντίον του θυσιαστηρίου της Βαιθήλ”.

Δ Βασ. 23,18

καὶ εἶπεν· ἄφετε αὐτόν, ἀνὴρ μὴ κινησάτωσαν τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ· καὶ ἐρρύσθησαν τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ μετὰ τῶν ὀστῶν τοῦ προφήτου τοῦ ἦκοντος ἐκ Σαμαρείας.

Δ Βασ. 23,18

Ο βασιλεὺς εἶπεν· “ἀφήσατε αὐτόν στον τάφον του και

κανείς ας μη μετακινήση τα οστά του”. Ετσι δε τα οστά αυτού μαζί με τα οστά του άλλου προφήτου, που είχεν ελθει από την Σαμάρειαν, δεν παρεδόθησαν στο πυρ.

Δ Βασ. 23,19 καί γε πάντας τοὺς οἴκους τῶν ὑψηλῶν τοὺς ἐν ταῖς πόλεσι Σαμαρείας, οὓς ἐποίησαν βασιλεῖς Ἰσραὴλ παροργίζειν Κύριον, ἀπέστησεν Ἰωσίας καὶ ἐποίησεν ἐν αὐτοῖς πάντα τὰ ἔργα, ἃ ἐποίησεν ἐν Βαιθήλ.

Δ Βασ. 23,19 Κατέστρεψεν επίσης ο Ιωσίας όλους τους ναούς των υψηλών τόπων, οι οποίοι υπήρχον εις τας πόλεις της Σαμαρείας και τους οποίους είχαν κατασκευάσει οι βασιλεῖς του Ισραήλ, δια να παροργίσουν ἐτσι τον Θεόν εναντίον των. Ο Ιωσίας ἔκαμεν στους ειδωλολατρικούς αυτούς ναούς ο,τι εἶχε κάμει στο θυσιαστήριον της Βαιθήλ.

Δ Βασ. 23,20 καὶ ἐθυσίασε πάντας τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τοὺς ὄντας ἐκεῖ ἐπὶ τῶν θυσιαστηρίων καὶ κατέκαυσε τὰ ὅστ᾽ αὐτῶν ἀνθρώπων ἐπ’ αὐτά, καὶ ἐπεστράφη εἰς Ἱερουσαλήμ.

Δ Βασ. 23,20 Ακόμη δε εθυσίασεν όλους τους αμετανοήτους ιερεῖς των υψηλών ειδωλολατρικῶν τόπων, οι οποίοι ευρίσκοντο εις τα ἐκεῖ θυσιαστήρια. Εις βεβήλωσιν δε αὐτῶν ἔκαυσεν ἐπάνω των οστά ἀνθρώπων. Επειτα δε ἀπὸ τα ἔργα της καθάρσεως αὐτῆς ἐπέστρεψεν ο Ιωσίας εις την Ιερουσαλήμ.

Δ Βασ. 23,21 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς παντὶ τῷ λαῷ λέγων· ποιήσατε πάσχα τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν, καθὼς γέγραπται ἐπὶ βιβλίου τῆς διαθήκης ταύτης·

Δ Βασ. 23,21 Κατόπιν διέταξεν ο βασιλεὺς ὅλον τον λαόν του βασιλείου Ἰούδα και εἶπεν· “εορτάσατε το Πάσχα προς τιμὴν του Θεοῦ και Κυρίου μας, ὅπως εἶναι γραμμένον στο βιβλίον της Διαθήκης αὐτῆς”.

Δ Βασ. 23,22 ὅτι οὐκ ἐγενήθη τὸ πάσχα τοῦτο ἀφ’ ἡμερῶν τῶν κριτῶν, οἳ ἔκρινον τὸν Ἰσραὴλ, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας βασιλέων Ἰσραὴλ καὶ βασιλέων Ἰούδα,

- Δ Βασ. 23,22 Το δε Πασχα εκείνο εωρτάσθη με τόσην μεγαλοπρέπειαν και λαμπρότητα, με όσην δεν είχεν εορτασθή κανένα τέτοιο Πασχα από την εποχήν των Κριτών, που είχαν κυβερνήσει τον ισραηλιτικόν λαόν, και καθ' όλον το διάστημα των ετών των βασιλέων του Ισραήλ και των βασιλέων του Ιούδα.
- Δ Βασ. 23,23 ὅτι ἀλλ' ἢ τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τοῦ βασιλέως Ἰωσίου ἐγενήθη τὸ πάσχα τῷ Κυρίῳ ἐν Ἱερουσαλήμ.
- Δ Βασ. 23,23 Αυτό δε το Πασχα εωρτάσθη κατά το δέκατον ὀγδοον ἔτος της βασιλείας του βασιλέως Ιωσίου εις την Ιερουσαλήμ προς τιμήν και δόξαν του Κυρίου.
- Δ Βασ. 23,24 καὶ γε τοὺς θελητὰς καὶ τοὺς γνωριστὰς καὶ τὰ Θεραφὶν καὶ τὰ εἰδῶλα καὶ πάντα τὰ προσοχθίσματα τὰ γεγονότα ἐν τῇ γῇ Ἰούδα καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ ἐξῆρεν Ἰωσίας, ἵνα στήσῃ τοὺς λόγους τοῦ νόμου τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ τοῦ βιβλίου, οὗ εὔρε Χελκίας ὁ ἱερεὺς ἐν οἴκῳ Κυρίου.
- Δ Βασ. 23,24 Τους μάγους και τους οιωνοσκόπους και τα αγαλμάτια και τα μεγάλα εἰδῶλα και ὅλα τα αγάλματα, που υπήρχον εις την γην Ιούδα και εις την γην Ιερουσαλήμ, τα κατέστρεψεν ο Ιωσίας ο βασιλεύς, δια να εφαρμόσῃ ἔτσι τους λόγους, οι οποίοι εἶναι γραμμένοι στο βιβλίον τούτου του Νομου, που ευρήκεν ο αρχιερεὺς Χελκίας στον ναόν του Κυρίου.
- Δ Βασ. 23,25 ὅμοιος αὐτῷ οὐκ ἐγενήθη ἔμπροσθεν αὐτοῦ βασιλεύς, ὃς ἐπέστρεψε πρὸς Κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτοῦ καὶ ἐν ὅλῃ ἰσχύϊ αὐτοῦ κατὰ πάντα τὸν νόμον Μωυσῆ, καὶ μετ' αὐτὸν οὐκ ἀνέστη ὅμοιος αὐτῷ.
- Δ Βασ. 23,25 Ομοιος με τον βασιλέα Ιωσίαν δεν υπήρξεν ἄλλος προ αυτού, ο οποίος ἐδόθη στον Κυριον με ὅλην του την καρδίαν, με ὅλην του την ψυχὴν, με ὅλην του την δύναμιν σύμφωνα με τον νόμον του Μωϋσέως. Ἀλλὰ και ἔπειτα ἀπ' αὐτὸν δεν ἐνεφανίσθη ἄλλος ὁμοίός του.
- Δ Βασ. 23,26 πλὴν οὐκ ἀπεστράφη Κύριος ἀπὸ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ τῆς μεγάλης, οὗ ἐθυμώθη ὀργῇ αὐτοῦ ἐν τῷ

Ἰούδα ἐπὶ τοὺς παροργισμοὺς, οὓς παρώργισεν αὐτὸν
Μανασσῆς.

Δ Βασ. 23,26 Παρ ὅλην ὁμως την ευσέβειαν και τα θεάρεστα ἔργα του
Ιωσίου δεν ἔπαυσεν ο Κυριος να εἶναι πολὺ ωργισμένος και
αγανακτημένος εναντίον του βασιλείου του Ιούδα, λόγω
των παραβάσεων, δια των οποίων ο Μανασσῆς εἶχε
παροργίσει τον Κυριον.

Δ Βασ. 23,27 καὶ εἶπε Κύριος· καὶ γε τὸν Ἰούδαν ἀποστήσω ἀπὸ τοῦ
προσώπου μου, καθὼς ἀπέστησα τὸν Ἰσραήλ, καὶ
ἀπώσομαι τὴν πόλιν ταύτην, ἣν ἐξελεξάμην τὴν
Ἱερουσαλήμ, καὶ τὸν οἶκον οὗ εἶπον· ἔσται τὸ ὄνομά
μου ἐκεῖ.

Δ Βασ. 23,27 Δια τοῦτο και εἶπεν ο Κυριος· “και αὐτὸ ἀκόμη το βασίλειον
του Ιούδα θα το στερήσω ἀπὸ την προστασίαν μου, ὅπως
εστέρησα το βασίλειον του Ισραήλ, και θα απορρίψω την
πόλιν αὐτὴν την Ιερουσαλήμ, την οποίαν ἐξέλεξα, και τον
ναὸν τούτον, δια τον οποίον εἶπα· Εκκεῖ θα εἶναι πάντοτε το
ὄνομά μου”.

Δ Βασ. 23,28 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωσίου καὶ πάντα, ὅσα
ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων
ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;

Δ Βασ. 23,28 Τα υπόλοιπα ἀπὸ τα ἔργα του Ιωσίου, ὅλα ὅσα αὐτὸς ἔκαμε,
εἶναι γραμμένα στο βιβλίον των ἔργων των βασιλέων του
βασιλείου του Ιούδα.

Δ Βασ. 23,29 ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη φαραὼ Νεχαὼ βασιλεὺς
Αἰγύπτου ἐπὶ βασιλέα Ἀσσυρίων ἐπὶ ποταμὸν Εὐφράτην·
καὶ ἐπορεύθη Ἰωσίας εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ, καὶ
ἐθανάτωσεν αὐτὸν Νεχαὼ ἐν Μαγεδδὼ ἐν τῷ ἰδεῖν
αὐτόν.

Δ Βασ. 23,29 Κατὰ τας ἡμέρας της βασιλείας του Ιωσίου ο Νεχαὼ
βασιλεὺς της Αιγύπτου εξεστράτευσεν εναντίον του
βασιλέως των Ασσυρίων προς τον Ευφράτην ποταμὸν. Ο

Ιωσίας εξήλθε, δια να αναχαιτίση αυτόν. Εκεί όμως ο Νεχαώ, κατά την μάχην, που εδόθη εις Μαγεδδών, μόλις είδε τον Ιωσίαν, τον εθανάτωσε.

Δ Βασ. 23,30 καὶ ἐπεβίβασαν αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ νεκρὸν ἐκ Μαγεδδὼ καὶ ἤγαγον αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ. καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ἰωάχαζ υἱὸν Ἰωσίου καὶ ἔχρισαν αὐτὸν καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

Δ Βασ. 23,30 Παρέλαβον τον νεκρόν βασιλέα από την Μαγγεδών, τον επεβίβασαν εις άρμα και τον έφεραν εις την Ιερουσαλήμ, όπου και τον έθαψαν στον τάφον του. Ο δε ιουδαϊκός λαός επήρε τον Ιωάχαζ υιόν του Ιωσίου, έχρισεν αυτόν και τον ανεκήρυξεν ως βασιλέα αντι του πατρός του.

Δ Βασ. 23,31 Υἱὸς εἴκοσι καὶ τριῶν ἐτῶν ἦν Ἰωάχαζ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ τρίμηνον ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀμιτὰλ θυγάτηρ Ἰερεμίου ἐκ Λοβνά.

Δ Βασ. 23,31 Όταν ο Ιωάχαζ ανήλθεν στον βασιλικόν θρόνον ήτο ηλικίας εικοσιτριών ετών. Αυτός εβασίλευσε μόνον επί ένα τρίμηνον εις την Ιερουσαλήμ. Η μητέρα του ωνομάζετο Αμιτάλ, ήτο δε θυγάτηρ του Ιερεμίου, ο οποίος κατήγετο από την Λοβνά.

Δ Βασ. 23,32 καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου κατὰ πάντα, ὅσα ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ.

Δ Βασ. 23,32 Ο Ιωάχαζ εξέκλινε προς την ειδωλολατρείαν, έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου όλα, όσα είχαν διαπράξει οι προπάτορές του.

Δ Βασ. 23,33 καὶ μετέστησεν αὐτὸν φαραὼ Νεχαὼ ἐν Δεβλαθὰ ἐν γῇ Αἰμὰθ τοῦ μὴ βασιλεύειν ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔδωκε ζημίαν ἐπὶ τὴν γῆν ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου καὶ ἑκατὸν τάλαντα χρυσοῦ.

Δ Βασ. 23,33 Ο βασιλεύς της Αιγύπτου ο Νεχαώ συνέλαβε και μετέφερε

αυτὸν εἰς τὴν Δεβλαθὰ, εἰς τὴν χώραν Αἰμάθ, δια να μη εἶναι πλέον αὐτὸς βασιλεὺς εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ. Επέβαλε δε πρόστιμον εἰς τὴν χώραν τοῦ Ἰούδα εκατὸν τάλαντα ἀργυρίου καὶ εκατὸν τάλαντα χρυσίου.

Δ Βασ. 23,34 καὶ ἐβασίλευσε φαραὼ Νεχαὼ ἐπ’ αὐτοὺς τὸν Ἐλιακὶμ υἱὸν Ἰωσίου βασιλέως Ἰούδα ἀντὶ Ἰωσίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωακὶμ· καὶ τὸν Ἰωάχαζ ἔλαβε καὶ εἰσήνεγκεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ.

Δ Βασ. 23,34 Ο βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου ο Νεχαὼ ἐνεθρόνισεν ὡς βασιλεῖα στο βασίλειον τοῦ Ἰούδα τὸν Ελιακὶμ, ἄλλον υἱὸν τοῦ Ἰωσίου, ἀντὶ τοῦ Ἰωσίου τοῦ πατρὸς τοῦ. Ο Νεχαὼ ἠλλάξε τὸ ὄνομα τοῦ Ελιακὶμ εἰς Ἰωακὶμ. Τὸν δε Ἰωάχαζ ἐπῆρε καὶ μετέφερεν εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὅπου ο Ἰωάχαζ καὶ ἀπέθανε.

Δ Βασ. 23,35 καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον ἔδωκεν Ἰωακὶμ τῷ φαραῶ· πλὴν ἐτιμογράφησε τὴν γῆν τοῦ δοῦναι τὸ ἀργύριον ἐπὶ στόματος φαραῶ, ἀνὴρ κατὰ τὴν συντίμησιν αὐτοῦ ἔδωκεν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον μετὰ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς τοῦ δοῦναι τῷ φαραῶ Νεχαῶ.

Δ Βασ. 23,35 Ο Ἰωακὶμ ἔδωκεν στὸν Φαραῶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον τοῦ προστίμου. Δια να ἡμπορέσῃ ὅμως να καταβάλλῃ τὸ ὀρισθέν ἀπὸ τὸν Φαραῶ πρόστιμον εἰς ἀργυρον καὶ χρυσόν, ἐπέβαλε φορολογίαν στοὺς ἀνθρώπους τῆς χώρας τοῦ. Ο καθένας, ἀνάλογα πρὸς τὴν οἰκονομικὴν τοῦ δύναμιν, κατέβαλε τὸ σχετικὸν ἀργύριον καὶ χρυσίον. Ο λαὸς τῆς χώρας ἐφορολογήθη, δια να καταβληθῇ τὸ πρόστιμον στὸν βασιλεῖα Νεχαῶ.

Δ Βασ. 23,36 υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν Ἰωακὶμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ ἑνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἰελδὰφ θυγάτηρ Φαδαήλ ἐκ Ῥουμά.

Δ Βασ. 23,36 Ο Ἰωακὶμ, ὅταν ἀνῆλθεν στὸν βασιλικὸν θρόνον, ἦτο

- εικοσιπέντε ετών. Εβασίλευσε δε εις την Ιερουσαλήμ επί
ένδεκα ἔτη. Η μητέρα του ωνομάζετο Ιελδάφ και ήτο
θυγάτηρ του Φαδαήλ, ο οποίος κατήγετο από την Ρουμά.
Δ Βασ. 23,37 καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου κατὰ
πάντα, ὅσα ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ.
Δ Βασ. 23,37 Ἀλλὰ και ο Ιωακίμ διέπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου,
ὅλα ὅσα εἶχαν πράξει και οι ασεβεῖς πρόγονοί του.

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 24

- Δ Βασ. 24,1 Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Ναβουχοδονόσορ
βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ ἐγενήθη αὐτῷ Ἰωακίμ δοῦλος
τρία ἔτη, καὶ ἐπέστρεψε καὶ ἠθέτησεν ἐν αὐτῷ.
Δ Βασ. 24,1 Κατὰ την εποχὴν ἐκείνην ο Ναβουχοδονόσορ, ο βασιλεὺς
της Βαβυλῶνος, ἐξεστράτευσεν ἐναντίον του βασιλείου του
Ιούδα, διότι ο Ιωακίμ, ο υποτεταγμένος εις αὐτόν, εἶχεν
μετὰ τρία ἔτη ἀποκηρύξει τον ζυγὸν του και ἐστράφη
ἐναντίον του Ναβουχοδονόσορος.
Δ Βασ. 24,2 καὶ ἀπέστειλε Κύριος αὐτῷ τοὺς μονοζῶνους τῶν
Χαλδαίων καὶ τοὺς μονοζῶνους Συρίας καὶ τοὺς
μονοζῶνους Μωάβ καὶ τοὺς μονοζῶνους υἱῶν Ἀμὼν καὶ
ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ Ἰούδα τοῦ κατισχύσαι
κατὰ τὸν λόγον Κυρίου, ὃν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ τῶν
δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν.
Δ Βασ. 24,2 Ο Κυριος ἐστειλεν ἐναντίον του Ιωακίμ ληστρικὰς ορδὰς
Χαλδαίων, ληστοσυμμορίας της Συρίας, ληστὰς ἀπὸ την
χώραν Μωάβ και ληστὰς Αμμωνίτας. Εστειλε δε αὐτοὺς ο
Κυριος ἐναντίον του βασιλέως των Ιουδαίων, δια να
πραγματοποιηθῇ ο λόγος, τον ὁποῖον δια μέσου των δούλων
του των προφητῶν εἶχε προαναγγεῖλει.
Δ Βασ. 24,3 πλὴν ἐπὶ τὸν θυμὸν Κυρίου ἦν ἐν τῷ Ἰούδα ἀποστήσαι

αὐτὸν ἀπὸ τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἐν ἁμαρτίαις Μανασσῇ
κατὰ πάντα, ὅσα ἐποίησε.

Δ Βασ. 24,3 Αἰτία των επιδρομῶν αὐτῶν ἦτο η ὀργή του Κυρίου, ο
οποῖος εἶχε λάβει την ἀπόφασιν να απορρίψη ἀπὸ το
πρόσωπόν του το βασίλειον του Ιούδα ἐνεκα των ἁμαρτιῶν,
τας οποίας εἶχε διαπράξει ο βασιλεὺς Μανασσῆς.

Δ Βασ. 24,4 καὶ γε τὸ αἷμα ἀθῶον ἐξέχεε καὶ ἔπλησε τὴν
Ἱερουσαλὴμ αἵματος ἀθώου· καὶ οὐκ ἠθέλησε Κύριος
ἰλασθῆναι.

Δ Βασ. 24,4 Διότι ο Μανασσῆς, ἐκτος των ἄλλων ἀσεβειῶν, ἐχυσε τόσον
αθῶον αἷμα, ὥστε ἐγέμισεν ἡ Ἱερουσαλὴμ. Ο δε Κύριος δεν
ἠθέλησε να συγχωρήσῃ αὐτούς.

Δ Βασ. 24,5 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωακὶμ καὶ πάντα, ὅσα
ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων
τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;

Δ Βασ. 24,5 Τα υπόλοιπα ἀπὸ τα ἔργα του Ἰωακὶμ, ὅλα ὅσα αὐτὸς
ἐπραξεν εἶναι γραμμένα στο βιβλίον των ἔργων των
βασιλέων του βασιλείου Ἰούδα.

Δ Βασ. 24,6 καὶ ἐκοιμήθη Ἰωακὶμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ
ἐβασίλευσεν Ἰωαχὶμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Δ Βασ. 24,6 Ο Ἰωακὶμ ἐκοιμήθη μετὰ των πατέρων αὐτοῦ. Ἀντὶ δε αὐτοῦ
ἐβασίλευσεν ο υἱὸς του ο Ἰωαχὶμ.

Δ Βασ. 24,7 καὶ οὐ προσέθετο ἔτι βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐξελθεῖν ἐκ τῆς
γῆς αὐτοῦ, ὅτι ἔλαβε βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἀπὸ τοῦ
χειμάρρου Αἰγύπτου ἕως τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου
πάντα, ὅσα ἦν τοῦ βασιλέως Αἰγύπτου.

Δ Βασ. 24,7 Ο δε βασιλεὺς της Αιγύπτου δεν ἐτόλμησε να ἐξέλθῃ πλέον
ἀπὸ την χώραν του, ἐπειδὴ ο βασιλεὺς της Βαβυλώνας
κατέκτησε τας χώρας, αι οποῖαι υπήρχον ἀπὸ τον χεῖμαρρον
της Αιγύπτου ἕως τον ποταμὸν Εὐφράτην, ὅλα ὅσα εἰς την
περιοχὴν αὐτὴν ἀνήκον στον βασιλέα της Αιγύπτου.

Δ Βασ. 24,8 Υἱὸς ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν Ἰωαχὶμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν

καὶ τρίμηνον ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Νέσθα, θυγάτηρ Ἑλλαναθάν ἐξ Ἱερουσαλὴμ.

Δ Βασ. 24,8 Ο Ἰωαχὶμ, ὅταν ἀνῆλθεν στον βασιλικὸν θρόνον, ἦτο δεκαοκτὼ ἐτῶν. Εβασίλευσε δε εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ ἓνα μόνον τρίμηνον. Ἡ μητέρα του ὠνομάζετο Νέσθα, ἦτο δε θυγάτηρ τοῦ Ἑλλαναθάν, ὁ ὁποῖος κατήγετο ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ.

Δ Βασ. 24,9 καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου κατὰ πάντα, ὅσα ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

Δ Βασ. 24,9 Καὶ αὐτὸς ἐπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ὅλα ὅσα εἶχε διαπράξει καὶ ὁ πατὴρ του.

Δ Βασ. 24,10 ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνέβη Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἦλθεν ἡ πόλις ἐν περιοχῇ.

Δ Βασ. 24,10 Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ Ναβουχοδονόσορ, ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος, ἐξεστράτευσεν ἐναντίον τῆς Ἱερουσαλὴμ. Καὶ ἡ Ἱερουσαλὴμ ἐτέθη ὑπὸ πολιορκίαν.

Δ Βασ. 24,11 καὶ εἰσῆλθε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς πόλιν, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐπολιόρκουν ἐπ' αὐτήν.

Δ Βασ. 24,11 Ὁ Ναβουχοδονόσορ, ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος, ἦλθεν ἐμπρὸς εἰς τὴν πόλιν κατὰ τὸν καιρὸν, πού αὐτὴ ἐπολιορκεῖτο ἀπὸ τοὺς στρατιώτας του.

Δ Βασ. 24,12 καὶ ἐξῆλθεν Ἰωαχὶμ βασιλεὺς Ἰούδα ἐπὶ βασιλεῖα Βαβυλῶνος, αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ καὶ οἱ εὐνοῦχοι αὐτοῦ, καὶ ἔλαβεν αὐτὸν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῷ ὀγδόῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

Δ Βασ. 24,12 Εξῆλθεν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, ὁ Ἰωαχὶμ, αὐτὸς καὶ οἱ δούλοι αὐτοῦ καὶ ἡ μητέρα του καὶ οἱ ἄρχοντές του, καὶ οἱ ευνούχοι αὐτοῦ. Ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος συνέλαβεν αὐτὸν αἰχμάλωτον στὸ ὀγδοὸν ἔτος τῆς βασιλείας του.

Δ Βασ. 24,13 καὶ ἐξήνεγκεν ἐκεῖθεν πάντας τοὺς θησαυροὺς οἴκου Κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ συνέκοψε πάντα τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ, ἃ ἐποίησε Σαλωμών ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ναῷ Κυρίου κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου.

Δ Βασ. 24,13 Εβγαλε και επηρεν από την πόλιν ο Ναβουχοδονόσορ όλους τους θησαυρούς του ναοῦ του Κυρίου και τους θησαυρούς του βασιλικού ανακτόρου. Εσπασε δε όλα τα χρυσά σκεύη, τα οποία είχε κατασκευάσει ο Σολομών ο βασιλεὺς του Ἰσραὴλ στον ναόν του Κυρίου σύμφωνα με την εντολήν του Θεοῦ.

Δ Βασ. 24,14 καὶ ἀπώκισε τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς δυνατοὺς ἰσχυρῶς αἰχμαλωσίας δέκα χιλιάδας αἰχμαλωτίσας καὶ πᾶν τέκτονα καὶ τὸν συγκλείοντα, καὶ οὐχ ὑπελείφθη πλὴν οἱ πτωχοὶ τῆς γῆς.

Δ Βασ. 24,14 Ο Ναβουχοδονόσορ επήρε και εγκατέστησεν εις την Βαβυλώνα αιχμαλώτους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, μάλιστα δε όλους τους ἄρχοντας και τους γενναίους ἄνδρας, ανερχομένους εις δέκα χιλιάδας, κάθε ξυλουργόν μέχρι και κλειθροποιού. Δεν ἔμειναν εις την πόλιν παρά μονάχα οι πτωχοὶ της χώρας.

Δ Βασ. 24,15 καὶ ἀπώκισε τὸν Ἰωαχὶμ εἰς Βαβυλῶνα καὶ τὴν μητέρα τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς εὐνούχους αὐτοῦ· καὶ τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς ἀπήγαγεν εἰς ἀποικεσίαν ἐξ Ἱερουσαλὴμ εἰς Βαβυλῶνα

Δ Βασ. 24,15 Ο Ναβουχοδονόσορ επήρεν από την Ιερουσαλήμ και μετέφερεν εις την Βαβυλώνα τον Ιωαχίμ, την μητέρα του βασιλέως αὐτοῦ και τους αυλικούς του. Τους ισχυροὺς της χώρας ωδήγησεν εις μετοικεσίαν από την Ιερουσαλήμ εις την Βαβυλώνα.

Δ Βασ. 24,16 καὶ πάντας τοὺς ἄνδρας τῆς δυνάμεως ἑπτακισχιλίους καὶ τὸν τέκτονα καὶ τὸν συγκλείοντα χιλίους, πάντες

δυνατοὶ ποιοῦντες πόλεμον, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς
βασилεὺς Βαβυλῶνος μετοικεσίαν εἰς Βαβυλῶνα.

Δ Βασ. 24,16 Μετέφερεν ἐπίσης ὅλους τοὺς πολεμιστάς ἐπτά χιλιάδας,
τοὺς ξυλουργοὺς καὶ κλειθροποιοὺς χιλίους τὸν ἀριθμὸν,
ὅλους τοὺς ἱκανοὺς πρὸς πόλεμον ἀνθρώπους. Αὐτοὺς ὁ
βασίλειος τῆς Βαβυλῶνος τοὺς μετέφερε, διὰ νὰ
μετοικήσουν εἰς τὴν Βαβυλῶνα.

Δ Βασ. 24,17 καὶ ἐβασίλευσε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὸν Ματθανίαν
υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ καὶ ἐπέθηκε τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Σεδεκία.

Δ Βασ. 24,17 Ἀνεβίβασε δὲ στὸν βασιλικὸν θρόνον τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ τοῦ
Ἰωακίμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν Ματθανίαν, τὸν ὁποῖον
μετωνόμασεν εἰς Σεδεκίαν.

Δ Βασ. 24,18 Υἱὸς εἴκοσι καὶ ἑνὸς ἐνιαυτῶν Σεδεκίας ἐν τῷ βασιλεύειν
αὐτὸν καὶ ἑνδεκά ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ
ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀμιτὰλ θυγάτηρ Ἱερεμίου.

Δ Βασ. 24,18 Ὁ Σεδεκίας, ὅταν ἀνῆλθεν στὸν βασιλικὸν θρόνον, ἦτο
εἴκοσι καὶ ἑνὸς ἔτους. Ἐβασίλευσεν ἑνδεκά ἔτη εἰς τὴν
Ἱερουσαλήμ. Ἡ μητέρα τοῦ ὠνομάζετο Ἀμιτὰλ, ἦτο δὲ
θυγάτηρ τοῦ Ἱερεμίου.

Δ Βασ. 24,19 καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου κατὰ πάντα,
ὅσα ἐποίησεν Ἰωακίμ·

Δ Βασ. 24,19 Καὶ αὐτὸς διέπραξε πονηρὰ ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ
Κυρίου, ἐξέκλινεν εἰς ἀσέβειαν καὶ εἰδωλολατρείαν, καθ'
ὅλα ὅσα εἶχε κάμει ὁ Ἰωακίμ.

Δ Βασ. 24,20 ὅτι ἐπὶ τὸν θυμὸν Κυρίου ἦν ἐπὶ Ἱερουσαλήμ καὶ ἐν τῷ
Ἰούδα, ἕως ἀπέρριπεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.
καὶ ἠθέτησε Σεδεκίας ἐν τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος.

Δ Βασ. 24,20 Δι' αὐτὸ καὶ αἱ συνέπειαι τῆς ὀργῆς τοῦ Κυρίου ἐναντίον τῆς
Ἱερουσαλήμ καὶ ἐναντίον τοῦ βασιλείου τοῦ Ἰούδα
συνεχίσθησαν, μέχρις ὅτου ἀπέρριπεν ὁ Κύριος αὐτοὺς
ἐντελῶς ἀπὸ τοῦ προσώπου του. Ὁ δὲ βασιλεὺς Σεδεκίας

επανεστάτησεν εναντίον του βασιλέως της Βαβυλώνος.

Δ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 25

- Δ Βασ. 25,1 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐνάτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ ἦλθε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ παρενέβαλεν ἐπ' αὐτήν καὶ ὠκοδόμησεν ἐπ' αὐτὴν περὶ τειχος κύκλῳ.
- Δ Βασ. 25,1 Ἀλλὰ κατὰ τὸ ἑνατὸν ἔτος καὶ κατὰ τὸν δέκατον μῆνα τῆς βασιλείας τοῦ Σεδεκίου ἐπῆλθεν ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλώνος Ναβουχοδονόσορ με ὅλην αὐτοῦ τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν ἐναντίον τῆς Ἱερουσαλὴμ. Περιέκλεισεν αὐτήν με τὸν στρατὸν τοῦ καὶ ἤγειρε γύρω τῆς οχυρωματικῶν τείχος.
- Δ Βασ. 25,2 καὶ ἦλθεν ἡ πόλις ἐν περιοχῇ ἕως τοῦ ἐνδεκάτου ἔτους τοῦ βασιλέως Σεδεκίου ἐνάτῃ τοῦ μηνὸς
- Δ Βασ. 25,2 Ἔτσι ἡ πόλις εἶχε περικυκλωθῇ καὶ πολιορκηθῇ μέχρι τοῦ ἐνδεκάτου ἔτους καὶ τοῦ ἐνάτου μηνὸς τῆς βασιλείας τοῦ Σεδεκίου.
- Δ Βασ. 25,3 καὶ ἐνίσχυσεν ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει, καὶ οὐκ ἦσαν ἄρτοι τῷ λαῷ τῆς γῆς.
- Δ Βασ. 25,3 Ἡ πείνα ἐντὸς τῆς πόλεως ἦτο πολὺ μεγάλη καὶ πούθενά δὲν ὑπῆρχον ἄρτοι διὰ τὸν λαόν τῆς πόλεως.
- Δ Βασ. 25,4 καὶ ἐρράγη ἡ πόλις, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πολέμου ἐξῆλθον νυκτὸς ὁδὸν πύλης τῆς ἀνὰ μέσον τῶν τειχῶν, αὕτη ἡ ἐστὶ τοῦ κήπου τοῦ βασιλέως, καὶ οἱ Χαλδαῖοι ἐπὶ τὴν πόλιν κύκλῳ. καὶ ἐπορεύθη ὁδὸν τὴν Ἀραβα,
- Δ Βασ. 25,4 Ἡ πόλις ἔπαθε κάποιο ρήγμα στὸ τείχος καὶ οἱ υπερασπισταὶ τῆς οἱ πολεμοῦντες ἐντὸς αὐτῆς ἄνδρες ἐβγήκαν μαζὴ με τὸν βασιλέα κατὰ τὸ διάστημα τῆς νυκτὸς διὰ τῆς οδοῦ, ἡ ὁποία διήρχετο τὴν πύλην, ποὺ εὐρίσκετο

μεταξύ των δύο τειχών και πλησίον στον κήπον του βασιλέως, καθ' ον χρόνον οι Χαλδαίοι ευρίσκοντο γύρω από την πόλιν. Οι διαφυγόντες ηκολούθησαν την οδόν, η οποία ωδηγούσε εις την κοιλάδα του Ιορδάνου.

Δ Βασ. 25,5 καὶ ἐδίωξεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ὀπίσω τοῦ βασιλέως καὶ κατέλαβον αὐτὸν ἐν Ἀραβῶθ Ἱεριχώ, καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ διεσπάρη ἐπάνωθεν αὐτοῦ.

Δ Βασ. 25,5 Ο στρατός ὁμως των Χαλδαίων τους αντελήφθη και κατεδίωξεν ὀπισθεν του βασιλέως Σεδεκίου και κατέφθασαν αὐτὸν εις την κοιλάδα της Ιεριχούς. Ολη τότε η περί τον Σεδεκίαν στρατιωτική δύναμις διεσκορπίσθη μακρὰν ἀπὸ αὐτόν.

Δ Βασ. 25,6 καὶ συνέλαβον τὸν βασιλέα καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Δεβλαθά, καὶ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ κρίσιν·

Δ Βασ. 25,6 Οι Χαλδαίοι συνέλαβον τον βασιλέα, τον ἔφεραν προς τον βασιλέα της Βαβυλώνας εις Δεβλαθά, ο οποίος εξέδωκεν ἐκεῖ την καταδίκην του.

Δ Βασ. 25,7 καὶ τοὺς υἱοὺς Σεδεκίου ἔσφαξε κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς Σεδεκίου ἐξετύφλωσε καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν πέδαις καὶ ἤγαγεν εἰς Βαβυλῶνα.

Δ Βασ. 25,7 Εσφαξε τους υἱοὺς του Σεδεκίου εμπρὸς εις τα μάτια του πατέρα των, ἔβγαλεν αὐτοῦ τα μάτια, τον ἔδεσε με αλυσίδας και τον ἔστειλεν εις την Βαβυλῶνα.

Δ Βασ. 25,8 Καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ ἐβδόμῃ τοῦ μηνὸς (αὐτὸς ἐνιαυτὸς ἐννεακαιδέκατος τῷ Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος) ἦλθε Ναβουζαρδάν ὁ ἀρχιμάγειρος ἐστὼς ἐνώπιον βασιλέως Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλήμ.

Δ Βασ. 25,8 Κατὰ δε τον πέμπτον μῆνα και την εβδόμην ἡμέραν του μηνός αὐτοῦ (αὐτό εἶναι το δέκατον ἑνατον ἔτος της βασιλείας του Ναβουχοδονόσορος, βασιλέως της Βαβυλώνας) ἦλθεν εις την Ιερουσαλήμ ο Ναβουζαρδάν, ο

αρχιμάγειρας του Ναβουχοδονόσορος, άνθρωπος του στενού του περιβάλλοντος.

Δ Βασ. 25,9 καὶ ἐνέπρησε τὸν οἶκον Κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ πάντας τοὺς οἴκους Ἱερουσαλήμ, καὶ πᾶν οἶκον ἐνέπρησεν ὁ ἀρχιμάγειρος.

Δ Βασ. 25,9 Αὐτός παρέδωκεν στο πυρ τον ναόν του Κυρίου, τον βασιλικόν οἶκον και ὅλους τους οἴκους της Ιερουσαλήμ, κάθε σπίτι το παρέδωσεν στο πυρ.

Δ Βασ. 25,10 καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλήμ κυκλόθεν κατέσπασεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων.

Δ Βασ. 25,10 Ο δε στρατός των Χαλδαίων εκρήμνισε το τεῖχος, το οποίον ευρίσκετο γύρω από την Ιερουσαλήμ.

Δ Βασ. 25,11 καὶ τὸ περισσὸν τοῦ λαοῦ τὸ καταλειφθὲν ἐν τῇ πόλει καὶ τοὺς ἐμπεπτωκότας, οἱ ἐνέπεσον πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος, καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ στηρίγματος μετῆρε Ναβουζαρδάν ὁ ἀρχιμάγειρος.

Δ Βασ. 25,11 Τον υπόλοιπον λαόν, ο οποίος εἶχεν απομείνει εἰς την πόλιν, και εκείνους οι οποίοι εἶχαν φύγει από αυτήν, ὅλους αυτοὺς που ἔπεσαν εἰς τα χέρια του βασιλέως της Βαβυλῶνος και ὅλον τον λαόν παρέλαβεν ο αρχιμάγειρας Ναβουζαρδάν.

Δ Βασ. 25,12 καὶ ἀπὸ τῶν πτωχῶν τῆς γῆς ὑπέλιπεν ὁ ἀρχιμάγειρος εἰς ἀμπελουργοὺς καὶ εἰς γαβίν.

Δ Βασ. 25,12 Αφήκεν ὁμως μερικοὺς ἀπὸ τους πτωχοὺς της χώρας, τους αμπελουργοὺς και τους γεωργοὺς.

Δ Βασ. 25,13 καὶ τοὺς στύλους τοὺς χαλκοῦς τοὺς ἐν οἴκῳ Κυρίου καὶ τὰς μεχωνῶθ καὶ τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν τὴν ἐν οἴκῳ Κυρίου συνέτριψαν οἱ Χαλδαῖοι. καὶ ἦσαν τὸν χαλκὸν αὐτῶν εἰς Βαβυλῶνα.

Δ Βασ. 25,13 Επήρεν ἐπίσης τους χαλκοὺς στύλους, οι οποίοι ευρίσκοντο στον ναόν του Κυρίου, τους κινητοὺς λουτήρας, την χαλκίνην θάλασσαν, που ἦτο στον ναόν του Κυρίου. Ὅλα αὐτὰ οι Χαλδαῖοι τα συνέτριψαν και μετέφεραν τον χαλκὸν

αυτὸν εἰς τὴν Βαβυλώνα.

Δ Βασ. 25,14 καὶ τοὺς λέβητας καὶ τὰ ἱαμὶν καὶ τὰς φιάλας καὶ τὰς
θυϊσκάς καὶ πάντα τὰ σκεῦη τὰ χαλκᾶ, ἐν οἷς
λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς, ἔλαβε·

Δ Βασ. 25,14 Οἱ Χαλδαῖοι ἐπίσης ἐπῆραν καὶ τοὺς λέβητας, τὰ φτυάρια,
τὰς φιάλας, τὰ θυμιατήρια καὶ ὅλα τὰ ἱερά χάλκινα σκεῦη,
δια τῶν ὁποίων οἱ Λευῖται ἐτέλουν τὰ τῆς υπηρεσίας τῶν
στον ναόν.

Δ Βασ. 25,15 καὶ τὰ πυρεῖα καὶ τὰς φιάλας τὰς χρυσᾶς καὶ τὰς
ἀργυρᾶς ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος,

Δ Βασ. 25,15 Ο ἀρχιμάγειρος αὐτὸς ἐπῆρεν ἐπίσης τὰ πυροδοχεῖα, τὰς
χρυσᾶς καὶ ἀργυρᾶς φιάλας,

Δ Βασ. 25,16 στύλους δύο καὶ τὴν θάλασσαν μίαν καὶ τὰς μεχωνῶθ,
ἃς ἐποίησε Σαλωμών τῷ οἴκῳ Κυρίου· οὐκ ἦν σταθμὸς
τοῦ χαλκοῦ πάντων τῶν σκευῶν.

Δ Βασ. 25,16 ἐπῆρε τοὺς δύο στύλους, τὴν θάλασσαν, τοὺς κινητοὺς
λουτήρας, αὐτὰ τὰ ὁποῖα εἶχε κατασκευάσει ὁ Σολομών δια
τον ναὸν τοῦ Κυρίου. Ἦτο δὲ τὸσον πολὺς ὁ
λαφυραγωγηθεὶς χαλκός, ὥστε δὲν ἦτο δυνατόν νὰ
υπολογισθῇ τὸ βάρος του.

Δ Βασ. 25,17 ὀκτῶκαὶδεκα πῆχεων ὕψος τοῦ στύλου τοῦ ἑνός, καὶ τὸ
χωθὰρ ἐπ' αὐτοῦ τὸ χαλκοῦν, καὶ τὸ ὕψος τοῦ χωθὰρ
τριῶν πῆχεων, σαβαχὰ καὶ ῥοαὶ ἐπὶ τῷ χωθὰρ κύκλῳ,
τὰ πάντα χαλκᾶ· καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ τῷ στύλῳ τῷ
δευτέρῳ ἐπὶ τῷ σαβαχὰ.

Δ Βασ. 25,17 Καθε στύλος ἦτο δεκαοκτὼ εβραϊκῶν πῆχεων ὕψους.
Επάνω στον στύλον υπῆρχε χάλκινον κιονόκρανον. Το ὕψος
τοῦ κιονοκράνου ἦτο τρεῖς πῆχεις, γύρω δὲ ἀπὸ το
κιονόκρανον υπῆρχον δικτυωτὰ καὶ ὁμοιώματα καρπῶν
ροδιάς. Ὅλα δὲ αὐτὰ χάλκινα. Τα ἴδια ἦσαν καὶ δια τὸν
δεύτερον στύλον.

Δ Βασ. 25,18 καὶ ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος τὸν Σαραϊαν ἱερέα τὸν

πρῶτον καὶ τὸν Σοφονίαν υἱὸν τῆς δευτερώσεως καὶ
τοὺς τρεῖς τοὺς φυλάσσοντας τὸν σταθμὸν

Δ Βασ. 25,18

Ο αρχιμάγειρος ἐπῆρε τον ἀρχιερέα Σαραϊάν και τον
Σοφονίαν, ιερέα δευτέρας σειράς, και τους τρεις ἄνδρας, οι
οποῖοι ἐφύλασσαν την πύλην του ναοῦ.

Δ Βασ. 25,19

καὶ ἐκ τῆς πόλεως ἔλαβον εὐνοῦχον ἓνα, ὃς ἦν
ἐπιστάτης τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν, καὶ πέντε
ἄνδρας τῶν ὀρώντων τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως τοὺς
εὐρεθέντας ἐν τῇ πόλει καὶ τὸν γραμματέα τοῦ
ἄρχοντος τῆς δυνάμεως τὸν ἐκτάσσοντα τὸν λαὸν τῆς
γῆς καὶ ἐξήκοντα ἄνδρας τοῦ λαοῦ τῆς γῆς τοὺς
εὐρεθέντας ἐν τῇ πόλει.

Δ Βασ. 25,19

Οι Χαλδαῖοι συνέλαβον ἀπὸ την πόλιν Ἱερουσαλήμ τον
αξιωματικὸν της αὐλῆς, ο οποίος ἦτο ἀρχηγὸς των μαχίμων
ανδρῶν, ἄλλους πέντε ἄνδρας που αποτελοῦσαν το στενὸν
ἐμπιστευτικὸν περιβάλλον του βασιλέως, οι οποίοι
εὐρέθησαν ἐντὸς της πόλεως, και τον γραμματέα του
ἀρχηγού της στρατιωτικῆς δυνάμεως, ο οποίος εἶχεν ὡς
ἔργον του να στρατολογή ἐκ των κατοίκων της χώρας, και
ἄλλους ἐξήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τον λαὸν της χώρας, οι οποίοι
εἶχαν εὐρεθῇ εἰς την πόλιν.

Δ Βασ. 25,20

καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς Ναβουζαρδάν ὁ ἀρχιμάγειρος, καὶ
ἤγαγεν αὐτοὺς πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς
Δεβλαθά.

Δ Βασ. 25,20

Ο Ναβουζαρδάν ο ἀρχιμάγειρος ἐπῆρεν ὅλους αὐτοὺς και
τους ἔφερε πρὸς τον βασιλέα της Βαβυλῶνος ο οποίος
εὐρίσκετο εἰς Δεβλαθά.

Δ Βασ. 25,21

καὶ ἔπαισεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ
ἐθανάτωσεν αὐτοὺς εἰς Δεβλαθά ἐν γῇ Αἰμάθ. καὶ
ἀπώκισθη Ἰούδας ἐπάνωθεν τῆς γῆς αὐτοῦ.

Δ Βασ. 25,21

Ο βασιλεὺς της Βαβυλῶνος ἐφόνευσεν αὐτοὺς εἰς την
Δεβλαθά πόλιν, η οποία εὐρίσκετο εἰς την χώραν Αιμάθ. Ο

δε ιουδαϊκός λαός μετεφέρθη αιχμάλωτος από την γην αυτού, δια να εγκατασταθή εις την ξένην γην.

Δ Βασ. 25,22 Καὶ ὁ λαὸς ὁ καταλειφθεὶς ἐν τῇ γῇ Ἰούδα, οὓς κατέλιπε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτῶν τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀχικάμ υἱοῦ Σαφάν.

Δ Βασ. 25,22 Εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ἰουδαίας ἔμεινε μόνον ὁ λαός, τὸν ὁποῖον εἶχεν ἀφήσει ὁ Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος. Ἐπὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος ἐγκατέστησεν ὡς διοικητὴν τὸν Γοδολίαν, υἱὸν τοῦ Ἀχικάμ υἱοῦ τοῦ Σαφάν.

Δ Βασ. 25,23 καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν, ὅτι κατέστησε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὸν Γοδολίαν, καὶ ἦλθον πρὸς Γοδολίαν εἰς Μασσηφάθ, καὶ Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθανίου καὶ Ἰωανάν υἱὸς Καρήθ καὶ Σαραίας υἱὸς Θαναμάθ ὁ Νετωφαθίτης καὶ Ἰεζονίας υἱὸς τοῦ Μαχαθί, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν.

Δ Βασ. 25,23 Οἱ οἱ αξιωματικοὶ τοῦ ιουδαϊκοῦ στρατοῦ, πού εἶχον διαφύγει τὴν αιχμαλωσίαν, ἐπληροφορήθησαν αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες τῶν ὅτι ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος εἶχεν ἐγκαταστήσει ὡς διοικητὴν τὸν Γοδολίαν. Πρὸς τὸν Γοδολίαν αὐτόν, πού ἔμενεν εἰς Μασσηφάθ, ἦλθαν ὁ Ἰσμαὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Ναθανίου, ὁ Ἰωανάν ὁ υἱὸς τοῦ Καρήθ, ὁ Σαραίας ὁ υἱὸς τοῦ Θαναμάθ, ὁ ὁποῖος κατήγετο ἀπὸ Νετωφάθ, καὶ ὁ Ἰεζονίας, ὁ ὁποῖος ἀνήκεν εἰς τὴν φυλὴν Μαχαθί. Ἦλθαν οἱ αξιωματικοὶ αὐτοὶ πρὸς τὸν Γοδολίαν μαζὴ με τοὺς ἄνδρας τῶν.

Δ Βασ. 25,24 καὶ ὤμοσε Γοδολίας αὐτοῖς καὶ τοῖς ἀνδράσιν αὐτῶν καὶ εἶπεν αὐτοῖς· μὴ φοβεῖσθε πάροδον τῶν Χαλδαίων· καθίσατε ἐν τῇ γῇ καὶ δουλεύσατε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, καὶ καλῶς ἔσται ὑμῖν.

Δ Βασ. 25,24 Ὁ Γοδολίας ὠρκίσθη εἰς αὐτοὺς καὶ τοὺς ἄνδρας τῶν, τοὺς εβεβαίωσε καὶ τοὺς, εἶπε· “μὴ φοβεῖσθε ἐπιδρομὴν καὶ

βλάβην εκ μέρους των Χαλδαίων. Παραμείνατε εις την χώραν αυτήν, υπηρετήσατε τον βασιλέα της Βαβυλώνης και τα πάντα δια σας θα έχουν καλώς”.

Δ Βασ. 25,25 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἐβδόμῳ μηνὶ ἦλθεν Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθανίου υἱοῦ Ἐλισαμὰ ἐκ τοῦ σπέρματος τῶν βασιλέων καὶ δέκα ἄνδρες μετ’ αὐτοῦ· καὶ ἐπάταξε τὸν Γοδολίαν, καὶ ἀπέθανε, καὶ τοὺς Ἰουδαίους καὶ τοὺς Χαλδαίους, οἳ ἦσαν μετ’ αὐτοῦ ἐν Μασσηφάθ.

Δ Βασ. 25,25 Κατὰ τον ἐβδομον ὁμως μήνα ο Ισμαήλ, υἱὸς του Ναθανίου υἱοῦ του Ελισαμά, ο οποίος κατήγετο ἀπὸ βασιλικὸν γένος, ἦλθε μαζὴ με δέκα ἄνδρας του, ἐκτύπησε τον Γοδολίαν και ἐφόνευσεν αὐτὸν και τους Ιουδαίους και τους Χαλδαίους, οἱ ὅποιοι εὐρίσκοντο μαζὴ του εις Μασσηράθ.

Δ Βασ. 25,26 καὶ ἀνέστη πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν δυνάμεων καὶ εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον, ὅτι ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου τῶν Χαλδαίων.

Δ Βασ. 25,26 Τότε ὅλος ο λαὸς ἀπὸ μικρὸν ἕως μεγάλον ἐσηκώθησαν και οἱ ἄρχοντες του ιουδαϊκοῦ στρατοῦ και εἰσῆλθον εις την Αἴγυπτον, διότι ἐφοβήθησαν ἀντίποινα εκ μέρους των Χαλδαίων.

Δ Βασ. 25,27 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ τριακοστῷ καὶ ἐβδόμῳ ἔτει τῆς ἀποικίας τοῦ Ἰωαχὶμ βασιλέως Ἰούδα, ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ ἐβδόμη καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς ὕψωσεν Εὐιαλμαρωδὰχ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῆς βασιλείας αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν Ἰωαχὶμ τοῦ βασιλέως Ἰούδα καὶ ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐξ οἴκου φυλακῆς αὐτοῦ.

Δ Βασ. 25,27 Κατὰ το τριακοστὸν ἐβδομον ἔτος της αιχμαλωσίας και ἀποικίσεως του Ιωαχίμ, βασιλέως του Ιούδα, κατὰ τον δωδέκατον μήνα και την εικοστήν ἐβδόμην του μηνὸς ο Εὐιαλμαρωδάχ, ο βασιλεὺς της Βαβυλώνης ἀπέδωσε κατὰ το πρῶτον ἔτος της βασιλείας του την πρέπουσαν τιμὴν στον Ιωαχίμ, τον βασιλέα του Ιούδα, και ἐξήγαγεν αὐτὸν

από την φυλακήν.

Δ Βασ. 25,28 καὶ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ ἀγαθὰ καὶ ἔδωκε τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπάνωθεν τῶν θρόνων τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι,

Δ Βασ. 25,28 Συνωμίλησε πρὸς αὐτὸν με πολλήν την ευμένειαν και ἀπέδωσε πρὸς αὐτόν, ὡς πρὸς βασιλέα, τιμὴν μεγαλυτέραν ἀπὸ ἐκείνην, που εἶχαν οἱ συναιχμάλωτοὶ του βασιλεῖς, οἱ οἱποῖοι εὐρίσκοντο εἰς την Βαβυλώνα·

Δ Βασ. 25,29 καὶ ἡλλοίωσε τὰ ἱμάτια τῆς φυλακῆς αὐτοῦ καὶ ἦσθιεν ἄρτον διαπαντὸς ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ·

Δ Βασ. 25,29 Ἡλλαξε τα ἱμάτια ταις φυλακῆς του με ἄλλα λαμπρότερα και τον ἐκάλεσε να τρώγῃ εἰς την βασιλικὴν τράπεζαν του βασιλέως της Βαβυλώνος ὅλας τας ἡμέρας της ζωῆς του.

Δ Βασ. 25,30 καὶ ἡ ἐστιατορία αὐτοῦ ἐστιατορία διαπαντὸς ἐδόθη αὐτῷ ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως λόγον ἡμέρας ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

Δ Βασ. 25,30 Ἡ βασιλικὴ διατροφή του Ἰωαχὶμ ἦτο συνεχῆς και προήρχετο ἀπὸ τον βασιλικὸν οἶκον, ἀπὸ ὅπου του ἐδίδετο κάθε πρᾶγμα την μίαν ἡμέραν κατόπιν της ἄλλης καθ' ὅλας τας ἡμέρας της ζωῆς του.